BÜYÜ SOHBETLERİ

M. Bülent Kısa
mbkisa@yahoo.com

Giriş

Bu kitap 1988 yada belki bir yıl öncesinden itibaren kendisine ***"Saki"*** ismini veren bir, Altıncı boyut varlığı ile yapılan görüşmeler, alınan bilgiler ve majikal çalışmalarla oluşmuş olan ***"Tragna"*** majikal ekolünün esasını anlatmaktadır. Tragna ve Saki gibi isimlerin ne oldukları kitabın ilerdeki bölümlerinde anlatılacağı için burada fazla bahsetmek yersiz.

Kitap çok uzun bir çalışmanın ya da en doğru ifade ile beklemenin ürünüdür. Özgün olarak kitap şeklinde düşünülmemiş ve yazılmamıştır. İçindeki bölümler 1996 yılından itibaren kısım kısım yazılıp Kblan Tragna Order'ına katılmak isteyen veya katılması istenen kimselere dosyalar hâlinde Order'ın *bilgi kağıtları* olarak verilmişlerdir. 2000 yılı civarında da okült toplulukla ilgili olmayan fakat bu konular hakkında bilgi almak isteyen ve okültizm hakkında genel bir bilgi edinmek isteyen kimselere de verilmişlerdi. Verilen notlar yeni sorulara, yeni sorular da yeni notlara sebep oldular ve sonunda aşağıdaki kitap ortaya çıktı.

Notları ya da artık yeni hâlleri ile kitataptaki ilk bölüm olan ***"Büyü sohbetleri"*** başlıklı kısa bölüm, Tragna çalışmaları ile çok az ilgilidir. Bu kısım Tragna çalışmaları hakkında bilgi edinmek isteyen fakat okült konuları hiç okumamış, maji nedir, büyü nedir, dünya genelinde benzer çalışmalar nelerdir gibi şeyler hakkında hiç bir fikri olmayan kimseler için hazırlanmıştır. Tragna çalışmalarının daha açık anlaşılması ve diğer ekollerden farkının ya da benzerliklerinin bilinmesi için böyle bir giriş kısmı şarttı. Daha doğrusu bu şart, ilk çalışma notları insanlara verilmeye başlandıktan sonra sorulan sorularla kendiliğinden

ortaya çıktı. Belirttiğim gibi bu kısım, konularla hiç ilgisi olmayan kimseler için hazırlandığı için konular hakkında belli bir bilgi ve fikri olan kimselere biraz yüzeysel ya da eksik gelebilir fakat tavsiyem, siz bu konuları bilen bir kimse bile olsanız ilk bölümü atlayıp, doğrudan Tragna çalışmalarına geçmemenizdir. Çünkü ilk bölümdeki Avrupa majisi, Ortadoğu majisi, Avrupa'daki majikal ekoller gibi şeyler konu ile ilgisiz olan kimseler için hazırlanmakla beraber Tragna ekolünün çalışmalarına benzeyen konulardan seçilmişlerdir. Bunları kısmen veya detaylı olarak bilen bir kimse bile olsanız birkaç sayfa fazla okuyarak bilgi tazelemenizde hiç bir sakınca yok. Ya da şöyle söylemek mümkün, *"Bilmeyenler ne bilmediklerini öğrenmek, bilenler de benim ne bilmediğimi, atladığımı öğrenmek için okuyabilirler."*

Sonraki bölümler tamamen Kblan Tragna majikal ekolünün çalışmaları, fikirleri, bilgileri ve deneyimlari ile ilgilidir. Bu kısımlardada Astral katlar, kat gezileri, maji ya da büyünün ne olduğu ya da ne olması gerektiği, pratik çalışmalar ve ekolü meydana getiren başka boyut varlığından alınan bilgilerden ibarettir.

Değişik çalışma, enerji almak ve enerjiyi yönlendirebilmek yöntemlerinin de anlatılmış olmasına rağmen bu kitap büyü formülleri ile dolu olan bir büyü el kitabı değildir. Ana fikir insanlar Tragna ekolü çalışmalarını tanıtmak, ne yaptığımızı ve ne yapmadığımızı izah edebilmek ve pratik olarak çalışma yapmak isteyen kimselere bu konunun ve büyü denilen şeyin temel felsefelerini ve yollarını verebilmektir.

Pratik deneyimler, büyü çalışmaları yani insanları ve olayları etkileme yolları ve bu ekol ile çalışan kimselerin özel deneyimleri ***"Kbılantor Zkiruklam"*** ya da kısaca ***"Kblan kitabı"*** ismi verilen pratik çalışma kitabındadır fakat bu kitap halka açık olmadığı için burada da temel çalışma prensipleri, bazı talismanlar ve uygulamalar anlatılmıştır.

Kblan kitabı dediğimiz kitabın halka açık olmamasının nedenine gelince. Bu kitap bazı kimselere, belli açıklamalar yapıldıktan sonra verildi. Bu açıklamaları burada da tekrarlamak yerinde olur.

Kblan kitabında çalışmaların ilk başladığı günden itibaren yapılan Astral yolculuklar, gezilen Astral katlar, o bölgelerde görülen şeyler ve varlıklar anlatılır. Bunların hepsi kişisel deneyimlerdir. Çalışmaya katılan kimselerin kendi yapılarına göre oluşmuşlardır. Aynı bölgelerde benzer çalışmalar yapmak isteyen kimselerin hiç bir zaman aynen görebilecekleri şeyler değildirler.

Değişik kimselerin yapabilecekleri deneylerde ana semboller değişmemekle birlikte alınacak ve görülecek olan şeyler kişiden kişiye, topluluktan topluluğa değişir. Bizim yaşadığımız deneylerin okunması ise insanları aynı şeyleri görmeye şartlar. Kişi aynı şeyleri, aynı varlıkları, aynı renkleri görmeyi ister ve buna gayret eder. Bu durumda, bir noktada görebilir de fakat gördükleri asla gerçek değil kendi imajinasyonu olur. Hatta kendisi ile uyumlu olan değişik bir şey olursa bunu reddedebilir. Çünkü doğrusunun okudukları olduğuna şartlanmıştır ve onları beklemektedir. Dolayısı ile kişinin kendi gelişmesi durmuş olur. Kişi sadece hayal kurmaktan öte gidemez.

Klasik Kabala'da yapılan ve yaşanan özel deneylerin anlatılmamasının ana nedeni de budur. Önceki deneyleri bilmek ancak zamanı gelince ve kişi bu gibi şartlanmaların etkisinde kalmayacak kadar gelişince mümkündür. Hevesli kimselerin yanlış şartlanmalardan korunmaları için de deneylerimizin okutulmaması gerekmektedir. Ayrıca bunların araştırma, bilmek açılarından da fazla bir değerleri yok. Sonuç olarak Astral âlem ve bizim bilinçaltlarımızın karışımından oluşan özel şeyler. Onları merak etmekle hangi yemekleri sevdiğimizi merak etmek

arasında bir fark yoktur.

Pratik çalışmalar yapan kişiler belli seviyelere gelince tabii Kblan kitabını da görebilirler çünkü artık olayı anlamış oldukları için şartlanmalardan gelen zararlarla karşılaşmazlar.

Şunu da belitmeliyim ki, Astral katlarla ilgili özel deneyler anlatılmamakla beraber Astral bölgelerdeki genel şeyler, semboller ve özet olarak bazı çalışmalar yapabilmek için gereken herşey bu kitapta verilmektedir.

M. Bülent Kısa
İstanbul 7 Temmuz 2005

1. Bölüm

Büyü Sohbetleri

BÜYÜ SOHBETLERİ

Aşağıda Batı ve Doğu büyücülüğü olarak ayrılmış olan metin tam olarak bir büyü sohbetidir. Sanki, bir konferans veya dostlar arasındaki bire bire sohbetler gibi, konuşma diliyle yazılmış ve hemen hemen hiçbir konuda fazla derine inilmemiştir. Bunun nedeniyse, metnin sadece bizim ekolümüz olan ***"Kblan Tragna"*** sistemi ile ilgilenenlere ve biraz da bu konuları merak eden kimselere büyü hakkında fikir sahibi olsunlar diye verilmek üzere hazırlanmasıdır. Tabii ki, böyle bir metinle bütün dünya büyücülük sistemleri hakkında geniş bir bilgi vermeye çalışmak saflık olur. Bu yüzden de bazı şeylerin çok üstü kapalı geçilmesi veya ihmal edilmesi çok normaldir. Nasıl olsa, yazılan konular hakkında daha doyurucu bilgi edinmek isteyen herkes yaşadığımız internet dünyasında ömür boyu hazmedebileceğinden de fazla bilgi bulabilir. Ayrıca özellikle son yıllarda Türkiye'de de bu konularla ilgili ciddi sayılabilecek bir sürü kitap basılmıştır. [1]

İkinci olarak da şunun belirtilmesi gerekir ki, Büyü Sohbetleri metnindeki konuların bazılarına sadece genel kültür olması açısından değinilmiş olmakla birlikte büyük bir kısmına *Kblan Tragna* çalışmalarıyla benzerlik gösterdiği için yer verilmiştir. Mesela fazlasıyla uzun sayılabilecek olan Hitler Almanya'sı ile ilgili bölüm sadece *Kblan Tragna* çalışmalarında alınan bazı bilgilerle benzerlik gösterdiği için, kıyaslama yapılabilsin diye yazılmıştır. Ayrıca ***Dr. John Dee*** hakkındaki yazıya da aynı maksatla özellikle yer verilmiştir.

[1] Bu satırların ilk yazıldığı tarih 1996 – 1997 yıllarıdır. Günümüz Türkiyesinde ise bu gibi konular jakkında bilgi edinmek çok çok daha rahat ve kolay bir şey. Şimdilerde (2005) insanlar mail grupları kurarak ezotik konularda geyik muhabbetleri yapıyor ve az da olsa bilgi alış verişinde bulunup, tartışıp konuşuyorlar. Kitap olarak da, ciddi çalışmaların ya da konularla ilgili romanların yaygınlaştığı, halka indiği bir dönemdeyiz. Çok iyi bir yabancı file bile gerek yok. internette br sürü Türkçe sayfa var.

I - BÜYÜ

"Büyü" kelimesinin kendisi bile büyülü ya da sihirli bir kelimedir. Bu kelime inansın veya inanmasın hemen hemen herkesin ilgisini çeker. Üzerinde ne kadar konuşulmuş olursa olsun büyü konusu daima yeni ve ilginç bir konudur. Her insan büyüden farklı bir şey anlar. Bir çok kimse tarafından yalanlanmaya, varlığı inkar edilmeye, çürütülmeye çalışılmış olmasına rağmen bir büyü ve büyücü kavramı tarihin, en eski dönemlerinden beri var olmuş ve daha sonraki dönemlerde de var olmaya devam edecektir.

Her insanın büyüden anladığı şeyin farklı olması gibi büyüden elde etmek istediği de farklıdır. Herşeyden önce o, ilk bakışta kolay bir yol gibi görünür. İnsanlar gerek Türkiye'de gerekse dünyanın herhangi bir yerinde bu konuda yeterince bilgi sahibi olmadıklarından genellikle bir iki garip söz söylemenin, anlaşılmaz bazı çizimleri hazırlamanın ve bir iki garip işaret yapmanın hemen hemen her şeyi halledeceğine inanırlar. Onun aslında ne kadar kolay fakat bir yandan da ne kadar zor birşey olduğunu ise ancak gerçekten uğraş veren kimseler bilebilirler. Aşağıdaki yazı boyunca büyüyü yer yer ***"Sıradan Büyü"*** ve ***"Yüksek Büyü"*** şeklinde ayıracağız. Burada şunu belirtelim, Halkın büyüden anladığı ve beklediği sadece *"Sıradan büyü"* uygulamaları ile yapılabilen ya da yapılacağı umut edilen şeylerdir. Bu açıdan bakınca büyüyü şöyle tarif edebiliriz; "***Büyü, kişilerde ve olacak olan olaylarda isteğe uygun değişiklikler yapma bilim ve sanatıdır***". Bu tamamen sıradan büyü anlayışıdır. Bizim büyüden anladığımız ise kişinin kendi tekamülü ve büyümesidir. Büyüyü bir gelişme aracı olarak kullanmaktır. Bu açıdan bakınca da büyü ile yapılabilecek olan şeyler için şöyle dememiz gerekirdi; "***Kişi bir insan veya bir olayı değiştirirse bu onun kendi gücünü gösterir. Kişi şayet kendisini değiştirebilirse bu büyünün gücünü gösterir***".

Büyü için gereken güç her insanda vardır. Gerçek bir büyü uygalaması için insanın kendi gücünden başka bir güce ihtiyacı da yoktur. Sanılanın aksine öyle cinlerle, şeytanlarla işbirliğine girmek de gerekli değildir. Yurdumuzda çok yaygın bir şarlatanlık yolu olan bu cinlerle işbirliği konusunu şöyle düşünmemiz gerekir. Bir insan mesela cin dediğimiz türden bir varlıkla iletişime girmişse, O varlığa birşeyler yaptırabilmesi için ondan güçlü olması ve onu zorlaması gerekir. O zaman da, o varlığa ihtiyacı yoktur. Kendisi daha güçlü olduğuna göre istenen işi kendi gücüyle daha iyi yapabilir. Yok şayet varlık ondan güçlü ise ve onun yapamadığı şeyleri yapabiliyorsa o zaman da varlık onu dinlemez, hatta kendisini kullanmaya kalktığı için kızıp en azından kötü şekilde canını yakar. Bütün bunları konunun ne kadar saçma olduğunu vurgulamak için yazıyoruz, yoksa burada ne cinlerle irtibat kurmayı ne anlaşılan anlamda ***Sıradan Büyücülüğü*** desteklemeyi veya izah etmeyi düşünmüyoruz.

Evet yukarda da belirtildiği gibi büyü için gereken güç ve enerji her insanda vardır. Her insan büyüden beklenen her işi başarabilir. Bu konuda çalışmalara başlayan birisi sebaatla çalışmalarına devam ettiği takdirde iki yıl başarısız olsa da, üçüncü yıl mutlaka başarılı olmaya başlar. Örnek olarak her insan dövüşebilir. Kadın erkek herkes boks yapabilir. En zayıf insan bile gerekli kurallara uyarak üç yıl antrenman yaparsa sonunda iyi kötü, bir boks maçına çıkacak hale gelebilir. Büyü de böyledir. Fakat bununla beraber büyücüler arasında da bazı seviye farkları vardır. Bunu da şu şekilde açıklamamız mümkündür. Her insan şarkı söyleyebilir. Hatta her insan konservatuara giderek müzik öğrenebilir, beste yapabilir. Müzik profösörü olabilir fakat ünlü bir şarkıcı veya besteci olmak için doğuştan gelen bir kabiliyet ve güzel bir ses, ayrıca bir de büyük şans gerekir. Büyü de böyledir. Kişinin ne olduğu ve nereye kadar ulaşabileceği sadece uzun çalışma dönemlerinden

sonra ortaya çıkabilir. Gene de ne kadar dışta kalırsa kalsın sonunda her insan az çok büyü yapmayı başarabilir. Bunun için istemek ve isteğini canlı tutumayı bilmek yeterlidir.

Büyünün ***"Sıradan Büyü"*** şekli çok bilinir de, ***"Yüksek Büyü"*** şekli Yurdumuzda hiç bilinmez. Buradaki gayemiz Yüksek Büyü eğitimi yapmak, öğrenmek ve öğrenmeyi hak eden varsa öğretmektir. Gene de halk arasında çok yaygın olan bazı düşüncelere ve bir büyücünün karşılaştığı sorulara temas etmeden geçmemiz doğru olmaz.

Her nedense büyü daima ahlak ve insanlık dışı görülmüş ve daima tenkid edilip, kötülenmiş, günah kabul edilmiştir. Birşeyi büyü yoluyla elde etmek aşağılık bir şey olarak görülmüştür. Bununla beraber ne komiktir ki, bunları düşünen veya söyleyenler kendi ihtiyaçları olduğu zaman veya ellerine bir güç geçtiği anda tereddüt etmeden büyüye baş vururlar. Büyüyü bu şekilde en fazla mahkum edenler daha ziyade büyüye inanmayan ve ondan bir menfaat elde edemeyeceğini düşünenlerdir. Bir de, bilmedikleri için kendilerinin asla başaramayacaklarına inanan ve bunu başkalarına itiraf etmeyenler var ki, onların ayrıca üzerinde duracağız. Şimdilik şu soruyu soralım; büyü neden kötüdür? ***"Başka bir insanın hayatını değiştirmek, kaderi ile oynamak, birşeyi ahlak dışı yollardan elde etmek. Kendini Tanrı yerine koymak. Tanrı'nın uygun gördüğü kaderi değiştirmek.........".***

Tamam o zaman bir de şunu düşünelim. Bir gangster, ünlü çete reislerinden biri, silahını çekip istediği işin olması için karşısındakini tehdit eder. İstediği kadını gerekirse silah zoruyla alır. Hatta o kadın başka bir erkekle beraberse ve kendisi de çok istiyorsa erkeği ya korkutup kaçırır veya adamlarına vurdurur ve sonunda kadını alır. Bu durumda birkaç kişi bunun haydutluk olduğunu söylese de halk arasında *"Amma delikanlı imiş"* diye takdirle bahsedilir. Gençler ona özenirler. Saygınlığı vardır. Bir

politikacı siyasi etkinliğini kullanarak istediği işlerin olması için baskı yapar. Zengin bir iş adamı devlet kademelerine rüşvet yedirerek istediği ihaleyi alır, istediği kararı çıkartır. İstediği kadınsa paraya boğar ve sonunda istediğini alır. Hatta mesela sizin kalp, böbrek gibi bir organınız önemli bir zengine lazımsa ve sizin organınızın ona uyumlu olduğu biliniyorsa ya parayla alınır veya vermek istemezseniz birgün başınıza bir kaza gelir ve organınız gene alınır. İş hayatında bir bakarsınız ki, genç ve güzelce bir kadın hiç bir kabiliyeti olmadan hatta aptalın biri olarak, durmadan terfi eder, yüksek maaşlar alır. Bunu da sadece kasıkları hizasındaki etekleri ile başarır. Birkaç kişi ki, o da kıskançlıktan ona hafifmeşrep dese de sonuçta kazanan odur. Elindeki silahı yani dişiliğini kullanmaktadır. Bütün bu vasıtalarla elde edilen durumlar kıskançlık ve beğeni çeker. Açıkça fahişe olduğu bilinen bir kadın televizyon kanallarında programlar yapar, paralar kazanır ama kimse ona fahişe veya ahlaksız diyemez. Zaten kanunlar bunu önler. Zamanla o kadın övülen ve beğenilen birisi olur. Genç kızlar ona özenerek büyürler. Bunların kötü olduğunu toplum içinde söylemek de hoş karşılanmaz.

Pekiyi. Bütün bunlara sadece kendisi başaramayanlar kaka diyor ve bir yandan da kendisi de başarabilmek için elinden geleni yapıyorlarsa, büyü neden kural ve ahlak dışı olmaktadır?

Yukarda sayılan örneklerdeki davranışları kınadığımız veya aşağıladığımız da sanılmasın. Herkes kendi elindeki silah neyse onu kullanmaktadır. Bu güç silah olabilir, siyasal nüfuz olabilir, para olabilir, seks olabilir ve çok tabii olarak bu güç büyü de olabilir. Herkesin kendi elindeki silahı kullanması gibi büyücü de kendi elindeki güç neyse onu kullanmaktadır. Parayla bir kadını baştan çıkartan ihtiyar ve zengin adam aman ne zampara oluyor da büyüyle bir kadını baştan çıkartan adam veya tam tersi kadın, neden aman ne ahlaksız oluyor.

Kısaca belirtmek gerekirse ***"Herkes kendisini istediği gibi bütünlemek ve ifade etmekte özgürdür. Bundan başka birisi zarar görüyorsa bu, onun yanlış yerde durduğunu gösterir"***.

Tekrar belirtmekte fayda vardır. Burada söz konusu olan sadece dünyasal menfaatleri hedef alan ***Sırada Büyü'***dür. Her nekadar profosyonel büyücüleri yetiştirmek veya savunmak gibi bir amacımız olmasa da gene de büyücülerin sık sık karşılaştıkları bir soruyu cevaplamamız gerekiyor.

Genellikle kendisini çok ahlaklı ve dürüst zannedenler ya da can alıcı hassas bir soru sorduğunu zanneden gazateciler, profosyonel büyücülere şunları sorarlar.

Soru ***:*** *Sizden istenen herşeyi yaparmısınız?*
Cevap ***:*** *Evet teorik olarak yaparım. Pratikte herşey mümkün olmayabilir.*

Soru ***:*** *Pekiyi evli bir çifti ayırır veya bir insan öldürürmüsünüz?*
Cevap ***:*** *Evet. En azından çalışırım.*

Şimdi burada en can alıcı söze sıra gelir. Pekiyi hiç vicdani muhasebe yapmaz mısınız? Ahlak ve vicadınınız buna ne der? Sizde bu kavramlar yok mu? Para için herşeyi yapar mısınız?

İşte işin can alıcı noktası bu. Bu genellikle zeka ve kültürel yapısı yozlaşmış, arabeskleşmiş Türk insanının mantığıdır. Yurdumuzda bir sürü kimse kiralık katillere adam vurdurtur. Tetiği çeken yakalanıp hapse girer fakat emri veren herkes tarafından bilindiği halde kimse ona dokunmaz aksine saygı gösterir. Sokaklarda ellerinde kara torbalar ile kumar oynatan tombalacılar vardır. Bunlar kumarcıdır, serseridir. Kötüdür. Adidir. Fakat kravatını takıp, işine giderken, haydi bir şansımı

deneyeyim diye tombala çeken müşteriler saygın beyefendilerdir. Onlar asla serseri, kumarbaz, kötü değildir. Bir adam geneleve gider, işini bitirir ve birlikte olduğu kadın hakkında fahişe deyimini kullanır. Aynı kadını toplum içinde aşağılar. Kimse de ona, *"Ama bu işi yapması için kadına sen para veriyorsun. Sen müşteri olmasan o da bu işi yapmaz"* demez. Büyü ve büyücü de bu örneklerdeki gibidir. Büyücü tanımadığı birisinin kötülüğü için birşey yapabilir. Ona ne. O ücretini alır o kadar. Vicdan muhasebesini yapması gereken o işi isteyen kimsedir. ***Büyücü sadece bir aynadan başka birşey değildir ki. Büyücü, karşısındaki kimse onun ne olmasını ister veya kim olmasını umarsa odur.*** Neden herhangi bir işinden dolayı vicdan azabı duysun. O, vicdan muhasebesini bu işleri kendi hesabına yapacağı zaman yapar. Bir tabancayı fabrikası imal edip satar. O tabancanın hırsız tabancası mı olacağı, polis tabancası mı olacağı fabrikayı ilgilendirmez ki. Önemli olan tetiği çektiren eldir. Bütün dünya tarihinde nerede ve ne zaman, hangi mahkeme katilden başka bir de tabanca veya tüfeği imal eden fabrikanın sahibini yargılamış ki? [2]

Şimdi gelelim kendi başaracağına inançları olmadığı için büyüyü kötüleyenlere. Şimdiye kadar ***Sıradan Büyücülük*** ve para karşılığı büyü yapan kimselerden bahsettik fakat burada ***Yüksek Büyü*** de söz konusu olmaktadır. Genellikle spiritüalist görüş sahibi olan bazı kimseler ya da sadece Yurdumuzda Yoga veya benzeri ekollerle ilgilenenler veya uzay ve uzaylıları, Ufo tapımına kadar vardırmış olanlar büyü öğretilerini heryerde kötülerler. Onlar ne olduğunu bile anlamadan herşeyi şeytani,

her ilgili kimseyi de şeytanın uşağı olarak tanımlarlar ki bu tutumlarıyla herşeyi şeytana bağlayan ortaçağ Avrupasındaki kiliselerden farkları yoktur. Aynı yobazlık içindedirler. Kilise halkı eski dinlerinden kopartmak için ve Hıristiyanlık eski dinlere göre

[2] Buradan çıkan sonuç ise, Büyücüleri kendi kadfalarındaki ahlâk ve spiritüel kurallara göre yargılıyanlar da aslında ahlâksız ve riyakârca davranmaktadırlar.

zayıf kaldığı için insanları şeytanla korkutuyordu. Aradan ikibin yıl geçti ama aynı yobazlık hiç değişmeden duruyor, fakat bu sefer kilise yerine, aslında kendilerinde hiç bir değer olmadığını bilen spiritüel guruplar bunu yapıyorlar.[3] Kendileri büyü öğretileri hakkında bişey bilmiyorlar. Karşılarındaki insanları da tanımıyorlar. Buna rağmen bunlar şeytanın adamları diye bağırıyorlar. Halbuki karşılarındaki güç hem onların öğretisini biliyor hem de kendilerini bilinçaltı düşüncelerine kadar tanıyor. Bunu bilmiyorlar. Onların tek kaygıları kendi menfaat kapılarının daralmasıdır. Bu menfaat saf müridleri maddi olarak sömürmek olabileceği gibi basit bir yönetme ve tatmin duygusu da olabilir. Kısaca bunlar sadece kendi zayıflıklarının ortaya çıkmasından korkarlar.

Burada hatta isim vererek bir çok bu tür gurup veya dernekte yapılan yolsuzlukları, kadınların cinsel olarak istismar edilmelerini, insanları *"Size büyü yaparız"* diye korkutmalarını da anlatabiliriz ama buna gerek yok. Zaman zaman *"Aman canım bunları biz de yaparız. Bizde de o güç var. Ama yapmamak lazım. Tanrının iradesine karşı gelmek olmaz. Kader değiştirilmez"* derler. Aslında dediklerinde doğru olan bir tek şey var. Bizde o güç var demeleri. Çünkü her insanda o güç vardır, ama bunun gerçek olduğunu kendileri bile bilmezler ve o gücü geliştirmemişlerdir. Ellerinde gerçekten bir güç olduğuna inandıkları andaysa onları kimse durduramaz. Tavırları tıpkı açlıktan karnı guruldarken *"Parayla mutluluk"* olmaz masalını anlatan bir yoksul gibidir. Para ile mutluluk olmayacağını iddia etme hakkı sadece bazı kimseler tarafından kazanılabilir. Şöyle ki; ülkenin ünlü zenginlerinden biri elindeki bütün serveti dağıtır, işlerini tasfiye eder ve kendisine kıt kanaat yetecek

[3] Bu gibi kendisini göksel görevli varlık olarak gören ve bence sadece astürbasyon eşindeki kişilerinkaç tanesinin kendi işlerine geldiği için veya zor durumda kaldıkları zamanlarda "Ama benim amacım iyi" diyerek benden büyü istediklerini yazmıyorum. Çünkü bunu yazarsam inanılmayıp, abartmakla suçlanacağımdan korkuyorum. Kendi tutumları ile riyâkarlık antı olarak yaşayan bu kimselerin de insanlara spiritüel öğretmenlik taslamaları ayrıca bir araştırma konusu olabilir. B.Kısa

kadar bir para ayırıp, bir dağ başında inzivaya çekilirse onun, parayla mutluluk olmaz demeye hakkı olur. Öyle bir adam çıkarsa da hemen hepimiz gidip, ona mürid oluruz ama ne yazık ki, böyle biri yoktur. Hiç sahip olmadıkları bişeyle mutluluk olmayacağını savunanlar kavuşunca ona dört elle sarılırlar.

Tanrının iradesini bozmaya gelince. Şayet böyle bir irade varsa onu bozmak kimin haddinedir. O zaten bozulamaz ki. Ayrıca insanda hiç kullanmaması gereken bir güç neden olsun ki? Yani gözümüz var ama görmek doğru değildir. Doğuştan göz kapaklarımızı dikelim ve dünyayı görmeyelim. Görmek kötüdür. İstesek biz de görürüz ama görmemek lazım mı diyelim? Böyle birşeyi söyleyebilecek ve insanları görmemeye teşvik edecek olan kişi ya kendisi kördür ya da tek gözlüdür. Körler arasında tek gözlüler kral olur diye insanları görmemeye teşvik etmektedir. Şayet kulağımız varsa duyarız. Gözümüz varsa görürüz. Kanadımız olsaydı uçardık. Sesimiz güzelse şarkı söyleriz. Cinselliğimiz varsa kullanırız. Bu sayılanlar ve benzeri vasıflarımızdan bir hata sonucu olarak, olmayanlarımız varsa her fedakarlığı göze alarak eksiklerimizi kapatmaya çalışırız ki, sonuç olarak kanadımız olmadığı halde uçmayı bile başardık. Tanrı bize kanat vermedi. Bu yüzden uçmamız doğru olmaz diyenleri dinlemedik. Aynı şekilde şayet büyü gücümüz varsa bunu da doğal olarak kullanırız. Olan bir şeyin kullanılmaması gerektiğini söyleyenler bunu kendilerinde o güç yok diye, tıpkı körler arasında kral olmak isteyen tek gözlünün tutumuyla yaparlar. Ancak bu sayede kendi kısıtlı bilgileri ile saygınlık kazanacaklarına inanırlar ve kendilerinde bir güç olmadığını saklamak isterler. Şimdi bu gibi kimseler bu yazıyı okuyunca *"Fakat insanlarda, diğer insanları öldürme gücü de var. Var diye insanlar birbirini mi öldürsün?"* diyebilirler. Evet. Zaten insanların savaşlarda yaptığı da şartlar uygun olduğu zaman, yani kendilerinden hesap sorulmayacağına inandıkları zaman öldürmek değil midir? Bunu yapma imkanı bulamayanlar büyük paralar harcayıp, av takımları alıp, ava çıkıp, öldürme

içgüdülerini zavallı bir hayvan üzerinde tatmin etmiyorlar mı? Demek ki, insan kendisinde olan gücü, imkan bulduğu zaman kullanır. Bunu da kimse kısıtlayamaz.

Son olarak büyüyü Müslümanlık açısından ele alalım. Sanılanın aksine müslümanlık büyüyü değil, ***Sıradan Büyü***yü ve onda da sadece insanlara kötülük yapan şekli yasaklar ve lanetler. Kur-an'ın son iki suresi büyü ile değilse bile büyücülerle ilgilidir. *"İnsanlara kötülük yapmak için düğümlere üfleyen büyücülerin şerrinden Tanrıya sığınırım"* şeklinde başlarlar. Gene Kur'an'daki değişik surelerdeki bir çok âyet sadece insanlara kötülük için yapılan, yalan söyleyen ve bize göre de şarlatanlıktan başka bir şey olmayan büyücülük şeklini yasaklar ve lanetler. İnsanlara büyü öğreten ***Harut*** ve ***Marut*** isimli iki melekten bahseden ayetlerde de açıkça *"Onlar insanlara karı kocayı ayırmayı, kötülük yapmayı sağlayan şeyleri öğretiyorlardı"* denir. Hiç bir zaman kişinin kendisini geliştirmesi ile ilgili ***Yüksek Büyüden*** bahis yoktur. Ayrıca yüzyıllarca Tasavvuf, din ve Havâss yani islami maji, ***Yüksek Büyü*** sistemi bir arada mevcuttu. Gene gariptir ki, Türkiye de İslami kesim büyüyü günah kabul etmekle birlikte hiç ilgilenmezler. Kur-an'da mevcut olduğu için varlığını da inkar etmezler. Büyü öğretilerine gelen tepkiler nedense hep spiritüalist kesimden ve Ufo'lara tapanlardan gelir.

II - KBLAN TRAGNA

Kblan Tragna basit anlatımla bir büyücülük ya da majikal çalışma ekolüdür. Esas olarak her insanın içinde belli bir güç bulunması ve bu gücün uyarılarak kişiye belli alanlarda gelişmeler sağlanacağı temeline dayanır. Bütün ciddi, ***Yüksek Büyücülük*** uygulamaları gibi Kblan Tragna ekolü de *Kişisel Gelişme* üzerine kuruludur. Büyücülük denilince akla geliveren sıradan işlerin başarılması da söz konusudur, fakat asıl amaç kişinin gelişmesidir. Bütün majikal ekoller ve islami Havâss olarak bilinen, Tasavvuf'un daha korsan, daha kestirme fakat

daha riskli bir yoludur.[4] Majikal çalışmalar, Yoga, Zen Budizm, Tasavvuf ve sıradan büyü uygulamaları arasında bir rota izlerler. Diğer felsefi ekollerden farkı kişinin arındırılmasına değil, iyilikse iyilik, kötülükse kötülük, kişinin kendi içindeki eğilime uygun tekamül etmesine yönelik olmasıdır. Mistik ve felsefi ekoller kişinin ruhunu kurtarmak iddiasındayken majikal ekoller fizik planda da başarı ve tatmin verirler. ***Kişi, tekamülü bir lütuf olarak beklemez, hak ettiğini alır***. Kblan Tragna da esas olarak bundan farklı değildir.

Majikal ekollerin korsan denilebilecek tekamül yolları olduğunu yukarıda belirttik. Kendi içlerinde son derece disiplinli olmalarına karşılık gerçek bir majikal ekol herhangi bir dine, peygambere veya hiyeraşik bir zincire fazla yüz vermez. Zaten herhangi bir din veya Peygambere bağlı olan ekoller Majikal kuruluşlar değil dinsel tarikatlardır. Buna karşılık Kblan Tragna'nın içinde de, Kblan kitabı uygulamalarında görüleceği gibi bir, *Dervişin Yolu* ve *Savaşçının Yolu* yani sert ve kestirme yönemlerle yumuşak ve bekleyen yöntemler ayrımı hissedilir. Kblan Tragna ekolü, Türkiye'de bu türün ilkidir. Onun da diğer mistik ve felsefi ekoller gibi özel meditasyonları, mantraları, zikir kelimeleri, kendisine has talismanları ve uygulamaları vardır. *"Madem biz de bu işle uğraşıyoruz, bari bir order kuralım"* düşüncesinden yola çıkılarak kurulmuş birşey değildir. Hele oradan bir ayin, buradan bir uygulama alınarak oluşturulmuş sentetik bir şey hiç değildir. O, yaşayan bir organizma olarak doğup, büyüyüp, gelişmiştir. Esas olarak iki kişinin, basit büyücülük amacıyla yaptıkları çalışmalar sırasında rastladıkları bir başka boyut varlığının ***(Saki)*** yönlendirmeleri vasıtasıyla, ilk yıllarda basit büyücülük yöntemleriyle ilerlemiş ve daha ilerideki yıllarda yavaş yavaş alınan bilgilerle şekil değiştirip, zamanla başlı

[4] Bu satırların ilk yazıldığı yıllarda Havâss ismi bile, ilgilenen kimseler haricindeki insanlar tarafından bilinmezdi. Şimdilerdeyse Havâss ciddi ölçüde duyulmuş ve ne olduğu az çok bilinen birdir. Ayrıca Havâss ile ilgilenen kişiler çoğalmış, birbirleri ile iletişim kurmuş ve Türkiye'de, henüz emekleme aşamasında bile olsa ciddi bir araştırma, neredeyse akdemik bir araştırma başlatmışlardır.

başına bir ekol halini almıştır. Dünya'da Kblan Tragna ekolünün benzeri başka çalışmalar da vardır. Fakat bu benzeri çalışmalar hiç bir zaman tamamen aynı olmayıp kısım kısım benzerlikler göstermektedir. Eski çalışmalardan I. Elizabeth dönemi majisyenlerinden Dr. John De'nin bazı çalışmaları, M. Blavatsky'nin Dzayn kitabı, Aleister Crowley'nin bazı uygulamaları, Tibetli bir Lama oluğu iddia edilen Lobsang Rampa'nın kitaplarında anlatılan bazı şeyler, Carlos Castenada tarafından yazılan, bir kızılderili büyücü olan Don Juan'ın öğretilerini anlatan kitaplardaki bazı pratik uygulamaların bazıları bizim çalışmalarımızla benzerlikler gösterir. Kblan Tragna çalışmalarını daha fazla açmadan önce Maji ve Büyü ifadelerinin arasındaki faklılıktan başlayarak, dünyadaki diğer ekolleri kısaca tanımak gerekir.

III - OKÜLTİZM - BÜYÜ - SİHİR MAJİ

Hangi dilde olursalar olsunlar, kelimelerin gerçek anlamlarından daha çok zihnimizde uyandırdıkları kavramlar ya da semboller önemlidir.

Bir kelimenin gerçekte ne anlama geldiği pek önemli değildir. Türk tarihinde *Yavuz Sultan Selim* adıyla bilinen Sultan Selim'in Yavuz'luğu da böyle bir durumdur. İranl'lılar Sultan Selim'den o kadar nefret ederler ki, onu, bir tür siyah çoban köpeğine verilen isim ile tanımlarlar, ***"Yavuz"***. Bu şekilde hakaret olsun diye takılan bir isim Türk dilinde üstün bir vasıf kazanır. Güçlü, sağlam, atak vs. vs. gibi anlamlar ithaf edilir Yavuz sözüne. Yaygın bir erkek ismi olarak kullanıldığı gibi yakın tarihte önemli rol oynamış olan bir savaş gemisine de Yavuz ismi verilmiştir.

Aynı şekilde, bir zamanlar İstanbul, Beyoğlu'nda olan genelev sokağının adı ***Abanoz sokağı*** idi. Abonoz, Hindistan'da yetişen oldukça sert ve sağlam olan fakat kolay işlendiği için mobilya ve baston, biblo gibi aksesuarların yapımında kullanılan, siyah

renkli bir ağaca verilen isimdir. Bu isim söz konusu sokağa belki de sokak genelev sokağı olmadan önce verilmişti. Yani sokağın ismi nane sokak, sümbül sokak veya mesela Ahmet bey sokağı da olabilirdi. Tesadüfen Abanoz sokağı oldu ve geçen yıllarla beraber Abonoz Türkçe'ye, genelev ile eşanlamlı ve daha ziyade müstehçen, erotik bir kelime olarak yerleşti. Öyle ki, zamanla halk arasında genelev sözü yerine mesela Bursa Abanoz'u, Ankara Abanozu gibi deyimler türedi. Söz konusu sokaktaki genelevler kapatıldıktan çok sonra bu deyim zamanla unutuldu. Abonoz sözünün müstehçen anlamda kullanıldığı yıllarda mesela Beyoğlu caddesindeki kıvır zıvır, hediyelik eşya filan satan bir dükkan vitrinine koyduğu bir bastonun üzerine ***"Abonoz Baston"*** yazsaydı herhalde polis tarafından hemen kapatılırdı. [5]

Gene Türkçe'de halkın zihinsel tembelliği, yabancı kelime hayranlığı ve biraz da cahilliği yüzünden yerleşmiş iki kelime daha vardır. Türkiye'de ilk defa süngerimsi bir lastikten yapılan sandaletler piyasaya ***"Tokyo Ginza"*** markası ile çıktı. Bu tip sandaletler bugün de evlerimizde terlik olarak kullanılmaktadır. Halk derhal bu lasik terliklere ***Tokyo*** demeye başladı ve Tokyo bu terliğin ismi olarak kaldı. Bazuka ise bir tanksavar silahının markasıdır. Bir tür roket atar olan bu silah markası ile tanındı ve

[5] Burada nakletmek istediğim iki komik durum var. Birincisi, Orta Okul yıllarımda okulda, İzcilikle ilgili bir tören, şenlik, kutlama yapılacaktı. Hatırladığım kadarı ile izciliğe giriş, fular alama töreni gibi bir şeydi. Ben de aynı törende fular ya da kep almış olmama rağmen geçen yıllar hafızamı biraz küllendirdi. Büyük sınıf öğrencileri bir de piyes hazırlamışlardı (Galatasaray Lisesi). Eserin adını, yazarını unuttum. Eski istanbulda geçen bir oyundu. Oyunda bir eski İstanbul efendisinin arkadaşını eleştirmek için kullandığı şöyle bir söz vardı. "Ohoo, dünya umurunda değil, elinde **Abanoz** bastonla beyoğlunda dolaşıp duruyorsun". Tabii ki, bu esrin ilk yazıldığı zamanlarda Abanoz sokağı diye bir yer ve böyle bir kavram yoktu. Sonuç olarak bu söz müstehçen bulunarak değiştirildi ve ". "Ohoo, dünya umurunda değil, elinde bastonla beyoğlunda dolaşıp duruyorsun" şeklinde oynandı.

İkinci komik şey ise, yukardaki Abonoz örneğinin ilk yazılmasından beş yıl kadar sonra İstanbul emniyet müdürünün soyadı Abanoz idi. Hep düşünmüşümdür. Bu polis, acaba 20, 30 yıl önce, Abanoz sokağı mevcutken gelse idi acaba o soyadı ile emniyet müdürü yapılırmıydı. Herhalde meslekte kalabilmek için bile soyadını değiştirmek zorunda kalırdı.

başka bir firmanın yaptığı tanksavar silahı için bile Bazuka genel ismi olarak kullanıldı fakat ayrıca bazuka kelimesi de kullanıldı yani Kolt tabanca, Baretta tabanca der gibi xxx Bazuka denmeye başladı.

Görüldüğü gibi kelimelerin gerçek anlamlarından çok onların zihinde uyandırdıkları imajlar önemlidir. Konumuzu anlatan Büyü, Sihir, Maji gibi kelimeler de bu tür, anlamından çok kavramı önemli olan kelimelerdir. Bunların hepsi aynı şeyi anlatan eşanlamlı kelimelerdir, fakat herbiri en azından Türkiye'de farklı imajlar çağırıştırırlar. ***Büyü*** Türkçe'dir. İnsanlar büyü ve büyücü kelimelerini duydukları zaman genellikle kir pas içinde yaşlı kadınlar veya bir karış sakalı olan eli tespihli başı sarıklı bir hoca düşünürler. Büyücüler anlaşılmaz sözler söyleyen, okuyup üfleyip muskalar yazan, biberler yakan, âdeta duvara tekme vurup havada prende, yerde taklalar atarak bazı doğaüstü şeyler yapmaya çalışan kimselerdir. Büyücüler ve büyü en genel olarak bir yerde oturup tütsüler yakıp okuyup üfleyen kimseleri düşündürür. Sihir sözü ise Arapçadır. Aslında büyü sözü ile tam olarak aynı anlama sahiptir, ama insanlar belki seyrettikleri filmlerden dolayı sihir için daha ziyade telekinezi, telepati, psikokinezi gibi bazı parapsikolojik güçlerin kullanılmasını düşünür. Bazı mistik sözler söylenir, garip işaretler yapılır ve olmadık garip tezahürler anında olur. Mesela bir cin gelir, yoktan birşey var olur, prensesler kurbağa olur, ateşler yanar veya söner. Sihirbaz sözü ise bunlara ek olarak bazı kimselerde sahnede numaralar yapan illizyonistleri veya basit hokkabazları çağırıştırır.

Maji Fransızcadır. Tam olarak Büyü ve Sihir ile aynı anlamdadır. Bununla beraber şu da bilinmelidir ki yukarda anlatılan değişik kavramların hiç biri de Sihir, Büyü ve Maji sözleri ile ne anlatılmak istendiğini anlatmaz. Maji kelimesi ile batılılar bizim büyü ve sihir sözlerinden anladığımızdan çok daha farklı şeyleri anlarlar. Avrupalı veya Amerikalı için şifacılık yani bir hastaya

manyetik etkiler yaparak iyileşmesini sağlamak maji'dir. Doğaüstü sayılabilecek olan herşey majidir. Hatta islami tasavvufun öğretilerini de maji başlığı altında görürler ki, bunların hiçbirisi doğuda, bizim büyü sözü ile tarif edilemez. İslami açıdan keramet, kehanet ve büyü çok farklı şeylerdir. Burada Kur-an'dan bazı bölümleri örnek olarak alabiliriz. Musa'dan bahseden bazı ayetlerin anlattığına göre, Musa, Firavun'un sarayına gelir. Firavun da onunla karşılaşmaları için kendi sihirbazlarını çağırır. Sihirbazlar kendi asalarını yere bırakırlar ve asalar birer yılana dönüşürler. Musa da kendi asasını ortaya atar. Musa'nın asası daha büyük bir yılan olur ve Firavunun büyücülerinin asalarından oluşan yılanları yutar. Bu durumda sihirbazlar *"Bizim yaptığımız açıkça bir sihirdir, Musa ise sihir yapmamıştır, O tanrı tarafından gönderilmiştir"* derler. Bu olay Tevrat'da da anlatılır. Şimdi ortada gözle görülen bir şey var ki, o da şudur. Her iki tarafın yaptığı da aynıdır fakat olayın içindeki kimseler birini büyü, diğerini keramet olarak ayırımlayabilmektedir. Batılı bunların ikisine de maji der. Doğuda ise büyü veya sihir sözü sadece basit, sıradan büyücülüğü anlatır ve aşağı bir iş olarak kabul edilir. ***Burada hemen belirtmeliyiz ki bizim büyü sözünden anladığımız anlam, batılıların maji veya Magic sözünden anladığıdır.***

Türkçe'deki Büyü ve Sihir sözleri insanlara çok değişik kavramlar düşündürdüğü için kendi konumuzla ilgili olarak şimdiye kadar hep daha ziyade ***Maji*** kelimesini kullanmayı uygun gördük ki, aslında, uyandırdıkları fikirleri hesaba katmazsak sözlük anlamıyla en uygunu düpedüz Büyü ve Büyücü kelimelerini kullanmaktır.

Zaman zaman kullanacak olduğumuz Okült (Occult) ve Okültizm kelimesine gelince. Bu kelimenin Türkçe'de tam bir karşılığı yoktur. Bazı kimseler bu kelimeyi Gizli bilimler diye çevirirler. Buna pek bir itirazımız yok fakat Okült kelimesinin karşılığı tam olarak bu da değildir. Okültizm ve Okült, Astroloji, Tarot, her tür

Falcılık yöntemi, Maji, büyü, spiritüalizm, simya, korku edebiyatı hatta Ufoloji, Parapsikoloji gibi doğaüstü herşeyi kapsamına alan bir deyimdir. Başta İngiltere'deki Kral Arthur dönemi majisyeni Merlin olmak üzere yazımızda da adı geçen bir çok kimseye, büyücü veya majisyen demekten ziyade Okült araştırmacı ya da Okültist demek daha doğru olabilir.

1) SIRADAN BÜYÜ - YÜKSEK BÜYÜ

Büyü nedir? Bunu tam olarak anlatmak kolay değil. Aslında ne kadar yazılırsa yazılsın kimse büyünün tam olarak ne olduğunu anlatamaz çünkü büyüyle ilgilenen ne kadar insan varsa o kadar da farklı kavram vardır. En iyisi büyüyü elden geldiği kadar kendi anlayışımız ve diğer insanların görüşleri ile tarif edip, onun ne olduğunu anlamayı okuyucunun kendi görüşüne bırakmaktır.

Büyüyü önce ***Sıradan Büyü*** ve ***Yüksek Büyü*** veya ***Yüksek Maji*** olarak ayırmak gerekir. Bu ayırım burada ele alınacak olan bütün ekoller, ülkeler ve dinler için geçerlidir. Yani hangi ekol olursa olsun bu ***Sıradan*** ve ***Yüksek Büyü*** ayrımı değişmez. Hepsinin kendi içinde bu vardır. ***Sıradan Büyü***, büyü denilince ilgisiz halk yığınının aklına gelen şeydir. Büyünün dört temel amacı vardır.

1 – Maddi İstekler (Param olsun)
2 – Aşk ve Cinsellik (Sevdiğim bana gelsin veya beni sevsin)
3 – İntikam (Düşmanım kahrolsun)
4 – Sağlık (Sağlığım güçlü olsun)

Ne kadar farklı büyü uygulaması olursa olsun bu dört temel madde değişmez. Binlerce ve binlerce büyü formülü uygulamaları ne kadar farklı olursa olsun sadece bu dört temel maddeden birine hizmet eder. Batı majisine damgasını vurmuş olan, son yüzyılın son büyük majisyeni Aleister Crowley büyüyü

şöyle tarif eder ***"Maji, olacak olan olaylarda isteğe uygun değişiklikler yapma bilim ve sanatıdır"***. ***Yüksek Büyü*** ise mistisizm denilince akla gelen herşey, İslam Tasavvufu ve Yahudi Kabalası benzeri bir şeydir. Asıl amacı kişinin kendini geliştirmesi ve Kozmik bilinçle bir olmasıdır. Bu yüzden bizim Büyü tarifimiz şu şekildedir ***"Kişi şayet bir olayı veya bir kişiyi değiştirirse bu onun kendi gücünü gösterir. Şayet kişi kendisini değiştirebilmişse bu büyünün gücünü gösterir"***. Tabii ki, ***Yüksek Büyü*** pratiği yapan bir kimse sıradan büyücülerin yaptıkları ya da yaptıklarını iddia ettikleri herşeyi yapabilirler ama sırada büyücüler ***Yüksek Büyü*** pratik eden kimsenin olduğu olamaz ve yaptığı herşeyi yapamazlar.

Sıradan Büyü pratiği kolaydır. Kişinin fazla birşey bilmesi gerekmez. Sabırla tekrarlayarak kendisinde ve her insanda zaten mevcut olan güçleri uyarır ve zamanla birşeyler yapmaya başlar. Bunun için kişinin birşey bilmesi gerekmez. İnanması yani iman şarttır. Bunun dışında kişi okuma yazma bilmese bile farketmez. ***Yüksek Büyü*** daha farklıdır. Birçok pratik yapmanın yanısıra bazı başka boyut varlıkları ile kontak halinde olmayı gerektirir. En azından kişinin bağlı olduğu ekol böyle bir kaynaktan çıkmış olmalıdır. Biraz genel kültür gerektirir. Kişi kendisine benzeyen çalışmalar yapan veya yapmış olan diğer kişi veya ekollerin ne yaptığını, nasıl sonuçlar aldığını bilmelidir. Aldanmamak için oldukça dikkat etmek etmek zorundadır ki, burada söz konusu olan aldanma bir süre sonra bazı başarılar elde edince kişinin kendisini birşey zannetmesi hatta tanrı yerine koymasıdır. Ayrıca biraz yabancı dil, biraz zeka gerekir. ***Yüksek Büyü*** pratiği kişiyi bir ölçüde mutlaka geliştirir ama fizik planda başarılı sonuçlar alan mesela sıradan büyü pratiği yapan birisinin aldığı sonuçları almak ilk zamanlarda daha zordur.

Burada belirtilmesi gereken bir durum daha var. Bu notları okuyan herhangi bir kimse, ya meraktan öylesine okuyan veya

majikal sanatlarla ilgilendiği için bu notları almış olan birisidir. Şayet meraktan, sadece vakit geçirmek için okuyan bir kimseyse önemli değil[6] fakat büyüyü anlamak, çalışmak ve onunla birşeyler başarmak isteyen bir kimseyse şöyle düşünebilir: *"Sıradan büyü kolay. Fazla bir şey bilmek de gerekmiyor. Buna karşılık **Yüksek Büyü** zor. Uzun ve yorucu çalışmalar ve de en önemlisi zeka gerektiriyor. Bu durumda ben en iyisi Sıradan büyü ile uğraşırım. Maksat işimin olması değil mi. Tamam işte".* Bu durum özellikle Türk insanının zihinsel tembelliğine çok uygundur. Ancak unutulmaması gereken iki şey var. Bunlardan birincisi, yukarıda da belirtildiği gibi profösyönel büyücü yetiştirmek veya birileri birşeyler öğrenip, işini görsün diye hayır kurumları yararına büyücülük öğretmek gibi bir iddiamız yok. Dolayısıyla bu tür kurnazlıklar içinde olan kimseler yıllar geçse bile hiç birşey öğrenemediklerini görürler.

İkinci olarak. Kişi bu tür şeyleri elde etmek için uğraştığı sürece başarması zordur. Sıradan büyü uygulamaları bir gösteri, işin vitrinidir. Mesela İslami tarikat şeyhlerinin kerametleri hakkında bir sürü efsane vardır. Evet şimdiki şeyhlerin varlığı herne kadar islam folklöründen öte gitmiyorsa da, bir zamanlar gerçekten keramet sahibi olan şeyhler vardı. Bu kimselerin yaptıkları işler halk arasında dilden dile dolaşırdı. Ancak bunların bir gâyesi vardı. Halktan kimseler bu kerametlere hayran kalır, kendileri de bunları başarma arzusu ile o dergaha katılırlardı. Eğitimleri sırasında da zamanla şunu öğrenirlerdi. Keramet denilen mucizevi işleri başarabilmek için yıllarca çalışmak gereklidir. Bunu göze aldıktan sonra da şunu anlarlar, keramet önemli birşey değildir. Hatta evliyanın kerameti insanın tuvalete gitmesine benzer. Yani böyle birşeyin olduğu ve yapıldığı herkes tarafından bilinir fakat toplum içinde ve gerekmedikçe olur

[6] Burada "Bu kitap" gibi bir söz kullanılmayıp, "Notlar" sözünün kullanılma nedeni, bu yazıların ilk hazırlandıkları zaman, hiç bir şekilde kitap gibi bir şey düşünülmeyip, sadece çalışmalara yeni başlayacak olan ve konular hakkında hiç bir şey biilmeyen kimselere verilmek için hazırlanmış olan çalışma notları, "Bilgi kağıtları" şeklinde her bir bölümün bağımsız bir konu olarak hazırlanmış olmasıdır.

olmaz yapılması hoş karşılanmaz. Keramet göstermek işin en önemsiz kısmıdır. Bu durumda sadece bir takım fevkaladelikler elde etmek için gelmiş olanlar bir, iki ay ya da bir iki yıl içinde bırakıp giderler. Kalanlarsa sadece gerçekten kendisini gelişmek isteyenler, gösteriş ve basit menfaatler peşinde koşmayanlar olurdu. Bu kimseler sonunda kendileri de keramet gösterebilecek hale gelirler fakat ona ulaştıkları zaman zaten bu gibi şeylerin gözlerinde bir değeri kalmamış olurdu. Özet olarak şeyhin keramet sergilemesi bir anlamda sadece tarikata yeni müridler kazandıran bir vitrindi.

Aynı örneğe uyan bir de Uzakdoğu öğretileri olan Karate, Kung Fu gibi savaş sanatları vardır. Herkes bu gibi şeylerle ilgili takımların zaman zaman gösteriler yaptığını elleriyle taş, tahta filan kırdıklarını bilir. Bunları gören hevesliler kendileri de aynı şeyi yapmak veya insanları dövmek için o sporu yapmaya başlarlar veya o savaş sanatının öğrencisi olurlar. Sadece insan dövmek isteyen veya gösteriş peşinde koşan serseriler kısa zamanda o işi bırakıp giderler. Kalanlar ise o işi bir spor, gelişme yolu veya felsefi bir ekol olarak uygulayanlar olur. Bu kimseler de zamanla taş, tahta kıracak veya bir sürü insanla döğüşebilecek hale gelirler faka bunu elde ettikleri zaman zaten bu gibi istek ve kompleksleri kalmamış olur. Sıradan Büyü ile istediğimi kapıp kaçarım diye düşünerek majikal uygulamalara ilgi gösterecek olanlar bunları unutmamalıdırlar.

2) BÜYÜCÜ VEYA MAJİSYEN OLMAK

Bir insan sıradan büyü türünde çalışıyorsa onun büyücü sayılması için bir çok işte başarı kazanması gerekir. Buna karşılık Yüksek büyü ile ilgilenen bir kimse sadece ilgilenmesi ile de majisyen sayılır. Mesela elli yaşından sonra tenis oynamaya başlamış olan ve haftada bir, ayda bir tenis klübüne gidip oynayan ve daha çok da klüp lokalinde oturup çay kahve içip sohbet eden, tenisi seven ve bu konuda konuşan, belki

yönetimde görev alan bir kimseye Tenisçi deriz. Ona tenisçi sıfatı verilmesi için dünya şampiyonu olması gerekmez. Zaten başka bir isim de aklımıza gelmez. Yani Tenisçi demek ille de şampiyonalara katılan dereceler alan birisi demek değildir. Bu bütün sporlar için geçerlidir. Kahvede iş olsun diye satranç oynayan birisi de satranç oyuncusudur, dünya şampiyonu da. Kısaca Büyü de böyledir. İnsan bu yazıları okuyor, benzeri kitapları karıştırıyor, konu hakkında bilgi topluyor ve konudan zevk alıyorsa majisyendir. Onun insanları kurbağaya çevirmesi veya Kızıldenizi ikiye ayırması gerekmez. Ayrıca yıllarca belli bir ekole bağlı olarak çalışan ve fizik planda birşey yapmaya muaffak olamayan veya yapmaya teşebbüs etmeyen birisi de majisyendir.

IV - DEĞİŞİK EKOLLER

Herhangi bir kimse ilk bakışta dünyada çok çeşitli büyü ve büyücülük şekli olduğunu zannedebilir, fakat ister sıradan büyü, ister yüksek büyü, hangi şekliyle olursa olsun bir tek büyü vardır. Her toplum, her çağ ve her din kendi elbisesini bu tek büyüye giydirmiştir. Mesela korku filmleri yüzünden çok bilinen ve yanlış olarak, ***"Vudu bebeği"*** denilen bir sıradan büyü uygulaması vardır. Kurbanı temsil eden bir bebek yapılır ve bunun üzerinde çalışma yapılır. Amaç iyi veya kötü olabilir. Bu işlemde yapılan uygulamalar, okunan dualar ve zikirler farklı olabilir ama şekil ve bebeğe yapılanın aynen kurbanda meydana geleceği inancı aynıdır. Bu uygulamaya Çin'den, Eski Mısır'a, Afrika'dan Amerika'ya kadar her kıta ve ülkede hemen hemen her devirde rastlanır. Bebekler yapıldıkları ülkeye göre pirinç saplarından metale, tereyağı veya içyağından samana kadar akla gelebilen her malzemeden yapılırlar. Birbirinden çok uzak olan değişik kültürlerde aynı şeye rastlanması bunun çok çok eskiden, tek bir kaynaktan çıktığı düşüncesini uyandırır fakat bu başlı başına ayrı bir araştırma konusudur.

Yüksek büyü ya da Yüksek maji sayabileceğimiz uygulama, çalışma ve inançlar da hemen hemen aynıdır. Kozmik bilgi sayılabilecek herşeyi ortaya koyarsak, Kızılderili, Aztek veya İnka, Çin ve Eski Mısır, İslami veya Kabalistik her bilgiden üzerindeki milli elbiseyi çıkartırsak ortada birbirlerine çok benzeyen ve aynı şeyi anlatan bilgilerin kaldığını görürüz. Tabii ki, her gelenek kendisine has özelliklere sahiptir ve her geleneğin içinde bir sürü ayrı ekol vardır fakat bu bütünün ayrı olduğu anlamına gelmez.

Büyü ve kendi ekolümüz hakkında daha anlaşılır birşeyler ortaya koymadan önce dünyanın değişik bölgelerindeki ekolleri ve gelenekleri incelememiz yerinde olur. Bunun için önce Avrupa'yı ele alalım.

AVRUPA MAJİSİ VE AVRUPA'DAKİ MAJİKAL AKIMLAR

Avrupa hakkında yazılabilecek şeyler, konulara yabancı olan bir kimse için şaşırtıcı ve inanılmaz olabilir. Herşeyden önce belirtmek gerekir ki, Avrupa'nın kendisine ait bir kültürü, geleneği ve hatta uygarlığı bile yoktur.

Bir çok kimse Avrupalıyı aydın, akıllı, kültürlü, kafası çalışan ve bilgili zanneder. Buna karşılık Orta Doğu ve Türkiye ise cahil, kokuşmuş, batıl inançlarla dolu ve ilkeldir. Bu belki milli aşağılık kompleksimizden geliyordur fakat gerçek hiç de öyle değildir.

Avrupa bütün kültürünü Haçlı seferleri sırasında Doğu'dan almıştır. Bütün tarihi ve sanatı Eski Yunan'a dayanır. Hiç bir Avrupa ülkesinin Eski Yunan'dan önce bir uygarlığı ve kültürü yoktur. Biraz konu dışı olsa da bazı örnekler vermek faydalı olabilir.

Astronomideki bütün yıldız isimleri Latincedir. Mesela Betalgeuse, Arapça Beytül Cevza'dan gelir ve İkizler evi demektir. Batı dili olsun diye ağzımızı burnumuzu eğerek Markab diye telaffuz etmeye çalıştığımız yıldız bildiğimiz Merkep'tir yani Eşek. Astronomi ve matematikten satrança kadar herşeyi Haçlı seferleri ile tanıyan Avrupa majikal anlamda da tam olarak diptedir. Aslında bu durum günümüzde de böyledir. Günümüz Avrupalısı ya aşırı materyalist ya da Anadolu'nun en cahil köylüsünden bile saf ve inangaçtır. Çok fazla batıl itikada sahiptirler. Öyle ki, bunlardan bazılarına en cahil Anadolu köylüsü bile güler. Ünlü romancı ***Jerzy Kosinski'nin "Boyalı Kuş"*** ismi ile Türkçe'ye çevrilen romanına bir göz atmak bile ikinci dünya savaşı sırasındaki Avrupalının boş inançları hakkında fikir sahibi olmaya yeter.

Tabii bu bir romandır ve yazar bir sürü şeyi abartmıştır fakat ne olursa olsun yazdıkları bir temele dayanmaktadır.

Özet olarak Avrupa Maji'si Hıristiyanlık öncesi bir sürü lokal tanrıya tapmaktan ve kehanet'ten öte gitmezdi. Tabii Druidleri ve gene bölgesel tanrı ve tanrıçalara tapan değişik ekolleri ve bunların bazı bilgeliklerini de yalanlamıyoruz fakat Hıristiyanlığın ilk dönemlerinde bunlar da yozlaştılar. Özellikle kilise eski tapınmaları şeytan tapımı ve tanrıları da şeytan ilan ettikten sonra bunlar son derece zor uygulanan şeyler oldular. Gene de Avrupa'da bilinen en eski majikal ekollerden biri olduğu için Druid'leri, Kelt dinini ve özellikle de Avrupa'nın en eski majisyeni olarak efsanevi Merlin'i biraz incelemekten zarar gelmez.

a) MERLİN - KELT İNANÇLARI, DRUİDLER

Kelt'lerin ilk başlarda Ren ve Tuna nehirleri arasındaki bölgede ortaya çıktıkları sanılmaktadır. Romalılar tarafından Galyalılar olarak isimlendirilirlerdi. Druid, Kelt rahiplerini ifade eden bir isimdir. Keltçe'de, Meşeyi gören ya da Meşe ağacına bakan, gözleyen, koruyan anlamına gelebilecek olan bir sözdür. Druid ismiyle anılan Kelt rahipleri, meşe ağacının gövdesinde biten ökse otundan hemen hemen her derde çözüm olabilen iksirler yapıyorlardı. Bazı araştırmacılar bu inancı ağac tapımına bağlarlar ve meşenin, keltlerin en büyük tanrılarından biri olduğuna inanırlar. Gekeneksel kelt dinine de Druid'lik denilir. Druid'lik, Hıristiyanlığın karşısındaki en büyük engellerden biriydi. Kilisenin bütün gayretlerine karşılık ancak VI. yüzyılda ortadan kaldırılabilmiştir. Bazı araştırmacılar Druid'liğin XII. yüzyıla kadar yaşadığını iddia ederler. Druid'lik bazı açılardan Hint inançlarına benzer. Ruhun ölmezliğini ve reenkarnasyonu savunur. Büyü ve kehanete dayanan bu dinde insan da kurban edilirdi. Dinin egemen olduğu dönemlerde Druidler çok sıkı ve uzun bir eğitimden geçerlerdi. Onlar kendi dönemlerinin en bilgili insanlarıydılar. Kelt büyücüsü Merlin efsenaleri bütün

ortaçağ Avrupasını etkilemiştir. Özellikle Kral Arthur ve Camelot efsanelerinin baş kişisidir. Merlin'in doğumu hakkında çeşitli yorumlar vardır. Bazılarına göre o, bir köylü kızı ile Şeytan'ın birleşmesinden, bazılarına göreyse bir Hıristiyan rahibe ile bir demon'un birleşmesinden doğmuştur. Hıristiyan kaynaklar Merlin'in vaftiz edilerek kötülükten arındığını iddia ederler. Kral Arhur, Camelot, Avalon, o dönemdeki savaş ve iktidar mücadeleleri ve bunların ortasındaki Merlin sayısı belirsiz efsane, hikaye, roman, sinemanın icadından sonra bir sürü film ve çizgi filme konu olmuştur. Bunların herbiri de konuyu kendisine göre yorumlarlar. Son yıllardaki roman ve filmlerin, bu zamana kadar yazılan ve yapılanların konuyu yeteri kadar yormasından dolayı farklı yorumlar getirmeleri, olayı kendi zevklerine göre değiştirmeleri normaldir, fakat eski günlerden kalma efsaneler de kendi bölge ve dinsel eğilimlerine göre farklı yorumlamışlardır. Bütün bu karışıklık içinde kabul edebileceğimiz bazı şeyler var tabii.

Herşeyden önce Merlin diye bir kişilik bir zamanlar mevcuttu. Merlin o dönemlerde krallık denilen küçük küçük derebeylikler halinde olan İngiltere'nin birleştirilmesinde önemli bir rol oynamıştır. Bazı efsaneler onu kudretli bir büyücü olarak gösterirken bazıları bilge bir adam ve Kral Arthur'un güvenilir bir danışmanı olarak tanımlarlar. Bazı yorumlara göre o dinsel bir kişiliğe sahiptir, bir rahiptir. Değişmeyen bir tek ana tema vardır ki Merlin Kral Arthur'un babası zamanında (Uther Pendragon) olgun, gücünün zirvesinde olan bir majisyendi. Kral Arthur doğumundan sonra ona verilir ve onun tarafından büyütülür, Kral Arthur'un yaşlılık günlerinde de Merlin hala dimdik ayaktadır. Zaten Merlin'in ortadan çekilmesiyle birlikte de Kral Arthur'un krallığı sonra erer. Bu durumda Merlin ölümsüz ve yaşlanmaz bir kimse olarak görülmektedir fakat işin aslı pek öyle değildir. Tarihte bir tane değil bir çok Merlin vardı. Merlin ismi bir isim değil, bir tür unvandır. Bununla beraber Kral Arthur'un başarıya ulaşmasında önemli rol oynayan ve

efsanelerin doğmasına sebep olan bir Merlin vardı. Merlin kendi döneminin en bilge kişilerinden biriydi ve tabii şüphesiz bir Druid'di. Gene o dönemlerde Kelt inançları ve bunların biraz farklı şekilleri yaygındı. Bu inançlar bir çok tanrı formuna sahip olabilirler fakat ana tema doğa'ya saygı, doğayı korumak, mevsim dönümlerini kutlamak gibi şeylerdi. Bir çok yerde de kadınların baskın olduğu, Ana Tanrıça tapımına dayanan bir dindi. Her ekinoks yani gün dönümlerinde o, ekinoksa göre değişik törenler yapılır ve doğaya saygı sunulurdu. Mesela ***Beltaine*** ismi verilen (Beltaine ayrıca Mayday, Walburga, Galan Mai, Shenn da Boaldyn, Bealtinne, Beltine, Beltain, Bealtine, Beltan, Bel-tien, Beltein, Bealtuinn ve Bealtaine isimleri ile de bilinir. 30 Nisan'ı, 1 Mayıs'a bağlayan gece ve 1 Mayıs günüdür. Bir sevinç ve mutluluk günü olarak kutlanır.) bayramda büyük ateşler yakılır kurbanlar verilir (Genellikle bir erkek geyik) ve doğanın verimli olması dilenirdi.

Beltaine bayramlarında gerekli dinsel uygulamalar yapıldıktan sonra seçilmiş bir bakire rahibe gene seçilmiş olan bir rahiple cinsel olarak birleşirdi. Bu da Tanrı ve Tanrıçanın birleşmesi olarak kabul edilirdi (Gök ve yerin birleşmesi). Tanrı ve Tanrıça'yı temsil eden rahip ve rahibenin dışında da törene katılanlar arasında tam bir cinsel özgürlük olurdu ve törenler sırasında yarı trans durumuna girmiş olan müridler kendi aralarında o anda içlerinden gelen kimselerle birleşirlerdi. Bu gecelerden doğan çocuklara ***Beltaine çocuğu*** denilirdi. Kimse onlara gayrimeşru bir çocuk gözüyle bakmazdı. Bu şekilde doğan kız çocuklar da genellikle rahibe eğitimi görürlerdi. Bu uygulamalar halk arasında yaygın şekilde kabul görmekteydi. Öyle ki, bir kralın halk tarafından kabullenilmesi, desteklenmesi ve gerçek bir kral olması için Beltaine gecesinde, ülkeyi temsil eden bir rahibe ile sembolik bir evlilik yapması, onunla birleşmesi ve kurban kesmesi gerekirdi. Hıristiyan inancında olan krallar bile halkın desteği için bu törenlere katılmak zorunda kalırlardı.

Hıristiyanlık hakim duruma girene kadar Druidlere ve onların ritüellerine hoşgörü ile baktı fakat güçlendikten sonra bu inancı yasakladı. Bu, Yahudilik, Hıristiyanlık ve Müslümanlığın ortak davranış tarzıdır. Tarih boyunca her üç dinin de aynı taktikle davrandığı görülmüştür. Azınlıktayken diğer inançlara saygılı ve hoş görülü olmak, gerektiğinde yardımcı olmak. Güçlenince de, cennete girmek için tanrı adına onları öldürmek. Kısaca Hıristiyan kilisesi Ingiltere'de de aynı kaypak tutumu sergiledi ve güçlenince eski halk din ve inançlarını yasakladı ve terör yarattı. Eski tanrıların hepsini Şeytan ve Demon ilan etti. Burada söz konusu olan Merlin'in ve aslında tabii bütün Merlin'lerin Beltaine çocuğu ya da benzeri bir törenden doğan çocuklar olmaları gerekmektedir çünkü Merlin gerçekten de çok sıkı ve güçlü bir eğitim görmüş bir kimseydi.

Hıristiyan kilisesi eski tanrı ve tanrıçaları şeytan ilan ettiği için tabii Merlin'in doğumuna sebep olan kutlama gecesindeki tanrı ve tanrıçaları da şeytan saymıştı. Bu durumda Merlin'in annesi olan rahibe ile birleşen ve bir tanrıyı temsil eden kimse de şeytanı temsil etmiş oluyordu. İşte Hıristiyan kökenli efsanelerde Merlin'in babasının Şeytan, demon veya bir Cin olmasının sebebi budur. Souç olarak o dönemlerde pek fazla yazılı belge bırakma gleneği yoktu. Kilise de mevcut Druidleri ve kısıtlı belgeyi yok etmek için elinden geleni yaptığı için o dönemlerden kalma fazla bir bilgi ve belge yoktur. Kısaca Merlin'in bilgeliği nereden gelirse ve neyi kapsarsa kapsasın kendisinden sonra hiç bir ipucu kalmamıştır.

b) ORTAÇAĞ VE SONRASINDA AVRUPA MAJİSİ

Kilise, insanları ancak cehennem ve şeytan korkusu ile kendisine bağlı tutabildiği için her tanrıyı hemen şeytan ilan etmekte çok hevesliydi. Mesela şimdilerde Şeytan'ın özel ismi olarak kabul edilen ***"Lucifer"*** aslında Eski Roma tanrılarından biri olan ışık getiren tanrıdır. Kilisenin bu tutumu sonucu Avrupa'ya has ekollere örnek olarak kala kala bir tek ***"Witchcraft"*** ekolü kalmıştır. Witchcraft eski doğa tanrılarına tapınmayı ve bir anlamda çevreciliği amaçlayan bir ekoldür. Korku filmlerinde görülen şeytani cadılarla pek bir ilgilsi olmayıp, ekol hakkında son yüzyıla kadar yazıya dökülmüş bir bilgi de yoktur. Köylerdeki şifalı bitkilerden ilaçlar yapan kadınlar ve erkekler, Ortaçağ ebeleri, veterinerleri büyük çoğunlukla birer *"Witch"*idiler. Engizisyon bulabildiği her *"Witch"*i ve *"Witch"* yakıştırmasını yaptığı herkesi yaktığı için gerçek bilgiye sahip olan *"Witch"*lerin sayısı çok azdı. Haçlı seferleri sırasında, sadece basit köy büyüleri ve yarım yamalak *"Witch"* kovanlarının olduğu Avrupa'da daha farklı büyücülük uygulalamaları da görülmeye başlandı. Ortaya bir çok Majisyen çıkmıştı ve bunların ellerinde *"Grimoire"* genel ismi verilen bazı büyü kitapları vardı. Bir *"Grimoire"*, içinde demon davetleri, kehanet yöntemleri ve akla hayale gelmedik büyü uygulamaları olan bir kitaptan, daha doğrusu eski bir majisyenin not defterinden başka birşey değildir. Bu kitapların hemen hepsi bizde Hz. Süleyman, onlarda Kral Solomon olarak tanınan İbranî peygamber kralına dayandırılıyordu. Aslında bu dayanağın fazla gözle görülür, elle tutulur bir nedeni de yok. Büyü dili olarak genellikle İbranî'ce kullanıldığından, Süleyman'a atfedilmiş olan beş ve altı köşeli yıldız şekillerinin bol bol kullanılmasından, melek, demon ve Tanrı isimlerinin Tevrat'tan alınmasından başka fiziksel bir neden yok. Tabii bir de Kral Süleyman'ın tarihteki en büyük büyücü (Majisyen) olduğuna dair süregelen bir inanç var. Bu yüzden da elinde herhangi bir kitap bulunan

bir kimse o kitabı değerli kılmak için, kitabın, Süleymanın çalışmalarından biri olduğunu iddia ediyordu. Lemegeton, Süleyman'ın Anahtarı "Miftahel Solomon" ya da "Claviculea Solomonis" gibi Süleyman'a atfedilen beş kitabın dışında bir sürü de değişik kitap vardı. Grand Grimoire, Honorius'un Grimoire'u gibi bir sürü kitap bu dönemde ortaya çıkmıştır. Herbirinin gerçek olduğu iddia edilen bu kitapların, aynı kitabın değişik kopyaları olduğu iddia edilenleri bile birbirini tutmuyordu. İddialara göre bu kitapların hepsi ya Eski Yunanca'dan veya İbranîce'den tercüme edilmişlerdi. İçlerindeki duaların, envokasyon ve invokasyonların büyük çoğunluğu ve tanrı isimlerinin de hepsi İbranîce, Yunanca ve pek azı da Latince idi. Hiçbir Avrupa dilinde, esasının o dille yazıldığı iddia edilen bir gelenek veya kitap yoktu. Bizde dinsel dilin Arapça olması gibi Avrupa'da da majikal dil İbranîce, Dinsel dil ise Latince idi. Avrupalı kendi kültürel eksikliği yüzünden ithal malı majikal kültüre çok fazla değer veriyordu.

Aslında Avrupalı Majisyenlerin bütün tarih boyunca önemli birşeyi gerçekten başardıklarına inanmak da saflık olur. Dr. Johannes Faustus'un ruhunu şeytana satması ve diğer bilumum Avrupalı Majisyenin başarıları sadece birer efsaneden başka şey değildir. Gerçek Avrupalı majisyenler ise Druidler döneminde yaşayıp, geride hiçbir belge bırakmadan yok olmuşlardır. Çok ciddiye alınan majikal şarlatanlık dönemlerindeki bu gibi çalışmaların dışında bir ***"Kabala"*** her zaman vardı.

Kabala Yahudilere ait olan bir Tasavvuf, bilim, gelenek ve büyücülük yöntemidir. Kabala'da bunların hepsi vardır. Esas olarak insanın tanrı ile bütünleşmesini, *"Adam Kadmon"*, İslami tasavvufa göre de *"İnsanın Kamil Olması"*nı amaçlar ama tıpkı islami tasavvufun yozlaşmış hali olan Havâss gibi Kabalayı da sıradan büyücülük amacıyla kullanan bir sürü kimse vardır. Kabala'nın ilk şekli, nasıl ortaya çıktığı hakkında bir sürü teori ve efsane vardır. Bunları merak eden Kabala konusunu dünyanın

her yerinde rahatlıkla araştırabilir. Kabala, yazımızın Doğu Büyücülüğü bölümünde biraz daha detaylı olarak incelenecektir. Sonuç olarak Avrupa majisini ne kadar etkilemiş olursa olsun, Kabala bir Ortadoğu sistemi olması nedeniyle bu bölümde detaylı olarak incelenmeyecektir.

Özet olarak anlatmak gerekirse; Kabala çok çok uzun zaman asla yazıya dökülmedi, nesiller boyunca sırlar kulaktan kulağa nakledilerek yaşatıldı. Kabala ilk defa İspanya'da yazılı hale getirilmiştir. Ciddi bir çalışma olan *"Kabala"* kendi majikal kültür eksikliği yüzünden Avrupa'da büyük kabul görmüştür. Bununla beraber tam olarak bir majikal gelenek sayılmasa bile Avrupa'da da bazı ciddi akımlar vardı. Kabala konusuna Doğu Büyücülüğü bölümünde tekrar dönmek üzere ara vererek bunları kısaca hatırlamamız yerinde olur; Avrupadaki majikal akımların çoğunu reddederken ve önemli bir şey yapılmadığını iddia ederken tabii ki, önemli eserler bırakmış olan *Cormellius Agripp* ve *Eliphas Levi* gibi usta majisyenlerin varlığını inkar etmiyoruz, fakat bunların çalışmaları da gene Avrupa değil, Ortadoğu kaynaklı olan Kabala üzerineydi.

c) GNOSTİK İNANÇLAR

Gnosis ve Gnostikler çok çok eskiden gelen bir inanç ve bilgi sistemidir. Hıristiyanlığın ilk yıllardın beri var olduğu zannedilir. Her zaman için Hıristiyanlık'la yakın ilişki içinde olmuşlardır. Bazı kimseler Gnostisim ile Hıristiyanlığı birleştirmeye de çalışmışlardı fakat bu iş pek başarılı olamadı çünkü Hıristiyan imanı ile Gnostik bilgi bazı noktalarda taban tabana zıttı. Gnostik tanrı ve dünya fikirleri Hırastiyan düşünceleri ile karşıttı. Gnostik anlayışın temel prensiplerine göre ***Cennetin kapılarını açıp, insanı bu kötü dünyadan hür kılacak olan şey iman değil bilgidir.*** Bu bilgi Tanrının ilahi kıvılcımıyla bütün ruhlara üflenmiştir ve her insanda vardır. Gnostik inanca göre dünya tanrı değil, onun ***Demi-Urge*** ismi verilen bir astı tarafından

yaratılmıştır ve insan onun suretindedir. Demi-Urge dünyayı kötülük maddesinden şekillendirmiş ve insanı madde içinde esir etmiştir.

Işık ve Karanlık güçleri arasında sonsuz bir savaş vardır ve bu savaş ancak saf ruhlar serbest kaldığı ve tanrı dünyayı ateşle saflaştırdığı zaman sona erecektir. Tanrı ve Demi-Urge arasında bir melek vardır ve ona ***Archon*** ismi verilir. Bir çok Gnostik, Archon'un ***İsa*** olarak dünyaya geldiğini iddia eder. Gnostiklere göre madde kötüdür. ***Evlilik ve doğum, dünyaya Demi-Urge için yeni köleler getirmesinden dolayı günahtır***. Gnostisizm 10. ve 13. yüzyıllar arasındaki dönemde başlıca Albigen'ler, Bogomil'ler ve Manichean'lar gibi tarikatlarla büyüdü ve çok sayıda müridi oldu. Gnostik inanç sistemi ve gnostik felsefenin yansıması en başta ***Satanizm*** gibi bazı yeni akımlara sebep olduğu için okült araştırmacılar açısından önemlidir.

d) GÜL-HAÇ ÖRGÜTÜ

15. Yüzyıl Avrupa'sında biraz Kabala, biraz Gnostik anlayış ve büyük ölçüde de doğu bilgeliğinden etkilenen başka bir akım doğar. O dönem okültistlerinden biri olan ***Christian Rosenkreuz***, Maji ve Simya sırlarını öğrenmek için doğuya doğru uzun bir yolculuğa çıkar. Uzun süre sonra Almanya'ya döner. Kendince çok önemli olan bazı bilgilere ulaşmıştır. Bu bilgilerini üç arkadaşıyla paylaşır. Bu dört kişi uzun uzun düşündükten sonra söz konusu bilgilerin açıklanması için çok erken olduğuna, dünyanın bunlara hazır olmadığına ve dünya bu bilgiye hazır olana kadar bilgiyi saklamaları gerektiğine karar verirler.

Burada bir parantez açarak o dönem Avrupası hakkında biraz daha fikir yürütelim. Şimdi Christian Rosenkreuz'un gerçekten bazı önemli bilgiler getirdiğini varsayalım ki, aksine inanmamız için bir sebep yok. Rosenkreuz bu bilgiyi doğudan getirmiştir.

Fakat nereden ve nasıl? Masallardaki gibi kaf dağına tırmanıp bilgiyi ağaçtan topladığına inanmak mümkün değildir. Doğuda bir yerde ki, hangi ülke olduğu da önemli değil, (*bu Tibet olabilir, Çin olabilir, Arap yarımadası olabilir, İran olabilir, her neresi ise*) yapabileceği tek şey orada bir üniversiteye, kütüphaneye, manastıra veya benzeri bir eğitim merkezine gitmek ve orada öğrenci olmaktır. Orada kaç yıl kalmış olabilir?

Avrupa'da ortalama insan ömrünün kırk yıl olduğu bir dönemden bahsediyoruz. Haydi orada on yıl kalmış olsun, zaten bunun bir iki yılı gittiği yerin dilini, bilim alacak kadar öğrenmesi ile geçirir. Pekiyi orada ona nasıl bir gizli bir bilgi verilmiş olabilir? Bu bilgi öyle gizli ve büyük ki, kalkıp uzaklaran gelen ve bir gün gene yurduna dönecek olan gelip geçici bir meraklıya rahatlıkla verilebiliyor. Dünyanın hiç bir yerindeki, hiç bir gelenekte bu olmaz. Dolayısıyla Rosenkreuz'un gittiği yer için sıradan veya sıradanın biraz üstünde olan bazı bilgiler almış olması kaçınılmazdır, fakat o dönemin Avrupası için açıklanması bile çok tehlikeli olabilecek olan doğunun bu bilgileri olsa olsa büyü ile bilgiler çok da önemli olmayan, bir yabancıya da rahatlıkla verilebilen türden bilgiler olabilir.

Gene konumuza dönelim. 1604 yılında Rosenkreuz'un o güne kadar yeri bilinmeyen mezarı bulundu. Mezarın üzerinde ***"POST CXX Annos Patebo"*** yani, *"120 yıl sonra ortaya çıkacağım"* yazılıydı. Bütün bilgi notları da mezarda, cesedin yanındaydı. Ölümünden sonra 120 yıl geçmişti. Bunun üzerine Rosenkreuz'un bilgi notlarından yaralanılarak ***Rosicrucian***, Gül Haç Order'ı kuruldu. Order'ın sembolü, siyah haç üzerindeki beyaz gül ve beyaz haç üzerindeki koyu renk gül'dür. Gülhaç Order'ı zamanla çok gelişti ve yayıldı. Gülhaç günümüze kadar gelen ender geleneklerden biridir. Geniş ölçüde Kabala, Eski Mısır ritüelleri ve Gnostisizm'den etkilenmiştir. Order'ın zamanla yozlaşması kaçınılmaz olmuştur. Bir zamanların değil kabul edilmek, varlığından haberdar olunması bile büyük denemeler

gerektiren Gülhaç Order'ı bugün gazate ve dergi ilanları ile üye arayan bir kuruluş haline gelmiştir. Türkiye'de bile, oralara öylesine bir yolu düşmüş olan üyeleri vardır.

Gene Orta Çağ ve Yakın Çağ dönemlerinde Avrupa'da görülen Satanizm akımları da vardır fakat bunlar daha ziyade dinsel ya da pratik amaçlı akımlardı. Madame de Montespan tarafından yaptırılan ve çok ünlü olan bazı kara ayinler bizim anlayışımıza göre sıradan büyü uygulamaları idi. Satanizm aşağıda daha geniş şekilde incelenecektir.

Zamanla, Gnostisizm'in arka planda kalması şartıyla Rosicrucian bilgeliği ve Kabala bütün Avrupa'yı etkisi altına almıştır. Masonluk da bu akımlardan etkilenen bir kuruluştur. Mason localarında Gnosis yazan levhalar, Gülhaç sembolleri bulunur ve oturma düzeni Kabalistik hayat ağacı (Etz Hayyim) düzenindedir. Amerika'da sadece Gülhaç öğretisini inceleyen, üyeleri sadece Gülhaç üyesi olan bazı localar da bulunmaktadır.

Buraya kadar olan kısımlarda genel olarak Avrupa'nın kendisine ait bir kültür ve majikal geleneği olmadığını, herşeyi doğudan taşıdığını idia ettik. Özellikle Ortaçağ ve sonrasında da Avrupalı majisyenlerin çoğunun şarlatan, adı çok bilinen birçok Grimoire'un da safsata olduğu konusunda iddialıyız. Bununla beraber Avrupalı bazı büyü ustalarının varlığını da inkar etmedik. Her nekadar bu ustalar ithal malı ekollere bağlı çalışan kimselerse de gene de bunların çoğu günümüze kadar gelen ve geniş ölçüde kabul gören çalışmalar gerçekleştirmiştir. Burada, bunlardan birini kendi çalışmalarımıza olan benzerliği yüzünden biraz daha öne çıkartmak durumundayız. Bu eski usta I.Elizabeth dönemi araştırmacılarından Dr. John Dee'dir.

e) DR. JOHN DEE

Dr. John Dee majikal çalıışmalardan başka bir şey yapmayan ve bu şekilde tanınan bir büyücü değildi. O, asillerin ve prenslerin arkadaşı, Kraliçe I.Elizabeth'in de danışmanıydı. 1527'de doğdu. Çocuk yaşlarda dikkate değer bir zeka gösteren Dee, Cambridge'te eğitim gördü. 15 yaşlarında matematik ve diğer bilimlerin yanısıra maji öğrenimine de başladı. 1551'de kral VI. Edward'ın takdirini kazandı fakat kraliçe Mary'nin tahta çıkması ile gözden düştü. Bunun sebebi de onun, kraliçeye büyü yoluyla zarar vermeye çalıştığı dedikodularıydı. Yıldızının tekrar parlaması ise kraliçe I.Elizabeth'in kraliçe olması ile gerçekleşti. Kraliçenin taç giyme tarihini de, Astrolojik incelemeler sonunda o karalaştırdı.

Dee, büyüyü ciddi bir uğraştan çok bir hobi olarak görüyordu. Bazı durugörü güçleri de vardı. Kristal küreye bakardı. Asistanlığını yapan sir Edward Kelly ile uzun zaman çalıştı. Bir demonu kristal küreye hapsetmek ve ondan altın yapmanın sırlarını öğrenmek istiyordu. Kendi iddialarına göre ışık meleği ile kristal küre vasıtasıyla iletişim kurdu ve ondan hayat iksiri yapmaya yarayan bazı sırlar öğrendi. Dee'nin ayrıca Necromancy denemeleri de vardı. Necromancy ölüleri mezardan kaldırmak ve onlardan bilgi almak yöntemidir. Günümüzdeki ruh çağırma seansları ile karıştırılmamalıdır. Necromancy'de ölü beden kaldırılır ve konuşturulur. Günümüzde ortadan kaybolmuş olan bir uygulamadır.

Klasik yöntemlere göre Necromancer, yapmak istediği iş için çok çok önceden hazırlanır. Yaşayan insanların arasından uzaklaşır. Bazı durumlarda mezarlıkta yatıp, kalkmaya başlar. Hatta ölü eti yiyenler olduğu iddiaları da vardır. Bu şekilde yaşayan dünya ve canlılardan uzaklaşıp, kendisini tam olarak ölüm vibrasyonlarıyla doldurduğuna, ölülerle aynı frekansa ayarlandığına inanır. Zamanı gelince seçilen ölü gereken ayinlerle kaldırılır. Ondan

gereken bilgiler alınır. Bunun için ölüye, iş bittikten sonra cesedinin yakılarak imha edileceği sözü verilir. Çünkü tekrar yaşayanlar dünyasına dönmenin ölüye büyük ızdırap verdiğine inanılır ve iş birliğine karşılık olarak, bir daha onu kimse kaldıramasın diye cesedi yok edilir. Tarihteki bir çok kral ve komutanın Necromancy yaptırttığı ve bazı durumlarda da düşman ordusunun durumu gibi bilgiler almak istediği bilinir. Burada, hazır sırası gelmişken Dr. Dee bahsine kısa bir ara vererek Necronamcy'den biraz daha detaylı bahsetmemiz Avrupa Majikal uygulamalarını daha iyi tanımamız açısından faydalıdır.

NECROMANCY

Necromancy esas olarak bir kehanet yöntemidir. Ölüleri çağırarak veya gerçek anlamda kaldırarak yapılır. Bütün kehanet sistemleri içinde en tehlikeli olanıdır. Basit Nectomancy bir ***Quija*** tahtası ile yapılır. ***Quija*** tahtası denilen aygıt üzerinde bütün harflerin, 0 ile 9 arasındaki sayıların ve birar tane de büyük "Evet" ve "Hayır" yazısı olan bir tahta parçası ile genellikle üçen şeklinde olan ve altında da rahat ilerlemesi için bilyeler bulunan küçük bir tahtadan oluşur.

Yazılı Tahta masanın ortasına koyulur. Üzerine bırakılan üçgen şeklindeki bilyeli tahtanın üzerine de herkes bir parmağını koyar. Bu tahtanın kayarak gittiği harf ve sayılar kaydedilerek ruhlardan mesaj almaya çalışılır. Günümüzde bir çok kimse tarafından yapılan kahve fincanı ile ruh çağırma işleminin aynısıdır. ***Quıja*** tahtasının ismi ***"Vıya"*** şeklinde telaffuz edilir çünkü onun ismi, üzerindeki "Evet, Hayır" yazılarından gelir. ***Quija***, Fransızca Evet ve Almanca Evet sözlerinin telaffuzlarından oluşan bir isimdir ***(Vıy - Ya)***. Günümüzde basit bir olay, sadece bilinçaltı tezahürler ve ciddiyetsiz bir ruh çağırma yöntemi olarak kabul edilen bu yöntem Ortaçağ Avrupasında dehşet verici bir deney olarak kabul edilirdi. Bu

basit Necronamcy uygulamasının haricindeki Karışık Necromancy türleri ise mukaddesata hörmetsizliğin ve küfrün dehşetli ritüellerini ihtiva eder.

Günümüzde, bir medyumun transa girip, ölünden yakınlarına mesajlar nakletmesi şeklindeki, masum spiritüel seanslar haline gelmiştir. Necromancy'nin bu yönteminde kontak kurulduğu iddia edilen ruhun gerçekten istenen kişi olduğuna dair hiç bir akılcı delil yoktur. Daha dehşetli seramoniler şüphesiz ki, Necromancer'ın emri ile bedenin gerçekten mezarından kalkmasıdır. İnanışa göre madde zincirinden kurtulan bir ruh geleceği önceden görebilir. Tevrat'a göre ***Endor*** büyücüsü, ***Kral Saul'***a cevap vermesi için ***peygamber Samuel'***in ruhunu çağırmıştır.

Necromancy ritüelleri için Necromancer ve yardımcıları uzun süre hazırlanırlar. Hazırlık süresince oruç tutup, meditasyon yaparak vakit geçirirler. Çevrelerinde de ölüm ve çürüme ile ilgili bir atmosfer oluştururlar. Cesetlerden soyulmuş kefenler giyerler. Bellerine kurukafalar asarlar. Işıktan uzak dururlar. Tuz ve benzeri, koruyucu manyetizmaya sahip olan herşeyden kaçınırlar. Eski Yunan ölüm tanrıçası Hecate'in kutsal hayvanı köpek olduğu için köpek eti yerler.

Asıl merasim günün ilk saatlerinde mezarın yanında yapılır. Tabut açılır ve Necromancer ölünün yanına yatar. Bundan sonra da Necromancer gerekli çağrı ve hitabeleri okuyarak bir demonlar ve spirit'ler kalabalığını davet eder. Bu demonların içinde başlıca Hecate, tercih edilendir. Bu işlemler için en uygun ve uğurlu zamanın, dolunayın, ayın onüçüne tesadüf ettiği zamanlar olduğu kabul edilir. Ruha benedine girmesi ve neromancer'in sorularına cevap vermesi emredilir. Merasim bitirilip, istenilenler elde edilince ruha mükafaat olarak, bir daha aynı şekilde çağırılmaması için cesedi yakılır. Necromancy ritüellerinin başka bir şekli de Nercomancer'ın cesetle cinsel

birleşmede bulunmasıdır. Bu işlemin de, spermler vasıtasıyla ruha hayat vereceğine inanılır.

Necromancy merasimleri hakkındaki belgelerin içindeki en önemli rapor ***Lucan*** isimli bir Witch'in ***Pompey*** için yaptığı Necromancy'dir. Raporda Lucan, nasıl yaşayıp, cesetlerin arasında yattığını anlatır. Merasim için yeni ölmüş bir askerin cesedi seçilir. Askerin boğazı ve akciğerleri hala bozulmamış durumdaydı. Lucan, Kuduz köpek salyası, cesetlerle beslenen bir sırtlanın salyası, yılan derisi, çeşitli bitkiler ve âdet kanından oluşan bir iksir kaynatır ve askerin açık yaralarına döker. Bundan sonra bazı tanrı ve tanrıçalara seslenir. Ölünün rehberliğini yapması için Hermes'i, Hecate'i, Prosperine'i ve ölülerin ruhlarını Stix nehrinden geçiren kayıkçı Charon'u davet eder.

Bir başka Necromancy raporu da XIX. Yüzyılın ünlü Okültisti ***Eliphas Levi*** adıyla tanınan, ***Eliphas Louis Zahed hakkındadır***. Levi, Tyana'lı ***Apollonius***'u kaldırmaya teşebbüs etmiştir.

Tevrat ayetlerindeki Endor büyücüsü Necromancy'nin bilinen en eski kaydıdır ve Necromancy bilinen en seki kehanet yöntemidir. Günümüzde de, Klasik Necromancy'nin hala pratik edildiğine dair bazı delilller vardır. İngiliz basınında sık sık, tahrip edilmiş mezarlarla ilgili haberlere rastlanır. Ayrıca Londra'nın ***Highgate mezarlığında*** çeşitli sebeplerden dolayı resmi olarak açılan mezarların bazılarında ölülerin rahatsız edilmiş olduklarına dair açık deliller görülmüştür. Necromancy'nin ana tehlikesi ruhun, kendisini çağıran Necromancer'a saldırmasıdır. Bundan başka ruh, merasimin yapıldığı yere sık sık uğrayarak sonunda bir mezarlık hayaleti halini de alabilir.

Dr. John Dee'nin hangi yöntemleri kullandığı hakkında bir fikir ve araştırmamız yok fakat onun saraya mensup bir kadının

cesedini kaldırıp sorguya çektiğini iddi eden bir çok kaynak vardır. Hatta buyüzden saraydan uzaklaştırıldığı da söylenir. 1604 yılında ölen Dee'nin hayatında buraya kadar gördüğümüz şeyler onunla özel olarak ilgilenmemizin sebebi değildir. Bizim çalışmalarımızla benzerliği olan şeyler onun Edward Kelly ile yaptığı bazı Astral kontaklardır.

Bu çalışmalarda Dee, göksel melekler olduklarını iddia ettiği bazı değişik boyut varlıkları ile iletişim kurmuştur. Kendi tarif ve çizimlerine göre bu varlıklar ince bedenli, bedenlerine göre çok büyük kafalıydılar. Kafalarının alın kısmı çok gemiş, çeneye doğru incelen, sivrilen adeta armutu andıran başları olan tiplerdi. Daha ilerki yıllarda ***Aleister Crowley*** de ***Antite Lam*** ismini verdiği benzer bir varlıkla iletişim kurduğunu iddia etmiş ve varlığın bir de resmini çizmiştir.

Dee bu görüşmelerin ilk başlarında biraz zorluk çeker çünkü görüştüğü varlıkların dilini anlamakta zorlanır. Sonunda varlıklar ona ***Enochian*** dili ismi verilen bir dil öğretirler. Bu dil, göksel bir dildir. Ayrıca bir Enochian alfabe de verilmiştir. Bu dil ve alfabe daha sonraki majisyenler tarafından geniş ölçüde kabul görmüş ve üzerinde günümüze kadar süren araştırmalar yapılmıştır. Enochian dua ve formüller daha ilerki dönemlerde aşağıda kısaca bahsedecek olduğumuz ***Golden Dawn*** Order'ı tarafından da benimsenmiş ve geniş ölçüde kullanılmıştır. Daha yakın dönemlerde de dünyada ilk resmi Şeytan kilisesini kuran ***Anton Szandor La Vay*** Enochian dua ve formullerini kendi inanışına göre değiştirerek şeytan ayinlerinin bir parçası haline getirmiştir, fakat bu tutumu satanist olmayan diğer bütün majikal guruplar tarafından saçma olarak nitelendirilmiştir. Şu veya bu şekilde günümüzde bir Enochian maji vardır. Hala geniş ölçüde araştırılmaktadır ve internette enochian sözlükler veren, bu formülleri inceleyen ve Dee'nin notlarının özgün şekillerini yayınlayan bir sürü internet sayfası ve basılmış sayısız kitap vardır.

Dr. Dee'nin çalışmalarının bizi ilgilendiren yanı onun değişik boyut varlıklarından aldığı Dil ve Alfabenin bizim çalışmalarımızdaki Tisan dil ve alfabesi gibi bir olay olmasıdır. Tabii burada bir olay deyimini kullandık çünkü gerek dillerin, gerekse alfabelerin hiç bir benzerliği yoktur. Ayrıca Dee'nin Enochian çalışmalarının da bizim çalışmalarımızdan çok zengin olduğunu bilmekteyiz. K.T. çalışmalarında dil ve alfabe ön planda olan önemli faktörlerden değildir. Sadece çalışmaların benzerliği ve dönem dönem karşılaşılan varlıkların Dee'nin çalıştığı değişik boyut varlıklarına benzemesi Dee'ye özel bir yer vermemize neden olmuştur.

f) GOLDEN DAWN

1800'lü yıllarda Avrupa'da yeni bir akım doğdu. Bu Golden Dawn ismi verilen majikal Order'dı. Golden Dawn günümüz batı majisini çok geniş ölçüde etkilemiş olan bir Order'dır. En büyük özelliği ise bütün çalışma notları ve hemen hemen herşeyi basılıp, satılan, dışarıya açıklanan ilk order olmasıdır. Buarada şimdiye kadar çok sık kullanılan Order kelimesine de biraz açıklık getirmek gerekmektedir. ***Order*** ne yazık ki, Türkçe'de tam karşılığı olmayan bir kelimedir. Örgüt, Klüp ve Tarikat karışımı bir kuruluşu ifade eder. Bizdeki Tarikat kavramına pek uymaz ama örgüt denilince akla gelen şey de değildir. Majikal amaçlı bir Klüp, Order ve tarikattır.

1884 yılında Rahip R.F. Woodford, Londra'nın Farrington street pazarında bir tomar el yaması bulur. Kısa bir inceleme ile bunların majikal çalışmalarla ilgili notlar olduklarını anlar fakat tam olarak deşifre edemez. Notları alır ve deşifre etmekte yardımcı olması için şüpheli ölümleri araştırma memuru olan Dr. Wynn Westcott'a götürür. Sonra da konuyu anlamalarına yardımcı olması için bir okültist ve Kabala öğrencisi olan S.L. Mac Gregor Mathers'i çağırırlar. Bundan sonra da bu üç kişi

Golden Dawn Order'ını kurarlar. Order 30 yıl kadar faal olmuştur. Bir çok ünlü kimse Order'a katılmıştır. Bunlar arasında şair W.B. Yeats, Romancı Algernon Blackwood ve Astronom Arthur Machen de vardı. Order'ın çalışması Rosikrucian Kabala ve Eski Mısır karışımıydı. Ritüelleri de geniş ölçüde Masonik ritüellerden esinlenmiş şeylerdi. 1891'de Woodford öldü. Westcott da Order'dan ayrıldı. Mathers Order'ın başkanı oldu ve Paris'e gidip orada başka bir tapınak kurdu.

Gene yüzyıla damgasını vurmuş olan en ünlü ve en büyük kabul edilen majisyenlerden biri ve belki de birincisi olan ***Aleister Crowley*** de Golden Dawn üyesiydi. Mathers ile birlikte çalıştı fakat sonra bu ikili düşman oldu. Crowley'nin, Mathers'i büyü yoluyla öldürdüğü de söylenir.

Alesiter Crowley dikkate değer fikirlere sahip olan bir majisyendi. Kurduğu bazı Astral kontaklar vasıtasıyla kendi majikal ekolünü geliştirmiştir. Günümüzdeki en büyük Order'lardan biri olan ***O.T.O. (Ordi Templi Orientis)*** onun tarafından kurulmuş ve bu order hâlâ onun yolunu izlemektedir. Gerçi günümüzde çok şey değişmiştir fakat herşeyi Crowley başlatmıştır. O.T.O. birçok kimse tarafından tam bir karanlık yan tarikatı, Satanist ve sapıkça kabul edilir. Çalışmalarında geniş ölçüde seks ve narkotik madde kulanılır. Farklı farklı locaları vardır. Bazı locaları insan da kurban ederler. Mesela yıllar önce kanlı bir baskınla öldürülen film yıldızı Sharon Tate bir O.T.O. locasının kurbanıydı. Baskını yöneten Charles Manson şimdilerde hapishanede devamlı kitaplar yazarak görüşlerini yaymaktadır. Oldukça zengin ve ünlü olmuştur. Tabii tüm bunlar yazımızın amacıyla ilgili olmadıkları gibi tam bir majikal aktivite de değildir.

Son olarak Mathers ve Crowley'nin yapıtlarını ve yaşayışlarını ayrıca Golden Dawn uygulamalarını da biraz incelemek gerekmektedir.

g) MATHERS VE CROWLEY'NİN KIYASLANMASI

Mathers oldukça kültürlü ve bir kaç yabancı dil bilen bir kimseydi. Onun, bütün hayatını okült öğretileri incelemeye adadığını söylemek pek yanlış olmaz. Golden Dawn'ın ilk kuruluşu sırasında da order'ın gerçekleştirilebilmesi için gereken belgelerin deşifre edilebilmesi için, okült konularda tecrübesi olan ve uygulamalar yapmış olan bir majisyen olarak çağırılmıştı.

Mathers zaten bir Kabala öğrencisiydi. Bunun yanısıra günün bütün ciddi okült ekolleri hakkında bilgi ve tecrübe sahibiydi. Golden Dawn'ın başkanı olduktan sonra Paris'e yerleşmiştir. Bu aslında nedenleri hakkında uzun uzun düşünülecek birşey değildir. O günün batı dünyasının bildiği bütün dünyanın başkenti Paris'ti. Bilgi, kültür, eğlence, sanat ve aktivite hep Paris'teydi. Bu tür şeylere ilgi duyup da, imkan bulursa Paris'e gitmeyecek olan zaten pekaz insan vardı. Mathers de kendince uygun gördüğü zamanda Paris'e yerleşti. Orada yeni bir tapınak kurdu. Gerçi onun bun bu davranışı Golden Dawn'ın ikiye bölünmesine sebep olarak, sonun başlangıcı oldu, fakat Mathers'in de kendisine göre bazı mantıklı sebepleri vardı. Mathers, günümüzde giderek yaygınlaşan bir mesleğin ilklerinden biriydi.

Günümüzde, tatil yerlerinde, bazı otellerde veya eğlence yerlerinde animasyon ismi verilen bir show şekli gelişti ve giderek de yaygınlaştı, gittikçe ciddi bir iş dalı haline geldi. Mathers de ilk animatörlerden biri olmuştur. Maddi ihtiyaçlarını karşılayabilmek için zaman aman gece klüplerinde Eski Mısır ayinlerini canlandırır ve tabii kendisi de büyük rahip olarak görülürdü. Mathers'in animatörlük ve Golden Dawn çalışmaları dışında kalan ve bizce belki de en dikkate değer olan bir uğraşı

daha vardı. O, bütün boş vaktini Arsenal kütüphanesinde geçirir ve durmadan eski okült kitapları inceler, tercümeler yapardı. Günümüzde bilinen ve dönem dönem tekrar basılan, okültizm klasikleri sayılan bütün eski okült kitapların hemen hemen yüzde yetmişine yakını Mathers tarafından, çeşitli dillerden İngilizce'ye çevrilmiştir.

Mathers'in aristokrat kişiliğine karşılık Crowley son derece haraketli, sabırsız, istediği zaman kibar olmayı bildiği halde elinden geldiğince dangul dungul olmayı tercih eden, kumarbaz, dönemin narkotik maddelerine ve kadınlara çok düşkün bir kişilikti. Çoğu zaman üç dört kadınla birden devamlı ilişki halindeydi. Birlikte olduğu kadınlara karşı da oldukça kaba davranışları ve hoşuna gitmeyecek birşey yaptıkları zaman verdiği garip cezaları vardı. Mesela bir kadınını sahilde kayaların üzerine dikip, güneş batana kadar çırılçıplak durdurtarak cezalandırdığı anlatılır.

Crowley genç yaşlarda Golden Dawn'a girmiş ve kısa zamanda bütün dereceleri geçerek üst kadamelere gelmiştir. Uzun zaman Mathers onun ideali olmuştur. Mathers'in baş müridi olmuştur. Onun adına kavga eder, Mathers'e laf söyleyeni affetmezdi. Fakat zamanla kendisinin çok daha fazla ilerlediğini farketti ve Mathers ile arası soğudu. Daha sonra da bu durum şiddetli geçimsizliğe dönüştü. Dünyanın her tarafına yolculuk yaptı. Himalayalara tırmandı, Afyon çekti, Afrika'da arslan avladı, akla gelebilen her türlü çılgınlığı yaptı. O dönemlerde LSD yerine geçebilecek olan Eter ile denemeler yaptı. Yaptığı seks maji ve narkotik demeneler günümüzde bile konuyu bilen kimselere çılgınlık gibi gelebilir. Son dönemlerin önemli okült araştırmacılarından biri ki, kendisi de Crowley ekolünün bir devamıdır, onun hakkında *"Yaptıkları o derece yanlış ki, nasıl başarılı olduğunu insan anlayamıyor. Asıl mucize majikal büyüklük, bu yanlışlarla doğru sonuçlar almasıdır"* der.

Çalışmalarının bir yerinde ***Aiwass*** isimli bir dünya dışı zeka ile kontak kurar ve ondan tebligat olarak ***Kanun Kitab***ı ismiyle bilinen *(The Book Of Law)* çalışmayı alır ya da doğru ifade ile geçirir yani öbür boyuttan bu yana aktarır.

Bu kitap aslında onbeş, yirmi daktilo sayfası tutarında bir yazıdır fakat okült araştırmacılar arasında büyük bir değere sahiptir. İlk geçirildiği günden bu yana devamlı olarak birileri üzerinde çalışmış, içindeki âyet ismiyle tarif edebileceğimiz bölümlere yorumlar getirilmeye çalışılmıştır. Bunun dışında Crowley'nin kendi yazdığı bir iki kitabı da vardır. Bunlardan en önemlisi ***Magick*** *(Crowley Magic kelimesini ısrarla Magick şeklinde yazar ve telaffuz ederdi)* isimli kendi ekolünü ve ekolünün ritüellerini anlattığı kitaptır. Günümüzdeki Batı Majisi tam olarak Crowley etkisindedir. Tabii yöntemler ve görüşler aradan geçen yıllar içinde (Ölümü 1947) fazlasıyla değişmiştir.

Büyünün gerçekte ne olduğunu ve nasıl çalışılabileceğini inceleyebilmek açısından örnek olarak bu iki adamı yani Mathers ve Crowley'yi ele almak ve örnek olarak kullanmak gerçekten gerekliydi. Şimdi bu kişilerin yapı ve çalışma tarzlarının ne anlama gelebileceğini inceledikten sonra Golden Dawn çalışmaları hakkında da fikir sahibi olabiliriz.

Yukardaki Mathers ve Crowley bölümünden açıkça anlaşılacağı gibi Mathers hayatı boyunca okült öğretileri araştırmış, eski Grimoire'ların birinden diğerine geçmiş olan bir kimseydi. Crowley ise başlarda bazı kitapları inceledi, Mathers'in öğrencisi oldu fakat kendi sistemini keşfettikken sonra başka hiçbir şeyle ilgilenmedi. Mathers gibi eski kitapları çevirmek ve uygulamaya çalışmak bir yana bunların tamamen işe yaramaz şeyler olduğunu düşündü. Şimdi bu konulara sadece entellektüel açıdan ilgi duyan, ya da çeşitli uygulamalar yapmaya çalışan fakat bunlarda henüz bir başarıya ulaşmamış olan kimselere Mathers daha sağlam ve önemli, daha bilgili birisi olarak

görünebilir. Aslında bilgi ve kültür açısından bu doğrudur. Fakat bilgi ve kültür uygulama değildir ve pratik maji asla onlarla ölçülemez.

Gerçekten uygulamalar yapan ve bir noktaya ulaşan kimseler bilirler ki, eski kitaplar ve bunların aynen uygulanması hiçbir işe yaramaz. Büyü konusunda bir yerlere varabilmenin iki yolu vardır. Bunlardan birincisi gerçekten bazı kapıları açmış olan bir ustanın yanında veya aynı şekilde bazı irtibatları olan bir Order'da çalışmak ve o, mevcut olan ve işleyen ekolün devamı olmak.

İkinci yol başarıya ulaşılması daha zor bir yoldur. Bu da eski kitapları okumak, eski ekolleri aynen tekrarlamak ve bu şekilde motivasyon sağlayarak kendine yeni bir kapı açacak hale gelmektir. Yani, eski bilgiler ve tabii burada işin ortaya konmuş olan bilgi yönünü değil uygulama kısmını kastediyoruz, hiçbir şeye yaramazlar. Eski ayinler, dualar yöntemler hep kişiye motivasyon sağlamak için iyidir. Tabii ki, eskilerin biriktirdikleri bilgiyi inkar etmemek gerekir, fakat uygulamalar daima ya bir kişiye veya bir guruba ait olan adeta yaşayan organizmalardır.

Eski derken çok eskiyi de kastetmiyoruz. Mesela Amerika'da veya Avrupa'da kurulmuş ve başarılı ilerlemeler yaptıklarını iddia eden, varlıkları artık sona ermiş olan veya devam eden bazı Order'lar vardır. Bunların bütün çalışma notları, ritüelleri ve gereken herşey bastırılmıştır. Hepsi elimizde bulunabilir. Bu insanlar bu yolla başarılı sonuçlar almışlar diyerek aynı şeyleri burada uygulamamız bizi aptal yerine koymaktan başka bir şeye yaramaz. İşin tuhafı o uygulamalarla, o insanlar gerçekten de sonuç almışlardır. Bunu yalanlamıyoruz fakat o uygulamalar onlar içindi. Aynı uygulamaları bizim yapabilmemiz ve aynı sonuçları alabilmemiz için o gurup aktifken ona katılmamız, ilerlememiz ve ritüelleri yaşayan bir organizma olarak buraya getirip devam ettirmemiz gerekirdi. Şimdi AIDS virüsünün

sadece Amerika'da ortaya çıktığını, yüzlerce kişiyi öldürdüğünü ve sonunda kökünün kurutulduğunu farzedelim. Mucizevi bir şekilde de virüs kıta dışına çıkmamış olsun. Biz burada o virüs hakkında herşeyi okuyalım ve bilelim, ondan sonra da AIDS olmak için elimizden geleni yapalım. Mümkün değil olamayız. AIDS olmak için bu hastalıkla direk temas halinde olmamız lazım. Burada aynı virüsü labaratuarda üretip hastalanmak için uğraşırsak da, şayet gerçekten kökü kurumuşsa onu yapamayız. Benzeri başka bir virüs üretebiliriz hatta daha tehlikelisini ve dayanıklısını bile yapabiliriz. Fakat kitaplarda okuduğumuz o virüs olamaz bizim yapacağımız. AIDS virüsü hakkında okuduklarımız, bildiklerimiz bize sadece onun daha kötüsünü veya eş güçteki başka bir türevini yaratabilecek motivasyonu vermiştir. İşte majikal çalışmaların kitaplardan öğrenilmesi ve başarı kazanılması da bunun gibidir.

Bütün bunları yazarken, iyice bilinmesini isteriz ki eski çalışmalar ve notlar son derece değerlidir. Onlar olmadan yola çıkacak bir başlangıç bulamayız ve biriken bilgiyi alamaz, fikir sahibi olamayız. Çalışmalarının bir yerinde, herhangi bir sonuca ulaşan ve kendine göre değişik bir kapı açmış olan majisyen birden bire yukarda uzun uzun anlatmaya çalıştığımız bu gerçeği kavrar ve artık eski uygulama kitaplarını kütüphanesinde tutmanın bile bir önemi olmadığını düşünür. Şayet bunları saklıyorsa sadece entellektüel bir zevkten dolayı saklıyordur. Bilir ki, onların artık kendisine bir faydası yoktur. Ve artık hiç bir şekilde eline yeni geçecek olan bir eski kitabı aramaz hatta karşısına çıkarsa yüzüne bile bakmaz. İşte Mathers ve Crowley arasındaki fark buydu.

Mathers ömrü boyunca araştırdı, hayatını kütüphanelerde tercüme yaparak geçirdi çünkü o başından beri bir arayış halindeydi. Yaptığı her yeni şeyde belki bu başarıya ulaşır umudundaydı. Evet korkunç bir bilgi ve kültüre sahipti fakat onun istediği majikal gelişme bu değildi. Crowley ise kendisine

bir kapı açtığı anda bunu anlamış daha kötüsü, Mathers'in de bir yere ulaşamadığını çok daha önceden anlamıştı. O istediği atağı yaptıktan sonra kimbilir hangi eski Grimoire ile denemeler yapması için de bir sebep kalmamıştı.

Aslında burada ***Mathers sendromu*** ismi verebileceğimiz bu kitap toplama ve ne kadar çok kitabım varsa o derece büyük majisyenim anlayışı dünyada oldukça yaygındır ve hep pratik majiden uzak kimselerde görülür. Yurdumuzda da Kütüphane bekçiliği yapmanın, kendi elinde binlerce kitap olmasının önemli birşey olduğuna inananlar az değildir. Fakat bunlar ya asla dişe dokunur bir çalışma yapmamış veya bir sonuca ulaşamamış kimselerdir. Genellikle birbirlerine *"Ben bu hafta bilmem kimin hiç bir yerde bulunmayan kitabını aldım"* diye fiyaka yaparlar, bir yandan da ellerindeki kitaplarla önemli çalışmalar yaptıkları izlenimini vermeye gayret ederler. Aslında kendilerinden ve konuyu hiç bilmeyen meraklılardan başkasını da kandıramazlar. Elinde maji kitabı bulundurmak insanı majisyen yapsaydı Süleymaniye kütüphanesinin veya Paris Arsenal kütüphanesinin gece bekçisinin dünyanın en büyük büyücüsü olması gerekirdi.

Son olarak şunu belirtmek gerekir ki, bu yazıklarımız doğru olmasaydı bütün dünya ve bütün tarihte sadece bir ya da haydi her dine göre dört beş tane büyü kitabı olurdu. Herkes onu aynen uygulayarak sonuca ulaşırdı. Halbuki bütün adı bilinen majisyenler ve hatta islam tasavvufundaki şeyhler kendilerine göre yeni bir ekol ortaya çıkartmışlardır. Aynı amaca yönelik başka başka uygulamalar geliştirmişlerdir. Elde çalışan bir örnek olsa bütün arkadan gelen yeniliklerin sadece spor olsun diye, can sıkıntısından yapılmış olması gerekirdi. Ayrıca bir çok Order ya da bağımsız majisyen ve hatta dinsel ekolün temsilcileri çoğu zaman kendilerinden önce veya başka olan herşeyin ya saçma, ya sahte ya da işe yaramaz olduğunu iddia ederler. Bunun arkasındaki gerçek ise yukarıda izah edilen durumdur.
Gene Mathers ve Crowley konusuna dönersek, bu açıdan

bakılınca Golden Dawn çalışmalarının da sadece bir entellektüel uğraş ve egzotik bir klübe üye olmaktan öte gitmediğini görebiliriz. O dönemlerin Avrupası bir kültürel gelişme içindeydi. Doğu ve Ortadoğu'ya ait şeylere romantik ve egzotik açılardan bakıyordu ve kendini aydın zanneden cahillerin gayretkeşliği içinde birşeyi gerçek olan tarafından değil de kendilerinin görüp anladıkları tarafından ele alıyordu. Batı'nın bu tutumu her zaman böyle olmuştur. Mesela ***Puccini'***nin ünlü operası ***Madame Butterfly***, Japon kültürü ile pek ilgili değildir. O, olsa olsa batılıların savaş sonrası Japonya'yı nasıl görüp anladıkları ile ilgilidir. Osmanlı impratorluğu veya Türkiye Cumhuriyeti hakkında yazılmış, çizilmiş şeyler de aynı kaderi paylaşmışlardır. Mesela ***Ian Flaming***, Türkiye'de geçen ***James Bond*** romanında *(Rusyadan sevgilerle)* Türkiye ve Türk insanı hakkında bir sürü şey yazar. Tamam yazdıklarında kötü bir şey yok ya da olmayabilir ama yazdıklarının Türkiye ile de hiç bir ilgisi yoktur. Avrupa Kabala'yı da böyle ele almış, kendine göre kolaylaştırmış, yozlaştırmış, arabeskleştirmiştir.

Golden Dawn uygulamalarının da klasik ve tabii gerçek Kabala ile ilgisi olmayan şeylerle dolu olması kaçınılmazdır. Eski Mısır ayinleri, Yunan Tanrıları, İbranî melekleri ile dolu sentetik bir çalışmaydır Golden Dawn öğretisi. Gerçi Crowley'nin çalışmaları da bundan aşağı kalır değildir ama hiç değilse Crowley orijinal bir ekol kurmuştur. Özet olarak şunu güvenerek söyleyebiliriz ki Avrupa'da Kral Arthur zamanının Merlin'i ile Crowley arasında önemli bir majikal aktivite sahibi pekaz kimse olmuştur. Tabii arada bir çok kahin *(Mesela Nostradamus)*, kısmi başarılar kazanmış majisyenler de vardır. Ancak bunların hiç biri kalıcı bir ekol yaratabilmiş değildir. Yaptıkları sadece kendi medyumsal güçleri ile izah edilebilecek kimselerdi.

2) AVRUPA'DAKİ DİĞER OKÜLT AKIMLAR

Yazımızın buraya kadar olan kısmında Avrupa'yı majikal, büyüsel açıdan inceledik. Şimdi de bazı şeyleri okült açıdan görelim. Aşağıda inceleyecek olduğumuz Nazi Almanyası ve dönemin okült akımları Avrupa'nın kendi öz varlığına yukarda gördüğümüz majikal ekol ve çalışmalardan daha yakındırlar fakat bunların çoğunda da Ortadoğu ve Kabalistik akımlar hakim olmasa bile bu sefer de Uzakdoğu ekolleri özellikle Tibet Lamalarının bilgelikleri baskındır.

a) NASYONAL SOSYALİZM

"Saki" tarafından verilen bilgileri daha iyi değerlendirebilmek için bazı ek bilgilerin gerekli olduğunu düşünmek yanlış olmaz. Aşağıdaki notlar Nazi Almanyasına ve o dönemde hakim olan düşünce sistemine aittir. Saki konuşmalarındaki bazı verileri, o günlerin anlayışı ile karşılaştıralım. Ama önce şunları belirtmekte yarar vardır ki, bu notlar çeşitli kaynaklardan toplanan bilgilerin özetidir. Hiç bir şey benim yorumum ve eklemem değildir. Notlardaki sadece *(Parantez içinde)* yazılmış olan kısımlar bana aittir ve zaten bunlar da çok değildir.

Notlardaki hemen hemen her şey konunun uzmanlarınca gerçek olarak kabuledilirler. Bazı şeyler günümüzün, okült konulara meraklı kimselerine fazla safsata gelebilir. Mesela Horbirgercilere göre Galaksilerin, Güneş'in çevresindeki buz kuşağı olmaları, Bütün gezegen ve gök cisimlerinin birer buz kitlesi olması vs. Ancak bu görüşlerin o zamanlardaki veriye ve Horbirger'in bilgi ve kafa yapısına göre olduğu unutulmamalıdır. Horbirger kuramındaki bilimsel açıdan saçma olan yanlara değil

de anlattığı bazı gerçek sayılabilecek şeylere dikkat etmek gerekmektedir. Nedir bu gerçek olabilecek şeyler? Bunlar farklı kaynaklar tarafından da aktarılan şeyler, mesela develer, cüceler ve Dünya'nın geçirdiği değişik dönemlerdir. Nazi Almanyanya'sından ve Horbirger'in tezinden bahsetmeden önce fikirleri gene Saki bilgilerini çağırıştıran bir okültisti tanımamız daha iyi olabilir. Bu kişi Arthur Machen'dir.

b) ARTHUR MACHEN

Machen, Drakula'nın yazarı Bram Stoker, Nobel kazanmış bir şair olan Yeats, Tiyatrocu Florance Farr gibi bir çok ünlünün de üyesi olduğu Golden Dawn Order'ının bir üyesi idi. 1863'te Galler'deki, Caerlson on usk köyünde doğdu. Bir zamanlar kral Arthur'un sarayı ve Yuvarlak Masa Şövalyeleri'nin merkezi de bu köyde idi. Machen 1947'deki ölümüne kadar bir çok roman ve hikaye yazmış, eserlerinde insan ve evrenin ilişkilerini, kendisine göre bazı ilahi gerçekleri anlatmaya çalışmıştır. Bununla beraber kitaplarının hiç biri de kendi döneminde fazla tutmamıştır. Onu meşhur eden olay I. Dünya savaşı sırasında yazdığı uydurma bir hikayedir. Machen ***"The Evening News"*** gazatesi için ısmarlama bir kahramanlık hikayesi yazar. ***"Okçular"*** isimli hikayede, ***Saint Georges*** alevli zırhı içinde ve çevresindeki okçu melekleri ile İngiliz askerlerinin yardımına koşmaktadır.

Hikaye Mons bozgununun ertesi günü yayımlanır ve cephedeki binlerce asker gazeteye mektuplar yazarak söz konusu günde, Saint Georges'u aynen hikayede anlatıldığı gibi gördüklerini söylerler. Bundan sonra Machen çok uğraşmasına rağmen hikayeyi uydurduğuna kimseyi inandıramaz. Mechen'in fikir ve görüşleri önemlidir. Aşağıda onun fikirleri özet olarak verilmiştir.

Mânevî âlemin sadece iyilikten meydana geldiğini düşünmek çok büyük bir yanlıştır. Normal bir insan hiç bir zaman bir aziz ya da büyük bir günahkar olamaz. Çoğumuz çelişkilerle dolu,

önemsenmiyecek yaratıklarız. Evren'in derin anlamını çözmeden ve çözmeye de uğraşmadan sadece günlük hayatımızı yaşarız. Bu yüzden de iyilik ve kötülük bizlere göre birbirinden ayırdedilmesi zor ve önemsiz şeylerdir. İyilik ve kötülükte asıl büyük olanlar eksiksiz orijinallere yönelenlerdir.

"Ermişlerin en ulusu olan bir kimse bile hiçbir zaman bizim anladığımız anlamda bir iyilik yapmamıştır. Aynı şekilde, kötülüğün en derininde olan kimse de hayatı boyunca gene bizim anladığımız anlamda, kötülük dediğimiz hiç bir şey yapmamıştır".

İyilik ve kötülük kavramları açısından topluca düşülen büyük hata, herşeye toplumsal açıdan bakmaya şartlanmamızdan kaynaklanmaktadır. Her insan kendisine ya da çevresine kötülük yapanın kötü olduğunu kabul eder. Halbuki sıradan suçlular kötü değil sadece biran önce kurtulunması gereken, bilinçsiz ve saldırgan hayvan türündeki dertlerdir.

Diğer taraftan, mal ve kadınlara el koymak olarak tanımlanan günaha fazla takıldığımızdan gerçek günahın ne olup, ne korkunç yanları bulunduğunu tamamen unutmuş, bu kavramı kaybetmişiz. Halbuki günah demek, daha yüksek ve bambaşka bir âleme zor kullanarak, yasak olduğu halde girmeye çalışmak demektir. İnsandaki gerçek kötülük de, ermişlik ya da deha gibidir. Ruhun kendisinden geçme hali, bilincin dışında kalan bir şeydir. Bir insan son derece kötü olabilir de kendisi bunun farkına varmayabilir. Tam anlamıyla kötülük, ender rastlanan bir şeydir.

c) VRİL ÖRGÜTÜ

Füzeler konusunda dünyanın büyük uzmanlarından birisi olan Dr. Willy Ley 1933'te Almanya'dan kaçar. Ley, Vril örgütünü ilk açıklayanlardan biridir. Vril örgütü Berlin'de kurulmuş olan küçük bir Order'dı. ***Vril***, günlük hayatımız sırasında çok az bir parçasını kullanabildiğimiz sonsuz enerjidir.

Vril'e hakim olan kimse kendisine de, başka dünyalara da hakim olur. İnsanlar bütün gayretlerini buna yöneltmelidirler. Dünya değişecektir. ***Efendiler***, yeraltından yeryüzüne çıkacaklardır. Onlarla anlaşırsak biz de efendi, anlaşamazsak köle olacağız. Vril fikri aslında, gene bir Golden Dawn üyesi olan ***Bulwer Lytton'un "Bizi ezecek olan ırk"*** isimli romanından alınmıştır. Aynı zamanda *"Pompei'nin son günleri"* isimli eserin de yazarı olan Lytton, Bizi Ezecek Irk'ta, Ruh âlemi bizden çok daha yüksek olan insanları anlatır. Bunlar şimdilik gizlenmek durumundadırlar. Dünyanın merkezinde bulunan mağaralarda yaşarlar ve her şeyin üzerinde güç sahibidirler.

İlk bakışta, bir romandan yola çıkan herhangi bir örgütün ciddiye alınması saçma gibi görülülebilir, fakat şunu da düşünmek gerekir; dünyada meydana gelmiş olan bir çok şey oluşum tarihlerinden çok önce romanlarda oluşmuşlardır. Mesela, 1896'da ***P.Shiel*** (İng.), bir roman yayınlar. Bu kitap Avrupa çapındaki bir örgütten bahsetmektedir. Bu örgütün üyeleri zararlı buldukları aileleri öldürüp, cesetleri yakarlar. Kitabın ismi ***S.S.***'lerdir. Aynı şekilde ***Titantik***, batışından çok önce bir romana konu olmuş ve romanda geminin bütün ölçüleri, batış şekli ve hatta ismi ***"Titan"*** gerçeği ile tutarlı olmuştur. ***Jules Verne***, Nükleer denizaltıdan, Uzaya atılan füzelere kadar bir çok şeyi romanlarında anlatmıştır. Bunlara benzer daha bir çok örnek saymak mümkündür. Ayrıca S.S.'lerin yazarı olan Lytton'un da bir majikal örgütün üyesi olduğu, pekala da aldığı bazı bilgileri roman haline getirdiği

düşünülebilir.

Dr. Ley'e göre Vril örgütünün üyeleri ırk değiştirmek ve dünyanın merkezinde saklanan adamlara benzemek için gereken bazı sırları bildiklerine inanıyorlarmış. Bazı kültür fizik yöntemleri varmış. Lytton, romanında özellikle cehennem dünyasının gerçeklerine parmak basmaya çalıştığını söylüyordu. İnsan üstü güçlere sahip olan varlıkların varlığından emin olduğunu ifade ediyordu. Bu yaratıklar insanları ezecek ve aralarından seçtiklerini pek büyük değişimlere uğratacaklardı.

Golden Dawn'ın başkanlarından biri olan Samuel Mathes 1896'da gizli şefler konusunda şunları yazmıştır.

"Bana kalırsa onlar dünyada yaşayan fakat insan üstü güçlere sahip yaratıklardır. Şahsi tecrübelerim bana, bir ölümlü için onların karşısında dayanabilmenin ne kadar zor olduğunu gösterdi. Öylesine dehşet verici bir gücün karşısında olduğumu hissediyordum ki, soluğum kesiliyor, ağzımdan, burnumdan, kulaklarımdan kan geliyordu."

Hitler de üstün yaratıklarla kontak kurduğunu söylüyordu. Dantzig hükümet başkanı olan Rauschning'e insan ırkının değişimi konusunda şunları ifade eder. *"Yeni insan aramızda yaşıyor. Size bir sır vereyim. Ben onu gördüm*".

Bunları anlatırken titriyormuş. Rauschning ayrıca şu olayı anlatır. Yakınlarından birisinin anlattığına göre Hitler geceleri çığlıklar atarak uyanırmış. Karyolayı sallayacak kadar şiddetli titremeler yaşarmış. Odanın köşesine bakıp, *"İşte o. İşte o, buraya gelmiş"* diye inlermiş. Bundan sonra da anlaşılmaz bir dilde konuşurmuş.

d) HANS HORBIRGER

Nazi Almanya'sında üzerinde durulan iki temel kuram vardı. Bunlar dünyanın ve insanın açıklaması sayılırlar. ***Oyuk dünya*** ve ***Donmuş dünya***. Ebedi buz öğretisi ***(Well Weltw is Lehre)***'nin kurucusu olan ***Hans Horbirger*** 1860'ta Tirol bölgesinde doğdu. Hitler ve Himmler ona inanıyorlardı.

Hitler, *"Bir Kuzey Nasyonal sosyalist bilimi vardır ki, yahudi liberal bilime karşı çıkar. Batıda benimsenmiş olan bilim bozulması gereken bir tılsımdır"* diyordu.

Öğretinin taraftarları tarafından üç yıl içinde üç kalın kitap, halka yönelik kırk kadar daha basit kitap ve yüzlerce broşür yayınlanmıştır. ***"Dünya olaylarının anahtarı"*** isimli bir de yüksek tirajlı, aylık dergileri vardı. Bir broşürlerinde şöyle diyorlardı *"Hitler yahudi politikacıları kovdu. İkinci bir Avusturyalı, Horbirger de yahudi bilim adamlarını kovacaktır".* Horbirger'in fikirleri ***Nietzche***'nin felsefesi ve ***Wagner***'in mitolojik görüşleri ile uyumluydu.

Bu dönemde, Ari ırkın kökeninin başka bir devirde dünyaya ve yıldızlara hakim olan üstün insanların yaşadığı döneme dayandığı kanaati iyice yerleşmişti. Horbirger öğretisinin cevaplamaya çalıştığı üç temel sorun vardı. Neyiz, Nereden geliyoruz ve Nereye gidiyoruz. Horbirger'in teorileri özet olarak aşağıdaki gibidir.

Yıldızlar buz yığınlarıdır Bu güne kadar bir kaç tane Ay, Dünya'ya çarpmıştır. Şimdiki Ay da dünyaya düşecektir. İnsanlığın bütün geçmişi buz ve ateş arasındaki savaşla açıklanabilir. İnsan büyük bir değişimin eşiğindedir ve tanrısal nitelikler kazanmak üzeredir. Bu yeni insanın bir kaç örneği dünyada yaşamaktadır. Bunlar zaman ve mekan sınırlarının ötelerinden gelmiş olabilirler. Dünyanın sahibi ya da korkunun

kralı Doğu'da, gizli bir şehirde hüküm sürmektedir. Onunla kontaklar kurmak mümkündür. Onunla anlaşmaya varanlar düyanın görünümünü değiştirecekler ve insanlığa anlam kazandıracaklardır.

Uzayda bu günkü güneşimizden milyonlarca defa büyük ve çok sıcak olan bir cisim vardı. Bu cisim Evren buzundan gelen dev bir kitleyle çarpıştı. Çarpışma sonucunda buz kitlesi güneşin derinliklerine kadar işledi. Bundan sonra yüzbinlerce yıl hiç bir şey olmadı. Sonra su buharı her şeyi patlattı. Patlamadan doğan parçalar çok uzaklara dağıldılar. Bazıları da ana bütüne doğru geri düştü. Bir kısmı da aradaki bölgede kaldılar. İşte bu parçalar bizim sistemimizin gezegenleridir.

İlk oluşumda sayıları otuz kadardı. Zamanla buzla kaplandılar. Bütün gezegenler buzdan oluşmuştur. Mars üzerinde görülen kanallar da buz çatlaklarıdır. Sadece dünya tam olarak soğuyamadı. Buz ve ateş arasındaki savaş devam eder. Patlama sırasında Güneş ve Neptün arasındaki mesafenin üç katı uzaklıkta buzdan bir halka vardı. Astronomların Samanyolu olarak tanımladıkları şey işte bu halkadır.

Aslında Galaksi fotografları da daima hilelidir. Gezegenler iki önemli etki altındadırlar. Patlamadan doğan itiş gücü ve yakınındaki en büyük kitleye doğru çeken çekiş gücü. İtiş gücü gittikçe azalmakta olduğu için bu güçler denk değildirler. İtiş gücü azalmaktadır, çünkü uzay boş değildir. Su buharı ve hidrojenden oluşan incecik bir madde ile doludur. Çekim gücü ise sabittir. Bu yüzden de eninde sonunda bütün gezegenler güneşe düşeceklerdir.

Her gezegen kendisini çeken en yakındaki gezegene, gittikçe daralan bir spiral çizerek yaklaşmaktadır. Sonunda yeni bir patlama ile her şey yeniden başlayacaktır.

Ay da sonunda dünyaya düşecektir. Zaman içinde gittikçe yaklaşacaktır. Bu dönemde denizler iyice kabaracak, canlılar gittikçe hafifleyecek, kozmik ışınların gücü gittikçe artacak, yeni canlılar ve ırklar türeyecektir. Sonra iyice yaklaşan Ay patlayacak ve bir halka halini alacak, zamanla da dünyaya düşecektir. İşte anlatılan kıyamet budur. Uydusuz geçen binyıllar içinde dünyada yeni canlılar, uygarlıklar, ırklar oluşacak, bundan sonra da dünyadan daha küçük olan Mars, dünyanın çekimine kapılıp yaklaşacak. Mars çok büyük olduğu için uydu halini almayıp, geçecek fakat geçerken de dünyanın bütün atmosferini çekip sürükleyecektir. Mars gidip Güneş'e çarpacak, dünya da ölecek ve sonuçta o da Güneş'e düşecektir.

Horbirger'e göre, günümüzdeki Ay, Dünya'nın dördüncü uydusudur. Tarih boyunca üç Ay daha vardır. Bunlar sırasıyla dünyaya düşmüşlerdir. Ama bu seferki, öncekilerden çok daha büyük olduğu için çok daha büyük felaketlere yol açacaktır. Dünya'da dört büyük jeolojik dönem yaşanmıştır. Çünkü dört uydu vardı. Bugün dördüncü zamandayız. Bir Ay düşünce ilk parçalanmadan oluşan halka dünyaya düşüp, yer kabuğunu örter. Bu da her şeyi fosilleştirir. Normal dönemlerde gömülen organizmalar fosilleşmezler, sadece çürürler. Ancak bir Ay'ın düştüğü zamanlarda fosilleşme olabilir. İşte bu yüzden jeolojik zamanları ayırdedebiliriz.

Bir uydu yaklaştığı zaman birkaç bin yıl boyunca dünyaya çok yakın bir yörüngede olur. Yerçekimi çok azalır. Yaratıkların büyüklüğünü belirleyen şey çekim gücüdür. Bu yüzden, uydunun yakın olduğu dönemler, devleşme dönemleridir. Birinci jeolojik dönemde büyük bitkiler ve böcekler, İkinci dönemin sonunda Dinazorlar oluşmuştur. Kozmik ışınlar çok güçlü olduğundan ani değişimler meynadana gelmemektedir. Daha sonra dev insanlar oluşur. İncil'in Tekvin bölümü devlerin dokuzyüz yıl yaşadıklarını anlatır. Bunun sebebi ağırlığın olmamasından dolayı organizmanın geç yaşlanmasıdır. İkinci

dönemin sonundaki felaketten ancak birkaç tür hayatta kalır ve bunlar giderek küçülürler. Üçüncü zaman Ay'ı yörüngeye girdiği zaman daha akıllı ve bize göre normal insanlar türer. Gerçek atalarmız bunlardır. Bununla beraber eski devler de hala yaşamaktaydılar. Atalarımıza uygarlığı öğretenler bunlardı. Devler insanlara tarım, madencilik, sanat, bilim ve metafizik bilgileri öğrettiler. Bu dönem altın çağ olarak bilinen dönemdir. Bu dönem çeşitli mitolojilerdeki devler ve tanrıları, Mezoptamyanın dev krallarını açıklar. Üçüncü dönem Ay'ı da yaklaşır, çekime kapılan sular yükselir. İnsanlar ve devler en yüksek tepelere çekilirler ve bazı merkezler oluştururlar. Horbirger ve takipçileri buraları Atlantis olarak nitelendirirler.

Horbirger'in İngiliz taraftarı Bellamy, Güney Amerika'da, And dağlarında 4000 metre yükseklikte, 700 km. uzunlukta bir bölgede deniz tortuları bulur. Bundan da üçüncü zamanın sonunda suların oraya kadar yükseldiği sonucu çıkartılır. O dönemin uygarlık merkezlerinden biri ***Titicaca*** gölü yakınlarındaki ***Tiahuanaco*** idi. Bu kentin kalıntıları yüzbinlerce yıl öncesinden kalmadır. Daha sonraki uygarlıkların hiç birine benzemez. Horbirgercilere göre orada devlerin izleri açıkça bellidir. Gene Horbirger'in taraftarlarından olan Alman arkeolog ***Kiss*** 1928 ile 1937 yılları arasında Tiahuanaco'da bir kapı incelemiştir. Kapının en az yüzbin yıl öncesine ait olması gerekiyordu. 10 ton ağırlığındaki kapının süslemelerinin üçüncü zaman astronomları tarafından yapılmış bir takvim olduğu ileri sürüldü. Bu süslemeler Ay'ın görünür ve gerçek haraketleri, Dünya'nın da dönüşü göz önüne alınarak işlenmiş. Bundan çıkan sonuç da Tiahuanaco'nun üçüncü zaman sonunda devler tarafından kurulan bir deniz uygarlığı olduğudur. Tiahuanaco, aynı tipteki beş merkezden birisidir. Orada aynı zamanda büyük bir liman ve rıhtım kalıntıları da bulunmuştur.

Diğer merkezler Yenigine, Meksika, Habeşistan ve Tibet'te idi. Devler, üçüncü Ay'ın da yörüngesinin daraldığını ve zamanı

gelince düşeceğini biliyorlardı. Sular alçalacak ve beş büyük merkez ortada kalacaktı. Meksika'da Toltekler, Dünya'nın geçmişini, Horbirger'in görüşüne göre açıklayan metinler bırakmışlardır. Bundan yüzellibin yıl önce devler de uygarlıklarını kaybederler. Yönettikleri insanlar da eski vahşi hallerine dönerler. Horbirger Dünya'nın 138.000 yıl boyunca Ay'sız kaldığını hesaplar. Bu Aysız dönemlerde de cüceler ve bazı önemsiz, küçük hayvanlar türemiştir. Bu dönemde, son kalan devler bir krallık kurarlar. Bu krallık 40'K ile 60'K enlemleri arasındaki bir düzlüğe yerleşir. Bu da ikinci Atlantis olmaktadır.

And dağlarındaki Atlantis ve çok sonra kurulan Kuzey Atlantik'teki Atlantis.Eflatun'un bahsettiği Atlantis bu ikinci Atlantis'tir. 12.000 yıl önce bugünkü Ay, Dünya'nın yörüngesine girer. Yeni felaketler olur, denizler kabarır, buzul çağı başlar ve Atlantis batar. Bu da kutsal kitaplarda anlatılan Tufan ve kıyamet olayıdır.

Yeni Ay döneminde devler de iyice yozlaşırlar. Mitolojilerdeki insan ve devler arasındaki savaşlar bu yoz devleri anlatır. Gelecekte de yeni felaketler olacak, Dünya devleri yeniden görecek, başka tufanlar oluşacaktır. Horbirger'e göre İnsanlık çok yükseklerden gelmedir ve sonu da çok yüksek olacaktır. Hitler bu kaderin gerçekleşmesi için dünyaya gelmiştir.

Hitler kendi sözleri ile şunu söyler, *"Bir gün gelecek bizde, Almanya'da bile milliyetçilikten eser kalmıyacaktır. Dünyada yalnız evrensel üstatlar ve efendiler egemen olacaktır".*

1957'de İngiltere'de Horbirgercilerin görüşlerini destekler tarzda olan bir kitap yayınlandı. ***"Üçüncü göz"***. Kitabı yazan bir Avrupalı idi fakat kendisinin Tibet'li bir Lama ve İsminin ***Lobsang Rampa*** olduğunu iddia ediyordu. Rampa ***"İkinci beden"*** isimli kitabında da çok detaylı bir şekilde anlattığı gibi hayattan bezmiş bir Avrupalı ile Astral planda beden

değiştirdiğini iddia ediyordu.

Bir çok kişi Rampa'nın Hitler tarafından Tibet'e gönderilen görevli Almanlardan biri olduğunu ve savaştan sonra orada kalıp, uzun süre sonra geri döndüğünü düşündü. İngiliz gazateleri Rampa'nın kimliğini araştırdılar fakat resmi istihbarat servisleri hiç bir şey bulamadılar. Rampa ya iddia ettiği gibi bir Lama idi ya da kendisine aktarılmış olan bazı şeyleri anlatıyordu ve bu şekilde de Horbirger veya Nasyonal Sosyalist tezleri dile getiriyordu.

> (*Şurası kesin ki, Rampa'nın açıklamaları Tibeti iyi bilen kimseler tarafından hiç bir zaman yalanlanmamıştır. Rampa Üçüncü Göz'de yeraltındaki derin mahzenlerde gördüğü bazı şeyleri anlatır. Üç tane tabut ve içlerinde yatan üç tane altınla kaplı ceset. Cesetlerin boyları üç ve beş metre arasında değişmektedir. Kafaları tepeye doğru konikleşmektedir. Yani geniş tarafı yukarda olan bir koni. Beyinler geniş. Cesetlerin ağızları ince ve küçük, çeneleri sivridir. Tabutlardan birisinin kapağında garip bir yıldız haritası çizilmiştir.*
>
> *Rampa'nın tarifi Aleister Crowley tarafından kontak kurulan ve resmi çizilen antite Lam'a benzediği kadar Dr.John Dee ve asistanı Edward Kelly tarafından kontak kurulan varlıklara da benzemektedir. Dr. John Dee ile ilgili bölümde bahsettiğimiz gibi bu varlıklar Dee'ye Enochian dilini ve alfabesini öğremişlerdir, ve yine daha önce de değindiğimiz gibi bu dil Golden Dawn tarafından geniş ölçüde kullanılmı, hala da majikal Order'lar arasında geçerliliğini korumaktadır.*

Rampa tarafından anlatılan bu cesetler yapı olarak bizim kat çalışmalarımız sırasında karşılaştığımız Işık varlıklarına da benzemektedir. Ayrıca Rampa'nın anlattığı haritanın bir benzeri Himalayaların eteklerindeki bir mağarada bulunmuştur. Bu haritanın onüçbin yıl önce yapıldığı uzmanlar tarafından tesbit edilmiştir. Harita 1925'te National Geographic'de yayınlanmıştır.)

Rampa mahzende gördükleri hakkında şunları söyler*. "Binlerce yıl önce günler daha kısa ve sıcaktı. İnsanlar daha fazla bilgiye sahiptiler. Dış uzaydan gelen bir gök cismi dünyaya çarptı. Her şeyi sular bastı ve Tibet sıcak bir deniz ülkesi olmaktan çıktı"*.

1953'te yapılan bir araştırmaya göre Horbirger'in Almanya ve İngiltere'de çok fazla izleyicisi vardır. Amerika Birleşik Devletleri'nde de bir milyondan fazla Horbirgeci vardır. Londra'da da H.S.Bellamy önemli sayıda taraftara sahiptir. Hitler ve Nasyonal Sosyalist liderler Horbirger'i desteklerken bilimden haraketle, eski çağların anlayışını uyarmaya çalışıyorlardı. Horbirge'e göre Evren ölü bir mekanizma değildir. Aksine herşeyin, herşeye yansıdığı ve sönmez ateşini sürdüren canlı bir organizma, bir varlıktır.

Horbirger ve Nazi düşünürleri bilimsel yöntemleri değiştirmek isterler. Bilimi Astroloji ile bağdaştırmaya çalışırlar. Hitler yahudi liberal bilimin karşısına Kuzey bilimini çıkartmaktan bahseder. Kuzey bilimi ezoterik bir bilimdir. Kaynağı okült bilgilere dayanır. "*Bu evren bütün hayvanları içeren tek bir hayvandır. Dünyadaki olayların, gök olayları ile ilişkisi vardır*". Aslında o dönem Almanya'sında bildiğimiz, alışık olduğumuzdan çok farklı bir uygarlık doğdu ve birkaç yıl yaşadı. Evrenle sihirli bir ilişki halindeyiz fakat bunu unutmuş durumdayız. İnsan ırkının gelecekteki değişimi bu ilişkinin bilincine varmış yaratıkları

türetecektir. Uzak geçmişle ilişki kurabilen ve devlerin, gök cisimlerinin yörüngesini etkilediği çağları hatırlayan bazı ruhlarda bu değişim kendisini duyurmaktadır.

Horbirger ve taraftarları insanlığın zirveye ulaştığı çağları hayal ediyorlardı. Bu çağlar ikinci ve üçüncü zamanlar sonundaki Ay'ın alçaldığı dönemlerdir. Uydunun düşmesi yaklaşıp da, Dünya'ya olan uzaklığı azalınca canlılar hayatiyet ve metafizik güçlerinin zirvesine ulaşırlar. Dev tanrı kral, toplumun ruhsal enerjilerini kavrar ve gök cisimlerinin haraketlerini engelleyip, felaketi geciktirecek şekilde yönetir. Büyücü dev kralın temel görevi budur. Bir tür ruhsal enerji santrali işletir. Bu enerji Evren enerjisinin bir kısmıdır.Tiahuanaco'daki takvim gök cisilerinin haraketlerini kaydetmek için değil, bunu yaratmak için yapılmıştır. Söz konusu olan Ay'ı bir süre daha Dünya'dan uzak tutmaktır. Belki de devlerin yönetimindeki insanların bütün gayretleri, yer ve gök cisimleri arsındaki uyumu sürdürmek için enerji biriktirmeye yönelikti.

Devlerin yönettiği insanlar bir tür dinamoydular. Yani insan, evrenin dengesini koruyacak olan ruhsal güçleri üreten özel bir organa sahiptir. Buna da ruh diyoruz. Bütün dinlerimiz, evrensel enerjinin dengesine katılma görevinin yozlaşmış anısından başka bir şey değildir. Evrensel hayatın anahtarı olan buz ve ateş arasındaki savaş belli periodlar geçirir. Horbirger her altıbin yılda bir buzun hücumuna uğradığımızı öne sürer. Ama her yediyüz yılda bir de ateş üstün gelir. Yani her yediyüz yılda bir insan, evrensel savaştaki sorumluluğunun bilincine varır. Tam olarak dine döner. Kaybolmuş bilgilerle ilişki kurar. Gelecekteki değişimlere hazırlanır. Ruhu yücelir. Eski görevlerine tekrar bağlanır.

Son ateş dalgası Töton şövalyelerinin ortaya çıkmasıyla gelmiştir. Şimdi yeni bir dalgada bulunmaktaymışız. Bu da Nazi ***"Kara tarikat"***ının kurulmasıdır. Nazilerin bir propaganda

ırkçılığı vardı. Bu bilinen, Nürnberg mahkemelerine ve günümüzün filmlerine konu olan ırkçılıktır. Bunun gerisindeyse daha derin ve anlamlı bir ırkçılık vardı. İçinde bulunduğumuz çağda Dünya'da, üçüncü ve dördüncü zamanların değişik dönemlerinden kalma türler bir arada yaşamaktadırlar. Bunların yükseliş ve düşüş dönemleri olmuştur. Bazı türler yozlaşmanın izlerini taşırlarken bazıları da geleceğe hazırlanır. İnsanlar bir ve tek değildirler.

İnsanlar devlerin soyundan değildir. Devlerden sonra yaratılmışlardır. Bir gerçek insanlık vardır ki, gelecek dönemi yaşayacaktır. Evrensel güçlerin dengesinde rol oynayabilecek enerjilerle donatılmıştır. Gelecekteki yüce bilinmeyenlerin yönetiminde olacaktır. Ama bir insanlık daha vardır ki, sadece görünüşten ibarettir. Herhalde uydunun düştüğü kısır günlerden kalmıştır. Çingeneler, zenciler ve özellikle de yahudiler tam anlamıyla insan değildirler. Üçüncü zaman uydusunun düşüşünden sonra ani bir değişimle doğan bu yaratıklar insanı taklit ederler ve kıskanırlar ama insan türünden değildirler.

Nazi Almanya'sının inanılmaz yeniliği büyü kavramını bilim ve tekniğe sokmuş olmasıdır. Nasyonal Sosyalizm'in zaferi, büyünün, maddesel ilerlemenin dizginlerini ele geçirmesi olmuştur. İlk bakışta garip görünse de Hitler ilerlediği yerde soğuğun gerileyeceğine inanıyordu. Horbirgerciler nispeten ılımlı bir kışı haber vermişlerdi. Hitler de karlı Rus steplerinin kendi ordusunun yürüyüşünü durduramıyacağına inanıyordu. Kış, onun ateş taşıyan ordusunun karşısında dize gelecekti. Ancak 1941 kışı her zamankinden çok daha sert geçti ve Alman ordusu perişan oldu. Sonraki ilkbaharda Kafkasya işgal edilince üç S.S. En yüksek dağın zirvesine Kara tarikat yöntemleriyle takdis edilmiş bir Gamalı haçlı bayrak dikti. Bu bir tür ritüeldi. Fakat kış gene oldukça sert geçti ve Stalingrad'da Almanlar yenildiler. Bu sadece askeri ve siyasi bir yenilgi olarak görülmez. Metafizik

güçlerin dengesi bozulmuştur. Goebbels şöyle yazıyordu, *"Anlamıyor musunuz. yenilen bütün bir düşünce, bütün bir evren anlayışıdır. Mistik güçler yenilecektir. Hüküm saati yaklaşmıştır"*.

Her şey bittiği halde Hitler'in inatla direnmesi, Horbirgercilerin bildirdikleri tufanı beklemesinden dolayıdır. Tanrının gazabını getirmek istiyordu. Hitler artık ölüme karar vermiştir. Bir çok kişiyi idam ettiriyordu. Kazanan taraf Almanya'nın düşmanları değil, insanlığı cezalandırmak, dünyayı boğmak için harakete geçmiş olan güçlerdi. Ölürken büyük tufanı çağırmaktan başka yapacak şey yoktu. Bu durumda Hitler suya bir kurban veriyor ve Berlin metrosunun sular altında bırakılmasını emrediyor ve metroya sığınmış olan 300 000 kişi boğuluyor. Bu bir tür büyüsel kurbandır.

Goebbels karısı ve çocuklarını öldürüp, intihar etmeden önce de şunları yazmıştır. *"Bu nasıl olsa olacaktı. Facia Dünya değil, Evren çapında oynanmıştır. Sonumuz bütün Evren'in sonu olacaktır".* Savaş sonrası, Nasyonel Sosyalizm'in altında yatan bir gizli Order faraziyesi yavaş yavaş taraftar kazanmaya başladı. Dağınık izler fazla göze çarpmamakla birlikte Nazi psikolojisini inceleyen uzmanların varlığından şüphe etmedikleri bazı törenleri vardı.

e) THULE VE KARA TARİKAT

1920 yılında tiyatro yazarı ve gazateci ***Dietrich Eckardt*** ve ***Thule*** örgütünün başka bir üyesi olan ***Alfred Rosenberg*** Hitler'le tanıştılar. İlk randevuları ünlü müzisyen ***Wagner***'in evinde gerçekleşmişti. Thule'nin bu iki üyesi üç yıl kadar Hitler'i kontrol altında tutarak eğittiler. Eckardt, Hitler'e yazı yazmayı ve konuşmayı da öğreten kişidir. Eğitim iki aşamalıydı. Gizli öğreti ve propaganda sanatı. 1923 Temmuzunda Nazi partisi kuruldu.

Eckardt da yedi kurucudan biriydi. Aynı yılın sonbaharında Eckardt öldü. Ölürken, komaya girmeden önce ***"Benim Kâbe taşım"*** dediği bir kara göktaşının önünde özel bir dua etti ve şunları söyledi. *"Hitler'i izleyin. O dans edecektir fakat müziği besteleyen benim Ona, onlarla ilişki kurabilme imkanlarını verdik. Ardımdan acımayın çünkü tarihi en çok etkileyen Alman ben olacağım".*

Thule efsanesi Cermenizm'in doğuşuna dayanır. Thule kuzeyde bulunan kayıp bir adadır. Atlantis gibi Thule de sulara gömülmüş olan bir uygalığın mistik merkezidir. Eckardt ve dostlarına göre Thule'nin bütün sırları kayıp değildir. İnsan ve dış akıllar arasındaki aracı yaratıklar bu sırra erişen kişiler için öyle bir güç kaynağı tutuyorlar ki, bu kaynak Almanya'yı dünyaya hakim kılacak, insan türünün değişiminin habercisi yapacaktır.

İşte Ari öğretisinin kapsamı budur. Kısa zamanda Thule örgütü başka etkiler altına da girdi ve görünmeyenle ilişki halinde olan bir gizli örgüt, aynı zamanda da Nazizim'in mistik merkezi oldu. Adolf Hitler 20 Nisan 1889'da Salzburger Varstadt bölgesinin Braunau am Inn köyünde, saat 17:30'da dünyaya geldi. Bu köy Avusturya, Bavyera sınırındadır. Medyum yetiştirmekle ünlü bir köydür. Birçok ruhsal araştırmacı, medyum ve ipnotizör çıkartmıştır. Hitler'in dadısı ve kuzeni de medyumdu.

f) GENERAL KARL HAUSHOFFER

Gizli bilimlerde gurup üyeleri gizli güçlerle ilişki kurduktan sonra ancak bir operatörün aracılığı ile bu güçleri çağırabilirler. Operatör de medyum olmadan bir şey yapamaz. Burada Hitler medyum, ***General Karl Haushofffer*** de operatör\büyücü idi.

Medyumun ardında tek bir kişi değil, bir gurup, enerji bütünü

olan bir merkez vardır. Bazı görüşlere göre Hitler, Nazi öğretisinden çok, çok daha ürkütücü güçlerin ve öğretilerin etkisinde idi. Kendisinden çok daha büyük olan ve kendisini aşan öğretinin ancak basitleştirilmiş olan küçük bir kısmını halka açıklıyordu. Zaman zaman bütün gezegendeki yaşamı değiştirmek düşüncelerini ifade ediyordu.

"Hakkımda hiç bir şey bilmiyorsunuz. Parti arkadaşlarım, peşimi hiç bırakmayan hayaller ve öldüğüm zaman temelleri atılmış olacak olan o görkemli yapı hakkında en ufak bir düşünceye sahip değiller. Dünya bir dönüm noktasına ulaşmıştır. Sizler anlamayacaksınız ama gezegen altüst olacaktır. Olup bitenler yeni bir dinin oluşumunu çoktan aşmışlardır". Haushoffer Münih üniversitesinde profosorken, ***Rudolf Hess*** onun asistanıydı. Hitler'i, Haushoffer ile Hess tanıştırmıştır. Thule gurubunun yaşayan en son üyesi Hess'ti. Hess, Haushoffer'in büyücü\operatör olduğunu açıkça söylemiştir.

> (*Rudolf Hess savaş sırasında bir uçak çalarak İngiltere'ye kaçmıştır. Bazı kimseler de onun Hitler tarafından barış görüşmeleri için silahsız bir uçakla, görevli olarak gönderildiğini ileriye sürerler. Her ne ise, İngilizler Hess'i derhal tutuklarlar. Bu muamele ister barış görüşmesi için gelmiş olsun, ister iltica etmiş olsun, bu tarzda gelen birisine yapılacak bir muamele değildir. Aslında savaşın ardındaki okült sebepler hakkında Hess çok şey bilmektedir. Bu şekilde onun konuşmasına engel olunmak istenmiş olabilir.*
>
> *Savaştan sonra da Hess Nazi savaş suçlularının kapatıldığı Spandau cezaevine konuldu. Sonunda bütün mahkumlar ya idam edildi ya çıktı veya öldüler ve Hess yıllarca Spandau*

cezaevinin tek mahkumu olarak, İngiliz, Fransız, Amerikalı ve Ruslaın gözetiminde kaldı. Hakkında bir çok kitap yazıldı. On yıl kadar önce bunlardan biri "Dünya'nın en yalnız adamı" ismi ile Türkçe'ye çevrildi. Kitap sadece politik içeriklidir. Acaba Hess, çok çok yaşlanmasına, aradan çok uzun yıllar geçmesine ve esaslı bir savaş suçlusu olmamasına rağmen neden hapiste tutulur? Ondan daha ağır suçlular bile serbest bırakılmışken Hess bazı açıklamalar yapmaması için mi hapiste tutuldu?)

Hitler, iktidara gelişinden önceki ayaklanmadan dolayı hapise atılınca, Haushoffer her gün onu ziyare etti ve gerek okült öğretisini geliştirmeye gerekse ***Kavgam***'ı yazmasına yardım etti. Karl Haushoffer 1869'da doğdu. Hindistan ve Uzak Doğu'nun çeşitli yerlerine bir çok defa gitti. Görevli olarak Japonya'ya gönderildi ve Japonca öğrendi. Ona göre Alman ırkının kökleri Orta Asya'da idi. Haushoffer en gizli Budist örgütlerden birine alınmış ve görevinin başarısızlıkla sonuçlanması halinde harakiri yapmaya yemin etmişti.

1914'te, genç bir generalken olayları önceden bilmesi ile dikkatleri çekti. Düşmanın saldıracağı saati, top mermilerinin düşeceği yerleri, fırtınaları, yabancı ülkelerdeki siyasal değişimleri hep önceden biliyordu. Aynı kabiliyet ya Hitler'de de vardı ya da Haushoffer kendi kehanetlerini ona fısıldıyordu çünkü Hitler de ordusunun Paris'e ilk gireceği günü, çeşitli cephelerde düşmanın ne kadar dayanabileceğini ve daha bir çok şeyi önceden bilmiştir. Roosevelt'in ölüm tarihini de Hitler önceden söylemişti. Haushoffer, I. Dünya savaşından sonra yeniden öğretim hayatına döndü. Çeşitli bilimsel içerikli dergiler yayınladı. Aslında Budizm'e yönelik bir kişiliğe sahipti. Geniş bir iç âlemi vardı. Nazi partisinin sembolü olan Gamalı Haç'ı seçen de büyük bir ihtimalle Haushoffer'dir.

Gamalı haç ya da Swastika Asya'da olduğu kadar Avrupa'da da her zaman büyülü bir sembol sayılmıştır. Güneş'in sembolü, hayat ve verimlilik kaynağı, gök gürültüsünün ve tanrısal gazabın sembolü olarak görülmüştür. İnsanlık tarihinde bilinen, belli bir amaçla çizilmiş olan en eski semboldür. En eski izine Transilvanya'da rastlanmıştır. Cilalı taş devrinden kalmadır. M.Ö. XIV. yüzyıldan kalma bir sürü eşyanın üzerinde ve Truva kalıntılarında Swastika sembolüne rastlanmıştır.[7] M.Ö. IV. yüzyılda Hindistan'da, M.S. V. Yüzyılda Çin'de belirir. M.S. VI. yüzyılda Japonya'da Budizim Gamalı haç sembolünü benimser. Buna karşılık bütün Sami bölgelerinde, Mısır'da, Asur'da, Kalde'de ve Fenike'de hiç bilinmemektedir veya görülememiştir. 1891'de Ernest Krauss Cermenlerin dikkatini bu noktaya çekerken, 1908'de Guido List Gamalı haçı katıksız kanın sembolü olarak tanımlar. Rus saraylarına Gamalı haç Çariçe Alexandra Feodorovna tarafından getirildi. Sağa ve sola bakan Gamalı haçların dünyada en sık kullanıldığı bölge ise Tibet'tir.

> (*Gamalı haç Türkmenler'de de görülmüştür. Özellikle İran'daki Türkmenler bu sembolü, hiç bir sembolik anlam ithaf etmeden ve ne olduğu hakkında da tam bir fikir sahibi olmadan çoraplara işlerler. Sembolü nereden aldıklarını kendileri dahil hiç kimse bilmez.*)

Lama Cordini Den ile ilişkisi olduğu iddia edilen Trebich Lincoln'e göre, Thule örgütüne akraba sayılan bir örgütün de, ***"Yeşil Ejder"*** örgütünün de kökleri Tibette'ymiş. O dönemde Berlin'de, Tibet'li bir Lama yaşamaktaydı. Bu kimse üç defa Reichstag'a girecek olan milletvekillerinin sayısını doğru olarak

---

[7] Efes harabelerini gezen kimseler belki dikkat etmişlerdir. Harabelerin girişinde, Tiyatronun hemen önünde yerde büyük bir taş vardır. Tam bir disk olmasa da bu taşın disk şeklnde bir bütünün parçası olduğu bellir ve üzeri Gamalıhaçlarla doludur. Yine Didima'daki Apollo tapının girişindeki sütunların bazılarının dipleri Gamalhjaçlarla süslüdür.

bilmiş ve kehanetleri basında da yayımlanmıştı. Bu lama, ***"Yeşil eldivenli adam"*** olarak tanınırdı ve Hitler de kendisini sık sık ziyaret ederdi. Okültistlere göre ***Agartha*** krallığını açan anahtarlar bu Lama'da imiş. 1925'te Nazi partisi hızla üye toplamaya başladı. Almanya'nın Lovecraft'ı sayılan şair ***Ewerst*** büyük bir hevesle partiye yazıldı çünkü Nazi partisini kara güçlerin en açık ifadesi olarak görüyordu. Partinin yedi kurucusu da kara güçler tarafından yönetildiklerine ruhen ve bedenen emindiler. Onları birleştiren and, enerji ve şans kaynağı Tibet efsanesine dayanan bir mitostur.

Bundan 3.000 ile 5.000 yıl kadar önce bu günkü Gobi çölünün bulunduğu yerde büyük bir uygarlık varmış. Bir felaket, belki de bir nükleer felaket sonucunda o bölge çöl halini almış ve kurtulabilenlerin bir kısmı Avrupa'nın kuzeyine, bir kısmı Kafkasya'ya doğru göçmüşler. Kuzey efsanelerindeki tanrı ***Thor***, işte bu Kuzey Avrupa'ya göç edenler arasındaki bir kahramanmış. Thule gurubu, Gobi göçmenlerinin insanlığın temel ırkının, Ari ırkın kökeni olduklarına inanıyordu. Haushoffer, Doğu Avrupa, Türkistan, Pamir, Tibet ve Gobi çölünü ele geçirmeyi planlayıp, örgütlüyordu. Onun gözünde bu bölgeler ruh ülkeleriydi ve buraları ele geçiren dünyaya da hakim olurdu.

Efsanenin Haushoffer'e 1905'te anlatıldığı şekline göre, Gobi felaketinden sonra yüksek bir uygarlığın bilgilerini elinde tutan ustalar, dış uzaydaki akılların oğulları olan ustalar, Himalayaların altındaki sonsuz mağaralara yerleşirler. Yerleşim sırasında bu mağaraların ortasında ikiye ayrılmışlar. Bir gurup sağ el, diğeri sol el yolunu izlemiş. Birinci yolun mekezi, Gizli iyilik kenti, Dünya'dan uzak durma tapınağı, düşünce ülkesi ***Agartha***'dır. İkinci yani sol el yolunu izleyen gurubun merkezi ise güçleri tabiata ve insan yığınlarına hükmeden ve insanlığın zamanın kıvrımına ulaşmasını hızlandıran şiddet ve iktidar kenti ***Şamballah***'tır. Halklara önderlik eden büyücüler için andlar

içilerek ve kurbanlar verilerek Şamballah ile anlaşma yapma imkanı vardır. 1926'da Berlin ve Münih'e küçük bir Tibet klonisi yerleşti. Rusların, Berline girişleri sırasında cesetler arasında, rütbe işareti taşımayan Alman üniforması giymiş olan 1000 kadar Tibet'li ölüm gönüllüsüne rastlanmıştır. Nazi haraketi başa geçip de, yeterli maddi imkana ulaşır ulaşmaz Tibet'e heyetler göndermeye başladılar ve bu, 1943'e kadar kesintisiz devam etti. Thule gurubu üyeleri uzlaşmayı bozabilecek bir hata işleyecek olurlarsa intihar etmeye yemin etmişlerdi.

14 Mart 1946'da Karl Haushoffer, Karısı Martha'yı öldürüp, Japon usulü harakiri yaptı. Mezarına hiç bir anıt ya da haç dikilmemiştir. Oğlu, Hitlere karşı düzenlenen suikaste karışanlardan biri olarak idam edilmişti. Ceketinin cebinde şiir şeklinde yazılmış olan şu yazı bulundu. *"Babam kötülüğün soluğunu duymadı. Şeytan'ı dünyaya saldı"*. Aslında, Nasyonel Sosyalist liderlerin alışılmış insani normları altüst olmuş durumdaydı.

Bu dönemdeki her şeyin, bizimkine paralel bir Evren'de olup bittiğine inanılır. O Evren'in temel yapısı ve kanunları bizimkinden başkadır. O Evren'deki gerçek insan, gizli güçlerle ilişki halindedir ve bütün enerjisi dünyadaki hayatı değiştirmeye yöneliktir. Hitler'in bir tür insanüstü enerjiye sahip olduğu ve bunu karşısındaki kimselere de hissetirebildiği, bu enerjinin kaynağının insan ruh biliminin dışında kalan güçler olabileceği söylenir. Başlangıçta Hitler şiddetli bir vatanseverlik ve toplumculuk tutkusunda olan alalade bir insandı. Hayalleri sınırlıydı. Birdenbire sanki bir mucize ile atılır ve her tuttuğu işi başarır. Bununla beraber enerjinin yayılmasını sağlayan bir medyumun, enerjinin genişlik ve yönünü anlaması da şart değildir. Hitler sonuna kadar attığı bütün adımları doğru saymıştır, halbuki enerjinin frekansına tam olarak uyamamışır. Kendisinin, gizli güçlerden yararlanmasının yeterli olduğunu zanneder ve yanılır.

g) AHNANERBE VE S.S. ÖRGÜTÜ

S.S. Örgütü doğrudan doğruya ***Himmler***'in sorumluluğuna bırakılmıştır. Himmler de örgütü tam bir mistik tarikat gibi düzenlemiştir. Öğreti, insani güçleri aşan bazı güçlere duyulan mutlak inanca dayanıyordu. Gerçi ana tema milliyetçilikti fakat Nazi partisi yön değiştirip de gizli öğreti yoluna girdiği anda, içerik olarak bir milliyetçi ve siyasal bir haraketten söz etmek pek mümkün değildir.

Aslında, kalabalıklara açıklanan düşüncelerin ardında yatan başka gerçekler vardı. Hitler, Rauschning'e şöyle diyordu*. "Ben bir tarikat kuracağım (Order). Dünya'ın merkezi olacak olan insan oradan çıkacaktır. Tanrı|insan yaratığının göz kamaştırıcı örneği. Ama henüz açıklamama izin verilmeyen başka şeyler de var".*

Kara tarikat bütün üyelerini Dünya'dan tecrit eder. Temel kuramı bilenlerse sadece birkaç üst rütbeli ve tabii Partinin büyük şefleridir. Üyeler evlenmeden önce bile izin ve onay almak zorundaydılar. Hiç bir sivil otorite onları yargılamak hakkına sahip değildi. Tarikat yasaları dışında hiç bir görev ve hayatları olamazdı. Öğrenimlerine ***"Nopola"*** denilen seminerle başlıyorlardı. Burada ölümle karşılaşmayı ve ölüm vermeyi öğreniyorlardı. Herşeyden önce bağlılık andı içiyor ve geri dönülmez kaderin yoluna giriyorlardı.

S.S.'lerin tarikata giriş töreni Töton şövalyelerinin giriş törenini andırır. Bu törenlerin yapıldığı, Magdeburg şarosunun, Remter salonuna ***"Yoğun hava salonu"*** ve törene de ***"Yoğun hava töreni"*** deniliyordu çünkü törenlere son derece yoğun bir hava ve aşırı gerilim hakimdi. Bazı okültistler bu töreni bir tür kara ayin olarak kabul ederler.

Sadece S.S.'lere ait olan ve Nazi partisinin sözü geçmeyen

küçük ve örnek bir devletin kurulması planlanıyordu. Gerçek S.S.'ler kendilerini iyinin de kötünün de ötesinde ve üzerinde kabul ederlerdi. Ortalama S.S.'ler birer makine, robottular. Öğretimde esas olan, insanlar arasındaki eşitsizliği genişletip , belirginleştirerek, aşılmaz engeller koymaktı.

Geleceğin toplum düzeni de eşitsizliğe, güçlünün zayıfı yönetmesine ve bir efendiler sınıfını koruyan hiyerarşik sisteme dayanıyordu. Bu hiyerarşide başta olan efendiler, sonra parti üyeleri ve en sonra da isimsiz halk yığınları, hizmetkarlar ve köleler geliyordu. Kara tarikat eylemi hiç bir siyasal ya da askeri ihtiyaçtan kaynaklanmayıp tamamıyla majikal gerekçelere sahiptir. Gizli güçlere dayanır. Toplama kampları da sembolik bir davranış tarzı, bir ilk makettir.

Gizli öğetinin bir bölümü şöyle açıklanabilir; *"Canlı varlık olarak bir tek şey vardır. Evren ya da Dünya. İnsan dahil bütün öteki yaratıklar bunun çeşitli yön ve yansımalarından başka bir şey değillerdir. Bizi çevreleyen, saran ve bizim aracılığımızla başka formlar hazırlayan bu yaratığın bilincine varmadıkça bizler de canlı sayılamayız. Evren ruhunun, bize tanrılar tarafından aktarılan emirlerine dikkatle kulak verin. Bizler kanlı ve kör insan hamurunun yoğurucularıyız".*

Ahnanerbe, ataların mirasını inceleme kurumu idi. Kurucuları arasında olan ***Sven Hedin*** (İsviçreli) bir Uzak Doğu uzmanıydı. Tibet'te uzun süre yaşamış ve Nazi gizli öğretisinin yerleşmesinde önemli bir rol oynamıştı. Ahnanerbe 1935'teki kuruluşundan iki yıl sonra S.S.'lere bağlı bir örgüt haline geldi ve 1939 Ocağında tam olarak bir S.S. Organı oldu. Ahnanerbe'nin araştırmaları için yapılan harcamalar, Amerika'nın nükleer araştırmalar için yaptığı harcamalardan kat kat fazlaydı. Ahnanerbe daha ziyade mistik konuları, majikal order'ları ve medyumları inceliyordu.

(Son yıllarda[8] yapılan Indiana Jones filmlerinden sonucusu İsa'nın kutsal kadehini aramak üzerineydi ve film'de S.S. 'ler bu kadehin peşine düşmüşlerdi. Hemen belirtelim ki, S.S.'ler gerçekten de bu kadehi aramak için bir sefer planlamışlardı)

HİTLER GERÇEĞİ

Büyü sohbetlerinin Batı majisi ile ilgili bölümünü bitirmeden önce Hitler hakkında bazı yorumlar yazmak gereklidir. Hitler ve onun majikal dünyasını anlayabilmek için majikal çalışmaların nasıl yürütülmesi gerektiği hakkında fikir sahibi olmak gerekir.

Burada büyü ve büyü çalışmaları deyimlerini özellikle kullanmıyoruz. İnsan şayet Sıradan Büyü ismiyle anlattığımız türde çalışmalar yapıyorsa mesele yoktur. Nasıl isterse çalışabilir. Fakat Yüksek Büyü dediğimiz türde çalışıyorsa bazı şartlar gereklidir. En birinci şart ise, bu çalışmaların bir gurup tarafından yürütülmesinin gerekliliğidir. Bu gurupta bulunacak kişilerin sayısının, şayet özel bir gereklilik yoksa üst sınırı yoktur. Fakat alt sınır en az bir medyum ve bir Operatör olmak üzere iki kişidir.

Medyum diğer yandan yani mesela başka bir boyuttan bilgiyi bu tarafa geçiren, nakleden kişidir. Medyumlar genellikle çalışma sırasında ne söylediklerinin farkında bile olmazlar. Gene genellikle konular hakkında alt yapılarının, bilgi ve tecrübelerinin olması da pek gerekli değildir. Onların görevi nakletmektir. Kendisini serbest bırakır ve sadece nakleder. Operatör ise çalışmayı yöneten kişidir. Bir anlamda ***Büyük Rahip***'tir.

Operatör ilgilenilen konularla ilgili herşeyi tam olarak bilmek

[8] Tabii ki, bu satırların ilk yazıldıkları zamana göre "Son yıllar"

zorundadır. Medyumu devamlı olarak kontrol altında tutmalı, soruları sormalı, cevapları değerlendirmelidir. Verilen şeylerin ne kadarının gerçekten verildiğini, ne kadarının orada bulunan kimselerin bilinçaltı karışımından kaynaklandığını anlayabilmeli ve gerçek bilgiyi süzebilmelidir. Gerçek bilgi dediğimiz, yani diğer taraftan gelen şeylerin de gerçekten dişe dokunur şeyler mi yoksa bir alay safsatamı olduğunu anlayabilmelidir. Karşılaşılan enerjinin yani diğer boyut varlığının gerçek bir bilgi mi verdiğine yoksa saçmaladığına mı bakmalıdır. Çalışma sonrasında günlerce çalışıp, bütün kaynakları tarayıp, eldeki metnin bir yerden alınmış olup olmadığını anlamalıdır.

Şayet bir medyum operatörsüz kalır veya tek başına bilgi almaya kalkarsa sonu pek hayırlı olmaz. Herşeyden evvel kendi bilinçaltı ona oyun oynar. Giderek kendisinin seçilmiş bir şahıs hatta tanrı olduğuna inanmaya başlar. Kendisine verilen bilgileri araştırmadan doğru olarak kabul edip, hayatını bunlara göre yönlendirir. Sonuç düzelmesi mümkün olmayan bir obsesyon ve/veya çıldırmadır. Türkiye'de bunun örnekleri çok fazladır. Bir de böyle bir medyumun devlet yönetiminde söz sahibi olduğunu düşünürsek olayın fecaatini daha net bir şekilde anlayabiliriz.

İşte Hitler bu şekilde, operatörünü kaybetmiş bir medyumdu. Zaten okült konularda fazla bir bilgisi de yoktu. Doğru yorum yapamadığı için kendisine gelen her şeyi kabul edip, kendi kafasına göre değerlendirdi. Açıkça söylemek gerekirse tam olarak aptalın biriydi. Birçok konuda derin yanılgılar içindeydi ve sonuç da bilindiği gibi kendisi ve bütün Amanya için bir felaket oldu.

TAMPLİER ŞÖVALYELERİ
(TAPINAK SAVAŞÇILARI)

Tapınak Savaşçıları İngilizce ***Templars***, Fransızca ***Tampliers*** olarak isimlendirilirler. Türkiye'de Fransızca'dan ya da İngilizceden yapılan çevirilere göre bu iki isimle de anılırlar. Fransız veya İngiliz dilleri ile edinilen kültürlerden kaynaklanan isim karmaşası değişik konularda sık sık görülmüştür. Mesela Tarot kartlarına da Fransızca'dan okuyan Taro, İngilizce'den okuyan Tarot demekte ısrar ederler. Bu kişinin, kişisel tercihine kalmış birşey.

Burada Tamplier veya Templar'ı Tapınak olarak Türkçe'ye çevirmek oldukça kolay fakat Templar'ı Tapınak yaparsak arkasına Şövalye sözünü koymak pek doğru olmadığından onu da Savaşçı olarak çevirmeyi tercih ettik. Gene de Tapınak Savaşçıları, Templar Knights, Templar Şövalyeleri ya da Tamplier Şövalyeleri denmesinin hiç bir sakıncası olamaz.

Tamplier Şövalyeleri Tarihin en geniş kuruluşlarından birisidir. Hatta günümüzdeki Masonluktan bile çok daha güçlü ve geniştiler denilebilir.

Tamplier Şövalyeleri esas olarak bir dinsel örgüttüler. İlk kuruluşları çok basit amaçlarla gerçekleşmişti fakat zamanla bazı mistik yanlar kazandıklarına dair delilller vardır. Gene de onların Okült örgütler arasında sayılıp, sayılmayacakları şüphelidir. Biz Tamplier Şövalyelerini büyü sanatları ile ilişkili kabul etmiyoruz. Sadece bir tür tarikat ya da mezhep olarak görüyoruz fakat Okült konular söz konusu olduğu zaman onların da sık sık adları geçtiği için kendilerinden bahsetmeden geçmek eksiklik olabilir düşüncesi ile onların haklarındaki bazı şeyleri özetlemeye çalışıyoruz.

Her mistik ekol gibi Tamplier Şövalyeleri'nin de bazı sırları vardı. Onların sırları, yaptıkları çalışmalar ve temel felsefeleri günümüzde bile fazla bilinmez. Ezoterik yanları ile ilgili olarak bilinen faza birşey yoktur. Fakat, Tarikata kabul edilen bir şövalye günümüz Masonik kabul törenlerine benzeyen bir törenle inisiye edilirdi. Aday kabul edilmeden önce çeşitli sınavlardan geçirilir. Bu sınavlar genellikle dört elementle ilgili bazı bilgiler olduğu söylenir. Bu açıdan bakınca onların Simya ile ilgilenmiş oldukları da düşünülebilir. Ayrıca Adayın bazı moral değerleri de sorgulanırdı. Sınavları geçen adayı, geceleyin, on iki şövalye beklemekteydi. Dışarıda bekleyen adaya şövalyeler niçin kapıya geldiğini üç defa sorarlar, cevabını kabul edince içeri alırlardı. Tarikata kabul edilme ayrı bir ayinle olmaktaydı. İsa hakkındaki görüşleri de alışılmış Hıristiyan inançlarından biraz farklıydı.

1099'da Haçlı seferleri ana amaçlarına uşalmışlar, Kudüs ve Filistin'deki Hırıstiyanlık açısından Kutsal olarak kabul edilen bölgeler Hıristiyanların eline geçmişti. Ancak Haçlılar bir bölgeyi savaşla ele geçirmekle, orada güven içinde olmanın ve oranın sahibi olmanın aynı şey olmadığını anlamışlardı. Çevredeki Müslüman güçler devamlı olarak onlara akınlar yapıyorlar ve Malazgirt savaşından sonra Anadolu üzerinden geçen bütün yollara hakim olan Türkler 1071 yılından sonra Kutsal Topraklara giden yolları son derece güvensiz hale getiriyorlardı.

Bölgeye Hristiyan hacı adaylarının da devamlı olarak gelmeleri daha güçlü koruma şekillerini gerektirmeye başlamıştı.

Bölgede güvenlik sağlanması ve hacı adaylarının güven içinde yolculuk yapabilmelerinin sağlanabilmesi için 1119 yılında, Fransa'da , Champagne bölgesinde , ***Hugues de Payns***'in liderliğinde dokuz Şövalye toplandı. Bunlar ***Hugues de Payns, Payen de Montdidier, Geoffroy de Saint-Omer, André de Mantbard, Geoffroy Bisol, Hughes Rigaud, Rossal,***

Archambaud de Saint-Aignan, ve Gondemare'dir. Bu toplantıda kutsal topraklara giden hacıların korunması için bir order kurulması kararlaştırıldı ve Örgütün adı ***İsa'nın fakir Şövalyeleri*** idi. Yani Kutsal topraklar yolunun koruyucu Şövalyeleri oldular. Karar aldıktan sonra hemen yola çıkan Şövalyeler Kudüs'e ulaşınca oradaki kral ***II.Baudouin*** tarafından memnuniyetle karşılandılar ve Onlara derhal bir karargah ve bazı ayrıcalıklar verildi. çok iyi karşılanmış ve kendilerine şehirde bir yer tahsisi edilmiştir.

Bir süre sonra kral II.Baudouin, kendi elinde ve ***Süleyman'ın Tapınağı*** olarak bilinen yeri de Şövalyelere verir. Bundan sonra da adlarını ***Tapınak Şövalyeleri*** olarak değiştirdiler.

Sonraki yıllarda Tamplierlerin sayısı süratle arttı. Din savaşına katılarak dünyada ün, ahrettte Cennet kazanmak isteyen her şövalye onlara katıldı. Özellikle Hayfa Limanı ile Kudüs arasındaki yolun korunması Tamplierlere aitti.

Geçen zaman ve artan sayılarıyla birlikte Tamplierler İlk belirledikleri Hıristiyan azizlerinden alınma kurallarını da değiştirip kendi Tamplier kurallarını koydular. 13 Ocak 1128'de, ***Papa II.Honorius*** örgütü, dinsel bir örgüt olarak tanınmış ve kurallar konulmuştur. Latince olan bu kurallar ***"Latince kurallar"*** olarak bilinirler. 12 yıl sonraysa bunlardan çok daha farklı olan ***"Fransızca kurallar"*** kabul edilmiştir.

Tamplier şövalyelerinin bu ilk aşamalarında en önemli desteklerinden biri de ***Saint Bernard de Clairvaux*** isimli son derece sevilen bir soyludan almışlardır. Saint Bernard de Clairvaux çevresinde son derece sevilen ve çok güçlü dinsel bilgiye sahip olan bir kişiydi. 20 Ağustos 1153 yılıdaki ölümünden sonda bazı kaynakların beyanına göre, kilise duruma müdahele etmeseydi halk onu bir Aziz mertebesine yükseltmek üzereydi.

Tamplierlerin tanınmalarında ve kendilerine ait kurallara kavuşup, tarikatlaşmalarındaki en önemli etkenlerden biri Saint Bernard de Clairvaux'dür. Saint Bernard de Clairvaux gibi önemli bir kişiden destek alan Tamplierler hem savaşçı şövalye olarak hem de dindar rahipler olarak kendi kurallarını uygulamaya başlamışlardır. Tapınakçılar ayrıca kendilerini diğerlerinden ayırmak için beyaz elbiseler de giymeye başlamışlardır. Kıyafetlerinin en belirgin özelliği ise beyaz elbisenin üzerinde bulunan büyük kırmızı haçtır.

Geçen zamanla Tamplier şövalyeleri iyice kalabalıklaştılar. 1147 yılında resmi sayıları kendilerine hizmet edenlerle birlikte 3100 kişi idi. XIII. Yüzyılda Avrupa'nın bir çok yerinde faaldiler. Filistin'de ise üç merkeze ayrılmış olarak herşeye hakimdiler.

Bu dönemde onlara ait 3468 tane şato olduğu söylenir. Hem asker hem din adamı oldukları için kadınlarla ilgilenmezler , boş vakitlerinin çoğunu ibadetle geçirirlerdi. Tamplierlerin mühürlerinde aynı ata arka arkaya binmiş iki erkek vardı. Bu sembol değişik şekillerde yorumlanmıştır. Bazı araştırmacılar bu sembolü birbirini koruyan iki şövalye olarak yorumlarken bazıları da Tamplierlerin ilk yıllarındaki fakirliklerini belirttiğini iddia etmişlerdir. Sembolün, *"Çarpışma iki yönlüdür, yeryüzünde ve gökyüzünde"* şeklinde olan Tamplier görevinin maddi ve manevi olan iki yönünü temsil etttiğini söyleyenler de vardır. Bu kimseler Tamplierlerin Kutsal Topraklara giden hacılara yardım etmenin yanı sıra bir de ezoterik amacı olduğunu ileriye sürerler. Onların kadınlarla ilgilenmemeleri özellikle de bir ata arka arkaya binmiş olan iki erkekten oluşan sembolleri yüzünden aralarında yaygın bir eşcinsel ilişki olduğu da söylenir. Bir çok kaynak da uzun savaş yıllarında Tamplierler arasında eşcinsel ilişki olduğunu ileriye sürerler.

Tamplierler bazı ayrıcalıklara sahip oldukları ve ayrıca güvenilir

oldukları için kutsal topraklara giden haçlıların paralarını da taşıyorlardı. hem kendilerine yeni katılanlardan gelen gelirle hem de yapılan bağışlarla iyice zenginleşmişlerdi. Bunun dışında dedikodulara göre civardaki Müslümanlardan da para almaktaydılar. Bu arada Orta Doğu'da ve İberya'da bir çok savaşlara katılmış ve başarılar sağlamışlardı. Sonuç olarak, Haçlı Seferleri ve Hristiyan Krallıkları döneminde güçlerinin zirvesine çıkmışlardı.

1291 yılında Hıristiyanlar kutsal toprakların tamamını kaybettiler ve kalan Tamplier şövalyeleri Fransa'ya yerleşerek varlıklarını sürdürdüler. Bütün ayrcalıkları devam ettiği gibi servetleri de günden güne artmaya devam ediyordu.

Hiyeraşi açısından onların üzerinde sadece papalık vardı. Şövalyelerin her biri kendi ülkelerinin en geniş arazilerine sahiptiler. Vergi ödemiyorlardı ve çoğu zaman kendi ülkelerinin krallarında da daha zengin ve bolluk içindeydiler.

Söylentilere göre tam bu sıralarda ***Kara Büyü*** ve mukaddesata saygısızlık ayinleri yapmaya başladılar. Halk onların kutsal toprakları kaybetmelerini eleştirmeye başladı. Bu söylentiler, düşmanın kazanmasının, Tamplierlerin, ***Şeytan***'la anlaşmalarının cezası olduğunu ima eder nitelikteydiler.

Fransa Kralı ***VI. Filip*** onların servetlerini kıskanıp, nüfuzlarını rakip krallara kullandırmalarına hırslanıyordu. 1305'te bazı değişiklikler oldu. Bir piskapos ***Papa V. Clement*** olarak seçildi ve Tamplierler aleyhine dikkatli bir entrika düzenledi.

Tamplier büyük üstadı ***Jaques de Molay*** ve diğer Tamplier liderleri Paris'e davet edildiler. Orada De Molay ve diğer liderler tutuklandılar. Aynı anda ülkenin her yanındaki Tamplier şövalyeleri yakalandılar. Uzun bir suç listesi ile itham edildiler. Bu suçlamaların arasında Anormal cinsel ilişkiler, putprestlik ve

İsa'yı inkar da vardı. Onların aslında ***Baphomet***'e taptıkları iddia ediliyordu. Gizli inisiyasyon törenlerinde haça küfrediliyor, ayaklar altında çiğneniyor ve İsa inkar ediliyordu.

Şövalyeler eşcinsellik ve diğer hertür sapıkla da itham ediliyorlardı. Filip'in emri ile suçları Papa'ya ihbar edildi. Bununla da kalmayan Filip, diğer ülkelere de mesajlar göndererek Tamplierlerin suçlarını ve işkence altında alınan itiraflarını bildirdi. İtalya'da hepsi birden mahküm oldular. Almanya'da kanun dışı ilan edildiler. Order, İngiltere'de kan dökülmeden dağıldı. İspanya ve Portakiz'de hapsedildiler fakat suçsuz bulunarak, başka bir isim altında faaliyetlerine izin verildi.

Jaques de Molay ve diğer büyük liderler 1313'te kazığa oturtularak yakıldılar. Bütün suçlamaları son ana kadar reddetmişlerdi. Kara Büyü'ye geçiş yaptıklarını da kabul etmediler fakat delil bulunmuştu. Tapınaklarında bir Baphomet heykeli vardı.

Onların düşüşleri kendi güç ve zenginlik susuzluklarındandı. Herşeye rağmen onların tamamen haksız yere suçlandıklarını, liderlerinden bazıları kara Büyü'ye sapmış olsalar bile çoğunluğun masum olduğunu söyleyenler vardır.

Tamplier Şövalyelerinin dağıtılmasında hernekadar Kara Büyü ithamları rol oynamışsa da onların yok edilişinin asıl sebebi Kilise ve Kralların onların servetlerine el koyma arzuları ile nüfuzlarının çok artmasından duyulan korkudur. Ne işkence altında alınan itirafların ne de merkezlerinin birinde bulunan Baphomet heykelinin fazla bir öneminin olamayacağı açıktır.

Tamplierlerin Müslümanlardan da para aldıklarına ilişkin söylentilerden yukarda bahsetmiştik. Onların gerçekten ***Bâtınî*** Tarikatlarla bazı ilişkileri vardı. En fazla ilişki kurdukları İslami tarikat ***İsmailliye*** mezhebinin ***Haşhaşiler*** tarikatıdır.

Haşhaşiler, Batıda ***"Assasin"*** ismiyle bilinirler. Batı dillerindeki katil, suikastçi, sabotajcı anlamlarında olan bu kelime Haşhaşi kelimesinden üretilmiştir. Tarikat Lideri ***"Şeyhül Cebel"*** ya da ***Hasan Sabbah, Alamut*** dağındaki ulaşılmaz kalesinde oturur ve müridlerini ya da ölüm fedayilerini afyonla sarhoş ettikten sonra kendi hazırladığı sahte cennetlere sokar. Öldükten orada ebediyen kalacaklarını vaad ederek cinayet işletirdi.

Aslında ***İslam Satanistleri*** de diyebileceğimiz bu tarikatın son aşamasında tanrı, din ve Kur-an'ın tamamen yalan olduğu öğretilirdi. Tamplierler bu ilişkiler için de suçlanmışlardır. Merkezlerinde bulunan Baphomet heykelinin isminin yani ***Baphomet*** kelimesinin ***Mahomet*** yani ***Muhammed***den türediği, Onların müslümanlaştıkları ve bu şekilde Kara Büyü'ye saptıkları da iddia edilmiştir.

Taplierler çok sınırlı şekilde de olsa günümüzde de varlıklarını sürdürmektedirler ve Masonlar onlara geniş ölçüde sahip çıkmaktadırlar.

DİN Mİ, BÜYÜ MÜ? VUDU VE SATANİZM

Değişik büyücülük ekollerini görmeye ve onları az çok anlamaya çalışırken öyle bir noktaya geldik ki, burada sırası gelen konuları yani Vudu ve Satanizm konularını işleyip işlemek hakkında tereddütte kaldım. Bunun nedeni de Vudu ve Satanizm'in bize göre birer büyücülük ekolü değil de birer din olmalarıdır. Bu çalışmamızda sadece büyü ekollerini ve metafizik anlayışları incelemeye çalışıyoruz. Din konuları hem bizim dışımızda hem de bambaşka şeylerdir. Bununla beraber Gerek Vudu, gerekse Satanizm insan anlayışında o derece büyücülük ile içiçe girmiştir ki, bunlardan bahsetmeden geçmek ciddi bir büyücülük incelemesi için eksiklik olur. Büyük ihtimalle Vudu ve Satanizm konularında yapılan filmlerin ve yazılan romanların etkileri ile insanlar bu iki dini doğrudan doğruya büyü uygulamaları olarak görmektedirler. Aslında Vudu, ibadeti ve itikadı büyücülük uygulamaları sayılabilecek bir dindir fakat Satanizm ciddi bir dinsel ekoldür. Gene de bu iki konuyu özetlemeye çalışalım.

VUDU

Vudu hakkında Kara Büyü pratiklerinin en karası, hayvanlara işkence yaparak kurban etmek, güçlü cinsel sapkınlık ve demoniak posesyonlardan ibarettir, derler fakat Vudu bunlardan biraz daha farklı ve daha derin düşünülmesi gereken bir şeydir. Herşeyden önce O, bir Büyü ekolü değil bir din ya da Din haline getirilmiş büyü uygulamalarıdır.

Vudu esas olarak Afrika'nın batı kıyısındaki zenci dinlerinden kaynaklanır. Karayip adalarında ve Amerika'nın köle plantasyonlarında gelişmiş ve oralardan dünyaya yayılmıştır. Başlıca Brezilya'da güçlüdür fakat gerçek merkezi Haiti

Cumhuriyetidir.

Afrika'dan Köle olarak satmak amacıyla toplanan zenciler Karayip adalarındaki ve Orta Amerika'daki yeni yerlerine getirildikleri zaman hâla eski tanrılarına tapmaya devam ediyorlardı. Tabii ki Hıristiyanların hakim olduğu bir ülkede ve özellikle de o dönemlerde kilisenin, tanrılarının hepsinin de birer şeytan olduğunu kabul ettiği putprest dinlere ibadet edilmesine izin verilemezdi. Köle zenciler derhal Hıristiyanlaştırıldılar. Bu Hıristiyanlaştırmadan Kilisenin ne anladığını anlayabilmek mümkün değildir çünkü dayak, işkence ve ölüm tehditleri ile Hıristiyanlaştırılan zenciler yeni dini hem hiç tanımıyorlar hem o dini anlayabilmek için gereken dili bilmiyorlar hem de dini öğrenebilmeleri için Kutsal kitap gibi şeyleri okumalarına imkan verilmiyordu çünkü kölelerin okuma yazma öğrenmeleri yasak olduğu gibi onlara bunu öğretmenin de büyük cezaları vardı. Üstelik onlara dini vaazlar verecek ve Hıristiyanlık öğretisini aşılayabilecek rahipleri bile yoktu. En hoşgörülü kesimlerde bile ancak kilisenin kapısı önünde dikilip içerdeki ayinleri dinlemelerine izin verilmekteydi. Bu şekilde de Kilise, büyük bir dinsiz kitleyi Hıristiyanlaştırarak görevini yapmış olmanın huzuru içindeyken, zenciler kulaktan dolma öğrendikleri Hıristiyan azizler hiyeraşisine derhal kendi tanrılarını eklediler, kendi dinsel damgalarını vurdular. Bugün de Vudu ayinlerinin genel görünümü Afrika Tanrılarının yanı sıra Meryem ve diğer azizlerin tasvirleridir.

Vudu'da mesela ***Damballah*** gibi bazı ismi çokça bilinen tanrılar olmasına rağmen aslında Vudu tanrıları değişkendir. Bir çok Panteon mevcuttur. Bölgeden bölgeye değişik panteonların hakim olduğu görüldüğü gibi, aynı bölgede de dönemden döneme hakim panteonun değiştiği görülür. Gene de adı en çok bilinen tanınmış ya da modern dünya tarafından tanınmış tanrıları ***Baron Samedi, Baron Cimeterre*** *ve* ***Baron Crois***'tir. Bunlar ***Petro***'yu, yani kötücül güçleri idare ederler.

Ayinlere ***Hougan*** yani Büyücü doktorlar başkanlık eder. Ayinde davulların muntazaman artan ritmiyle dans edilir ve danscılar çılgınca coşturularak transa benzer bir duruma sokulurlar. Sonunda dansçılardan bazıları kehanette bulunacak olan tanrı ya da tanrıça tarafından possese edilirler. Bu durumda dansçı tanrının kendisi halini alır. Müridler arasında dolaşır, konuşur, dilekleri dinler ve kabul eder. Gelen varlığın tanrı veya tanrıça olması posese edilen kişinin cinsiyeti ile ilgili değildir. Bir kadını, bir tanrının posese etmesi ya da bir erkeği, bir tanrıçanın posese etmesi alışıldık bir durumdur. Bu durumda posese edilen kişi yani Vudu terminolojisine göre Tanrı veya Tanrıça'nın ***At***'ı, gelen varlığın cinsiyetine uyan bir sesle, mesela erkek, kadın sesi ile konuşur. Posesyon işlemine ***Tanrının atına binmesi*** denildiği gibi posese edilen kimseye de o durumda olduğu sürece ***At*** denilir. Ayinlerde çok bol miktarda puro içilmesi gelenektir. Kadın, erkek herkes birer puro yakar ve içmeseler bile devamlı tüttürürler çünkü Vudu tanrıları tütün koku ve dumanını severler. Tütün keyif verici bir maddeden ziyade bir tütsü olarak tüketilir. Başlıca Horoz, Tavuk, Dmuz, Keçi veya Güvercin gibi hayvanlar yavaşça ve işkence ile öldürülerek tanrıyı memnun etmek, daha doğrusu kurbanın hayat enerjisinden istifade ederek fonksiyon göstermesini sağlamak için kurban edilirler.

Vudu ayinlerinde veya bazı basit büyü uygulamalarında kurban, duman ve dans kadar gerekli olan bir diğer şey de Gelmesi istenen tanrının ***Veve***'sidir. ***Veve*** yere çizilen büyük ve son derece karışık şekillere verilen isimdir. Her tanrının ve her panteonun kendisine özü özel bir Veve'si vardır. Vudu ayininde ve uygulamalarında ***Hougan*** veya ***Bukor*** ismi verilen Kara Büyücüler, yapılacak olan herşeyi ezberden yapmak zorundadırlar. Yazılı kayda geçirilen hiçbir şey yoktur. Buyüzden de her Hougan veya Bukor'un üçbin ile beşbin arasındaki karışık Veve'yi de ezbere bilmesi ve çizebilmesi gerekir.

Daha ileri merasimlerde insan kurban edildiği ve yamyamlık yapıldığı da görülür. En akla gelmedik cinsel birleşmeler teşvik edilir. Turistik amaçla, profösyönel olarak yapılanlar değil fakat Bütün gerçek ritüeller bir orji ile biterler. Vudu'daki hakkında en fazla spekülasyon yapılan pratiklerden birisi de Bukorların ölüleri kaldırıp, ***zombi***ye çevirmeleri ve ***Satan***'a vekaletten ruhları satın almalarıdır. Bukorlar kişiye belli bir zaman süresi için başarı sözü verirler ve ruhunu satan kişi ölünce Cehenneme gider.

Zombiler yürüyen ölüler veya köle ölülerdir. Geleneksel Vampir, Hortlak ve benzeri şeyler gibi değildirler. Duyguları, zekaları ve zihinleri yoktur. Varlık nedenleri çiftliklerde kölelik yapmaları içindir. Bukor'lar, bütün Vudu rahipleri içinde en korkulanıdırlar. Özgün inanca göre bir Bukor yeni ölmüş birisi ile yalnız bırakılırsa ona, burnundan hayat nefesi verir ve afsunlarını ezberden okuyarak ruha, bedenine dönüp, kendisine itaat etmesini emreder.

İnanışa göre Zombilere asla tuz yedirmemek gerekir çünkü Zombi tuz yediği zaman kendisinin bir ölü olduğunu hatırlayıp, Bukor'u ve onun kontrolünü tanımadan, ağlayıp, bağırarak mezarına dönermiş. Son yirmi yıl içinde Zombiler ve Zombi'nin nasıl yapılabildiği ciddi şekilde, bir kaç defa araştırıldı ya da araştırmaya çalışıldı.

Bilim adamlarının bazıları Zombilerin aslında ölü değil, bir şekilde zehirlenerek katalopsi haline sokulmuş insanlar olduklarını iddia ederler. Bu iddiaya göre Bukorlar tarafından hazırlanan zehirli bir toz kurbanın yüzüne üflenmekte veya bir şekilde kurbanla temas etmesi sağlanmakta. Zehirli toz sadece solunum yoluyla değil, derideki gözeneklerden geçerek de etki yapabilmektedir.

Tozun etkisi ile kurban serilip kalmakta ve yakınları tarafından

öldü zannedilmektedir. Daha sonra Bukor gizlice kurbanın mezarını açıp, bedeni çıkartıyor. Tozun ölüm etkisi geçici olduğu için çoğu zaman mezardan çıkartıldığı sırada kurban kendine gelmiş oluyor. Ölüm halinde olduğu sürede de beyne oksijen gitmediği için kurban artık hafızası ve duyguları olmayan, nefes alıp, yaşayan bir et yığınından başka birşey değildir. Bu durumdayken Bukor tarafından verilen emirleri yerine getirir ve gerçek ölümüne kadar onun kölesi olur. Sahte ölümünden önceki hayatını çok az da olsa hatırlayan Zombiler olursa onlar da geriye dönüp dost ve akrabaları ile karşılaşmaktan korkarlar çünkü herkes kendilerini ölü zannettiği için ondan korkacaktır. Bu konuyla ilgili, çok başarılı bir de film yapılmıştır.

Bütün bilimsel izahlara karşı biraz mantıklı düşününce bilimsel izahlarda bazı mantıksızlıklar olduğu da görülüyor.

Modern ülkelerden gelip, Vudu müridleri arasında bir süre yaşayan bir Antropolog veya herhangi bir bilim adamı Zombi yapmanın sırrını öğrenebiliyor. Zombi tozunun ormülünü tam olarak öğrenemese bile mekanizmanın nasıl çalıştığını öğreniyor fakat nesillerden beri orada yaşayan, o bölgelerin kendi insanları bunu bilmiyorlar. Vudu uygulamaları ve Zombi olayları en az, en az üçyüz, dörtyüz yıldan beri o bölgelerdedir. Zamanla böyle birşeyin yayılmaması, öğrenilmemesi, en azından böyle bir şey olduğundan şüphelenilmemesi mümkün değildir. Böyle bir uygulama gizli kalamaz.

Şimdiye kadar, Zombi inancı olan her bölgede, ölülerin gömülmemesi, en azından kendisine gelene kadar gerekecek zaman kadar bekletilmesi, bir ölünün en az dört gün ile bir hafta bekletilerek gömülmesi geleneğinin türemiş olması gerekmezmiydi? Yani kim annesinin, babasının, çocuğunun veya sevgilisinin bir Zombi olarak köleleştirilmesini engellemek istemez ki. Böyle bir gelenek yerleşmediğine göre yukardaki Zombi tozu ile insanın ölü gibi gösterilmesi iddiaları da biraz

şüpheli hale gelmektedir.

Herşeye rağmen bu konuda sadece kendi şüphelerimizi ve genelin bildiği şeyleri ortaya koymaktan daha ileriye bir iddiada bulunabilecek kadar bilgimiz yok. Zombiler'den bahsederken şunu da belirtmek gerekir. Konudan uzak bir kimse Zombileri az rastlanan, Bukor'un özel işlerine bakan, özel köleler zannedebilirler halbuki durum öyle değildir. Bundan Kırk, elli yıl öncesine kadar şeker kamışı veya değişik ürünlerin yetiştirildiği tarlalarda çok ucuza çalışan, konuşmayan, duygusal tepki vermeyen işçi yığınları görülürdü. Bu işçilerin Bukorlar tarafından, tarla sahibine kiralanan Zombiler oldukları, Toprak sahibinin de durumu bildiği fakat ucuz işçi işlerine geldiği için aldırmadıkları söylenirdi.

Burada Zombi ve Vudu'nun büyüsel yanlarına fazla yer vermemize rağmen Vudu aslında bizlere göre alışılmadık uygulamaları olan bir dindir. Vudu modern dünyaya şu veya bu şekilde zaman zaman kendi damgasını vurmuştur. Mesela bir zamanların moda dansı olan ***Mambo***'yu bir çok kimse hatırlayacaktır. Mambo, Vudu rahibelerine verilen isimdir. Aynı şekilde ***Tango*** ismi de muhtemelen bir Vudu tanrısının isminden çekilmiştir. Bu dansların ritmleri de Vudu ritmlerinden esinlenen ritmlerdir.

SATANİZM

Satanizm'in bir din halini alması Vudu'dan çok daha yenidir. Esas olarak Hıristiyan kökenli bir dindir. Ortaçağ Avrupa'sında aşağıda detaylı olarak göreceğimiz ve Kara Ayin ismi verilen bazı merasimler ve Şeytan'a yönelik yapılan, ondan güç almayı amaçlayan çalışmalar hiç de az sayılmayacak kadar olmuşsa da o zamanlarda Satanizm diye birşey yoktu ve yapılanlar sadece Büyü amaçlı şeylerdi. Satanizim denilince akla gelmesi gereken şey Kara Büyü veya Şeytan'dan güç alınarak yapılması istenen şeyler değil, yeni bir din olmalıdır.

Satanizm ve Vudu arasında da çarpıcı bir zıt benzerlik vardır. Vudu dinsel pratiklerden yola çıkarak büyü uygulaması halini almışken, Satanizm tam tersine büyü pratiklerinden yola çıkarak din halini almıştır.

Herşeyden önce şunun iyice anlaşılması gerekir. Budizm dahil hiç bir dinin müridi için Büyücü denilemez. Yahudiler, Hıristiyanlar veya Müslümanlar büyücü değildir. Bir dinin mensuplarıdırlar. Fakat baktığımız zaman görürüz ki bu dinlerin herbirinin kendilerine ait merasimlerinde bir tanrı yüceltilir ve ondan bazı şeyler dilenir. Dilenen bu şeyler toplum adına da olur, kişisel de olur. Mesela Tam bir dinsel geleneği yoksa da İslami Mevlüt olayına bakalım. İnsanlar Camii veya bir evde otururlar. Mevlüt ismi verilen şiir tecvitle okunur ve bunun yanısıra Kur-an'dan bazı parçalar okurlar. En sonunda da önce toplum adına sonra da herkes kendisi için, kişisel olarak bazı dualar edilir, dileklerde bulunurur. Birşeylerin olması istenir. Bu bir Büyü uygalamısımıdır. Hayır.

Her dinin kendisine göre belli uygulamaları vardır ve hepsi de Tanrı'dan birşeyler isterler. Her dinde duasının kabul edildiğine inanılan kutsal adamlar vardır. Bunların hiçbiri büyücü değildir.

Herne kadar, Yahudiler, Hıristiyanlar ve Müslümanlar büyücü değillerse de Yahudi büyücüler, Hıristiyan Büyücüler, Müslüman Büyücüler vardır. Aynı şekilde Yahudi büyü Gelenekleri, Hıristiyan Büyü gelenekleri ve İslami Büyü gelenekleri de vardır.

Satanizm de aynen böyledir. Satanisti büyücü olarak nitelendirmek yanlıştır. Tabii Satanist maji de vardır fakat Satanizm bir dindir. Aynı şekilde Vudu da bir dindir. Satanist de kendi törenini yapar. Kendisine göre birşeyleri, kendi inandığı Tanrı'dan diler. Bu da Tıpkı Yahudilik, Hıristiyanlık ve Müslümanlık uygulamaları gibi birşeydir. Dileğin, Tanrı'ya ya da Şeytan'a yöneltilmesi dilekte bulunanı büyücü yapmaz. Tabii ki burada Satanizm propagandası yapıp, onu övmek ya da masum göstermek amacında değiliz ama gerçeklerin de bilinmesi, kabul edilmesi gerekir. Normal bir Yahudi, Sıradan bir Hıristiyan, Dindar bir Müslüman yani bu satırları okuyan ve büyücülük konularında uzak olan bir insan, doğaüstü konularda ne derece yetkili ise, ne kadar kabiliyetli ise, sıradan, normal bir Satanist de o derece kabiliyetlidir. Satanizm bir din olmasının yanısıra aynı zamanda bir felsefedir de. Temelinde başkaldırma yatar. İnsanları Satanist yapan onun büyüsel güçleri, isteneni vermesi değil insan yapısındaki kıskançlık, hırs ve başkaldırıdır.

Dinsel çevreler nedense Satanizm'in bir din olması konusuna şiddetle karşı çıkarlar. Denilir ki, ***"Satanizm bir din değildir. O bütün dinlere karşı çıkan sapık bir akımdır".*** Şimdi şunu düşünmek lazım. Bir inanç sisteminin "Din" olarak Kabul edilmesi için onun Müslümanlık, Hıristiyanlık ve Yahudilik esaslarına uyması gerekmediği gibi aynı tanrıyı kabul etmesi de gerekmez. İkinci olarak da Satanizmin bütün dinlere karşı çıkıp, baş kaldırmasına gelelim. Gene Müslümanlık, Hıristiyanlık ve Müslümanlık ve ayrıca bilinen diğer bütün dinlerin hangisi ilk çıkışlarında bunu yapmamışlar ki. Özellikle üç büyük din ilk çıktıkları zamanlarda, dönemin uleması onlar için de şimdiki dinel çevrelerin Satanizm hakkında dediğini demişlerdi.

Şimdi Satanizm'in neden güçleneceği gibi psikolojik incelemeleri bırakarak Satanizm'in kendisini görelim. Satanizm değişik bölgelerde değişik şekil ve anlayışlarda pratik edilir. Yurdumuzda görüldüğü gibi, Kedi öldürmekle, işkence yapmakla, insanları intihara teşvik etmekle pek ilgili değildir.

Her ülkede bu gibi şeyler görülür fakat bunlar her yerde görülebilecek olan akli dengesi bozuk, sorunlu veya sapık kimselerin yaptıkları şeylerdir. Satanizm, hangi ekol olursa olsun maddeyi, yaşamayı, zevki ve başkaldırıyı teşvik eder. Müridlerinin kendilerini öldürmelerini değil. Eh. Evet Satanizm'in bazı ekollerinde ölüm vardır ama kendini değil. Dışardan kimseleri öldürmek vardır. Sadist zevkler uğruna işkence ve ölüm veya bazı hastalıklı kişilerin *"Bana Şeytan emretti"* diye öldürmeleri vardır fakat bunlar çoğunluk sayılmazlar.

Tabi ki, Satanist ayinlerde arada sırada hayvan kurban edildiği görülür fakat Müslümanlar da her kurban bayramında milyonlarca koyunu keserler. Öldürme işlemi, öldürme işlemidir. Bir canlının öldürülmesi sırasında üzerine hangi tanrının isminin anıldığı ne farkettirir. Yurdumuzda her devlet büyüğünü karşılarken bir sürü hayvanı sokak ortalarında keserler. Satanist kurbanlar bazı ayinlerde ve zaman zaman görülür. Bunları göz önüne alırsak Satanizm'in de diğer dinler gibi bir din, bir inanç sistemi, bir yaşama felsefesi olduğunu görürüz. Tabii ki, Satanist inanç sistemi çok farklıdır. Çok sivridir. Yabancıdır fakat sonuç olarak o da kendisine göre bir inanç ve yaşama sistemidir.

Hangi gücü tanrı olarak kabul ettiklerine bakmazsak dinlerin de birbirlerinden pek farkı yoktur. Her dinin de kendine göre değişik bir inanç sistemi olabilir. Tabii Stanist pratikte diğer dinlerle kıyaslanmayacak uygulamalar da vardır. Satanist ayinlerde insan öldürülmesi aşağıda da göreceğimiz gibi daha

ziyade, Satanizmin bir Kara Büyü ekolü olarak kabul edildiği ve uygulandığı Oraçağ dönemlerinde yapılan bir eylemdi. Bununla beraber günümüzde de özellikle Amerika Birleşik Devletleri ve Almanya başta olmak üzere bazı ülkelerde insan kurban edildiği veya zevk için işkence yapıldığı görülür fakat bu ya aşağıda örneklerini göreceğimiz gibi daha ziyade büyü amaçlı çalışmalarda olur veya Bazı ekollerin hastalıklı, sadist yapılarından dolayı gerçekleşir. Bir din olarak Satanizmin en şanssız yanı onu daha ziyade hastalıklı yapıdaki kimseleri kendisine çekmesidir. Bunun bir nedeni de belki Ortaçağ dönemlerinde kanlı ve sadistçe ayinler yapılarak uygulanan büyü operasyonlarıdır.

Burada Kara Büyü yakıştırmalarına da temas etmek gerekir. Kara Büyü deyimi Ortaçağ'dan kalma bir uydurmadır. Büyü sanatlarını inceleyen aklı başında ve bilgili herkesin ***"Kara Büyü, Beyaz Büyü diye birşey yoktur. Büyü, Büyüdür. Siyah beyaz rengi yoktur. Ne amaçla kullanılırsa onu yapar. "*** demelerine karşı konuyu sadece yüzeysel olarak bilip, kendisini uzman göstermek isteyen şarlatanlar, Bu gibi şeyleri sadece sinema ve romanlardan öğrenenler ve toplama bilgilerle yazı hazırlamaya çalışan gazateciler bir Kara Büyü sözünde ısrar ederler. Dolayısıyla Satanist Maji'yi de Kara Büyü olarak tasnif etmek yersizdir. Gene de geleneksel deyimlere sadık kalarak aşağıdaki konularda Kara Ayin, gibi deyimleri kullanacağız.

Satanizmi dinsel, sosyal ve felsefi açılarıyla incelemek hem çok uzun bir konudur hem de bu kitabın hedeflerinin çok dışındadır. Dolayısıyla aşağıda sadece Satanizm'in ortaya çıkışını ve Ortaçağ dönemlerindeki Kara ayinleri incelemek amacımıza daha uygun olmaktadır.

Satanizm fikir olarak, İsa'dan sonraki ilk yüzyıllarda türeyen **Gnostik** inançlardan kaynaklanır ve beslenir. Bu inanca göre:

"Dünya'yı yaratan ve yöneten kötülüktür (Şeytan'dır). Bütün madde kötüdür ve Hıristiyanlıktaki tanrı, insanlara yardım edemeyecek kadar uzaktadır."

İncil'de, bu inancın temeline ait bir çok referans görmek mümkündür. Satan, bu dünyanın görevlisidir ve çolde İsa'yı baştan çıkartmaya çalışmıştır. Bu ayartmada rüşvet olarak vereceği şüphesiz olan muhakkak olan, hayatın iyi yanlarını teklif etmiş, ve kendisi için çalışmasına karşılık olarak vereceği krallıkları göstermiştir. Bunları verebilme imkanı veya vermek niyeti olmasaydı İsa zaten bunu bilirdi veya anlardı. Demek ki, yok yere böyle bir teklifte bulunmasına imkan yoktur. Satanist pratik bu kaynaktan güç alır. Satanist gelenekte değerler terstir. Hıristiyan tanrısı iyi değil, kötü iken Satan kötü değil iyidir. Buyüzden de Hıristiyanlıktaki bütün prensipler, fiiller ve ahlak kuralları kötülenir. Satanist inanca göre, Satan idareci olduğu için ona biat etmeli ve tanrının iyi olduğuna dair en ufak bir fikir bile beslenmemelidir.

Orta Çağ ve hatta yakın dönemlerde bile Satanizm diye birşey yoktu. Herne kadar Fransa'da XIV Louis döneminde 1670'li yıllarda kralın metresi olan ***Madame de Montespan*** *ve* ***Abbe Guiborg*** tarafından tarafından bir çok çocuğun kurban edildiği, Şeytan'a yönelik Kara ayinler yapılmışsa ve o dönemlerde yapılan başka Kara Ayinler varsa da bu uygulamalar Satanizm, yani şeytan tapımı anlayışı ile değil, Kara Büyü olarak yapılmaktaydılar.

Hıristiyanlık Avrupa'da yayılıp, güçlendikten sonra kilise halkın tapıp, sevdiği eski tanrıları şeytan ve demonlar olarak nitelendirdi. Bunlara tapmayı ya da kutlama günlerine uyum göstermeyi şeytanlarla işbirliği olarak kabul etti. O zamanki anlayışa göre ***Witchcraft*** ekollerinden köylerde, bitkilerden ilaç

yapan basit şifacılara kadar herkes cadıydı ve demonlarla işbirliği yapıyordu. Bütün bu şeytan korku ve korkutmalarına rağmen ***Satanizm*** diye bir kavram yakın zamanlara kadar yoktu.

Ortaçağ Avrupasında, bugün Satanizm olarak kabul edebileceğimiz Pagan dinlere dönüş yapılmasının en önemli sebeplerinden birisi ise dinsel değil mecburiyetti.

Ortaçağ Avrupası derebeyler tarafından yönetiliyordu ve hem köy, hem köylüler bu toprak ağalarına aitti. Derebeyler, köylülerinin yolculuk yapmasına izin vermiyordu. Zamanla her köyde herkes birbiri ile akraba haline gelmişti. Kilise'nin yakın akrabalar arasında evliliği yasaklamasının yanında, Derebeyi de yolculuğu, evlenmek için uzak köylere gitmeyi yasaklıyordu. Bu durumda da köylüler yakın akraba evliliği Hıristiyanlığa göre yasaksa eski dine göre serbest deyip, eski dine dönmüştür. Bu dinlerin ayinleri de gizlice yürütülmüştür. Tabii Kilise bu dinleri şeytan tapınma ve tanrılarını da şeytan olarak nitemiştir. Bildiğimiz anlamda bir Satanizm söz konusu olmamıştır. Satanizm isminin ya da açıkça Şeytan tapımının ilk ortaya çıkışı 1800'lü yıllarda İngiltere'de olmuştur fakat bu da ciddi bir uygulamadan ziyade basit bir eğlewnce ve şaka şeklindeydi.

XVIII. Yüzyılda, Londra'da genç asil çocukları tarafından bir klüp kuruldu. Bu klübün ismi ***"Cehennem ateşi klübü"*** idi. Üyelerinin hepsi o dönemin büyük sayılı zenginlerinin çocuklarıydılar. İlgi alanları avcılık, Kumar, içki gibi konulardı. Klüp üyeleri zamanla alışıldık eğlencelerden sıkılmaya başladılar ve değişik şeyler denemek istediler. Klüp binasının toplantı salonunu bir tiyatro gibi dekore edip, Şeytana yönelik Kara Ayinler canlandırmaya başladılar. Aslında hepsi de hiçbir şeye inanmayan kimselerdi ve şeytan ayinlerini sadece tiyatral olarak yapıyorlar, bol içki ve gurup seks gibi şeylerle bitiriyorlardı. Her yerde de, çevreye karşı sivri davranmak, dikkat çekmek ve

öğünmek için şeytana taptıklarını söylüyorlardı. Zamanla işi, geceleri mezarlıklara gidip, mezarları kazıp, cesetlerin yanında fahişelerle sevişmeye kadar götürdüler. Tabii o zamanlar eroin, kokain ve Aids gibi şeyler olmadığı için hepsi de çok şanslı olan bu şımarık gençlerin yaptıkları gerçekten Satanizm değildi fakat onların sayesinde bir Satanizm fikri yayılmıştır.

Gene de, 1960'lı yılların sonlarına doğru ***Anton Szandor Le Vay***, San Francisco'da ilk şeytan kilisesini kurana kadar Satanizm diye birşey tam olarak yoktu ya da yaygın bir fikir değildi. En azından cesaretle ortaya çıkıp ***"Ben satanistim"*** diyebilen yoktu. Le Vay, Polis fotografçılığından, hayvanat bahçesinde arslan bakıcılığına kadar bir çok iş yaptıktan sonra bir Walpurgis gecesinde saçlarını kazıttı ve Şeytan'ın büyük rahibi olduğunu iddia etti. Kısa zamanda ünü büyüdü. Bir sürü müridi oldu. Değişik büyü kitaplarından karıştırırak hazırladığı Kara İncil dünyada en çok satan kitaplardan biri oldu ki, esas olarak uydurma bir kitaptır. Değişik majikal ekollerin belli gelenekleri ve kökleri olmasına karşılık Le Vay'ın Satanizmi tamamen sentetik bir şeydir ve daha sonraları türeyen bir çok Satanist ekolle de benzer yanı pek yoktur. Satanizmi ve Satanistleri kesinlikle küçümsemiyoruz fakat son yıllarda Türkiye'de görülen, metal müzik dinlemeyi Satanizm zanneden ve Şeytan bana söyledi deyip, sapık cinayetler işleyen ve aslında da sorunlu çocuklardan başka birşey olmayan kimmseleri de asla gerçek Satanist olarak kabul etmiyoruz. Bunlar da Türkiye'deki bir çok şey gibi tamamen özenti bir şekilcilikten başka birşey değildirler.

Şimdi de klasik bir Kara Ayin'in nasıl gerçekleştirildiğini görelim. ***Anton Szandor Le Vay*** tarafından düzenlenen Kara Ayinler aşağıda örneğini göreceğimiz ayinden az çok farklı yapıdadırlar fakat ister Ortaçağ Avrupasındaki ister günümüzdeki bir çok Satanist ekoldeki Kara Ayin'in esas yapısı aşağıdaki gibidir.

KARA AYİN

Kara Ayin (Black Mass) bütün Satanik, kötücül törenlerin en güçlüsü ve Hıristiyan itikadı ile ahlak kurallarının reddedilişinin en son fiili olarak kabul edilir. Ortaçağ dönemlerinde Ayin bir çocuk kurban etmeyi ihtiva ederdi. Bu da Şeytan'la senkronize olmanın ve ona biat etmenin en son aşaması olarak kabul edilirdi.

Kara Ayin, Hıristiyan Ortodoks kilisesinin Aşai Rabbani ayinine yüzseksen derece zıttır. Mihrap çıplak bir kadının vücududur. Büyük bir haç ya kırık olarak veya, daha genel şekilde başaşağıya durumda bulunur. Aşai Rabbani ayinindeki kutsal şarap konulan kadehsidik ve sperm ile doldurulur. Kiliseden alınan kutsal ekmeğe tükürülür ve ayaklar altında çiğnenir. Bütün imkanlar kullanılarak mümkün olduğu kadar kirletilir. Merasim siyah renkli mumlarla aydınlatılır ve tütsüler iğrenç kokuludur. Çoğu zaman evham ve halüsinasyonlara sebep olan bohurlar yakılır.

Ritüeli idare eden rahip siyah bir cüppe giyer. Rahibin çıplaklığının görünmesi için cüppenin önü açıktır. Başrahip yakarışını tecvid ile okurken müridler küfürler ve hayvan sesleri ile mukabele ederler. Ayinin zirvesinde küçük bir çocuğun gırtlağı kesilir ve kanı tutulan kadehte toplanır. Bundan sonra başrahip mihrap olarak kullanılan kadınla çiftleşir ve diğer müridleri de kendi aralarında ilişki kurmaya teşvik eder bu şekilde diğer müridlerin de çiftleşmeleri ile ayin son bulur.

Kara Ayin, dikkatli aşamalarla idare edilir. Olay, rahip ve müridlerin hislerini uyarıp serbest bırakacak şekilde tasarımlanmıştır. Kara Ayin'in en makbul şekli rahibin gerçek bir katolik papazı olduğu zamanlardır. Dualar Şeytan'a yöneltilir. Ondan güç almak ve onu memnun etmek gayesi taşınır. Böylece Şeytan'ın teveccühü kazanılır. Kara Ayin Hıristiyan

kaynaklıdır. Ortodoks faaliyetlerinin kirletilmesine odaklanmıştır. Günümüzde de, dinsel ayinleri küçük düşüren ayinler hala Kara Ayin prensipleri ile yapılır.

Yukarda adı geçen ***Madame de Montespan*** Satanist Kara Büyü geleneğinde adı çok geçen bir karakterdir. Bunun nedeni onun çok başarılı ve önemli bir Büyücü ya da Şeytan Tapıcısı olması değildir. Madame de Montespan başarılı ve önemli olmak bir yana bilinçli bir Şeytan Tapımcısı ya da büyücü bile değildi. Zaten onun adına yapılan Kara Ayinleri de kendisi yapmayıp, yaptırtmıştır. Madame de Montespan günümüzde de örnekleri çok fazla görülen, aşk sağlamak için büyü yaptırtmaya çalışan kadınlardan biridir. Herne kadar günümüzdeki büyücü arayan kadınların yaptıkları ya da yaptırttıkları masum büyüler Madame de montespan'la kıyaslanacak şeyler değilse de prensip olarak amaç ve vasıtalar aynıdır.

MADAME DE MONTESPAN

Madame de Momtespan, Fransa Kralı ***XIV. Louis***'nin metresiydi. Başlangıçta saraydaki kadınlardan birisi iken, sayısız metresi olan kral'ın dikkatini çekip, beğenisini uyandırmak niyeti ile, ***Peder Mariette*** ismindeki birisi ile Kara Ayin yapmak için anlaştı. Peder Mariette basit bir ritüel yaparak Kraliçe'nin kısırlaşması ve Kral'ın o sıralardaki metresinin gözden düşmesi için dua etti. Bu ritüel oldukça masumdu. Merasim yapılırken, Venüs'ün kutsal hayvanları olarak kabul edilen iki beyaz güvercin parçalanıp, kalpleri mihraba koyulur. Bu ritüelin sonucunda Madame de Montespan'ın isteği gerçekleşir ve kralın metresi olur. Fakat bu defa da Kral'ın ilgisinin zayıflamasından korkmaya başlayarak daha şiddetli bazı şeyler yapmaya karar verir.

Bu sefer ***Abbe Guiborg***'un yardımcılığını sağlayan Madame de Montespan bir seri Kara Ayin daha yapar. Bu ayinlerde Altar

yani mihrap, Madame de Montespan'ın çıplak vücududur. Ritüelin zirvesinde mihrap yani Montespan'ın vücudu üzerinde küçük bir çocuğun gırtlağı kesilir ve akan kan, unla karıştırılarak bir tür kutsal ekmek (Hamur) yapılır. Guiborg cinselliğin faziletlerinden bahseden dualar ve ilahiler okuyarak kanlı hamurun mümkün olduğu kadarını Madame de Montespan'ın bedenine sokar. Ayinin sonunda bu hamur oradan alınıp, Madame de Montespan'a daha güçlü bağlanması için Kral'ın yemeğine karıştırılır.

Bu ayinlerin kaç defa tekrarlandığı bilinmiyor fakat söz konusu dönem boyunca çevre köylerin, kaybolan çocuklardan dolayı alarma geçmeleri oldukça dikkat çekicidir. Uzunca bir zaman sonra Madame de Montespan'ın faaliyetleri işe yaramaz hale gelir ve Kral onu terkeder. Buna oldukça içerleyen Madame de Montespan bu sefer de Kral'ı öldürmek için bir ayin yapar fakat muaffak olamayınca bir entrika ile Kral'ı zehirlemeye teşebbüs eder ve bu şekilde de bütün olay açığa çıkar. Guiborg 1679'da tutuklandı ve ölümüne kadar üç yıl hapiste kaldı. Skandaldan korkulduğu için Madame de Montespan suçlanmadı ve mahkeme durduruldu. Madame de Montespan 1707'de ölmüştür.[9]

[9] Buradaki Vudu ve Satanizm bölümleri "Bilinmeyen yönleri ile Satanizm" isimli kitabımda aynen verilmişlerdir. Satanizm hakkında daha geniş bilgi almak isteyenler bu kitaba bakabilirler ve kitabı herhangi bir yerde bulamazlarsa bir e-mail yazarak benden pdf dosyası olarak isteyebilirler.

DOĞU BÜYÜ EKOLLERİ

KABALA

AÇIKLAMA

Batılı majikal ekollerden yeteri kadar bahsettik ve artık Kabala hakkında da birseyler söylemenin zamanı geldi. Kabala esas olarak bir doğu, daha doğrusu Ortadoğu ekolüdür fakat Batı majikal ekolleri ile Islami Havâss ve Tasavvufu da derinden etkilediği için onu daha merkezi bir faktör olarak görmemiz gerektirmektedir. Dünyanın her yerinde, hergün bir sürü majikal kitap veya makale yayınlanır. Bu değişik kitap ve yazıların safsata sayılabilecek olanlarını ayıklar ve işi ciddi olarak ele alanları bir kenara ayırırsak görürüz ki, Kabala hakkında yazılan şeyler, diğer bütün ekoller hakkında yazzılan şeylerin toplamına eşit, hatta daha bile fazladır. Evet Kabala hakkında sürüyle kaynak vardır ve hemen herkes onun hakkında birşeyler söylemiştir fakat nedense kimse onun pratikte tam olarak ne olduğundan bahsetmez.

1990 - 2000 yılları arasında Türkiye'de de Kabala'dan bahseden bazı kitaplar yayınlandı. Hatta şunu söylemek mümkündür ki, ***Perle Epstein*** tarafından yazılan ***"Kabala"*** isimli kitap gerek dil, gerek içerik olarak, konuyu hiç bilmeyen kimseler için mükemmel seviyede bir kitaptır. Kitabın genel bir tenkidini yapmamız gerekirse şunu söylememiz mümkün olabilir: Kitabın çevirisinde çok fazla özen gösterilmiş. Öyle ki, konunun teknik terimleri sayılan sözler bile Türkçeleştirilmeye çalışılmış. Bu durumda konuyu bilmeyen kimseler için hiç bir farklılık olmuyor. Onlar, yazılan söz ister Türkçe, ister İbranîce olsun zaten ne

olduğunu ancak konunun içeriğine göre keşfetmeye çalışıyorlar fakat Kabala'yı az çok bilen kimseler kastedilnek istenen ve zaten bildikleri şeyin ne olduğunu ancak düşünerek bulabiliyorlar. Bu da hangi konu olursa olsun, yerleşik terimleri ille de başka bir dile çevirmeye gayret etmenin ne kadar gereksiz bir durum olduğunu gösteren birşeydir.

Gerek yukarda zikredilen Epstein'in kitabındaki, gerekse konuyla ilgili değişik bir çok kitaptaki önemli ve belki de bilerek ihmal edilen bir eksiklik de, Kabala'nın pratik yanının ne oolduğunun izah edilmemesidir. İnsanlar bunları okuyorlar ve kendi kafalarına göre bazı anlamlar çıkartmaya çalışıyorlar. Mesela, Adamlar harflerle ve tabii İbranî alfabesi ile ilgili birşeyler yapıyorlar, ellerinde bir sürü harf var, belki iki, üçyüz tane (Tabii İbranîce de 22 harf var ama burada hiç bilmeyen kimselerin düşüncelerine örnek veriyoruz). Bu harfler üzerinde meditasyon yapıyorlar ve kendilerini bilinç dışı durumlara sokup, harflerin rastgele şekiillenmeleri ile ilahi mesajları keşfediyorlar filan gibi sonuçlara varıyorlar. Tabii ki, İbranîce, İbranî alfabesi ve Kabala hakkında hiçbir bilgisi olmayan kimselerin böyle zanlara ulaşmaları çok normaldir. Halbuki durum hiç de öyle değil. Çok çok daha basit.

Kabala hakkında yazılan çoğu kitapta konunun bu derece yüzeysel bırakılması belki de bu basitlikten dolayıdır. Yani belki konuyu çok ciddiye aldırtma kaygısı belki, basit bir hurafe olarak gösterme korkusu vardır. Belki de bu noktaları çok fazla pratiğe yönelik şeyler olarak görüp, o noktaları uygulayıcılara bırakarak kendileri, kendi gerekli gördükleri kadarını anlatıyorlar. Herne olursa olsun kitaplarda bazı eksiklikler vardır ve bu kitaplar bilmeyen birisine Kabala'nın ne olduğunu anlatmaktan çok, Kabala diye birşey vardır diye duyuru yaparlar o kadar. Buna karşılık konunun pratik yönlerini bilen kimseler içinse bu yayınlar gerçekten doyurucu ve iyi eserlerdir. Başka bir ifade ile de, Kabala kitapları sadece konuyu zaten bilen kimseler için kâleme

alınırlar.

Yazımızın bu kısmında bazı eksiklikleri tamamlayarak Kabala'nın pratik şekillerini anlatmak istiyoruz. Aşağıdaki ***"Kriptogramatik Yöntemler"*** başlıklı bölümde bazı uygulama örnekleri de verilecektir fakat herşeyden önce şunu belirtmekte yarar vardır ki, buradaki birkaç sayfalık yazıda da Kabala'nın ya da haydi buna herhangi bir majikal ekolün diyelim, gerçek uygulama şekillerini anlatmak, büyük sırları nakletmek gibi bir iddiamız olamaz. Burada yazılan herşey de konuyu biraz daha ve farklı yönde derinleştirmekten ibarettir. Ayrıca burada, Kabala hakkında çevrede ya da internette kolaylıkla bulunabilecek olan geniş bilgilere ve yorumlara da temas etmiyoruz. Konuyu çok merak edenler herhangi bir kaynaktan rahatlıkla tamlayıcı bilgiler edinebilirler.

KABALA

İçinde yaşadığımız evren ve Tanrı, bütün değişik boyut ve görüş açılarıyla, Okültist terimlerle açıklananilir. Evren, görünür veya görünmez olarak daima mevcut olan Tanrı'nın kendini ifade edişidir ve ilahidir. Evren, Tanrı'nın kendisinden haberdar oluşu ve ilahi zihnin tezhürüdür. Birçok okültiste göre yaradılış, bir seri düşüncenin aynı anda ilahi kaynaktan yayılmasıdır ve sıksık bir seri ***"Dile gelmez - Anlatılamaz olan ışık"*** şeklinde tasvir edilir. Işık sembolü de Tevrat'ın ilk sayfalarında geçen bir semboldür. Yaratıcı düşünceden doğan saf beyaz ışık farklı renk skalaları yaratarak gücün bütün çeşitlerini oluşturur. Tanrı bu ışıkların içine kendi mevcudiyetini koyar ve bu da Evren'deki herşeyde görünür. Skalanın her basamağı, gittikçe kabalaşan oluşumlar halinde ilahi özü ihtiva eder. Bu şekiilde en son ve en kaba form olan dünya maddesine kadar inilir.

Diğer bir çok okültiste göreyse, yaratıcı düşünceler sözlü olmuşlardır. Bu sebepten dolayı da yaradılışı kelimeler ve kutsal

harfler olarak kabul ederler *(Tabii ki, her kavim kendi kullandığı dil ve harfleri)*. Bunlar, Tanrı'nın bilinmez dünyasını oluştururlar. Bu dünya, güçlü isimlerin, ilahi isteğe uygun olarak yayıldığı bir Dil-Lisan dünyasıdır. Bu yaradılış teorisi KABALA olarak bilinen bir okült gelenekten veya gizli Yahudi bilgeliğinden çekilir. Kabala, İbranîce ***"Gelenek"*** demektir. Yazıya geçirilişinden çok çok öncesinden beri bir nesilden diğerine, kulaktan kulağa söylenerek nakledilen bir miras olarak günümüze kadar gelmiştir.

Kabala çok çok uzun zaman sadece hafızalarda var olan, asla yazıya dökülmemiş bir ekoldür. Hatta yazılı hale getirilmesi günah sayılmış ve münakaşa konusu bile olmuştur. Yazıya döküldükten sonra da iki değişik Kabala olduğu iddia edilir. Yazılı kabala ve Yazılı olmayan Kabala. Bu düşünceye göre sırlar, asla yazılı olarak anlatılamaz. Kişi istese bile bunu gerçekleştiremez. Bunu yapabilmek, hayatında hiç portakal yememiş bir kimseye yazıyla portakalın tadını anlatmaktan daha zordur. Dünyadaki bütün metinler kişiye ancak belli bir yol gösterebilirler fakat onu asla sırların kapısına götüremezler. Tabii Kabala'nın yazılı olamayacağına dair iddiaların başka sebepleri de olabilir. Bunlar, devamlı olarak göcebe olarak yaşamış olan, dünyanın heryanına dağılmıış olan Yahudilerin, kendi sırlarının yabancı ve bulunulan ülke hangisi ise o ülkedeki hakim güçlerin eline geçmesini önlemek istemeleri olabilir. Büyük bir çoğunluğun okuma yazma bilmemesi olabilir. Ve de en önemli sebep, Ibrani alfabesinde sesli harfler yoktur! Modern İbranîce'de bazı farklılıklar vardır tabii. Burada söz konusu olan Klasik, antik İbranîce'dir.

Bir kelimenin doğru okunuşu ancak o kelimenin önceden bilinmesi ile mümkündür. Mesela buna Türkiye'de eskiden kullanılan Arap alfabesi ile bir örnek verelim. Kef ve Lam yani KL (Kef harfi de yerine göre K veya G olarak okunur) harfleri ile yazılan bir kelime, Gel, Gül, Kel olarak telaffuz edilebilir ve ne

demek olduğu ancak cümledeki gelişinden belli olur. Aynı şekilde MRKB harflerini Merkeb yani eşek olarak okumanın mümkün olduğu gibi Mürekkep olarak okumak da mümkündür.

Bir de yeni Türkçe'den örnek verelim. Uzun zamandan beri Türk alfebesinden, harflerin üzerinde kullanılan aksan işaretleri kaldırıldı. Şimdi buraya Türkçe KAR yazarsak, bunun kışın yağan beyaz şey mi olduğu yoksa bir satıştan, ya da yapılan bir işten sağlanan kazanç mı olduğu asla belli olmaz. Türkçe'deki birkaç örneğe karşılık bütün İbranîce böyledir. Dolayısı ile önceden hiç duymamış birisine Tanrı isimlerini (Mesela YHVH. Bu ismin gerçek telaffuzu bilinmez ya da kaybolmuştur. Masonik veya Majikal ritüellerde Yod, He, Vau, He şeklinde harflerin isimleri soylenerek telaffuz edilir. Bazi kimseler Yahveh şeklinde okunduğunu söylerlerken, bazıları da Yehuda ismimin buradan geldiğini öne sürerler.), ilahi kelimeleri filan yazılı olarak anlatmak asla mümkün değildir. Sadece bu sebepten dolayı bile Kabala'nın yazıya dökülemeyeceğini iddia edenler haklıdırlar.

Birçok Batılı, Kabala'yı batılılaştırmaya çalışmıştır. Bazıları da Kabala'nın öz olarak Yahudi kökenli olmadığını, içinde Eski Mısır'dan, Eski Yunan'a kadar bir çok kültürün ürünü olan şeyler olduğunu, ilk Kabalistlerin Kabala'yı yobaz din adamlarına kabul ettirtmek için iyice Yahudileştirdiklerini söylerler ki, bu acınacak bir düşüncedir. Herşeyden önce Kabala özbeöz, İbranî'dir. İçinde olduğu iddia edilen Eski Yunan, Hint ve diğer kültere ait temalar gene aptal Avrupalı'lar tarafından ona katılmıştır ki, bu da sadece Batı Kabalası denilen, Golden Dawn ve benzeri ekollerin uyguladığı ve bu şekilde yaygınlaşmış bir şeydir. Gerçek klasik Kabala'da bunlar zaten yoktur. Eski Mısır'dan kalma bazı faktörler olabilir tabii. Fakat bunlar sadece Kabala'da değil, bütün Yahudilik, Hıristiyanlık ve Müslümanlıkta da olabilirler ve ne olduklarını da bilemeyiz. Ayrıca tarih boyunca daima Batı ve Eski Yunanistan bilim ve sanatı Eski Mısır'dan ve biraz da Yahudilerden almışlardır. Yahudiler onlardan birşey

almamıştır. Bunu Yahudileri yüceltmek için bir övgü olarak da yazmıyoruz. Söz konusu olan son derece içine kapanık olan ve ancak bu içine kapanıklığı ile hayatta kalabilmiş olan bir toplumdur.

BAŞLICA KABALİSTİK KİTAPLAR

Burada da söz konusu edilen kitaplar tabii ki, Kabala'nın ilk kaynakları olan antik kitaplardır. Günümüzdeki binlerce kitaptan bahsetmiyoruz.

1 - Sefer Yetsirah: Yaradılış Kitabı. VI.Yüzyılda yazılmıştır.

2 - Sefer Hazohar: Zohar kısa adıyla tanınır. XIII. Yüzyılda ortaya çıkmıştır. Zohar'ı kimin yazdığı konusunda anlaşmazlıklar vardır. Bazı kimseler II.Yüzyılda ***Simeon Ben Yochai*** isimli bir mistik tarafından yazıldığını söylerlerken bazı otoriteler de onun ***Moses de Leon*** tarafından keşfedildiğini öne sürerler.

3 - Sefer Habbahir: Bahir'in kitabı. VI.Yüzyılda ***Kör Isaac*** tarafından yazılmıştır.

Sonraki Kabalistik kitapların hepsi buradaki üç kitaptan biri ya da hepsi esas olarak alınarak yazılmış şeylerdir. Tabii gene belirtelim ki, burada ciddi calışmalardan bahsediyoruz yoksa, *"Mutfagınızda büyü yapın"* gibi isimleri olan saçmalıklardan değil. Yukarda adı geçen klasik kitapların bulunması imkansız denecek derecede zordur.[10]

[10] Tabii, zordur derken kitapların çok eski baskı veya elyazmalarından bahsediyorum. Bu kitapların tamamını günümüzün internet dünyasında, web sayfalarında kolaylıkla ve ücretssiz olarak bulmak mümkündür.

TALMUDÎ GELENEK

Talmudi geleneğe göre Tanrı sırrı, Sina dağında Musa'ya fısıldamıştır. Musa da onu 70 yardımcısına anlatır. Onlar da kendilerinden sonra gelenlere şifahi olarak geçirirler. Bu bilgi tam olarak, dünyasal formların ardındaki sonsuz gerçekliğin özünü ihtiva eder. O da bütün mistik ekoller gibi kişi ve yaratıcısı arasında bir yüzleşmedir.

Bilinen en eski çağlardan beri mistiklerin büyük bir çoğunluğunda kendi deneylerini, becerebildikleri en iyi şekilde tarif ve formüle edebilme gayreti görülür. Fakat gene onların kendi belirlemelerine göre kelimeler, onların gördükleri harikaları ifade edebilmeye asla yeterli değildir. Bu mistikler kendi toplumlarının mevcut sembolizmini, dilini ve yazısını kullanmaya mecburdular çünkü müridleri ve arkadaşları yalnızca bunları anlayabilirlerdi ve ayrıca zaten yapabileceklerinin en iyisi de buydu. Dünyanın değişik yerlerinde aynı gerçeği idrak edenler mecburen ona kendi din ve milletlerinin elbiselerini giydiriyorlardı. Hindu'ların Hıristiyan meleklerini, Batıların da Brahma'yı tanımamalarının bir sebebi de budur. Bu düşünceden yola çıkan bazı yazarlar Kabala'nın da böyle bir yöresel elbise giymiş olan bir ekol olduğunu ileri sürerler fakat bunun ardında hiçbir temel yoktur. Sonuç olarak Kabala Tavrat'ın ilk beş kitabının yani Tevrat'ın baştan ilk beş bolumunun okuyucusunun anlayışına göre tanzim edilmiş olan bir ekoldür. Kabalistlerin gözünde Tevrat'ın ilk beş kitabı Torah'ın içrek şekli oldu. İlahi hayatın sembolik raporunu burada aradılar. Metnin kendisi sakladığı anlamdan çok daha az önemlidir.

KRİPTOGRAMATİK YÖNTEMLER

Bu yöntemlerde, kelimeler ve harflerin sayı değerleri ile uğraşılır. Bu yöntemlerle aynı harflerin doğurduğu farklı kombinasyonlar edilir. Bir Kabalist *"Her kelimede bir çok ışık bulunur"* der.

Kullanılan üç ana Kriptogramatik yöntem vardır.

1 - GEMATRİA: Bu yönten, İbranîce kelimeleri aynı ebced değerindeki kelimelerle değiştirmektir. Bu şekilde mesela Tanrı'nın bir ismi olan YHVH, Adem ya da adam, insan kelimesi ile aynıdır. İbranî alfabesinde sesli harflerin olmayışı bu gibi tecrübelere büyük imkanlar kazandırır.

2 - NOTARİKON: Ele alınan bir ayetteki kelimelerin her ilk harflerini alıp, diğerlerine geçirmektir. Başka bir yöntem de her ilk ve son harfin alınıp, bunlarla yeni bir kelime üretmektir. İlahi sıfatlar, melek ve Şeytan isimleri çoğunlukla bu yöntem kullanılarak ortaya çıkartılmıştır.

3 - TEMURA: Bu yöntem ilk iki maddeden daha karışık ve bilgi isteyen bir şeydir. Esas olarak bir çok ilahi mesajın anlamını deşifre etmektir. Bu, bir Tefsir - Yorum ustalığıdır.

Bu noktada Kabla sohbetimize biraz ara vererek yukardaki yöntemlere bir örnek verelim ve Gematria'yı Arap alfabesi ve İslami esaslara uygulayalım. Burada iyice bilinmelidir ki, yukardaki bütün bilgile tabii ki, bazı değişik kaynaklardan alınmış şeylerdir. Ne bir Batı majikal ekolünü ne de Kabala hakkındaki bilgileri biz uydurmadık tabii. Tanrı da bize bunları anlatmadığına göre tabii bir yerlerden alıp, öğreneceğiz fakat aşağıdaki uygulama örneği tam olarak bize aittir. Özgündür. Burada daha anlaşılır olması için Arapça ve İslami esasları

kullandık. Tabii daha anlaşılır olmasını istemenin yanısıra bu esasları bizim daha iyi bilmemiz de var. İslami Havâss ve Kabala tam olarak içiçe geçmiş şeylerdir. Yukarda sayılan Kabalistik yöntemler İslami Havâss'ta da geniş ölçüde kullanılmışlardır.

Arap alfabesi de İbranî alfabesi gibi sesli harfleri olmayan bir alfabedir. Her iki alfabenin de Ebced değeri denilen sayısal değerleri vardır. Mesela Elif 1, Ba 2 gibi yani A:1, B:2.

ALLAH ismini ele alalım. Birçok müslüman otorite, Kur-an'daki Tanrı isimlerinin ki, hepsi 99 tanedir (Esmaül Hüsna - En güzel isimler), hepsinin müslümanlık öncesi kâbede bulunan putlara ait isimler olduğunu söylerler. Zaten Bir surede Tanrı, Rahman da benim, Rahim de benim diye sayarak, putlara yakışırılan bu isimlerin kendisine ait olduğunu, Kendisini anlattığını, kendisinin bütün sıfatları topladığını söyler. Gene aynı Müslüman otoriteler bir tek Allah isminin (Allah da 99 özel sıfattan biridir) orijinal olduğunu ve hiç bir puta ait olmadığını ileriye sürerler. Buna karşılık Allah isminin Kabede bulunan önemi dört dişi puttan biri olan EL LAT'ın eşi olan yani kocası olan EL LAH isimli puttan geldiğini öne sürerler. Her ne olursa olsun sonuçta bunlar çok çok eski kelimelerdir. ALLAH arapça Elif, Lam, Lam, He harfleri ile yazılır. (Şekil 1). Elif : 1, Lam: 30, He: 5 değerlerindedir. Şimdi ismin ilk hecesini ele alalım, AL Ya da EL. El kelimesi Başlı başına bir tanrı ismi olarak kabul edilir. Bir çok Tanrı isminiin başında bulunur. Mesela İbranîce'de hem düpedüz Tanrının isimlerinden biridir hem de ES Sabaot (ES, El şeklinde yazılır, Es diye okunur. Arkadan gelen kelimenin baş harfinne göre okunur. Arapça'da da böyledir. Mesela Yazılış şekli EL Kahhar, EL Sabur, El Rahman olan isimler EL Kahhat, ES Sabur, Er Rahman olarak okunurlar). Elohim gibi isimlerde bulunur. Müslümanlıkta da EL'i tanrı ismi olarak kabul edenler vardır. EL kelimesi aslında evrensel olarak Tanrı'yı, Pozitif yaratıcı gücü anlatır. Ebced tutarı 31'dir. Allah kelimesinin ikinci hecesi olan LA Lam ve Elif ile yazılır. Onun da ebced Tutarı 31'dir. Bu iki

hece ya da kelime yazı olarak tam birbirlerinin ayna görüntüsüdürler. LA sözü ise Arapça ve İbranîce'de reddetme edaıdır. Hani "LA ilahe illallah" derler ya. Bu Allah'tan başka ilah yoktur anlamındadır. La reddetmek, karşı gelmek, isyan etmek gibi şeyleri belirtir.

Şimdi dikkat edilirse iki hecenin ya da bu iki bağımsız kelimenin hem şekil olarak hem de anlam olrak tam birbirlerinin zıddı olduklrı anlaşılır. Ama ikisi de aynı ebced değerine sahiptirler. 31. Burada El Pozitif gücü veya Tanrı'yı anlatırken LA Negatif gücü yani Şeytan'ı anlatır. EL: Tanrı, Olumlu yan, Işık, İtaat, Tasavvuf. LA: Şeytan, isyan, Karanlık, Maji.

Ayrıca pek ilgili değil ama burada akla gelen bir çağrışım var. Günümüz Satanistlerinin İki parmak açık işaretleri de LA'nın Arapça, Lamelif şeklinde yazılışını andırır.

Gene her iki kelimeye ve Allah'ın iki hecesine dönelim. Bunların ebced tutarları 31'dir. Bu sayının ayna görüntüsünü alalım çünkü bu sözler de birbirlerinin ayna görüntüsüdür. 31'in ayna görüntüsü 13'tür. 13 ilginç bir sayıdır. Daima yüksek gerilimli bir sayı olarak kbul edilir. Sıfır hiçliktir. Yani 13'ü sıfırla şifrelersek 103 olur ki, bu da İblis isminin ebced tutarıdır. İblis yani Şeytan'ın islami öz ismi.

Allah isminin son harfi olan He başlı başına bir anlam ifade etmez ama bir çok ayet, mesela büyük değer verilen ayet elkürsi, Allah'ı anlatırken Allahu diye başlar. Hu Arapça O, üçüncü tekil şahıs O anlamındadır. Allahu'nun anlamı, O Allah ki, dir. Yani O Alla. Allahu, Türkçe'ye cevrilirken, Üçüncü tekil şahıs O anlamındaki Hu başa alınırsa O Alla gibi bir çeviri yapılabilir. Tabii burada basit örnekler veriyoruz. Arapça konusunda geniş bilgisi olan bir kimse çok daha faklı bir çeviri yapabilir.

Esmaül Hüsna'yı tercüme eden bir çok kimse bütün isimleri Türkçe'ye çevirmişlerdir. Mesela Rahi: Koruyan vs. Ancak bu çevirmenler Allah ismini asla çeviremezler çünkü bilmezler. Allah ismi ya Allah olarak bırakılır ya da bir ayetin içinde geçtiği gibi alınıp mesela, *"O Allah ki, Yerin göğün hakimidir"* filan derler fakat Allah'ın kendisi açıklanamaz.

Şimdi yukardaki incelemeler doğrultusunda Allah ismini şöyle çevirebiliriz: O, Tanrı ve şeytan olan, iyiliği ve kötülüğü kendisinde toplayan, herşeyi neşredendir. Tanrı da odur, Şeytan da odur.

Bu açıdan bakınca Allah ismi ortadaki, herşeyi oluşturan, kötülük ve iyiliği bünyesinde toplayıp, yaratan gücü gösterir. Uzak doğudaki Yang Ying dairesi sembolü, ve Eski Roma tanrılarından Janus (İki yana bakan iki yüzlü kapı tanrısı) Allah ismi ile uyumlu sembollerdir.

Aslında bilseler bile hiç bir İslami otoritenin Allah kelimesini böyle tercüme etmeye cesaret edemeyeceği çok açıktır.

Yukardaki inceleme burada Kabalistik yöntemlere örnek olsun diye verildi. Aslında Tam olarak Gematria değil fakat bu da bir tür Kabalistik çalışmadır. Şimdi gene konumuz olan Kabala'ya dönelim.

İlk mevcut olan varlık Tanrı'nın büyük bir ismiydi ***"Torah Kedumah"*** ya da *"En başta var olan".* Yaradılışın kozmogonik yöntemi isimden görülebilir. Öz olarak o, ışıgın ortaya çıkışı, zuhuru, kendini deklare edişi idi. Kabalist için Evren, gücün şekillenmesi değil, yayılmasıdır. Buyüzden de Tanrı'nın vasıfları fani yaradılışın kısıtlı faaliyetleri ile açıklanabilir. Tanrı sonsuza kadar soyut bir şekilde durur ve kendisini mucizevi zenginliklerle açıklar. Bu da demektir ki, yaradılış, Tanrı'nın gizliliğini açıklayan sonsuz bir yayılmadır. Bu yüzden de, yaşadığımız dünya tanrısal

mevcudiyetin zahiri ve batını dünyası olarak görülür. Yaradılışın tam kendisidir fakat esrarengiz yöntemin uluhiyet içinde bir egzotik görünümü vardır. Bir Kabalist yöntemi tarif ederken sıksık dört krallıktan bahseder. Bu bir tür spiritüel hiyeraşidir.

1 - ATSILUTH: Kutsal yaılmanın krallığı.
2 - BERIAH: Yaradılışın krallığı.
3 - YETSIRAH: Şekillenmenin krallığı.
4 - ASIYAH: Aktivitenin krallığı.

Bu krallıklar da aşağıdaki on dile gelmez ışığa benzerler. Ardarda gelmezler. Aynı anda içiçe var olurlar.

SEFİRALAR

Kabalistik terminolojide ilahi yayılmanın her bir basamağına ***"Sefira"*** ve hepsine toplu olarak ***"Sefirot"*** ismi verilir. Sefira kelimesinin basit anlamı *"Sayı"*dır. Bu sayılar, kozmik zihnin farklı açılarını gösterirler. Ayrıca onlar doğanın haraket gücünü ve çevremizdeki haraket eden gücü de gösterirler. İnsan da bu evrenin bir parçasıdır. Burada mikro ve makro kozmos fikrine gelinir. Buna göre dünya ve Tanrı bir bütündür. Bu insanda da doğal olarak vardır ve yansıtılır. Tam insan fevkalade bir varlıktır ***"Adam Kadmon"*** veya ***"İnsan-ı Kamil"***. En baştaki varlık. Tanrı'nın yaratma aktivitesini teşhis edebilir ve bu da Kabalistin hedefidir. Kabalist doğru çalışmalar yaparak, kendisi ile kozmos arasındak majikal iletişimi gerçekleştirmek ister.

HAYAT AĞACI - ETZ HAYYİM

Sefiraların uyumluluğunun geleneksel diyagramı ***Etz Hayyim***, Hayat Ağacı ya da Hayatın ağacı olarak isimlendirilir. Sıksık büyük bir glifle gösterilir
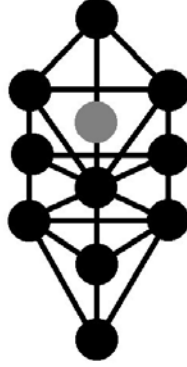
Sefer Habbahir'de şöyle bir ifade vardır: *"Bu ağaçla rabıta - iletişim kuran ondaki harikaları görebilir. Bütün yayılma ondadır ve herşeyin ona ihtiyacı vardır. Bütün mevcudiyet ağaçtadır. Onun dalları kişiliğimizi yansıtır, Evren ve Tanrı'nın gerçek tabiatını gösterirler".*

Tanrı ve Evren'in Kabalistik anlamı incelenmek istendiği takdirde Ağaç'taki her sefira'nın anlamı öğrenilmelidir. Bu zor bir şey değildir. Ağaç tanınırken zamanla ve şevklilik oranında, görülüp, yaşanan duygu ve deneyimler uygun Sefira'ya yerleştirilebilir. Ağacın detaylı bir açıklanması imkansız gibidir çünkü onun zaruri soyutluğu nakledilemez fakat bütün Kabala da onun anlaşılmasından ibarettir. Ağacın anlaşılması zorlukla öğrenilen derslerin mahsülü değildir. Kendiliğinden gelen bazı şeylerdir. Zohar'da, Torah'ı tarif eden bir bölüm vardır.

"Büyük bir şatonun tecrit edilmiş bir odasında yalnız yaşayan bir kız vardır. Kız, zaman zaman pencerenin önünde görünür. Pencerenin dışındaysa onu biran için görebilmek için bekleyen gizli aşığı bekler. Zamanla kız, pencerenin önünde hergün biraz

daha fazla kalmaya başlar. Bu durum da aşığına onunla konuşabilme imkanı verir fakat kızın yüzü hala peçelidir. Uzun ısrarlara rağmen kız yüzünü açmaz ve tam aşığı ümidini keseceği sırada kız peçesini açar ve kendisini gösterir. O zamana kadar sakladığı sırrını açıklar".

İşte. Yazılı bilgiler kişiyi kızın beklediği pencerenin altına götürecek kadardır. Kıza yüzünü açtırtmaya yetmezler.

Ağaç glifi hakkında söylenebilecek ilk şey onun üç üçgen ve dibindeki ***Malkuth*** olarak isimlendirilen sefiradan meydana geldiğidir. Malkuth köktür fakat bununla beraber ağacın gerçek kaynağı göktür. Ağaç Malkuth ile kökleştiği için bu sefiranın dünyayı gösterdiği açıktır. Burası ana rahmi gibidir. Ağaçtaki herşey onda vardır. Diğer sefiraları yansıtacak yeterli güç vardır.

Ağaç bizim ve dünyanın bir haritası gibi kabul edilmemelidir. O, ilgili güçler aktivitesinin diagramatik gösterilişidir. Üçgenlere bakınca bunların herbirinin iki zıt gücü ve bir üçüncü nötr gücü gösterdiklerini görürüz. Bu, üçüncü güç zıtlıkları dengelemeye yarar. Bu faktör çok önemlidir. Sefiralar genellikle şu şekilde sınıflandırılırlar: Ağacın sağı ***"Siyah Sütun"*** veya İnsaf Sütunu. Maskülen ve tabii pozitiftir. Diğeri yani Sol sütun ***"Gümüş Sütun"*** veya Şiddet Sütunudur. Feminen ve negatiftir. Bu sütunlardaki sefiralar ortada barışırlar. Orta sütun biseksüeldir.

Burada bir açıklama yapmak daha gerekmektedir. Klasik İbranî Kabalasında Ağaç hakkında fazla bilgi verilmez. Buraya kadar anlatılanlar bile pek geçerli sayılmaz. Sefiralar vardır. Sefiralar zaten sayılar anlamına geldiği için hepsi birer sayıya sahiptirler. Sefiralar bize göre Astral âlemin, Kabalistlere göre İlahi âlemin farklı vibrasyon seviyelerindeki basamaklarıdırlar. Ve hepsi bu kadardır. Klasik kabalada Sefiralarla ilgili başka şey verilmez. Kişi, kişisel meditasyonlarla ya da İslami Havâss ve Tasavvuftaki isimleri ile Murakabe ile bir tür vecd yani transa bener duruma

girip, ağac veya belli bir sefira ile iletişime geçerler *"Müşahede".* Burada yaşanılan deneyler tamamen kişiye özeldir. Asla başkasına anlatılmaz. Sadece bağlı olunan üstada nakledilirler. Kişinin kendi gördüklerini başkasına nakletmesi, o başkasının etkilenmesine ve kendii çalışmalarında aynı şeyleri görmeye çalışarak hayal kurmasına ve dolayısıyla da amaçtan sapmasına sebep olur.

Kimse başka birisinin deneyini yaşayamaz. İslami Tasavvufta buna benzer örnekler vardır. Mesela ***Ak Şemseddin*** yazdığı *"Yedi kapı, Kırk makam"* isimli küçük bir kitapçıkta kendi deneylerini ve ilahi gök katları dediği bölgelerde gördüklerini anlatır ki, bu da Kabalistlerin deneylerinin eşidir. Ak Şemseddin'in söz konusu kitapçığı bu konudaki çok ender yazılardan biridir. Çünkü İslami Tasavvufta da deneyler başkalarına nakledilemez. Aslında bu yasak anlatanı değil, anlatılanı korumak içindir.

Kısaca Kabala'da, Batıların kattığı sefiralarla uyumlu hayvanlar, ilahlar ve akla gelen bir sürü kıvır zıvır yoktur. Ya da vardır da bunlar kişiye özeldir. Batılılar, zihinleri Hayat Ağacı'nın soyutluklarını kavrayanadığı için her sefiranın gücüne benzeyen sembolik imajlar yakıştırmışlardır. Bunlar tasarlanmış basit formlardan başka şeyler değildirler. Sefiranın gösterdiği kozmik gücün idrak edilmesine yardımcı olmaları için tasarlanmışlardır. Mesela Kişi İlk Sefira olan ***Yesod***'la ilgili meditasyon yaparken önce bir ok, yay, veya ilgili Yunan veya Mısır Tanrısı formu görmeye gayret eder. Zamanla da bunları gördüğüne inanır fakat çoğu kişi sadece kendi hayalleri içinde hapis kalır. Çünkü zihinler bazı şekil ve sembollere çakılıp kalmıştır. Dolayısı ile Klasik İbranî Kabalası bu tür şeyleri saçmalık olarak kabul eder.

Golden Dawn türü Order'lar her Sefiraya bir renk, bir Astrolojik planet, bir melek, bir şeytan ve akla gelebilecek olan bir ton kıvır zıvır ithaf etmişlerdir. Sefiraları glif üzerinde birbirine

bağlayan çizgiler de onların arasındaki koridorlar olarak kabul edilmiş ve her koridora bir Tarot kartı ithaf edilmekle kalınmamış bazı değişik tanrı formları ve demonlar da ithaf edilmiştir.
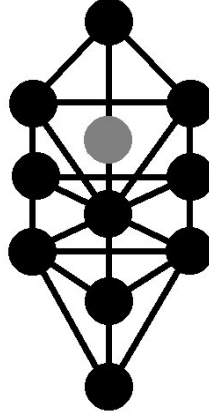
Ağacın tepesindeki üçgenin zirvesi Kether'dir.

KETHER: Bu sefira bir sayısına sahiptir. Hem hiçbir şeydir, hem de Tanrı'nın yaratıcı gücüne sahiptir. Bu ilk yayılışta yaradılışın bütün yönemi yatar. Ebedi sonsuzluktur. Bütün haraketlerin ve hayatın, haraketsiz ilk haraketi olarak bilinir. Bu yaratıcı tahriğin içindeki prensiplerin biri aktif, diğeri pasiftir. Erkek ve dişi. Onlar evrenimizin ikiz güçleridirler.

HOKMAH: Üçgenin sağında ve pozitiftir. Bu efira bütün haraketlerin ardındaki dinamik enerjidir. Büyür ve değişir. Zıddı olan Pasif prensip Binah'tır.

BINAH: Sâbit ve değişmezdir. Sakin bir denizin sularına benzer. Bu karanlık sular Hokmah'ın gücüyle aşılanırlar, döllenirler. Onların aktiviteye geçmeleri hayat gücünü getirir. Bu ikilide Hokmah kainatın babasıykenü Binah büyük anadır. Evrensel aktivitenin altındaki ilk üçgendeki sefiralar, ana, baba ve çocuk gibi insani terimlerle anlatılabilirler. Bunların ilki Hesed'dir.

HESED: Sert fakat iyi niyetli babadır. Onun gücü "Şeyleri" sukunetle organize eder. Yayılmayı, Kaostan oluşturur. Zıt güç olan Geburah otoriteyi gösterir. Fakat bu seferki otorite ana otoritesidir. Bu güç cezalandırıcıd.

GEBURAH: Enerjisi başlıca imha edicidir. Çok zararlı gayretlere ve savaşlara sebep olur. Bu durumda Hesed ve Geburah'ın fonksiyonları birbirlerini açık şekilde tamamlarlar. Aralarında bir barışma ve iyileştirme sefirası yatmaktadır.

TIPHARETH: Bu Güneş sefirasıdır. Onun ihtirası kanatların dengesini kusursuz tutmaktır. Sonuç olarak da süreklii şekilde onların birbirlerini etkilemelerini sağlar. ;çümcü üçgende çocuk Tiphareth ile olgunlaşmış olarak karşılaşırız. Şimdi onun haraket ettirdiği iki ana gücü idrak edebiliriz.

NETSAH: Bu sefira tam olarak Tiphareth'in çocuğu gibidir. Hayatı gösterir. O, doğanın tahammül ve devamlılığıdır. Ek olarak, kendi içinde bizim doğal hislerimizi, ihtiraslarımızii içgüdülerimizi ve kadim arzularımızı ihtiva eder. Bizi etkileyen şeyler karşısındaki sebepsiz reaksiyonlarımızdır. Netsah doğal meyillerimizi ve ihtiraslarımızı gösteriirken Hod geleneksel olarak ona zıttır.

HOD: Mental aktivite ile yapılmaya bağlı duygusal itilimleri gösterir. Bu, imajinasyon ve hayalin soyut ve akılsal krallığıdır. Netsah'ın spontane zihinsel aktivitesi, Hod'un zihninin kendi yaratıcılığı içinde sukunette görünür. Bununla beraber bir üçüncü güç daha vardır.

YESOD: Yesod, diğer ikisini ve kendisini ihtiva eder. Bu sefirada bütün karakterlerin, bizim kişisel yapımızda kombine edilişleri yatar. Son oarak da Malkuth'a döneriz.

MALKUTH: Çocuk durumundadır. Sonsuzluğun ışığının

kaybolmasıdır fakat bu ışığa erişmekten ümitsizliğe düşmemek lazımdır. Bizler onun bir parçasıyız.

Ağaç Evren'in sembolünü oluşturur. Bazı kitaplarda, Hayat Ağacı sembolünün üzerine bir insan figürünün yerleştirildiği görülür. Bu, Mikro Kozmos'un, Makro Kozmos'un tam bir ikinci kopyası olduğunu gösterir. Bu şekilde insan, doğanın çalışmasını daha iyi anlayabilir ve bu anlauıştan Tanrı'nın ve bazı ilahi şeylerin şemasını öğrenir. Bu, bilinenden bilinmeyeni, görünenden görünmeyeni, insandan uluhiyeti idrak edebilmenin basit bir meselesidir.

Antik bir inanca göre Hermes Trismegistos'un zümrüt tabletleri üzerine, Fenike harfleri ile şu sözler kazılmıştır *"Gerçek şudur ki, yukarda olan ne varsa benzeri aşağıdadır. Ve aşağıda olan ne varsa benzeri yukardadır".* Bir inanışa göre söz konusu zümrüt tabletler ***İbrahim*** peygamberin karısı tarafından, ***Hermes Trismegistos***'un mezarında, onun cesedinin yanında bulunmuştur. Başka bir gelenek bunların Büyük İskender tarafından keşfedildiğini söyler. Bir üçüncü inanışa göresyse Hermes Trismegustos, Eski Mısır Maji ve Bilim Tanrısı ***Thoth*** (Tehuti)'tur.

Kabala konusunu sona erdirmeden önce Kabalistik uygulamaları biraz daha anlatmamız gerekmektedir. Kabalistik çalışmalar iki farklı şekilde yapılırlar. Bunlardan birincisi Yukarda anlatıldığı gibi Harfler, kelimeler ve âyetlerle çalışmak, onlardan anlamlar ve gizli mesajlar çıkartmaktır. Bunu yapabilmek için hem dinsel, hem Kabalistik kültürün gelişmiş olması gereklidir. Ayrıca kişinin saçma sapan sonuçlara ulaşmamak, böyle bir sonuca ulaşırsa da bunu anlayabilmek için oldukça tarafsız ve dikkatli olması gerekir. Bu tür çalışmalar kişilerin evlerinde kendi kendilerine yapabilecekleri uygulamalar da değildir. Kişinin bu gibi incelemeleri yürütebilmesi için çok gelişmiş bir yapıya sahip olması gerekir. Anlaşıldığı gibi bu tür çalışmalar Majikal veya

Mistik uygulamalardan çok bilime ve kültüre dayalı şeylerdir. Bununla beraber tabii ki, bu çalışmalarda da kişinin kendi iç ışığının yol göstermesi çok önemli bir faktördür. Yani Kriptogramatik yöntemlerle yapılan çalışmalar mutlaka Hayat Ağacı üzerinde yapılan çalışmalar ve yaşanan deneylerle desteklenmelidir. Burada da Kabalistik çalışmaların ikinci şekline ulaşıyoruz. Bu da meditasyondur.

Hayat Ağacına yönelik meditasyonlar, bilincin bir noktada bedenden ayrılıp, ilahi âleme geçmesi ve orayla rabıta kurarak kişinin tekammül etmesi demektir. İşte başkalarına nakledilemeyen, kişiye özel olan ve ancak başta bulunan Şeyh, Guru, Hoca ya da Haham her kim ise ona nakledilebilinen deneyler bu şekilde yaşanırlar. Üstat bütün deneyleri yaşamış olan ve astı durumundaki kişilerin deney ve spontane vizyonlarından etkilenmeyecek halde olan kişidir. O müridin anlattıklarını değerlendirebilir, sınıflandırabilir ve ona ne yapması gerektiğini söyleyebilir.

Kabalistik meditasyonlarda Tanrı'nın isimlerine konsantre olunabilir, Hayat Ağacına yönelinebilir, zikir yapılabilir ya da üstadın uygun gördüğü bir uygulama yapılabilir. Burası pek öneli değil. Çalışmaların esası bu şekildedir.

Bu tarz bir çalışma olmadan, sadece akıl, mantık ve bilgiye güvenerek harfler ve âyetlerle ilgili çalışmalar yapılabileceğine inanmak da düpedüz saflık olur. Kişi bazı mesajları alır ve yorumlarken sadece bilgi ve okur yazarlığını kullanmaz. Ağaç'la ilgili olarak yaptığı tefekkür çalışmalarında elde ettiği iç ışığı ve ilhamı da kullanır. Hatta birçok şeyi meditasyon sırasında keşfeder. Hatta üstatlığı kabul edilmiş olan bir Kabalist, bir âyet veya kelimeden en olmayacak anlamı bile çıkartabilir ve bu itiraz görmez. Fiziksel çalışmalar diyebileceğimiz harflerle ve âyetlerle yapılan çalışmaların, ruhsal çalışmalar olmadan bir anlam ifade etmeyeceklerini anlamak için insanın bu konuları çok

derinlemesine bilen bir kimse olması da gerekmez. Kısaca İbranîce'yi her açısıyla bilen, İsrail'deki bir üniversitede dil konusunda uzman olan bir profösör, şayet Kabala ilgisi yoksa Tevrat'tan hiç bir mesaj çıkartamaz ya da yaptıklarına saçmalık gözüyle bakılır.

Son yıllarda İbranî alfabesi ve Tevrat'ın bilgisayarlara yüklenerek gereken yorumların çabuklaştırılması, incelenmesi ve çok daha iyi yapılabilmeleri de düşünülmüştür fakat aslında bu imkansız bir şeydir çünkü hiçbir bilgisayarda insanda olan iç ışığı, ruhsal yan ve ilham yoktur.

Kabalistik çalışmalara Batı majisinde değişik anlamlar verilmiş ve değişik uygulamalar devreye sokulmuştur. Mesela bir ritüel şu şekilde olabilir:

Önce bir tapınak oluşturulur. Bu tapınakta sütunlar, bir sürü sembol, Kılıçlar, sopalar filan bulunur. Bunlar Klasik majikal enstrumanlardır. Yapılan ritüel ya da ayine göre giyinilir, tütsüler yakılır. Aslında burada anlatılan mizansen Masonik çalışmalara benzer. Baş rahip ve hepsinin rolü önceden belirlenmiş yardımcıları ritüele başlarlar. Belli açılış sözleri söylenir. Dil İbranîce, Latince ya da Fransızca, İngilizce gibi bir batı dili olabilir. Bir çok klasik Order'da Yukarda bahsi geçen Dr. John Dee tarafından geçirilmiş olan Enochian'ce dualar, hitabeler de okunur. Ritüelde bulunan kimseler kılıç ya da majikal asalarla çevreye, havada majikal işaretler, mesela pentagramlar çizerler, bunları takdis ederler. Sonra herkes birden belli formları imajina etmeye başlar. Belli melekler ya da demonlar çağırılır ve böyle devam edip gider. Bu arada Sefiralara yönelik yapılan çalışmalarda bir sürü Mısır ve Yunan tanrısı imajine edilir, değişik semboller, renkler düşünülür. İlahiler okunur vs. Tabii bir majiikal ritüel burada anlatılandan daha kapsamlı ve anlamlı birşeydir. İyi uygulanan bir ritüelde insanın havaya girmemesi zordur. Burada pek küçümsenirmiş

gibi anlatılmasına ve gereğinden fazla yüzeysel kalınmasına rağmen aslında ne niyetimiz ve ne de söz konusu ritüeller öyledir. Bu tür çalışmalarla da biryerlere ulaşmak en az klasik Kabala kadar mümkün olabilir. Tabii batı tarzı çalışmalarda yukarda söz edilen şekilde Tevrat'tan anlamlı mesajlar çıkartma çalışmaları ya daha geri plandadır ya da hiç yoktur.

İBRANİ ALFABESİ

Klasik İbranî Kabala'sı veya Batı Kabalası ya da bu bu ekollerin kendi içlerindeki değişik alt ekollerden hangisi olursa olsun Kabala'da İbranî alfabesi, Harfler, harf isimleri ve hatta şekilleri önemlidir. Majikal formüller daima Klasik İbranî alfabesi ile yazıldığı gibi Tevrat'taki şifrelerin çözümlenmesi gayretlerinde de kullanılan tek alfabe tabii ki klasik İbranî alfabesidir.

Yukardaki tabloda İbranî alfesi görülmektedir. İbranîce sağdan sola doğru okunur. Bazı harflerin keimenin sonuna geldikleri zaman okunuşlarında bir farklılık olmamasına rağmen şekilleri değişir. Bu kelime sonunda iken şekli değişen harfler tablonun, yukardan aşağıya üçüncü satırındadır. Tam üstteki satirda da söz konusu harflerin normal yazılış şekilleri vardır. Günümüz İsrailce'sinde harflere bazı noktalar eklenerek daha rahat okunulurluk sağlanmış ve başka değişiklikler de yapılmıştır fakat

burada söz konusu olan majikal değeri olan ve bu amaçla kullanılan klasik İbranîce'dir.

Her harfin isminin ayrı bir anlamı ve bir de sayı değeri vardır. Kelimenin sonunda şekli değişen harflerin sayı değerleri de değişir. Harflerin sayı değerlerine ***Ebced*** ismi verilir. Bu isim kullandığımız alfabe'nin isminin Eski Yunanca'daki ilk iki harfin isimlerinin Alfa ve Beta olmasından kaynaklanması gibi Ebced ismi de İbranî alfabesinin ilk dört harfinin okunuşudur. Aleph, Beth, Gimel (Cimel) ve Daleth. Elif A ve E sesi için kullanılır. Yani EBCD. Harflerin Ebced değerleri ve isimleri aşağıdadır.

Harf	***Anlamı***	***Ebced değeri***	***Sonda iken Ebced değeri***
Aleph	Öküz	1	
Beth	Ev	2	
Gimel	Deve	3	
Daleth	Kapı	4	
He	Pencere	5	
Vau	Çivi	6	
Zayin	Kılıç, Zırh	7	
Cheth	Çit, Parmaklık	8	
Teth	Yılan	9	
Yod	El	10	
Kaph	Yumruk	20	500
Lamed	Üvendire	30	
Mem	Su	40	600
Nun	Balık	50	700
Samekh	Payanda	60	
Ayin	Göz	70	
Pe	Ağız	80	800
Tzaddi	Olta iğnesi	90	900
Qoph	Kafanın arkası	100	
Resh	Kafa	200	
Shin	Diş	300	
Tau	Haç	400	

İSLAMÎ BÜYÜ (HAVÂSS)

Havâss hakkında söylenebilecek çok şey var fakat burada İslâmî çalışmalar hakkında bir şey yazmadan geçmeyi tercih ediyorum. Havâss hakkında hazırladığım ***"Havâss'ın Derinlikleri"*** isimli kitabımın birinci cildi, Mayıs 2005 tarihinde ***"Hermes yayınları"*** tarafından basıldı. Bu kitabın tamamı üç veya dört cild olacaktır. Diğer cildler de basılabilirse basılırlar. Basılmaları, ekonomik nedenlerle mümkün olmadığı takdirde internet üzerinden, ücretsiz olarak verileceklerdir. Bu durumda, burada ne yazarsam yazayım Havâss konusunu üç beş sayfalık bir bölümle asla yeteri kadar anlatabilmiş olamam. Havâss hakkında detaylı bir bilgi isteyenler Havâss'ın Derinlikleri'ne bakabilirler.

2. Bölüm

Tragna Çalışmaları

KBLAN TRAGNA

Buraya kadar olan bölümlerde değişik majikal uygulamaları ve ekolleri kısaca, çok az fikir sahibi olacak kadar gördük. Bununla beraber, sadece bu anlatılanları okumuş olan bir kimsenin, maji hakkında tam bir fikir edinebilmiş olduğunu da iddia edemeyiz. Daha önceki bölümlerde de belirtildiği gibi, bu bölüme kadar anlatılan bilgiler, konu hakkında bilgisi olmayan kimselere Kblan Tragna ekolü ile ilgili açıklamalara hazırlık amacıyla anlatılan sıradan bilgilerdir. Şimdi esas amacımız olan Kblan Tragna ekolü çalışmaları, felsefesi, uygulamaları ve bilgileri hakkındaki açıklamalarımıza başlayabiliriz.

Aslında Kblan Tragna bilgilerini tam olarak aktarmaya başlamadan önce bir konudan daha bahsedilmesi gerekmektedir; dünyadaki metafizik konularla ilgilenen Order, Kovan, Tarikat, Dernek gibi adına ne dersek diyelim kuruluşları ve değişik zamanlarda gerçekleştirilen bireysel çalışmaları incelediğimiz zaman bunların temelde üçe ayrıldığını görmekteyiz.

1) Spiritüalist Kuruluşlar :

Bunlar daha ziyade ruh çağırmak, ölmüş kişilerin ruhları ile sohbet etmek amacıyla bir araya gelen kimselerden oluşurlar. Ancak Türkiye'deki bir çok Spiritüalist gurup gibi, bazı bedensiz varlıklardan evrensel bilgiler almaya ve kişilerin tekamülüne yönelik çalışmalar yapan kuruluşlar da vardır. Bu kuruluşların fiziksel plandaki hemen hemen tek etkinleri ise şifacılıkla sınırlıdır. Yoga ve Değişik Budizm ekollerini ve son yıllarda yaygınlaşmış olan mesela Tai Chi gibi bazı Uzak Doğu felsefelerini de bu guruptan sayabiliriz.

2) Majikal Kuruluşlar ve Bireysel Çalışmalar:

Bu gruplar bildiğimiz, büyücülük deyince anladığımız hedefli büyü operasyonları ile ilgilenir. Başka bir ifade ile kişilerin tekamülleri yerine dünyasal arzuların tatminini isterler. Kişisel büyücülük çalışmaları hangi ekolden olursa olsun yani mesela ister İslamî Havâss, ister Batı Majisi, ister Uzak Doğu büyücülüğü olsun bu tür amaçlarla hareket ederler.

3) Dinsel Kökenli Tasavvuf Ekolleri ve Tarikatlar :

Bunlar Dinsel amaçlı çalışmlardır. Tanrıyı tanımak, Tanrıyla bir olmak, Cennete gitmek ya da benzeri dinsel kökenli aktivitelerdir ve bunları birinci guruptan ayıran şey sadece dinsel kökenli olmalarıdır.

Gerek Batı'da uygulanan Kabala'yı, gerekse klasik İbrani Kabalasını bu gurupların biraz dışında tutmak gerekir. Kabala hem üçüncü gurup gibi Tanrıya yaklaşmayı, Evreni, Tanrıyı ve kişinin kendisini anlamasını hedef alır hem de, gerekirse kişiler ve olaylar üzerinde değişiklik amacıyla kullanılır. Kabala'nın büyücülük yanı da vardır fakat bunu da ayrı bir ekol ya da bireysel tercihler olarak görmekte fayda vardır. Kabala'nın kendisini de kendi içinde dünyasal amaçlı ve spiritüel amaçlı olarak ayırmamız gerekir.

Bunların hepsini özet olarak baktığımızda ya metafizik konularla ilgili ekoller olduklarını ya da spiritüel tekamüle veya dünyasal büyü uygulamalarına dönük olduklarını görürüz.

Kblan Tragna ekolü ise bunların her ikisini bir araya getirmiş olan bir ekoldür. Amacı kişiyi geliştirmek, Evrensel bütünlüğe ulaştırmak, güçlendirmek ve bilgilendirmek ve daha üst boyutlara sürüklemek olmakla beraber uygulama tarzı ve

öğretisi insan ve olaylar üzerinde isteğe uygun değişiklikler yapmak olan bir ekoldür. Yani Kblan Tragna büyücülük uygulamaları ile güç kazanan bir ruhsal tekamül yoludur.

Pekiyi bu neden böyledir? Kblan Tragna Ekolünün dış şefi, bilgileri bizim tarafımıza geçiren varlık, kendisini bizlere ***Saki*** ismi ile tanıtan bir Altıncı boyut varlığıdır. Aşağıda da detaylı olarak göreceğimiz gibi Altıncı boyutun öğretici varlıklarından biridir. Onunla ilk karşılaşan öğrencileri büyücülük amacı ile çalışmalar yapan kimselerdi, ve Saki ile yapılan çalışmaların uzun bir döneminde sadece fizik planda istediklerini yapabilecekleri büyü bilgileri istediler. Uzun zaman sonra da Saki kendi insiyatifi ile, önceleri azar azar araya sokarak diğer açıları ele aldı. Bu şekilde de Kblan Tragna ekolü büyücülük amaçlı ve uygulamalı bir ekol oldu. Şayet Saki ile ilk karşılaşanlar büyücülük değil de matematik meraklısı kimseler olsalardı matematikle ilgili bilgiler isteyeceklerdi ve çalışmalar bu merkezde gelişecekti.

Kblan Tragna bilgileri bazı değişmez maddelerle başlar. Bu değişmez maddeler herşeyin başlangıcı ve sonudurlar. Herşey yani Kblan Tragna çalışmalarının haricinde de Evren'deki herşey onların üzerine kuruludur. Oniki ayrı maddeye ayırdığımız bu değişmezler Evren'i ve Tanrı'yı ya da bizim anlayışımıza göre Özenerji'yi özetleyip açıklarlar.

DEĞİŞMEZLER

1. Evrenin her yanı enerjiden meydana gelmiştir. Herşey enerji, enerjinin farklı türleridir.

2. Her enerji mutlaka artı, eksi akımlardan oluşan bir bütündür. Sadece artı veya sadece eksi akımdan oluşan tek yanlı enerji olamaz. Enerjinin tek yanlı oluşu onun patlamasına ya da kendi içine çökmesine sebep olur. Bu durumdaki dengesiz enerji çevresine zarar verir ve yok olur.

3. Bütün enerjiler, Özenerji denilen bir kaynaktan neşrolmuştur. Bu oluş, artı, eksi olmadan dengesiz ya da nötr durumdaki Özenerji'nin kendisini artı, eksi olarak bölmesi ve parçalaması ile gerçekleşmiştir.

4. Özenerji ayrışmasını kendi bilinç, istek ve planı ile yapmıştır. Özenerji zekidir, düşünür, farkındadır, bilgi toplar ve planlar. Evreni ve başka bir ifade ile kendisini değiştirecek güce sahiptir.

5. Özenerji ölümsüzdür. İstese bile yapabilmesi imkansız olan tek şey ölmektir. Kendisine göre olan bir süreç içinde yaşar, ve kendi iradesi ile artı, eksi olmayan bir tek yanlı, dengesiz enerjiye dönüşür. Bu durumda kendi üzerine çökerek bütün evreni bünyesine toplar, bir kozmik yumurtaya dönüşür. Kendi bilincini sıfırlar, temizler ve her şey yeniden başlar.

6. Bütün Evren Özenerji'den, onun dağılması yüzünden oluşmuştur. Fakat Özenerji gene de bir bütün olarak, her zaman olduğu gibi şu anda da bir yerlerde mevcuttur. Bu yüzden kullanılan Özenerji deyimi ile, her halde mevcut olan bu bilinçli parça kastedilmektedir.

7. Özenerji, Evren'in işleyişine bazı istisnai durumlar haricinde müdahele etmez. O, iyinin ve kötünün üzerindedir. Sadece gelen bilgileri alır, gözlemler, kendini idrak eder. Varlıklarına karışmaz.

8. Varlıkları düzenlemek için görevlendirilmiş ya da bu seviyeye yükselebilmiş bazı alt varlıklar ve hatta ırklar vardır. Bunlar insani anlayışa göre ***Tanrı*** seviyesindedir.

9. İşleyişteki istenmeyen yönelmeler için Özenerji, Evren'deki üst ve alt varlıklarına çok ender olarak bazı bazı saplamalar, hafif müdaheleler yapar. Fakat bunu üst düzey varlıklar arasında yapar. Bu saplamaların bize yani insanlara yansıması da söz konusu varlıklar vasıtası ile olur.

10. Evren tek bir boyuttan ibaret değildir. Başka bir ifade ile Evren bir çok boyuttan meydana gelir. Bunların herbiri, bildiğimiz uzay, yıldızlar, galaksiler gibi ayrı bir âlemdir ve herbiri bir madde âlemidir. Esas olarak yedi boyut vardır fakat bu yedi boyutun herbirinin de bir çok paraleli vardır. Her paralel boyut da bize göre başka bir boyuttur. Bu açıdan bakınca, milyonlarca boyut vardır denilebilir.

11. Evren sözünden sadece bizim yaşadığımız paralel ve çevrede gördüğümüz milyarlarca yıldız ve galaksi değil de tüm bu boyutların tamamı anlaşılmalıdır.

12. Bütün boyutların çakıştığı, birbirine girdiği tek bir temas noktası vardır. Bu nokta Özenerji'nin kendisi, madde halidir. Bütün boyutlar Özenerji'den kaynaklanıp, neşrolduğuna göre her boyut ve her paralelin bir noktası Özenerji ile temas halindedir. Bu açıdan bakınca, bizim bulunduğumuz paralelde de, uzay içinde yeterince ilerleyebilirsek bir noktada ***Özenerji*** yani ***Tanrı*** ile fiziksel olarak, fakat tabii bulunduğumuz boyutta bulunan kısmı ile karşılaşabiliriz.

Bununla beraber, onu algılayabilmek için cihazlarımızın yeterli olup, olmadığı ayrı bir tartışma konusudur.

ÖZENERJİ

Herşey Özenerji ile başlar, Özenerji ile biter. Özenerji'yi bilmek Evren'i bilmektir. Aynı zamanda da kişinin kendisini bilmesidir. Her ne kadar kişi, Özenerji'nin tamamını bilmeye muktedir değilse de Onu, kendisini ve Evrenin bilmesi gerektiği kadarını bilecek kadar bilebilir.

Bundan çok çok uzun zaman önce hiç bir şey yoktu. Olan şey hiçti. Bu hiçi bizim anlayışımız bilemez. Aynı şekilde hiç bir boyutun hiç bir yüksek varlığı da bilemez. Bu hiçliği Özenerji de bilemez ancak tahmin edebilir, çünkü hiçlik varken Özenerji de yoktu. Sadece ***"Şey"*** vardı. Şey diyoruz çünkü Şey'in bir ismi yoktu. O zamanlar isim de yoktu. Aslında zaman da yoktu. Çünkü ister izafî olsun ister herhangibir boyut ya da dünyadaki gerçek zaman olsun zaman, ancak Özenerji ile başlamıştır. Şey, hiçin içinde, hiç halinde bilinçsizdi. Şey, herşeydi. Şeyden başka şey yoktu. Şey'in dışında bir şey de yoktu. Aslında hiçlik de yoktu çünkü hiçlik de Özenerji ile başlamıştı. Şey, herşeyi bünyesinde toplamış olarak uykudaydı. Kendisini bilmiyordu. O zaman enerji de yoktu. Bu yüzden Özenerji de yoktu. Şey, hiçin içinde, kendisi dışında hiç bir şey olmayan bir kozmik yumurta olarak uyuyordu.

"Bir gün" diyemiyoruz çünkü ne gün vardı ne de bir. Çünkü Bir'de Özenerji ile var oluştur. Bu yüzden gün olmayan Gün'de, bir olmayan Bir'de, bir gün Şey uyandı. Bilgisi ve zihni sıfırdı. Sıfır o anda oldu. Ondan önce sıfır da yoktu. Şey kendisinin bir enerji olduğunu bildi. Enerji o andan itibaren oldu. Aynı şekilde ***Bilmek*** de, ***An*** da o anda mevcut oldu. Şey artık şey değil enerjiydi. Kendisinden başka şey olmadığı için O, herşeyin

kaynağı olan enerjiydi ve herşeyin özü olan Özenerjiydi. Özenerji kendisini idrak ettiği anda kendisini böldü. Çünkü tek yanlı ve dengesiz enerji olamıyacağını da bildi. Kendi içinde ***artı*** ve ***eksi***'lere ayrıldı. O zamana kadar artı ve eksi de yoktu. Bundan sonra Özenerji kendisini bölerek, patlatarak ya da dağıtarak ***Evren***'i yarattı. Yarattı demek de yanlış. Olmayan bir şeyi yapmadı. Evren'i, kendisinden oluşturdu. Ya da kendisini Evren yaptı. Ancak bu işte kendisinin tamamını kullanmadı. Bir kısım bilinci, zekası ve maddesi geride kaldı.

Özenerji'nin Evreni oluşturmasının, Boyutları ve varlıkları yaratmasının ne kadar sürdüğü bizi hiç ilgilendirmez. Bütün bunlar bir saniyede mi oldu yoksa milyarlarca yılda mı gerçekleşti? Ne farkeder? Evren yavaş yavaş gelişerek mi oluştu, boyutlar birer birer mi oldu, her şey bir anda mı oldu? Bunların ne şekilde olduğunu bilemeyeceğimiz gibi biliyor olmamız da bir şey değiştirmez. Bu oluşumu merak eden her kimse bunu kendi zevkine ve mantığına göre kabul edebilir. Hiç bir şey farketmez. Sonuçta olması gerektiği gibi oldu.

Evren'den geriye kalan Özenerji (*bütünün büyük parçası mı, yarısı mı, küçük kısmı mı, isterse bir zerresi olsun bu da farketmez*) aslında bir tek bilinç olan bilincini Evren ve kendisi olarak böldü ve Evren'i gelişmesi ile özgür bıraktı. Herşeyin Özenerji olmasına rağmen Özenerji sadece geride bıraktığı parçası ile Özenerji olmak istedi. Çünkü kendisini bilmek istedi. Kendi kendisine iken ve bir bütünken kendisini tam olarak bilememekteydi çünkü bilgisi sıfırdı. Şey olmaktan uyanıp, Özenerji olunca kendisini sıfırlamıştı. Çünkü kendisini sıfırlamak için Şey, olmuştu.

Şimdi; bazı kaynaklar der ki, Tanrı tektir. Bilinmek istedi ve kendisini bilsinler diye insanları yarattı. *Ne büyük bir yalan, ne büyük bir yanlışlık ve ne büyük bir kendini beğenmişlik!* Kendini beğenmişlik çünkü bütün bu çok boyutlu Evren'de, milyarlarca

milyar gezegendeki bir o kadar sayıdaki varlık türü içinde, Tanrı kendisini bilsinler diye bu dünyada yaşayan sefil insanları yarattı. Yanlış, çünkü Tanrı sadece insanları değil, bütün boyutları ve varlıklarını kendisini bilmek için yarattı. Çünkü O, Şey olmaktan çıkıp, Özenerji olduğu zaman kendisini bilmesi de sıfırdı. Çünkü O, sadece bunu sağlamak için Kozmik yumurta olmuştu. Herşeyi sıfırlamak, bütün bilgisini silmek için toplanıp, Şey haline gelmişti ve hiç olmayan hiçin içindeydi. Kendi bilgisini toplamak için de Evreni oluşturmuştu. Herşeyin başı ve sonu, Evvel ve Ahir'i olan ve herşeyi kendisinden oluşturan, bütün bilgilerin kaynağı olan Özenerji'nin de bilemeyeceği bazı şeyler vardır. Bunlardan birisi, Şey halini almadan önce ne olduğudur. Çünkü Şey haline girince herşeyi sıfırlamıştı. Eğer Şey olmadan önce ne olduğunu bilseydi kendisini sıfırlama istek ve kararı gerçekleşmemiş olurdu. Bilemeyecek olduğu ikinci şey ise, zamanı gelip, tekrar Şey olduğu zaman ve tekrar uyanıp tekrar Özenerji olunca Evreni tekrar yapıp, yapmayacağı, ya da nasıl bir formda yapacağıdır. Çünkü bunlara dair bir karar alsa bile kendisini sıfırlayınca o kararlar da yok olur. Tekrar Özenerji olunca da, kendisinden başka şey olmayan ortamda eski kararlarını kendisine hatırlatacak bir şey de olamaz. Ayrıca mantıken böyle bir şeye gerek de yoktur. Çünkü Özenerji bir karar almak, ilerde de şöyle yapayım demek durumunda da değildir. Bu gibi şeyler bize mahsus yaşama belirtileridir.

Özenerji, Evren'i meydana getirdikten sonra ona müdehale etmedi. İyiye kötüye karışmadı. Herşeyle kendi oluşturduğu alt varlıkları, belli bir hiyerarşik sıra içinde ilgilendiler. Aslında en üst seviye yöneticileri de maddesel ortamlardaki gelişime müdahale etmediler. Boyutlar, varlıklar, dünyaların var ya da yok edilmesi daha alt seviyeli yönetici varlıkların işiydi.

Özenerji, üst seviye yöneticileri vasıtasıyla sadece bilgi toplamaktadır. Önemli olan yapılan bilgi aktarımıdır. İyilik, Kötülük, Karanlık ve aydınlık tabii ki, vardır. Bunlar olmasaydı

deney de olmazdı, varlıkların tekamülü de olmazdı ve bilgi de aktarılamazdı. Fakat bunların türü ile ya da iyinin veya kötünün üstün gelmesiyle Özenerji ilgilenmez. Çünkü bunların hepsi onun varlıklarıdır ve ona bilgi aktarmak için çalışırlar. Özenerji bizzat ya da onun üst seviye yöneticileri ancak dengenin zararlı olacak ve bilgi aktarımını kesecek, kangren edecek şekilde bozulması ihtimali belirince herhangibir şeye müdehale ederler. Bu da çok ender olur. Eğer, yaradılıştan beri olan savaşı aydınlık ya da karanlık kazanırsa denge bozulur. Bu durumda savaşı kazanan kendisi diğer taraf haline girer. Herşey durur ve İlahi plan bozulur. Bu yüzden de kozmik savaş hiç bitmeyecek, denge bozulmayacaktır.

Yaşayan her varlık Özenerjiye, bilinçli ya da bilinçsiz olarak bilgi aktarır fakat bazan bu bilgiler tıkanabilir. O zaman tıkanan bilgi kaynakları ortadan kaldırılır, yenilenir ya da çok kötü durumda değilse ıslah edilir.

Kısaca Özenerji durmadan bilgi toplar. Her bilgi kırıntısı onun için değerlidir. Bu şekilde devamlı olarak kendisini bilir. Aynı şekilde üst boyutların varlıkları da bilgi toplarlar. Sonunda, çok çok sonra bir gün Evende edinilecek bilgi kalmayınca, Özenerji kendi bilgisi ile tam olarak dolduğu zaman kendisini tam olarak bilecek, artık bilinecek bir şey kalmayacaktır. İşte o zaman Özenerji gene kendisini sıfırlamak isteyecektir. Kaadiri mutlak ve herşeyin yaratıcısı olan, sınırsız Özenerji'nin istese bile yapması mümkün olmayan tek bir şey vardır ki, o da ölmektir. Özenerji istese bile ölemez çünkü O ölümsüzdür. Çünkü ölüm denilince akla gelen şey zaten yoktur ve çünkü Ölüm de ancak Özenerji ile ve onun içinde mevcut olmuştur. Onun tarafından yaratılmıştır. Bu durumda Özenerji kendisini sıfırlamak için tekrar Evreni kendi bünyesine geriye toplar. Tekrar bir bütün olur. Tekrar kendisini bir kozmik yumurta haline getirir. Artı ve eksi yok olur. Özenerji tek yönlü bir enerji olur. Sonra enerji de olmaz. O artık Şey olur ve olmayan hiçlikte uyur.

Bunlar ne zaman olacaktır. Bu soruya herhangibir varlığın cevap verebilmesi pek mümkün görünmüyor. Fakat bunun olacağı zamanı şöyle açıklayabiliriz. Evrenin tamamında yapılması mümkün olan her şey yapılınca, olması gereken her şey olunca. Bildiğimiz ve bilmediğimiz milyarlarca şeyden ikisini, mesela müzik ve şiiri ele alalım. Müzik denilince sadece bizim yaşadığımız boyutu veya dünyayı da düşünmeyelim. Evrenin tamamında, insan kulağının duyma sınırları içinde veya dışında, mevcut olan bütün seslerle yapılabilecek, bildiğimiz ve bilmediğimiz bütün notalarla yapılabilecek her kombinasyon yapılıp, çalınabilecek her müzik parçası çalınınca ve artık daha önce hiç çalınmamış olan yeni bir beste yapılmasına imkan kalmayınca Evren'in sonu gelecektir. Aynı şekilde bütün varlıklarda mevcut olan bütün kelimelerle söylenmesi mümkün olan bütün şiirler söylenince ve artık daha önce kurulmamış olan yeni bir söz dizisi kurmaya imkan kalmayınca her şey bitecektir.

Ve Bir olmayan Bir'de, Gün olmayan Gün'de, bir gün Şey gene uyanır ve herşey baştan başlar.

Özenerji hakkında söyleyebileceklerimiz bu kadardı. Fakat burada bazı eklemeler yapmak gerekti. Bu çalışmadaki bölümler yazılıp, bittikleri zaman Saki tarafından gözden geçirilmekte ve konunun iyi anlatılıp, anlatılmadığı değil, bizim tam olarak anlayıp, anlamadığımız kontrol edilmektedir. Özenerji konusunda Saki'nin söylediklerini aşağıya olduğu gibi almak daha uygun görünüyor.

> *"S - Fena değil. Özenerji'yi şimdilik gereği kadar anlayabilmişsiniz. Tam olarak anlamanız zaten imkansız. Bu boyut ve bu paralele göre yeterlidir fakat bir eksiklik veya anlatım hatası var. Özenerji Evren'i meydana getirirken, kendisi de Evren'den meydana gelir. Siz, ben*

veya diğer boyutlar, bizler herbirimiz Özenerjiyi meydana getiriyoruz. Bir beyni meydana getiren fakat kendi ortamlarında bunun farkında olmadan bağımsız düşünebilen beyin hücreleri gibi. Neyse bu pek önemli değil. Anlatıldığı kadarıyla yeterlidir."

BOYUTLAR

Evren çok boyutludur. Çevrede görebildiğimiz ya da şu veya bu şekilde algılayabildiğimiz her şey bizim bulunduğumuz boyuta aittir. Dünya, Uzay, görebildiğimiz ya da henüz hiç bir cihazla algılayamadığımız milyonlarca galaksi, hepsi tek bir boyutun, tek bir paraleline aittir. Çevre faktörlerinin bu boyuta ait olması sadece görülen cisimlerle sınırlı değildir. Bilimimiz, tekniğimiz, zevklerimiz, duygularımız, inanç sistemlerimiz, fizik kurallarımız ve hatta evrendeki en değişmez şeylerden biri olan matematiğimiz bile sadece bu paralele aittir. Diğer boyutlarda herşey farklıdır. Her boyut; uzayı, yıldız sistemleri, farklı dünyaları ve farklı canlı türleri ile tıpkı bildiğimiz bu âlem gibi bir yerdir. Tabi ki bu, *"Bildiğimiz bu âlem gibi"* izafî bir sözdür. Yıldız sistemleri bize benzeyebilir, hiç benzemeyebilir ya da tıpatıp aynı olabilir. Boyutlar yanyana ya da farklı mekanlarda değil, aynı anda ve aynı yerde, içiçedirler. Bu biraz televizyon yayınlarına benzer. Çevremizde yüzlerce televizyon kanalının yayını ve bu yayınları taşıyan dalgalar vardır. Evimizdeki alıcıyı hangi kanala ayarlarsak o kanalı seyrederiz. Yayınlar birbirine karışmaz. Bizim bu paraleldeki durumumuz, evindeki televizyon alıcısında tek bir kanal olan ve bu televizyonu da başka bir kanala ayarlaması imkansız olan bir adama benzer. Bu kişi hayatı boyunca değişik kanallara sâhip olan başka bir televizyon alıcısı ve değişik bir kanalı görmediyse televizyon denilen şeyi kendisinin seyrettiği alet ve tek kanaldan ibaret zanneder.

Esas olarak Yedi tane boyut vardır. Bunların bazıları bizden ileri bazıları da geridir. Yedi ana boyut olmakla birlikte her boyutun bir çok paraleli vardır. Burada kullanılan ***"Paralel"*** kelimesi aslında bildiğimiz ***"Boyut"*** kelimesi ile eş anlamlı olarak kullanılmaktadır. Bunun kullanılış sebebi de şudur: Yüzlerce, binlerce ve belki de milyonlarca boyut mevcut olmakla birlikte bu boyutlar kendi aralarında belli tekamül seviyelerine göre guruplaşmışlardır. Bu grupların her birine ***"Boyut gurubu"*** ya da ***"Boyut sistemi"*** demek mümkündür. Bu yüzden mesela 3. boyut denildiği zaman bir tek boyut değil de, hemen hemen aynı tekamül seviyesinde ya da hiyerarşik sıralamada aynı skalada olan bir çok boyut kastedilmektedir.

Bu yüzden gene mesela bizim yaşadığımız boyut kastedilmek istendiği zaman 3. boyut değil de 3. boyutun, bizim yaşadığımız paraleli denilmektedir. Paralel, aynı boyut sistemine ait olan boyutlardır. Bizler üçüncü boyutun paralellerinden birindeyiz. Aslında 1. Boyut, 2. Boyut diye bir ayırım da yoktur fakat burada bazı şeyleri belirleyebilmek için bu gibi ayırımları kullanmak zorundayız.

Boyutların parallerinden bahsederken, bir ana boyut mesela bizim bulunduğumuz 3. Boyut ve bunun alt gurupları var da zannedilmemelidir. 3. Boyut bir çok paralelden meydana gelen bir sistemin ismidir. Yani 3. Boyut gurubundaki bütün boyutlar birer paraleldir. Hernekadar yedi ana gurup var denmişse de bize göre her paralel değişik bir boyuttur ve bu açıdan bakınca, milyonlarca boyut var, demek de mümkündür. Kısaca şu şekilde tarif etmek daha uygun olabilir. Yedi tane boyut gurubu vardır.

Bizden ister daha ileri ister daha geri olsunlar diğer boyut paralelleri ile zaman zaman ilişki kurmamız mümkündür fakat belli bir dereceye kadar. Mesela 4. Boyut'la ya da 2. Boyut'la hasbelkader, kontak kurmamız zor olmakla beraber mümkündür fakat bir 5. Boyut ya da 6. Boyut varlığı ile ilişki kurabilmemiz

ancak kendileri herhangi bir sebeple bunu isterlerse mümkündür. Bizim en rahat ilişki kurabileceğimiz seviyeler gene 3. Boyutun bize yakın paralelleridir. Gene spiritüalistlerin Spatyum, dini kesimin ahret dedikleri yer de 3. Boyutun başka tür paralellerinden ibarettir. Aslıda Ahret denilen yer bir parelel değil de Astral âlemdeki, boyutlar arası bir yerdir. Aradaki fark şudur; paraleller bizim âlemimiz gibi maddi âlemlerdir. Buralarda bedenli varlıklar vardır. Astral âlem ve ruh enerjilerinin fizik beden ölünce geçtikleri yerler ise ancak bedensiz olarak bulunulabilecek yerlerdir.

Bizim 3. Boyut varlıkları olduğumuzu belirtmiştik. Bu, 3. Boyutun bütün parelelleri bizimle aynı seviyededir anlamına gelmez. 3. gurupta bizden çok ileri ya da çok geri paraleller de mevcuttur. Hatta değişik bir paralelden bahsetmek bile gereksizdir. Bulunduğumuz paralelde bile, uzay içinde bizden daha ileri ve daha geri uygarlıkların olabileceği zaten herkes tarafından kabul edilen bir şeydir.

Bütün boyutların fiziksel ve coğrafi yapısının bizden çok farklı olmasına rağmen bize tıpatıp benzeyebileceklerin de olabileceğini belirtmiştik. Aynı şekilde boyutlarda bulunan varlık türleri de bize benzeyebileceği gibi bizden çok farklı hatta bize göre korkutucu bile olabilir. Bu yedi ana boyut gurubunu kaba şekilde, aşağıdaki gibi tasnif etmemiz mümkündür.

BİRİNCİ BOYUT:

Birinci boyut tamamen içgüdüsel davranışlar içinde olan, düşünme ve kendiliğinden haraket kabiliyetine sahip olmayan ilkel varlıklar boyutudur. Bu boyut gurubunun varlıkları bizim alışık olduğumuz ya da varlık denilince aklımıza geliveren güzel, çirkin, korkunç vs., formlarında olmayabilirler. Küresel ya da küp şeklinde varlıklar da olabilirler. Bulunduğumuz dünyaya uyan bir benzetme

yapılırsa bitkiler, 1. Boyut varlıklarıdır denilebilir. Tabii burada, dünyadaki bitkiler 1. Boyuta aittir gibi bir iddiada bulunmuyor, sadece bir benzetme yapıyoruz. Kısaca 1. Boyut varlıkları haraket kabiliyetleri sınırlı olan ve düşünemeyen varlıkların toplamıdır. Bununla beraber, bu varlık kavramını çok da geniş tutmak gerekir ancak bunların tamamının herhangi bir enerji yansıması yoktur. Verilen tek yanlı emirlere göre eylem gösterirler. Kendiliklerinden bir şey yapabilme kabiliyetleri yoktur.

Çeşitli majikal çalışmalarda 1. Boyut'tan ya da birinci boyut varlıklarından istifade etmek mümkündür. Ancak bu kullanım sınırlıdır. Çalışmalarda genellikle 2. Boyut ve daha az da 3. ve 4. Boyut varlıkları kullanılır. 1. Boyut varlıklarının kullanımına örnek olarak Kblan kitabında anlatılan bir kat çalışması yapıldığını ve bir insan üzerinde katlarda uygulama yapıldığını düşünelim. Bu kimsenin Astral formu üzerinde çeşitli seviyelerde çeşitli işlemler yapılabilir. Yüksek seviyede sayılabilecek katlarda da çalışma yapılabilir fakat kurbanın formu mesela bir taşa bağlanıyorsa, işte o taşın kendisi bir, 1. Boyut varlığıdır, ya da 1. Boyut varlığının Astral formudur. Kurbanın formu sırf kötü durumda olsun diye bir yere gömülüyorsa, o gömülen yer 1. Boyut'la rabıtalıdır.

1. Boyut varlığı kişiler üzerinde nasıl etki yapabilir? Bu, şu şekilde olmaktadır; varlık ya da varlığın benliği Astral bölgeye çekilir. Bunun biliçli olarak yapılması gerekmez. Söz konusu varlık mesela bir taş formunda ise, kişinin formu o taşa ne amaçla bağlandı ise varlık bu amacı ilkel bir emir olarak alır. Kişinin formu üzerinde aynı etkiyi bilinçsizce sürdürür. Bir noktada, kişinin fizik plandaki, fiziksel benliğine yapışır. Aynı şekilde kişilerin Astral benliklerini ya da bazı çok ileri seviye çalışmalarında bizzat fiziksel bedenini 1. Boyuta atmak mümkündür çünkü 1.

Boyut genel olarak sıkıntı verici, sınırlayıcı, kara bir mekandır. Özet olarak söylemek gerekirse kat çalışmalarındaki *Sıfır* ve *Birinci* katların bazı bölgelerine benzer.

İKİNCİ BOYUT:

İkinci boyut varlıklarının da zihinsel sistemleri bizden yavaştır. Temel olarak beslenme, cinsellik yani üreme ve yok etme yani savaş içgüdüleriyle sınırlıdırlar. Bizdekine benzer bir ego, vs. gibi duyguları yoktur. Aslında tekamül açısından onlardan pek az bir farkımız olduğunu söyleyebiliriz. İkinci boyut varlıklarının düşünce aktarımında bulunabilmeleri yani diğer boyutlarla bilgi alış verişleri yoktur. Kendi içlerinde bazı değişimler söz konusu olabilir fakat bunun için de üçüncü boyut varlıklarına ihtiyaç duyarlar. Tek başlarına fazla bir gelişme gösteremezler. Bunlara rağmen İkinci boyut varlıkları ve İkinci boyut asla gereksiz değildir. Bütün galaksi sistemlerinde İkinci Boyut varlıkları vardır. Bunlar kendi içlerinde ve Boyut sistemlerinde belli bir ekolojik dengeye göre haraket ederler. Bu varlıklar Üçüncü boyut tarafından kullanılmak üzere programlıdırlar. Yani Özenerji bunu böyle uyarlamıştır. Sadece bizim paralelimiz değil, bütün 3. Boyut gurubu için bu geçerlidir. Bizim paralelimiz ve bizim dünyamız bu durumdan belki de en az haberdar olanlardan birisidir.

2. Boyutu tek yönlü düşünce boyutu olarak nitelendirmek de mümkündür. Buradaki varlıkların haraket kabiliyetleri olmasına rağmen düşünce kabiliyetleri yoktur. Sadece verileni uygulayabildikleri için de buradaki varlıkların majikal çalışmalarda yardımcı olarak kullanılmaları mümkündür. Kblan kitabında anlatılan bütün kat çalışmalarının büyük bir bölümünde görülen varlıklar 2.

Boyut varlıklarıdır. Özellikle 4. Kat çalışmalarında görülen yardımcı varlıklar ve Sıfır katındaki mesela, ***Yaki*** ismiyle tanınan varlık 2. Boyut varlığıdır. Bunlar da gene içgüdüsel ve saldırgan davranışlar içinde olan varlıklardır.

Yukarda 2. Boyut varlıklarının tekamül edebilmek için 3. Boyut varlıklarına gerek duyduklarını belirtmiştik. Hem bunun ne şekilde olabildiğine, hem diğer boyut varlıklarının nasıl olup da bizim tarafımızdan kullanıldıklarına ve hem de bu tekamüle örnek olarak ***Yaki*** konusundan biraz daha detaylı bahsetmek gerekmektedir.

Yaki, sıfır katında ilk rastladığımız varlıklardan biridir. İlk andaki görünümü dehşet vericiydi. İriyarı, adaleli fakat deforme bir vücut, goril gibi uzun kollar, elinde tuttuğu uzun bir mızrak ve hepsinden kötüsü timsah ve yaban domuzu karışımı bir yüzü vardı. Bütün bunlar bulanık bir şekilde görülüyordu. İlk karşılaşmada Yaki, bütün konsantremizi bozacak şekilde korkunç çığlıklarla saldırdı ve ***Saki*** bizi uzaklaştırmasaydı ne yapacağımızı bilemezdik.

Sonraki çalışmalarda Yaki ile bir çok defa karşılaştık. Üzerinde çalışmalar yaptğımız bazı insanların formlarını Yaki'ye verdik. O da bunları alıp kendi bünyesine dahil etti. Söz konusu insanlar fizik planda ani kötülüklerle karşılaştılar. Hayatları bir anda altüst oldu. Buna karşılık Yaki formu gün geçtikçe, bir anlamda evcilleşti. Zamanla daha gelişmiş bir varlık izlenimi vermeye başladı. Görünümü inceldi ve sonunda düzgün adeleleri olan çok mükemmel bir bedenle görülür oldu. Kafası, yelesi olan bir erkek arslan başı haline geldi. Sadece ön kollarının yarıdan aşağısı pullu bir deriyle kaplıydı ve el yerine korkunç pençeleri vardı. Bacakları da, kaval kemiklerinin yarısından aşağısı pullu şekilde kaldı. Son gördüklerimizde düşünce yapısı yani zihinsel olarak da gelişmiş, daha bir bağımsızlık

kazanmış gibiydi.

Yaki formunun gerek ilk görünümünün ve gerekse son hâlinin tabi ki bizim müşterek bilinçaltımızın yarattığı, daha doğrusu karşılaşılan enerjiye, onun uyandırdığı vibrasyona yakıştırdığı imajlar olduğunun farkındaydık. Aslında Yaki isminin bile bizim bilinçaltımızdan, Saki isminden çağırıştırılarak çıkartılmış bir isim olduğunu biliyoruz. Ancak şu kesin ki, yabancı bir enerji türü ile karşılaşmıştık ve ilk karşılaşmada saldırgan olan bu enerji zamanla dost ve hatta uşak olmuştu. Yaki'deki değişimi ilk başlarda ona verilen insan formlarından çektiği enerji yüzünden zannetmiştik. Çünkü Yaki'nin en baş fonksiyonu insanların enerjilerini sömürmek, çekip almaktı. Sonraki konuşmalarımızda Saki bunun kısmen doğru olduğunu fakat değişimin bizimle devamlı kontak halinde olmaktan, bizden alınan bir gelişme olduğunu söyledi. Burada söz konusu olan bu, Boyut konuları açılana ve Boyut varlıklarından bahsedene kadar Yaki konusu ile ilgilenmedik. Şimdi Yaki olayını daha iyi anlayabilmekteyiz.

Her boyutun ya da her paralelin kendisine has ayrı bir Astral âlemi ya da katları vardır. Yaki veya eğer bir ismi varsa, gerçek ismi her ne ise o, bir 2. Boyut varlığıdır. Onun gerçek fizik bedenini ele almamız ve kullanmamız zaten kat çalışmaları seviyesinde imkansızdır. Biraz karışık bir anlatım da olsa, biz Yaki'nin kendi Astral katlarındaki enerjisini, kendi katlarımıza çekerek kullanmış oluyoruz. Bu durumun da ne gerçek Yaki ve ne de biz bilinçli olarak farkındayız. Biz Yaki ile çalıştıkça sanki ona bir bedel öder gibi gelişmesine katkıda bulunuyoruz. Gelişme Astral enerjiden 2. Boyuttaki gerçek Yaki'ye yansıyor ve onda da bazı gerçek gelişmeler söz konusu oluyor. Sonuçta iyi bir alış veriş oluyor.

İşte 2. Boyut varlıklarının, 3. Boyut varlıklarının yardımı ile gelişmelerinin basit bir örneği. Başka paralellerde ve seviyelerde 2. Boyut varlıkları ile 3. Boyut varlıklarının fiziksel olarak birbirlerinin boyutuna geçerek karşılaşmaları ve daha farklı tekamüllere sebep olmaları da mümkündür.

ÜÇÜNCÜ BOYUT:

Bulunduğumuz boyut gurubu ve kısmen bizim türümüzdeki varlıklardır. 3. Boyut'tan itibaren varlıklar çift yönlü haraket edebilirler ve düşünme kabiliyeti başlar. 3. Boyut varlıklarının hem emir alma, hem de emir verme kabiliyetleri vardır. Bu boyut varlıklarının, en azından bazı paralellerin varlıklarının da bazı çalışmalarda kullanılmaları mümkündür. Buna örnek olarak Kblan kitabındaki 13. Kat çalışmalarını gösterebiliriz. Bu varlıkların Astral enerjilerinin, dünyamızda yaşayan herhangi bir insanın içine monte edilmesi mümkündür. Bununla beraber bunlar bir insana monte edildikleri zaman o bedene hakim olup, zamanla gene kendi istedikleri gibi haraket edebilirler. Buna rağmen gene de belli bir emir sistemine bağlı olurlar.

3. Boyut paralellerine ve varlıklarına gerçek bir örnek olarak İslami Cin kavramını gösterebiliriz. Tabii bunun batılı karşılıkları, çeşitli Ortaçağ Grimoire'larında görülen demonlar, spiritler ve benzeri varlıklar da vardır. Bunlar tamamen 3. Boyut'un Dünya'ya yakın paralelleridir fakat bir çok paralel de bildiğimiz bu dünya seviyesindedir. Burada bahsedilen Cinler, 3. Boyut paralellerindeki bazı varlıklardır ve 4. Boyut konusunda anlatılan, Cin benzeri denilen yarı enerji varlıklarıyla ilgileri yoktur. Bildiğimiz Cinler 4. Boyut varlıklarına göre fazlasıyla ilkellerdir.

Birinci ve İkinci boyut varlıklarının kendi boyutlarının üstünde bir ilerleme ve başka boyutlara atlayabilme

imkanlarının olmamasına karşın üçüncü boyut varlıkları için tekamül ve atlama yolları açıktır fakat bu da her varlık için geçerli olmayabilir. Üçüncü Boyut gurubunda bizden çok daha fazla gelişmiş varlıklar vardır. Bunlardan bazıları 2. Boyut varlıklarına hiç gerek duymazlar. Bu tür varlıklar kendilerinde daha büyük bir enerji toplamış ve zihinsel olarak daha gelişmişlerdir. Genel olarak bütün 3. Boyut paralellerinin varlıkları daha üst seviyelere atlayabilirler. Fakat bunun için de çok fazla gayret göstermeleri, zaman içinde bazı şekil değişikliklerine uğramaları gerekebilir. Bu gibi şeyleri başaranlar dördüncü boyuta atlayabilirler. Zaten 4'e geçtikten sonra sırayla diğer üst boyutlara atlamak ve zamanla yönetim mekanizmasına kadar ulaşmak mümkündür. Yönetim mekanizması denilince tabii bu sadece Özenerji'nin altında ve ona bilgi aktarmaktan ibaret olan bir aşama kastedilmektedir.

DÖRDÜNCÜ BOYUT:

Bu boyutun varlıkları yarı enerji varlığı, yarı bizim yapımızda olan varlıklardır. Yarı enerji varlığı oldukları için Astral bölgede çok rahat haraket edebilirler. Fiziksel olarak da, Astral yapı olarak da çok rahat geçiş yapabilirler. Bu varlıklar da dünya sistemine çekilebilirler. Bunları bilinen sadece tarif için, İslami Cin varlıklarına benzetebiliriz. İslami Cinler 3. Boyutun paralellerinin birinin varlıklarıdırlar.

Dördüncü Boyut varlıklarında da beslenme ve cinsellik olayı devam eder. Bu boyutta maddesellik hala mevcuttur, fakat bu boyut varlıkları istedikleri takdirde maddeselliklerini ortadan kaldırabilirler. Kendilerini, isteklerine göre Üç veya beşe göre yönlendirebilirler.

BEŞİNCİ BOYUT:

Beşinci boyutta maddesel görünüşe gerek yoktur. Her varlık bir enerji varlığıdır. Maddesellik olmayınca yemek, beslenme gibi şeylere de gerek kalmaz.

Bu boyutun varlıkları 5. Boyut varlıkları olmalarına rağmen kendi başlarına haraket etme imkanları kısıtlıdır. Sadece bir üst boyutun yönlendirmesi ile eylemde bulunurlar. Netice olarak 6. Boyut'un alt kademesidirler. Durum biraz 1. Boyut'un, 3. Boyut'un alt kademesi olması gibidir.

ALTINCI BOYUT:

Altıncı Boyut tamamen enerji boyutudur. Bu boyut varlıkları genel olarak tek tek ya da bir plan olarak alt boyut varlıklarına bilgi aktarabilirler. Düşünme kabiliyetleri çok gelişmiştir. Alt varlıkları kontrol edebilirler. Bütün alt boyutların, olumlu ya da olumsuz bütün bilgiler için 6. Boyut varlıklarına ihtiyaçları vardır. Mesela 3. Boyut ve bizim paralelimize, 4. Boyut'tan ya da 5. Boyut'tan bilgi aktarımı mümkün olmakla beraber bu daha karmaşık bir bilgi olur. Ayrıca bu bilgiler de onların 6. Boyut kanalı ile aldıkları bilgilerdir. Kısaca İster Rahmani, ister Şeytani bütün eğitim ve öğretim mekanizması Altıncı boyuttur.

Bu boyutun varlıklarının kendi içlerindeki sınıflanmaları oldukça fazladır. Altıncı boyut ileri bir seviyedir fakat gene de bu boyutun varlıkları bir dereceye kadar tek yönlüdürler. Artılar ve eksiler olarak tek haraket ederler. Kendi içlerinde birleşme imkanları yoktur. İstedikleri anda fiziksel yapıya da dönebilirler ve madde planına da inebilirler. 6. Boyut varlıkları dünya realitesine göre değerlendirildikleri zaman bir dereceye kadar Melek veya Şeytan olarak nitelendirilen varlıklarla ya da bunların

karışımı ile eş değerde kabul edilebilirler. Mitolojik tanrılara benzetilmeleri de mümkündür.

YEDİNCİ BOYUT:

Yedinci boyut alt boyutlara, çok istisnai durumlar haricinde hiç karışmaz. 7. Boyut yönetim kademesidir ve doğrudan Özenerjinin altında bulunur. Buradaki varlıkların sayısı çok azdır. Genel olarak nitelendirilmeleri gerekirse bu boyut varlıklarına üst seviye yöneticileri demek mümkündür. Doğrudan Özenerji ile bağlantılı bir boyuttur. Bilgi yapısı çok değişiktir. Sayıca, diğer boyutlara göre az olan varlıklar, konulara göre bölünmüşlerdir. Mesela 20 değişik konu varsa, 20 varlık vardır. Buradaki sistem, Özenerjiye gelen kolların tamamının bulunduğu yerdir. Eğer Özenerji 30 konu üzerinde haraket ediyorsa ki, gene mesela dünyada bunların ancak onu bilinebilir, bu otuz ana sistemin hepsi buradadır.

Altıncı boyut da, 7'nin alt seviyesidir. Yukardaki örnekteki gibi 7. Boyut'a göre 30 konu varsa, 6. Boyut varlıkları bu 30'un dalları, bir tür alt programları olarak ayrılırlar. Burada Saki gibi varlıklar bulunmaktadır. Saki bir öğretici olarak geçmektedir. Saki gibi, Bilgi verici, Bilgi alıcı, Yok edici, Öldürücü, Yaşatıcı vs, vs, bir sürü varlık olabilir. Mesela aşağıdaki bölümlerde göreceğimiz Tragna uygarlığı ya da Tragnalılar 6. Boyut varlıklarıdır. Bunlar da meydana getirici, yaratıcı ki, aslında yaratıcı demek hatadır, ya da deney yapıcı, inceleyici türden varlıklardır. Değişik işlevlerdeki varlıklar birlikte çalışabilecekleri gibi birbirlerine karşıt ya da birbirlerinden habersiz de olabilirler. Özet olarak bütün varlıklar 7. Boyut'a doğrudan bağlı olup, 1'den, 5'e kadar bütün alt boyutların bilgisini yukarıya aktarmakla görevlidirler. Diğer boyutların böyle bir şey yapabilme imkanları yoktur. Alt boyut varlıklarının da, 6.

Boyut varlıklarının da Özenerji'ye direk ulaşmaları söz konusu değildir. Ancak 7. Boyut direk bir üste bilgi verir. Bir 6. Boyut varlığının 7. Boyut seviyesine yükselebilmesi mümkünse de bu çok çok uzun zaman ve pek çok da gelişimden geçilmesini gerektirir.

Yukarıda 7. Boyut'un nüfus yoğunluğu olarak çok az olduğundan bahsedildi. Aslında birden, yediye bütün boyutlarda, seviye yükseldikçe varlık sayısı azalmaktadır. Bu durumda en yoğun boyut en ilkel boyut olan birinci boyut olmaktadır.

Buna göre, evrenin yapısını geometrik olarak hayal etmek istersek ya da bunu bir kağıt üzerinde sembolik bir çizimle göstermek istersek, tepesinde Özenerji'yi temsil eden küre veya herhangi bir sembol olan, yedi basamaklı bir piramit düşünürüz. Piramitin en alt ve en geniş basamağı 1. Boyutu, en tepedeki, en dar basamak da 7. Boyut'u temsil eder tarzında yakıştırabiliriz fakat bu tasavvur hem doğru hem yanlıştır. Eğer boyutlardaki varlık sayısını yani nüfus yoğunluğunu göstermek istersek bu çizimi, bir grafik değerlendirme olarak kabul edebiliriz. Fakat şayet boyut yapısının bir anlamda coğrafi genişliğini göstermek istersek ki, zaten sembolik olarak bile kağıt üzerindeki bir çizimde bunu gösterebilmek fazlasıyla zordur. Bunun için farklı bir sembol bulmamız, üç boyutlu düşünmemiz gerekir.

Önce bir piramit düşünelim. Bunun tabanının uzunluğu 3 cm. yüksekliği 21 cm. olsun. Bunun üzerinde onu tam olarak kaplayan ve sadece en üstteki tepe noktasından temas eden ikinci bir piramit düşünelim. Bu ikinci piramitin de tabanı 6, yüksekliği 21 cm. olsun. Bunun da üzerinde, 9 santime 21 santim oranlarında bir üçüncü piramit koyalım. Üçüncünün üzerine 12 santime, 21 santimlik bir dördüncü, dördüncünün üzerine 15'e, 21'lik bir beşinci, bunun üzerine 18'e, 21'lik bir

altıncı piramit ve en üste de 21'e, 21'lik bir yedinci piramit yerleştirelim. Bunların hepsinin üzerine de gene tepe noktasından diğerlerinin hepsine temas eden son bir piramit koyalım. Bu son piramit Özenerji olursa, bir alttaki 7. Boyut ve en içteki ilk piramit de 1. Boyut olur. Boyutlar, dünyalar, değişik galaksiler hepsi de piramitlerin yan yüzeyleri olsun. Bu durumda santimetrekare olarak en ufağının birinci piramit ya da birinci boyut olduğunu görürüz. Yedinci boyut veya yedinci piramit ise en geniş alana sahip olanıdır. Tabii Özenerji'yi temsil eden piramit ayrıca hepsinden büyüktür. Özenerji'nin tek bir varlık olduğunu biliyoruz. Bu durumda en geniş alan, nüfus olarak en az olanıdır. 7. Boyut, boyutlar içinde en geniş alana ve en az varlık yoğunluğuna sahip olanıdır. Bu şekilde aşağıya doğru inildikçe alan azalmakta fakat ters orantılı olarak varlık yoğunluğu artmaktadır.

Boyutlar hakkındaki bilgimiz bu kadar. Aslında tüm bu anlatılanlar son derece kısıtlı bilgilerdir. Belki de bu bilgiler baştan aşağıya yanlıştır, fakat insanoğlunun hiç bilmediği şeyler hakkında, insanı çok az tanıyan bir varlıktan, başka bir boyuttan alınan bilgi de ancak bu kadar açıklama içerebilir. Bilinmeyen değil, kafalarımızda mevcut olmayan kavramlardan bahsediyoruz. Mesela, Saki bize, kendi boyutunda olan ve bizim hiç bilmediğimiz, algı alanımızın dışında kalan bir rengi nasıl gösterebilir veya işitme sınırlarımızın dışında kalan, gırtlağımızın asla uygun olmadığı bir sesi nasıl çıkarttırabilir? Saki'nin bizim için hiç olan bilgileri ancak bizim kalıplarımıza uyarlayarak verebileceği için ortaya çıkan sonuç budur.

Bir'den, Yedi'ye kadar bütün boyutlarda mevcut olan tek ortak içgüdü cinselliktir. Cinsellik iki şey için gereklidir. Birincisi üremek; Özenerji dışında hiç bir şey ölümsüz değildir. Üst boyut varlıkları enerjiden ibaret olsalar bile, oraları da sonuçta kendisine göre birer madde âlemidir. Bu varlıklar da kendilerine göre birer maddeye sahiptirler. Burada insanların dini

anlayışlarına göre meleklerden değil, madde varlıklarından bahsediyoruz. Bizden çok daha uzun, yedibin yıl veya yirmibin yıl yaşayabilirler fakat zamanı gelince onlar da ölürler. Başka bir ifade ile Özenerjiye dönerler. Dolayısıyla üremeye ihtiyaçları vardır.

Cinselliğin ikinci amacı kendini deşarj etmek için zıt enerji ile birleşmektir. Bilgi alış verişi için zihinsel karışımdır. Bütün evren Pozitif ve Negatif enerjilerden meydana gelir. Her varlık artı veya eksidir. Artı enerjinin bir şekilde eksi enerji ile birleşmesi gerekir. Bu şekilde bilgi aktarımı ve kendi geriliminden kurtulmak mümkün olur. Üst boyutlarda yani Altı veya Yedi'de üremeye gerek olmayabilir. Varlıklar direk olarak Özenerjiden ayrılarak da meydana gelebilir fakat söz konusu kutuplaşma yüzünden cinsellik gerekli bir şey olur. Bu anladığımız anlamda cinsellikten çok zihinsel birleşim, karışımdır. Üst boyutlarda da cinsellik için bir beğeni, bilgi eşitliği, tercih söz konusudur. Cinsellik sadece Özenerji seviyesinde yoktur, fakat O bile kendi içinde, kendisini artı, eksi olarak bölmüştür. Unutulmasın ki, yeni, ham, yeni şeyler öğrenmeye açık ve bilinenlerden farklı bir enerji ancak farklı vasıflardaki iki enerjinin karışımından ortaya çıkan bir sentezdir.

ASTRAL BOYUT
(TANRININ BİLİNÇALTI)

Yukarda, Özenerji'yi anlatırken Evrendeki herşeyin Özenerji'den meydana geldiğini ve aynı zamanda herşeyin de birlikte, Özenerji'yi meydana getirdiği söylenmişti. Bu açıdan bakarak, eğer fiziksel boyutları Özenerji'nin bilinci olarak kabul edersek, Astral boyutun da onun bilinçaltı olduğunu söyleyebiliriz.

Majikal çalışmalar bir çok farklı amaçlar için yapılabilir. Bir insanın kötülüğü ya da iyiliği için, maddi, seksüel ya da başka bir menfaat için çalışabiliriz, veya bilgi almak için bazı çalışmalar yapabiliriz. Herhangi bir istek için çalışmayıp da sadece boyutlar arası geçiş yapmak için çalışıyor da olabiliriz. İstediğimiz şey her ne olursa olsun Astral boyut bütün çalışmaların odak noktasıdır.

Bilinen majikal amaçlar için değil de sadece boyutlar arası bir kontak geliştirmek istesek bile aradaki haberleşmeyi Astral boyut üzerinden yaparız. Bir yolcu, ileri seviyelerdeki çalışmalarında Astral boyuta hiç gerek olmadığını düşünebilir, kısa bir konsantre ile istediği şeyi gerçeleştirebilir, insanlar üzerinde istediği herşeyi bazı mantralarla yapabilir ya da oturduğu yerde boyutlar arası geçiş kapıları açabilir. Bu durumda Astral boyutun gerekli olmadığını, ancak bir eğitim yeri niteliğini taşıdığını kabul edebilir. Önceki çalışmalarda Astral ortamda yaptığı şeyleri saçmalık ya da acemilik sayabilir fakat yolculuğunda biraz daha ilerleyince astral boyutun önemini yeniden keşfeder.

Astral Boyut ismini kullanmamıza rağmen O aslında boyutlar arası bir boşluktur. Her boyutun, her paralelin kendisine ait bir Astral bölgesi vardır. Boyutlardaki her varlığın ya da her şeyin enerjisinin Astral bölgeye yansıması ya da başka bir enerji

tarafından oraya çekilmesi mümkündür.

Daha Kblan Tragna ekolü öncesinde ve Kblan Tragna ekolünün ilk yıllarında, alışılmış inanç sistemine göre Astral boyut ya da Astral âlemde, dünyada, geçmiş ve gelecekte mevcut olan ya da olabilecek olan herşeyin ve herkesin bir yansıması olduğu düşünülürdü. Şimdilerde ise bu görüş tarzı biraz değişmiştir.

Astral âlem de bir tür boyuttur. Orası da kendisine göre bir madde âlemidir. Klasik inanç sistemine göre Astral âlem maddesi o derece ince ya da belki daha uygun bir ifade ile, seyyaldir ki, düşünce ile şekillenmesi ve istenilen kalıbın yaratılması mümkündür. Mesela bir insan üzerinde çalışma yapılacaksa o kimsenin formu Astral madde ile şekillendirilir ve üzerinde istenilen çalışma yapılır.

Aslında bu tarif geçerlidir ve aynen uygulanabilir fakat sonuçta sadece bir imajinasyon olmaktan ileriye gitmez. Üst seviyelerdeki bir yolcu ise bu işlemi anlatılan şekilde yapmaz. Bunun yerine, kişi veya cisim ya da başka bir boyuttan mesela bir canavar ya da rahatsız edici kısıtlayıcı bir varlık, istenilen her ne ise onun fiziksel enerjisinden Astral âleme çekilir ve bizzat o cisim veya kişinin Astral formu üzerinde çalışılır. Bu açıdan bakınca Astral boyutta değişik tür bir enerjiden başka bir şey yoktur ve istenilen herhangibir şey oraya, madde âlemindeki aslından çekilebilir.

Astral âlemde de bazı seviyeler, oranın kendi varlıkları ve insanların ruh enerjileri vardır. Fiziksel özellikler denilmesinin sebebi de, yukarda belirtildiği gibi Astral âlemin de bir tür madde âlemi olmasıdır. Madde âlemi olmasına madde âlemidir fakat bu, diğer boyutlarda kastedilen madde âleminden farklı bir maddedir. Bu yüzden bize ya da diğer boyutlara göre madde de sayılmayabilir.

Astral boyut ve diğer yedi boyut gurubu arasında şu esasi fark vardır; bize madde olarak yakın olan, mesela atmosferi zehirli bir gazdan oluşmayan bütün boyutlara fiziksel bedenimizle geçmemiz mümkündür. Bize yakın olmayan farklı yapılardaki boyutlara da fizik bedenle geçilebilir fakat uyumsuz yerlerde beden canlı tutulamaz. Astral boyuta ise sadece iki şekilde geçebiliriz. Birisi düşünce boyutunda, zihinsel konsantrasyonla, ya da kendi zihnimizi Astral formumuza aktararak, Astral yolculuk denilen sistemle, ikincisi ise *Üstbenlik geçişi* ismi verilen yolla ki, bunu anlatabilmek oldukça zordur ve aşağıda görülecek olan Üstbenlik ve Boyut geçişleri bahislerinde kısmen incelenecektir. Kısaca söylemek gerekirse ne biz ne de başka bir boyut varlığı Astral âleme fiziksel yoğunluğa sahip olan, fizik bedenle geçebilir. Astral ya da boyutsal geçişlerini incelemeden önce Astral boyutu daha detaylı tanımakta fayda vardır.

KATLAR

Astral boyut çeşitli yoğunluk seviyelerinde olan enerjilerden oluşmuştur. Bu enerji seviyeleri değişik ekollerde değişik şekillerde tarif edilir ve isimlendirilirler. ***Kblan Tragna*** çalışmalarının başladığı günden beri bu eneji seviyelerine Saki tarafından Katlar ismi verilmiştir. Çalışmaların ilk günlerinde, biz, Kabaistik ekolden bilinen isimle ***Sefira*** ismini kullanmak istedik fakat Saki bu ismi kabul etmedi ve *"Bu, Ona benzer fakat farklıdır da"* diyerek Kat kelimesinde israr etti ve seviyelerin ismi Katlar olarak kaldı.

Katlar değişik yoğunluk seviyeleri olmalarına rağmen aslında biri diğerinden fazla bir güç ve değere de sahip değildir. Eğer amaç dünyevi istekler için majikal çalışmalar yapmaksa herhangi bir katta istenilen herhangi bir çalışmanın yapılması mümkündür. Yani sadece dünyevi amaçlar için Katlarda yükselmeye çalışmak fazla gerekli değildir. Katlarda yükselmek Yolcunun tekamülü ve bilgi içindir. Katlar insanın içinde değil dışındadır. Yani,

gereğinden fazla bilimsel olmaya çalışan ya da kendisine bilim adamı sıfatını yakıştıran bir kesime hoş görünüp, ***"Bu iş bilimselmiş"*** dedirtmek için, Katların ya da o ekolde her ne isim veriliyorsa onların, aslında insanın içinde, bilinçaltında olduğunu iddia edenlerin zanlarının aksine Katlar ya da Astral âlem insanın zihninde değildir.

Gerçekte mevcut olan bir oluşum seviyesidir. Bununla beraber Katlar insan bilinçaltıyla ya çok sıkı ilişkilidir ya da insan bilinçaltını tam olarak etkiler. Katlarda gezmek veya yükselmek yolcunun bilinçaltı takıntılarından kurtulmasını ve temiz bir bilinçaltı ile devam edebilmesini sağlar. Bunun dışında her kat özel bir bilgi yüklüdür ve yolcu katlarda sadece bulunmakla bile bu bilgileri kendi bünyesine alır. Bunun gerçekleşmesi sırasında da çoğu zaman farkında bile olmaz ve geçen zamanla bilgi kendi kendine uyanır ya da küçük bir dış etkiyle uyandırılır. Bilginin mutlaka anlatılabilir, müşahhas bir şey olması da gerekli değildir. Belli bir bilgi yerine bazı güçler ya da sezgiler de alınabilir.

Başka bir düşünceye göre ise, Evrendeki herşey gibi insan da Özenerjinin bir parçasıdır. Her insanın beyninin derinliklerinde Özenerjinin saf bir parçası vardır. İnsan bu parçayı asla uyaramaz ya da yüzeye çıkartamaz. Bu tam olarak gerçekleştiği takdirde insanın fiziksel yapısı buna dayanamaz ve fiziksel ve belki de ruhsal varlığını meydana getiren ne varsa, atomları, moleküler yapısı, kısaca bütün varlığı dağılır. İnsanda da Özenerji'nin saf parçası olduğuna göre insan bütün bilgiye zaten sahiptir. Katlarda yükselmek de, her kattan geçtikçe bilginin uyarılmasına, ortaya çıkmasına sebep olur.

Bunlardan hangisi geçerli olursa olsun, kesin olan insan beyninin kullanılmayan kısımlarından bazıları, katlarda yükselme ile orantılı olarak kullanılır hale gelmekte ve insanın algılama alanı aynı oranda artmaktadır. Bu açıdan bakıldığı zaman,

Katların bilgeliğini ya da öğretilerini alabilmek için orada bulunmak, zaman geçirmek yeterlidir. Herhangi bir varlıkla konuşmak, bilgi almak ya da herhangi bir operasyonda bulunmak fazla gerekli değildir. Bu tür şeyler alınan ya da zaten mevcut olan bilginin çabuk uyarılması, yüzeye çıkması için faydalıdır.

Katların bilinçaltı ile sıkı bir ilişki içinde olması ve bilinçaltını temizlemesine gelince; İnsan, Katlarda iken ve tabii Katlarda rahatça davranabilecek seviyeye geldikten, bir ***Kat ustası*** olduktan sonra sonsuz bir serbestliğe sahiptir. Gayet tabiidir ki, bu serbestlikte de bazı sınırlamalar vardır, fakat dünyevi hayatımız içindeki bilgi ve görüşümüze göre bizler, o anda bu sınırlamaların farkında olmayız ve bize göre durum sonsuz bir özgürlüktür. Katlarda bulunan bir insan istediği herşeyi yaşayabilir. Cinsellik, kin, intikam, herhangi bir gizli fantazi, kısaca her şeyi yapabilir. İçinde saklı kalan ve kendisini baskı altında tutan hiç bir şey kalmaz. Bu bir manada kişinin kendi kendisiyle yüzleşmesi ve barışmasıdır. Yolcu, gerçek bir kat ustası olabilmişse ki, bu hiç de zor değildir, kendisindeki bütün eksi yanları anlar ve kabullenir.

Bu satırların yazıldığı sıralarda (1997) yaklaşık olarak dokuz yıldır katlarda değişik çalışmalar yapmaktaydık. Hemen söylemek gerekir ki, bu çalışmaların büyük bir kısmı başka insanların başına bela açmakla sınırlıydı. Bu süre içinde Katlar, katlarda görülen manzaralar ve varlıkların hiç biri, hiç bir şekilde rüyalarımıza girmedi. Bu özellikle dikkatimizi çeken ve araştırdığımız bir konu oldu. Bir insanın yıllarca ve yılın her günü aynı şeyle uğraşması, değişik korkutucu ya da zevkli şeyler görmesi zihninin devamlı olarak katlarla ilgilenmesi ve bunların asla rüyalarda görülememesi nasıl olur? Buna ek olarak çalışmaların başladığı ilk yıldan itibaren rüyalarımızda herhangibir korkutucu şey yani günlük korkulardan kaynaklanan kabuslar da görmediğimiz gibi, cinsellikle ilgili herhangi bir

rüyamız da olmadı. Her sağlıklı insan gibi rüya görüyorduk. Ancak bu rüyalar sadece basit günlük olaylar, mesela bir yere geç kalmak, araba kullanmak, kaza yapmak ve benzeri şeylerle sınırlıydı. Rüyalarımızda katlar asla olmadı. Bu da katların bilinçaltını temizlemesinin, bilinçaltı korkuları yok etmesinin, seksüel fantazileri bilinçaltından yüzeye taşımasının, insanın bilinçaltındaki kendisinin normal bilinci ile bilmediği, bilemediği yanlarını, streslerini, kompleks ve diğer engelleri ile takıntılarını keşfetmesinin, bunların sebeplerini bulmasının, kısaca bilinçaltı ve bilinçüstünü barıştırmasının en büyük ıspatıdır. Çünkü katları gerçek anlamda yaşıyoruz ve Katlarda, en vahşi fantazilerimizi gerçekleştiriyoruz. En korkunç kabuslarımızla yüzyüze gelip onları benimsiyoruz ve kendimizi tanıyıp, kabulleniyoruz.

Katların bize göre olan izafî tarifine geçmeden önce bazı şeyleri özetlemekte fayda olabilir.

1. Katlar Astral âlemin değişik vibrasyon seviyelerine verilen isimdir.

2. Katlar, Kat isminin çağırıştırdığı gibi üstüste seviyeler değil, içiçe olan bölgelerdir. Katlar içinde yaşadığımız fiziksel planın ya da başka bir ifade ile 3. Boyutun bu paralelinin hem çevresinde hem içinde, onunla aynı zaman ve mekanda fakat farklı bir titreşim seviyesinde olduğu için normal şartlar altında farkedilmeyen enerji bölgeleridir. Burada söz konusu olan katlar 3. Boyutla senkronize olan katlardır. Her boyutun ve her paralelin katları ayrıdır. Aslında Astral âlem madde boyutları gibi ayrı ayrı değil, boyutlar arası tek bir bölgedir. Her boyut onu kendisine göre algılar ve katlar o boyutun realitesine göre değişir. Astral bölgede, katlardan başka, Üst boyut yöneticilerinin zaman zaman çeşitli amaçlarla kullandıkları, boyutlar arası bir ara bölge de vardır. Gerek üstbenlik, gerekse maddesel boyut geçişlerinde

bizler de bu bölgeyi kullanmak durumundayız. Ara bölge söz konusu katlarla ilgili olmadığı gibi orada, katlardaki benzeri herhangi bir çalışma da yapılmaz. Üstbenlik geçişleri haricindeki normal çalışmalarda katlar bize göre bir tür izafî ortam olmakla beraber aslında gerçek ortamlardır. İnsan katlarda, zihinsel ya da üstbenlik geçişi ile haraket edebilir. Oralardan bilgi emebilir ya da o bölgelerde, fiziksel ortamı etkileyebilecek bazı çalışmalar yapabilir. Her boyuttaki her varlığın ruh enerjsi katlara çekilebilir ve ona, fizik planı etkilemek amacıyla etki yapılabilir ya da başka bir enerjiye etki yapması sağlanabilir.

3. Katlar, insan, onların varlığından haberdar olsun ya da olmasın, onlarla ilgili çalışmalar yapsın ya da yapmasın, onlara inansın ya da inanmasın her insanın (Belki de ve büyük ihtimalle her boyutttaki her varlığın) bilinçaltı ile yakından ilgilidir. Bilinçaltlarını etkiler, şekillendirir, karıştırır ya da temizler.

4. Katlar, çalışmalara ilk başlayanların eğitimi için çok önemlidir fakat belirli bir noktadan sonra da önemini kaybeder.

Yukarda, ***"Katların bize göre olan izafî tarifi"*** deyimi kullanıldı. Katların tarifi izafîdir çünkü gerek burada gerekse Kblan kitabında katlarla ilgili olarak anlatılan her şey bizim bilinçaltımız ve katların karışımından ortaya çıkan şeylerdir. Bunlar bize göre gerçektir. Dünyanın başka bir yerindeki, başka bir çalışma gurubuna göre farklı şeyler olabilirler. Bununla beraber aşağıda verilen, Katların temel durumları ile ilgili bilgiler pek değişmez.

Bizim boyutumuza göre katlar, en alt tabakadaki Sıfır katı dahil olmak üzere 14 tane farklı seviyeden oluşur. Her katın içinde bir

çok alt bölüm vardır. Bunu başka şekillerde anlatmak istersek, tıpkı boyutlardaki gibi her katın kendi ayrı paralelleri vardır demek mümkündür.

Gene başka bir ifade ile her katın kendi içinde ayrı bir Astral âlem ya da katlar vardır. En uygun anlatım, ***"Katların paralelleri"***dir. Fakat gerek Kblan kitabında bölüm deyiminin kullanılması, gerekse boyutlarla karıştırılmaması için Katların paralelleri için ***"Bölüm"*** isminin kullanılması daha uygun olmaktadır. Herhangi bir katın tamamını bilebilmek ya da gezebilmek imkansız gibi bir şeydir. Ayrıca gerekli de değildir. Bir yolcunun, herhangi bir kattan alabileceği şeyleri alana kadar beş, on bölüm geçmesi yeterlidir. Pratik çalışmalar açısından da bu sayılar yeterli olur. Bir katta görülen bölümler kadar ve hatta daha da fazla önemli olan şey bir katta kalma süresidir. Yani yapılan bir çalışmada değil, o kat terkedilene kadar yapılan çalışmaların ve kalınan zamanın toplam süresi.

Katların daha detaylı incelenmesine başlamadan önce katlara nasıl girilebileceğini, yapılması gereken çalışmaları ve geliştirilmesi gereken yetenekleri, Astral yolculukları ve Astral âlemin yapısının değişik açılarını ve katların insan bilinç ve bilinçaltındaki etkilerini daha detaylı olarak görmemiz gerekir. Bunlar için ilk ele alınması gereken şey imajinasyon çalışmalarıdır.

İMAJİNASYON VE VİZYON

Dünyadaki hemen hemen bütün majikal çalışmalarda ***"İmajinasyon"*** ve ***"Vizyon"*** önemli yer tutar. Herhangi bir ekol kendi geleneklerinin bünyesine imajinasyon çalışmaları diye birşey eklememişse ve hatta bu tür çalışmalardan haberi bile yoksa bu, o ekolün imajinasyon ve vizyon gibi şeyleri kullanmadığını göstermez. Bu sadece böyle bir ekolün bu tür uygulamaları farkında olmadan veya başka isimler altında uyguladığını gösterir. Çok iddialı gibi görünen bir söz bile olsa şunu demek mümkündür: ***"Maji imajinasyonla başlar, imajinasyonla biter".***

Yukarda da belirtildiği gibi majikal çalışmalarda *İmajinasyon* ve *Vizyon* kelimeleri, daha doğrusu bu kelimelerin ardındaki anlamlar çok önemli bir yer tutar. Çalışmalarda ve özellikle yeni başlayan ya da fazla bir gerçek deneyimi olmayan kimseler arasında en çok düşülen yanılgı *İmajinasyon* ve *Vizyonu* karıştırmaktır.

Bu iki konuyu ve farklılıklarını tam olarak ifade edebilmek için önce imajinasyonu ele almamız gerekir. Majikal keşifler, tebliğler ve bazı durumlarda da kehanetler için en önemli şey ***Vizyon***'dur fakat imajinasyon sahibi olmayan bir kimse *Vizyon* sahibi de olamaz ya da çok zor olabilir. Tabii bu doğuştan vizyon kabiliyetine sahip olan kimseler veya mesela peygamberler ve benzer kutsal kimseler için değil, İmajinasyon ve Vizyon gibi şeyleri sonradan çalışarak elde etmek isteyen kimseler için geçerli olan bir sözdür. Vizyona sahip olabilmenin en kestirme yolu İmajinasyonun geliştirilmesidir. Anlaşıldığı gibi İmajinasyon, onun bir ilerlemiş türü olan ***projeksiyon*** ve Vizyon; çalışmalarla geliştirilebilen, sonradan edinilebilen şeylerdir.

En yeteneksiz kimse bile zamanla ve disiplinli çalışmalarla

imajinasyon kabiliyeti kazanabilir. Buna karşılık Vizyon için sadece zihni serbest bırakmayı bilmek gerekir. Vizyon kendiliğinden doğar. Mesela teorik olarak hayvanlarda vizyon olabilir. Buna karşılık imajinasyon kabiliyeti asla olamaz. Zihinsel özürlü kimseler de zaman zaman vizyon yaşayabilirler fakat imajinasyon geliştiremezler.

İmajinasyonun birbirinden az çok farklı olan bir çok tarifi vardır. Bunlardan biri de, *"İmajinasyon bir şeyin ruhta şekillenmesidir"* şeklindedir fakat burada, bu şekildeki iddialı anlatımlar yerine anlaşılabilir şekilde, basit tarifler yapmamız daha yerinde olur. İmajinasyon hayal kurmanın son derece ileri ve kontrollü şeklidir.

İnsanlar hayal kurarlar. Bazı kimselerde bu hayal kurma alışkanlığı o derece ileridir ki, durum ***"Gündüz rüyası"*** veya ***"Uyanık rüya"*** denilebilecek kadar ciddileşebilir. Kişi çevresinden kopar, olur olmaz zamanlarda hayallere dalıp gider.

Hayal kurma sırasında insanlar çoğunlukla üzerinde hayal kuracakları konuları kendileri seçerler fakat kafalarındaki hayaller yoğunlaştıkça ipin ucunu kaçırıp olur olmaz hayaller peşinde koşmaya başlarlar. Hayaller birbirleri ile bağlantılı ya da tamamen ilgisiz şekilde peşpeşe akmaya başlarlar. Bu akış kişinin hoşuna giden ilk konuyla ilgili de olabilir, tamamen farklı alanlara da kayabilir. İmajinasyonun hayal kurmaktan farkı belli bir şeyin seçilmesi, onun üzerine yoğunlaşılması ve o şey veya o cisim her ne ise onun sabit olarak görülmeye devam edilmesidir. Gelişi güzel hayal kurmak gibi, düşünülen şey akıp gitmez. Fiziksel gözlerle görülen sabit bir resim gibi yerinde durur veya istek üzerine haraket ettirilir. Bu anlatılanlardan da hayal kurmanın zihni eğlendirmesine karşılık, İmajinasyon çalışmalarının neden sıkıcı şeyler olduklarını anlamak mümkündür.

İmajinasyonun hayalden farklı olan ikinci noktası da onun çok güçlü olmasıdır. Hayallerin zihindeki belli belirsiz şeyler olmalarına karşılık İmajinasyon gene fiziksel olarak mevcut olan bir resim gibi net ve canlıdır. Son derece detaylıdır. İmajinasyon, onu gerçekleştiren kimsenin istediği sürece sabittir. Buna karşılık rastgele hayal kurarken zihin yorulunca hayaller de uçup gider veya daha değişik konulara kayar.

İnsan, İmajinasyon kabiliyetini nasıl kazanır? Bunu sağlayabilecek olan bir çok değişik yöntem bulunmakla beraber bunların hepsi de sonuç olarak aynıdır. Yapılacak olan uygulamada, kişinin istek ve eğilimlerine göre değişiklikler yapılması mümkün olmakla beraber, imajinasyon geliştirmek için kullanılabilecek olan ana yöntem aşağıda anlatıldığı şekildedir.

İMAJİNASYON GELİŞTİRME ÇALIŞMALARI

İmajinasyon geliştirme çalışmaları için şayet mümkünse vücudun dinlenik olduğu saatler seçilmelidir. Bundan daha önemli olarak da, zihinsel olarak dinlenik ve dinamik olmak uykulu veya uykusuz olmamak gerekir. Bu ana kurala rağmen bazı kimselerde az miktarda alınan alkolün de imajinasyon için verimli bir durum oluşturduğu görülmüştür. Ancak bu çalışmaları bir miktar alkolle denemek isteyenlerin alkolü çalışmadan on dakika kadar önce almaları, sarhoş olduktan sonra çalışmaya oturmamaları gerekir. Alkolün zaman zaman denenebilecek bir şey olmasına ve bazı kimselerde fiziksel yorgunluğun engel yerine yardımcı faktör olmasına karşılık uykusuzluk her zaman için önemli bir engeldir. Herşeyden önce insan uyku ihtiyacı içindeyken yapılan bir çalışmada uyuyup kalabilir veya istenen konuya konsantre olmak yerine hayallere dalabilir. En kötüsü de kişinin bunları yaşadığı sırada olanların farkında olmamasıdır.

Çalışmalar için en uygun zamanlar kişinin uyanıp, zihnini ve dolayısıyla kendisini bedensel olarak toparlamasından sonraki zamandır. Mesela uyandıktan bir saat kadar sonrası imajinasyon için ideal zamandır. Tabii çalışan ve sabahları bu iş için zaman ayıramayan kimseler için uygun zaman, işinden eve dönüp, bir süre dinlendikten sonra ve şayet uygun olursa onbeş yirmi dakika uyuduktan sonrasıdır.

Çalışmaların çok boş bir miğde ile yapılması konsantrasyonu zorlaştırır fakat çok dolu bir miğde de uygun değildir. Sadece imajinasyon değil herhangi bir majikal çalışma veya meditasyon çalışması ya da bunların da dışında herhangi bir zihinsel faaliyet planlayan kimsenin akşamları yapmak istediği herşeyi yaptıktan sonra, televizyonunu seyredip, sohbetini yapıp tam uykusu geldiği sırada, âdet yerini bulsun diye, yatmadan önce son yapılan iş olarak çalışma yapması da sadece kendini aldatması ve boşuna zaman kaybetmesi olur. Bu durumdaki kimse için onbeş dakika zihinsel çalışma yapmak yerine bir an önce yatıp onbeş dakika fazla uyumak daha faydalıdır. Bu çalışmalar ciddi konulardır ve ciddiye alınmaları da gerekir. Ciddi şekilde planlanmaları ve zaman ayrılması gereken şeylerdir.

Ciddiyetten uzak bir çalışma sadece kişinin başarısızlığı ile sonuçlanmaz. Bu durumun başka ve çok daha büyük zararları da vardır. Kişi bir çalışma programı uygulamaya karar verip buna başladığı zaman uygun olmayan şartlar altında, aşırı yemek yedikten veya ancak uykusu geldikten sonra çalışma yaparsa ya da çalışmaları sadece kendisini aldatmak için yaparsa çok açıktır ki, başarısız olacaktır. ***Bu başarasızlığın yanısıra kişinin bilinçaltında kendi kendisine küçük düşmesi vardır ki, işte en zararlı olan da budur.*** Zamanla kişi kendisini hiç bir kararını uygulamayan, disipline gelemeyen, başarı kazanamayan ya da bu konularda başarı kazanamayan ve hatta başarısızlığa mahkum birisi olarak görmeye başlar. Bu durum gerçekleşmeye başladıktan sonra kişi durumu farkedip

kendisini toparlamaya gayret etse bile artık başarılı bir sonuç alması sıfırdan başlayan birisinden çok daha zor olur. Bu kendine inançsızlık da zamanla kanserli bir hücre gibi büyüyerek bütün kişiliği kaplamaya başlar ve kişi her alanda, halk arasındaki deyimle ***"Yalak"*** bir kişilik haline gelir. Bu yüzden hayattaki herşeyde olması gerektiği gibi hatta çok daha fazla olarak majikal çalışmalarda da disiplinli ve kararlı olmak gerekmektedir. Ya yapmalı, ya yapmamalıdır. ***"Bir deneyeyim bakalım"*** asla olmaması gereken yaklaşımdır.

Yapılacak olan çalışmaların süresi kişiden kişiye ve hatta aynı kişinin değişik ruh hallerine göre değişebilen bir durumdur. En az on dakikadan başlayarak motivasyon ve sıkılma durumlarına bağlı olarak saatlerce çalışılması mümkündür.

Çalışmalara başlarken kişiden kişiye değişebilecek olan rahat bir konumda oturulur ya da uzanılır. Mesela odanın ortasındaki bir minderin üzerine bağdaş kurularak ya da iki diz üzerinde oturulur. Ya da odanın ortasına yayılmış olan ince bir örtü üzerine, yastık gibi bir cisim kullanmadan sırtüstü uzanılır. Bu pozların yerine rahat bir koltukta arkaya yaslanıp oturmak veya rahat bir divanda uzanmak da mümkündür. Bununla beraber sonuncu tercihte uyuyakalmamaya dikkat etmek gerekir.

Baştan beri çalışmalarda uyuyakalmanın olumsuz bir durum olduğundan bahsediyoruz fakat bunun tam tersi olarak, normal gece uykusuna girerken yatakta on, onbeş dakika kadar sırtüstü yatıp imajinasyon çalışması yapmak sonra farkında olarak veya olmayarak normal uykuya geçmek veya istenilen poza dönerek uyumak ya da uyuyana kadar imajinasyon çalışmasını devam ettirmek de mümkündür. Bu durumda insanların uyumadan önce hayal kurmalarının ve mesela cinsel fanteziler üretmelerinin yerini imajinasyon çalışmaları alır. Gene de unutmamak gerekir ki, uyumadan önce kurulan boş hayaller veya cinsel fantaziler de insan için gereklidir. Bunlar bir noktada

uyurken rüya görmenin uyanık şeklidir ve beyni, zihni düzenleyip, dinlendirir. Bunların eksikliğinin herhangi bir zihinsel sıkıntıya sebep olup olmayacağı ruh doktorlarının cevaplaması veya araştırması gereken bir durumdur. Bu yüzden burada sadece uyku öncesinde imajinasyon çalışmaları yapmayı alışkanlık haline getirmemek gerektiğini, bu uygulamanın mesela üç, dört gün veya bir hafta boyunca yapılmasını, sonra normale dönülmesini ve daha sonra istenirse tekrar aynı şekilde yapılmasını tavsiye edebiliriz.

Gene konumuza dönersek, uyuyana kadar imajinasyon çalışması yapmak da verimli olabilir ve çalışmalarla ilgili olan kişisel tercihlerden biridir. İmajinasyon çalışmaları bir tür fiziksel egzersiz gibidir. Yani öyle Astral planlarda tehlikeli de olabilecek çalışmalar değillerdir. Hele ruh çağırmak, Cin çağırmak, korkutucu kontaklar kurmakla hiç alakaları yoktur. Çalışmalar sırasında kişi korkutucu bir şey görürse bu tamamen onun kendi bilinçaltından ortaya çıkan bir durumdur. Çalışmaları yapan kimse çalışmada uyuyakalırsa, yani son anlatılan uyku öncesi çalışma yöntemini seçmemiş ve uyumaması gereken durumda uyumuşsa bile hiç bir zihinsel ya da ruhsal tehlikeye açık olmaz. Çalışmaların bu şekilde bitmesi veya çok az konsantre olup sonra uyunması ya da herhangi bir şey yüzünden dikkatin toplanamaması sadece çalışmanın verimsiz olmasıyla sonuçlanır. Başka en ufak bir ters etkisi söz konusu değildir.

İmajinasyon çalışmaları için, zihinsel disiplin açısından belli bir saatin seçilmesi iyidir fakat şart değildir. İnsan isterse imajinasyon çalışmalarını iş yerinde öğle tatilinde veya işine gidip gelirken otobüste veya herhangi bir nakil aracında bile yapabilir. Tabii bunun için bir tek önemli şart vardır. O da aracı kullananın kendisi olmamasıdır.

Tercih edilen rahat konuma girilir ve gözler kapatılır. Bu durumda ilk önce Kblan Tragna ekolünün derin nefes teknikleri

on veya yirmi defa tekrarlanarak zihin boşaltılır, günlük düşüncelerden soyutlanır. Yeterli gevşeme ve sakinlik durumuna ulaşılınca imajinasyon çalışmalarına başlanır. İlk olarak renklerin imajine edilmesi ile başlamak gerekir. En kolay imajine edilen renk de kırmızıdır.

Önce gözün önüne kırmızı renk getirilir. Sadece kırmızı renk düşünülür. Bir süre sonra zihnin tamamı kırmızı renkle kaplanınca kırmızı renkli basit cisimler veya geometrik şekiller düşünülmeye çalışılır. Mesela küçük küpler, üçgenler, beş köşeli yıldızlar vs. Bu renkler ve şekiller sadece zihinde tutulan şekiller ve renkler olarak kalmamalı, gözler kapalı olduğu halde sanki gerçekten gözündeki renk ve şekillermiş gibi görülmelidirler. Kırmızı üzerinde yeteri kadar çalışıldıktan sonra renk değiştirmeli ve turuncuya geçmelidir. Çalışmalar aynen turuncu renkle tekrarlanmalı, sonra sarı, yeşil ve siyah dahil bütün renklerle çalışılmalıdır. Bütün renkler rahatlıkla imajine edilmeye başlandıktan sonra ki, bu günler veya haftalar da sürebilir, karışık renkler ve daha karışık şekiller imajine edilmeye başlanabilir. Mesela parlak lacivert zemin üzerinde kırmızı veya sarı geometrik cisimler ya da herhangi bir renk zemin üzerinde herhangi bir renkten oluşan şekiller görülebilir.

Daha sonra görülen geometrik şekiller şekil olmaktan çıkıp cisim olmalıdır, yani üçgen yerine piramit ya da koni, dörtgen yerine küp gibi. Daha sonra da bu cisimler çok renkli olmalı mesela her yüzü başka renk olan küp veya piramit üzerinde çalışılmalıdır.

Bu aşamadan sonra çalışmalarda daha karmaşık şeyler imajine edilebilir. Mesela tanıdık bir kimse. Böyle bir kimse imajine edildiği zaman o kimse gerçekten karşıda oturuyormuş gibi aşırı detaylı olarak görülebilmelidir. Bazı kimseler çalışma sırasında, tanıdıkları bir insanı imajine ettikleri zaman o kimsenin yüzünde, elinde ya da farkedilir bir bölgesinde, o zamana kadar bilinçli olarak farkedemedikleri bazı ayrıntıları da farkederler ve sonra o

kimse ile gerçekten karşılaştıkları zaman, farkettikleri ayrıntının gerçekten de mevcut oldugunu görürler.

Görsel imajinasyon tam olarak sağlandıktan sonra ses, tat, koku ve dokunma duyusu imajinasyonlarına geçilir. Ses imajinasyonu için değişik çınlamalar, notalar piyano, gitar gibi aletlerin tınlamaları imajine edilebilir. Koku için de kişi bildiği en aşina olduğu kokularla işe başlamalıdır. En zor imajinasyon ses ve dokunma imajinasyonlarıdır.

Bütün resim imajinasyonları başarıldıktan sonra sıra hayallere haraket vermeye gelir. Mesela bir kuş yerine uçan kuş görülür. Kişiler haraket ederler. Bu durumda imajinasyon çalışan kişi sanki bir kukla oynatıcısı, imajlar da ipleri çekilerek haraket ettirilen kuklalar gibilerdir. Yani imajlara istenilen herşey yaptırılabilir.

Bu çalışmaların sonunda mesela bir deniz kıyısı imajine edilirse, manzara tam olarak görülmeli, kıyıya çarpan dalgaların sesleri duyulmalı, suratta rüzgar ve dudaklarda da tuzlu su serpintisinin tadı duyulmalıdır. Anlamlı majikal operasyonlar ve çalışmalar ancak imajinasyon tam olarak geliştirildikten sonra mümkün olabilir.

İmajinasyonun bir sonraki aşamasıysa ***projeksiyon*** ya da bir şeyi projekte edebilme yeteneği kazanmaktır. Bu da ancak imajinasyon yetisi son derece geliştikten sonra yapılabilecek birşeydir ve her kimsede de gerçekleşmeyebilir. Bir imajın projekte edilmesi, imajinasyonun açık gözlerle yapılması ve imajine edilen objenin fizik plandaki eşya ve değişik cisimler içinde sanki maddi olarak mevcutmuş gibi görülebilmesidir.

Projeksiyon çalışmaları için mesela bir masaya oturulur ve gene mesela oturulan masanın üzerinde duran, su dolu bir bardak imajine edilir. Bardak tam olarak görüldükten sonra gözler açılır

ve bardak masanın üzerinde gerçekten mevcut olan bir cisimmiş gibi açık gözlerle görülür. Bu işlem sanki bir projeksiyon makinasının bir resmi perdeye projekte etmesi gibi, düşünülen şeyin gözleri, makinanın merceği gibi kabul ederek projekte etmektir. Bu tür bir çalışmaya Zihinsel Projeksiyon demek de mümkündür.

VİZYON

Görüldüğü gibi İmajinasyon kişinin bilinçli olarak elde ettiği bir yetenektir. Görülen şeylerin tamamı kişinin kendi isteği ile yarattığı, görmek istediği şeylerdir. Tamamen kontrollüdür. ***Vizyon*** ya da ***"Görüş"*** ise bunun tam tersidir. Vizyon ya bir dalgınlık ya meditasyon veya herhangi bir çalışma sırasında kendiliğinden gelen bir görüntüdür.

Resimler, manzaralar, olaylar, kişiler veya mekanlar olabilir. Görsel bir durum yerine tamamen sesten ibaret de olabilir. Karışık ya da anlamlı şeyler olabilir. Karşılıklı konuşulan ya da kişiye birşeyler anlatan kimselerin görüntüleri de olabilir. Burada, ***"Duru Görü, Duru İşiti"*** gibi isimlerle tarif edilen her şeyi Vizyon ismi altında topluyoruz. Değişik kutsal kitapların bir çok bölümünde anlatılan bir çok şey vizyonlar sonucunda edinilmiş bilgilerdir. Mesela Nostradamus'un ünlü kehanetlerinde anlatılan herşey vizyonlar vasıtasıyla edinilmiş bilgilerdir. Bir insanın vizyon sahibi olabilmesi için imajinasyonunu mükemmel kullanabilir durumda olması şart değildir. Fakat vizyon sahibi olmayan kimseler imajinasyon gücünü geliştirdikten sonra vizyon görmeye daha yatkın olurlar. Vizyon görebilmek için yapılacak ayrı bir çalışma geliştirici bir teknik yoktur. İnsanın zihnini serbest bırakarak beklemesi ya da meditasyon veya benzeri durumlarda olması yeterlidir. Vizyon için yapılabilecek olan çalışmalar imajinasyon çalışmalarından ibarettir.

İmajinasyon ve Vizyon konularını bitirmeden önce söylenilmesi

gereken son şey de şudur: Vizyon asla hayal görmekle karıştırılmamalıdır. Kişi anlamasa bile Vizyonlar daima bir anlam taşırlar. Vizyon'un zihinsel rahatsızlıklardan kaynaklanan hayal görmeyle de karıştırılmaması gerekir.

ASTRAL ÇIKIŞLAR

KBLAN KİTABI (KBILANTOR ZİKRUKLAM)

Kblan Tragna ekolünün çalışmaları esas olarak kişinin kendini geliştirmesine yönelik çalışmalardır. Yapılan maksatlı büyü uygulamaları amaç değil sadece birer araçtırlar. Kblan Tragna çalışmalarının başlamasından sonra yıllar süren çalışmalar sonucunda başka bir boyuttan bu tarafa geçirilen bilgilerin toplandığı kitaba *"Kblan Kitabı"* ya da *"Kbılantor Zikiruklam"* ismi verilmiştir. Bu ismin anlamı *"Gücün zikirlerinin kitabı"* şeklinde çevirilebilir. Çalışmaların toplandığı notlar bir kitap halinde sıraya konup derlendikten sonra kitabın ismi, *Tragna* ekolünün Astral Şefi *Saki* tarafından verilmiştir.

Kblan Kitabı, kendisini görüp, incelememiş olan kimselerin zannedebileceği gibi çok gizli, çok önemli bilgiler veren, okuyana Evren'in sırlarını anlatan, kişiyi bir hamlede korkunç bir büyücü haline getiren çok ulu ve kutsal bir kitap değildir. O daha ziyade bir yolcunun günlüğü gibidir. İçinde *Tragna* ekolünce kullanılan ve gene dış boyutlardan alınan *Tisan Alfabesi*, uygulamalı majikal bilgiler, büyü reçeteleri, her konu için değişik talismanlar ve bu talismanların nasıl hazırlandığı hakkında bilgiler, Tragna ekolünün özel sembolleri ve zikir kelimeleri, değişik uygulamalar ve bilgiler vardır. İnsan

arzularının sınırları içinde olan, *"Sevgilim beni sevsin. Param olsun. Düşmanım kahrolsun. Sağlığım düzelsin."* gibi bütün dünyasal istekler için bol miktarda reçete içerir. Esas olarak basit bir kitaptır. Daha az ciddi bir ifade ile *Kblan Kitabı* için *"Büyücünün El Kitabı"* demek de mümkündür.

Kblan kitabı ilgili olarak asıl önemli olan, bütün bu yukarda sayılan konuların yanısıra Astral Katlar hakkında da çok detaylı ve hatta gereksiz sayılabilecek kadar detaylı bilgi içermesidir.

KATLARIN İMAJİNASYONU VE VİZYONU

Tragna ekolüne bağlı olarak çalışmaya başlayan bir kimse çalışmalarının bir noktasında mutlaka Astral katlarla ilgili çalışmalar yapmak zorunda kalacaktır. Bundan dolayı da, Kblan kitabında olan Astral Katlar bölümleri fazlasıyla önem taşır. Kat çalışmaları başladıktan sonra ise *İmajinasyon* ve *Vizyon* arasındaki farklılık ve bunun farkedilebilmesi aynı zamanda önem kazanır.

Kat çalışmalarına yeni başlayan herhangi bir ***yolcu*** Kblan kitabında anlatılan Astral bölgeleri gezmek, varlıkları görmek ve onlarla bilgi alış verişinde bulunmak, enerji değişimi yapmak durumundadır. Burada daha önceki bölümlerde anlatıldığından farklı olarak kişinin tamamen kendi kendine Kblan Kitabını rehber olarak alıp bu kitapta anlatılan Astral Bölgeleri birebir gezip, varlıklarla bilgi alışverişinde bulunması gerektiğini kastediyoruz.

Bu kişi rehber olarak aldığı Kitapta yazılı olan şeyleri aynen, birebir görür ve yaşar. Bu durum mesela Yedinci veya Onbirinci kata kadar da sürebilir. Yolcu devamlı olarak çalışmalara girer, kitapta anlatılanları aynen uygular ve katların bilgilerini bu tarafa ilk geçirmiş olan yolcuların gördüklerini aynen görür, aynı sembolleri imajine eder. Yolcu bütün katları geçip, bitirse bile

sadece Astral Katlarla ve onların temsil ettikleri güçlerle iletişim kurmuş olur. Gerçi geçtiği bölgelerden gereken bilgi ve enerjiyi almıştır fakat Katları gerçekten görmemiş, kendisinden öncekilerin gördüklerini imajine etmiştir. Bu arada birçok yapılması zor ve amaçlı büyü operasyonunu da gerçekleştirmiş ve enerjisini inanılmaz derecede artırmış da olabilir, ancak henüz gerçek anlamda katları görmüş sayılmayacaktır. Kblan kitabını bu tarafa geçirmiş olan ve katları görüp, yazan yolcuların gördükleri ve yazdıkları herşey birer Vizyondur. Onlar, o zamana kadar hiç görülmemiş olanı gördüler ve duydular. Bunların daha önce görülmemiş olmalarından dolayı imajine edilebilmeleri zaten imkan dahilinde değildi. Alınanlar gerçek bilgi ve gerçek vizyonlardı, fakat sonraki yolcuların yapabilecekleri tek şey eski bilgilerdeki Astral varlık ve mekanların bilinçli olarak imajine edilmesidir. Bu durum ilk bakışta saçma birşey, bir aldatmaca veya kendini aldatma olarak görülebilir, fakat yeni yolcunun bütün bunları imajine etmesi, bilinçaltına yedirmesi gereklidir. Bir gün kendilerinin de katları gerçek anlamda görebilmelerini ancak bu şekilde sağlayabilirler.

Yolcu çalışmalarının bir noktasında ki, gelinen bu nokta kısa bir zamanda ya da yıllar sonra olabilir, katlardaki imajinatif gezisini yaparken birden bire kendisini hiç anlatılmamış, hiç bir kayda geçmemiş bir manzara içinde bulabilir. Karşısında hiç bilinmeyen Astral varlıklar görebilir ve kendisi için uyarlanmış olan bir talisman, özel bir çalışma, bir mantra ya da bir zikir sözü veya bazı bilgiler alabilir. Bunların hiç biri olmadan alışılmadık manzaralar içinde dolaşması da olasıdır. İşte bunların ya da benzeri başka durumların gerçekleşmesi halinde iki ihtimalden söz edilebilir;

1. *Birinci ihtimal kendi bilinçaltının yolcuyu aldatmasıdır. Şayet bu olmuşsa zaten görülen ve alınan şeylerden durumun bir aldatmaca olduğu kısa zamanda ve belki de*

hemen anlaşılır.

2. *İkinci ihtimal ise yolcunun kendi vizyonunun açılmış olmasıdır. İşte o zaman yolcu katlarla gerçek anlamda tanışmış demektir.*

Katlarda görülen herşey bazı enerji karışımlarının kişinin bilinçaltını kullanarak, bilinçüstüne fışkırmasıdır. Dolayısıyla bazı ana faktörler ve ana semboller aynı kalmakla beraber görülen şeyler kişiden kişiye değişen kalıplardır. Hatta değil farklı zamanlardaki, farklı kişiler tarafından yapılan çalışmalar aynı anda, aynı yerde yapılan çalışmalarda bile herkes aynı ana kalıp içinde farklı şeyler görebilir. Mesela üç kişilik bir çalışmada birinci kişi bir mağarada sağ kolunu kaldırmış olan genç bir kız, ikinci kişi gene mağara ortamında sağ kolunu kaldırmış olan bir canavar, üçüncü kişi ise mesela olgun ve çırılçıplak fakat gene sağ kolunu kaldırmış olan bir kadın veya erkek görebilir.

Anlaşıldığı gibi Kblan kitabını ilk geçirmiş olan yolcuların gördüklerini aynen imajine etmek Katlara girmek değildir. Sadece katlarla iletrişim kurup enerji almaktır. Bu işlemler katların kapısını aralar yani bir gün, yolcunun kendi vizyonunun açılmasını sağlar. O zaman da yolcu kendisine anlatılan katlardan çok farklı bir ortama adım atar ve yeni, gerçek bir geziye başlar. Bu sefer de onun gezileri kayda geçer ve kendisinden sonrakilerin tecrübelerini zenginleştirebilmek için saklanır.

ASTRAL ALEM VE KATLAR NEDİR?

Bize göre Astral bölge ya da Astral âlem dediğimiz alanın tamamı Astral katlardan oluşmaktadır. Katlar Astral bölgenin değişik titreşim seviyeleridir. Aslında Katlar, kat deyiminin çağrıştırdığı gibi üstüste katlar değil, hepsi aynı zaman ve mekanda olan fakat titreşim seviyeleri farklı olduğu için

birbilerine karışmayan değişik bölgelerdir. Astral bölgenin tamamı ise bir anlamda, değişik madde boyutları arasındaki boşluk, alacakaranlık bölgedir.

Bir düşünceye göre Evren'deki herşey maddeden ibarettir. Boşluk yoktur. Sadece maddenin değişik katılık seviyeleri vardır. Mesela Granit, Toprak, Su, Hava, maddenin değişik yoğunluk seviyeleridir. Bu açıdan bakılınca Uzay da maddedir. Madde en yoğun katılık seviyesinden başlayarak belli bir skalada gittikçe daha hafif, daha seyyal yoğunluk seviyelerine ulaşır. Astral âlem de kendisine göre bir tür madde âlemidir. Şu farkla ki, Astral âlem bizim madde boyutumuzun dışında bir mekandır. Onu tarif etmek için başka bir boyuttur dememiz uygun olmamaktadır. Çünkü sayısız boyutların hepsi birer madde âlemidir, yani bizlerin anlayışına göre madde âlemleridir. Astral âlem ise boyutlar arasındaki bir bölgedir. Onun maddesi, madde boyutlarının yoğunluğundan teorik olarak çok daha incedir. Sadece teorik olarak bütün boyutlarda şu andaki bedenimizle madde olarak bulunabiliriz. Amaç Astral âlem'e geçmek ve orada etkinlik göstermek ise orada maddi bedenimizle bulunamayız ve etkinlik gösteremeyiz. Astral âlem'de bulunabilmemiz ve etkinlik gösterebilmemiz ancak zihnimizi, bilincimizi Astral bedenenimize nakletmekle mümkün olabilir.

Her insanın Astral âlemde bulunan bir Astral bedeni vardır ya da bazı yorumlara göre, her insan Astral âlem'de bir Astral beden oluşturabilir. Bu Astral beden ya da Kabuk, biz farkında olsak da olmasak da oradadır. Gene her insan Astral âlem'le etkileşim halindedir. Astral âlem değişik enerji karışımlarından oluşur ve Astral madde düşünce gücüyle şekillenendirilebilir. Herhangi bir şey madde dünyasında oluşmadan önce Astral âlem'de oluşur ve oradan, az çok farklı olarak madde âlemine yansır ve fiziksel planda oluşur. Mesela bir bestekar bestesini bir müzik aleti ile seslendirmeden ya da notaya dökmeden önce, onu daha çalınmadan duyar, hayal eder. Bu durumda da o müzik parçası

önce, bestecinin düşünce ve hayal gücü ile Astral bölgede oluşur. Aynı şekilde bütün Bilimsel buluşlar, şiirler, iyilikler ve felaketler önce Astral bölgede oluşur.

Astral enerjilerin bize yansımaları süreklidir fakat o bölgeden birşeyleri bilinçli olarak almak veya bilinçli olarak orada birşeyler şekillendirmek veya gene bilinçli olarak Astral enerjileri çekerek kendimizi tekamül ettirmemiz ancak Astral yolculuk ismi verilen şekilde veya Majikal çalışmalarla Astral âlem'e geçerek ya da o bölge ile iletişim kurarak olabilir. Bu da, oradaki enerjilerin bize görsel ya da zihinsel olarak yansımaları ile, bizimle iletişim kurabilmeleriyse ancak bilinçaltımıza yansımaları ve bilinçaltımızdaki sembolleri kullanarak, bilinç üstümüze çıkmaları ile mümkün olabilir. Anlaşıldığı gibi Astral enerjiler bilinçaltımızda biriken imaj ve sembol haznesini kullanırlar. İşte bu yüzden de aynı anda karşılaşılan aynı enerji kişiden kişiye farklı yansır, farklı görünür.

Astral âlem ve kişilerin, kişisel bilinçaltıları derin bir şekilde ilişkili ve iletişim halindedirler. Bir noktada kişinin bilinçaltı, daha doğrusu bilinçaltı sembolleri Astral âlem'in anahtarıdır.

Astral âlem'de sonsuz zamanın bilgisi, tecrübesi ve gücü depolanmıştır. Bu nedenle Astral bölgelerle bilinçli olarak iletişim halinde olan bir yolcu, kendisi bilinçli olarak farketmese dahi oradan enerji, bilgi ve güç alır. Bu durum tıpkı Güneş'te yanan insanların durumlarına benzer. Güneş altında dolaşırken farkında olmadan güneş ışınlarını alırız ve derimizin açıkta olan kısımları yanar, kararır. Tabii güneşin bizi yakıp, derimizin rengini koyulaştırdığını hepimiz biliriz fakat yazın ilk günlerinde sokakta dolaşırken vücudumuzun açıkta kalan kısımlarının yanıp, karardığını hemen hemen hiç farketmeyiz. Kol, surat gibi bölgelerimizin yandığını ancak akşam eve gidip soyununca ve aynaya bakınca anlarız. Bu durumda bizde oluşan şey güneş etkisi altında kalan kısımlarımızın mesela ense, surat, kol gibi

yerlerimizin düzensiz ve çirkin bir şekilde kararmasıdır. Buna karşılık deniz kenarında, yanmak amacı ile bilinçli olarak güneş altında durduğumuzda her yanımızı eşit olarak yakarız ve görsel olarak güzel bir durum oluştururuz.

Bu iki durum Astral âlem'den bilinçsiz ve bilinçli olarak etki ve bilgi almaya benzer. Buraya kadar sadece bizi karartan güneş etkilerinden bahsettik fakat bir de güneş ışınlarının hiç farkında olmadığımız etkileri de vardır. Güneşin bizi karartan, derimizi soyan, su toplatan etkilerini hemen farkederiz fakat neler olduklarını bilsek bile güneşten alınan faydalı ve yaşadığımız günlerde yazık ki çoğu zararlı olan etkileri gözle göremeyiz ve çoğu zaman da hissedemeyiz. Bizler farkedemeyiz fakat birgün bir bilim adamı çıkar, bir alet yapar ve güneşin bizim görmediğimiz enerjilerini de toplar kullanır ve hatta depolar.

İşte, Astral âlem'le farkında olmadan iletişimde olan milyonlarca insan, yaz başlangıcında sokakta dolaşırken açıkta kalan kısımlarını farkında olmadan yakan insanlar gibi Astral âlem'den farkında olmadan, düzensiz enerji alırlar. Bu durum günlük hayat içinde ve/veya rüyalar sırasında gerçekleşir.

Rüyalar esas olarak zararsız ve basit bilinçaltı çözülmeleridir ve kişilerin ruh sağlığı için gereklidirler. Öyle mistik ve kehanetsel yanları da pek yoktur. Görülen rüyaların yüzde doksanı sadece kişinin kendi bilinçaltından kaynaklanır. Fakat geriye kalan yüzde onu da Astral iletişim ürünü olabilir. Ender olarak görülen geleceği haber veren ya da daha değişik şekilde anlamlı olan gerçek rüyalar da Astral kontaklar, bilincin Astral planlara açılmasından kaynaklanabilir. İnsanların büyük kısmı Astral Planlarla olan ilişkilerini uyku ve rüyalar sırasında bilinçsizce gerçekleştirirler.

Güneş etkileri örneğimizdeki, plajda bilinçli olarak yanan adama gelince; bu örnek, Astral planlardan haberi olan, Majikal veya

Tasavvufi ekollerden veya değişik Yoga, Zen meditasyon gibi uygulamalardan birisi ile Astral bölgelerden enerji ve bilgi almaya çalışan kimseyi ifade edebilir.

Bu tür bir kimse herhangi bir özel şeye rastlamadan, kendisinden önceki deneyleri imajinasyon yoluyla tekrarlayarak Astral bölgeden geçen yolcudur. Plajda yatan kimse güneş hakkında bilgili ve bilinçlidir. Zararlı ve faydalı yanlarını düşünür. Güneşte yatma süresini zarar görmeyeceği şekilde onbeş yirmi dakika ile sınırlayabilir. Ayrıca bazı koruyucu yağ ve kremler de sürebilir. Bu kimse fizik planda derisinin yanıp kızardığını hisseder fakat gene de görünmeyen ve etkisi hemen hissedilmeyen ışınlardan neler gelebileceğini bilemez. Bunların etkilerini zamanla görebilir ya da hiç farketmese bile kendisi o etkileri almış olur.

Bazı aletler yaparak güneş enerjilerini toplayıp, depolayıp, analiz edip, kullanabilen bilim adamıysa, Astral bölgelerde kendi vizyonları ile dolaşan veya bilinçlerini Astral bedenlerine naklederek dolaşabilen ve aldığı şeylerin neler olduğunu bilen ve bilinçli kullanabilen yolcudur.

Bildiğimiz ve tanıdığımız herşey ile bilmediğimiz, farkında bile olmadığımız sayısız şey Astral bölgelerdedir. Astral bölgelerde sadece bütün zamanların insan bilgisi içinde olan şeyleri değil, insanın bilgi alanı dışında kalan şeyler de bulunur. İnsan ölümünden sonra ruhların geçtikleri ve spiritüalistler tarafından Spatyum, dinler tarafından Ahret ismi verilen bölge de Astral âlemin bir bölümüdür. Kabalistik gelenekteki Sephira'lar ve bunların Kblan Tragna ekolündeki benzerleri olan Astral katlar, Astral âlemin kendi içindeki farklı vibrasyon seviyeleridir.

Katlar, yolcunun geliştirmiş olduğu bilinç seviyesine ve ustalığına göre geçebileceği derecelerdir. Astral âlem'in başka bir boyut olmadığını, boyutlar arası bir bölge olduğu daha

önceki bölümlerde belirtilmişti. Diğer madde boyutları gibi Astral âlem de başka bir yerde, gökte ya da uzayda değildir. Çevremizde ve bizimle içiçedir. Bütün madde boyutlarıyla beraber Astral âlem ve onun katları da bizimle aynı zaman ve mekandadırlar. Her an çevremizde ve her yandadırlar. Bu farklı titreşim seviyelerindeki, farklı boyutlar tıpkı yüzlerce televizyon, radyo, telsiz kanalının içiçe ve çevremizde her an olmaları fakat özel aletler olmadan hissedilmemeleri ve birbirlerine de karışmamaları gibi Astral âlem ve diğer madde boyutları da birbirlerine karışmaz ve bizim tarafımızdan hissedilmezler. Onlar hem içiçe aynı zaman ve mekanda hem de birbirlerinden binlerce ışık yılı kadar uzaktadırlar.

Değişik zamanlarda, değişik kimseler başka boyutlarda, yabancı zekalarla kontak kurduklarını iddia etmişlerdir. Kblan Tragna ekolünün kurucusu ve dış şefi olan Saki de böyle bir dünya dışı kontaktır. Burada, zaman zaman kullandığımız ***"Dış şefi"*** deyimine de bir açıklık getirmemiz gerekmektedir. Gerçi deyimin kendisi de kastını açıklamaktadır ve bir çok kimse ne denmek istenmiş olduğunu hemen anlamıştır fakat gene de biraz açıklama yapmaktan ve tabii okumaktan kimseye zarar gelmeyecektir.

Kblan Tragna ekolünde aslında herhangi bir dünyasal şef yoktur. Gurup içinde tabii ki, yaş ve tecrübe durumuna göre bazı yönlendirici tavırlar olabilir. Çalışmanın operatörü olan kimse yani yöneten kişi de dönem dönem ve ister istemez bazı yönlendirmelerde bulunur fakat esas olarak kimse emirler veren, emirlerine karşı çıkılmayan bir şef değildir. Çalışma gurubu kendi kendisini yöneten, yaşayan bir organizmadır. Bununla beraber bir mutlak yönetici veya şef olsaydı bu kimse ***"İç şef"*** olurdu. Yani dünyada bedenli olarak yaşayan ve bizim boyutumuzda bulunan bir kişi. Buna karşılık gurubun bilgilerini aldığı ve yönlendirildiği varlık başka bir dış boyutun varlığıdır ve tabii dışardadır. Dış şef, bu durumu ifade etmek için kullanılan

bir deyimdir. Kblan Tragna ekolünün bazı amaçlı çalışmaları ya da geçiş ritüelleri karşılaşılan bazı Astral varlıklardan ya da enerjilerden alınmış olmakla birlikte esasi ve temel bilgiler daima Saki'den alınmaktadır. ***Kbılantor Zikruklam*** kitabının veya ***Kblan kitabının*** adı, ekolün ismi hep Saki tarafından verilmiştir. ***Kblan Tragna*** isminin anlamı daha ilerideki konular arasında olan ***Tragna*** bölümünde açıklanacaktır.

Dış boyutlarla ve Astral varlıklarla kurulan kontaklar için ispatlanma imkanı olmadığı için daima ***"İddia"*** deyiminin kullanılması tercih edilmektedir. En tutarlı bilgileri taşıyan kontakların bile kişilerin toplu bilinçaltılarından mı geldiği, yoksa gerçekten başka bir zekanın ürünü mü olduğu daima tartışılabilir bir konudur. Aslında alınan işe yarar bilgiler söz konusu olduğu zaman kaynağın kişilerin kendi bilinçaltıları ya da başka bir gerçek boyut varlığı olmasının pek bir önemi yoktur. Sonuç olarak bu durumları kesin olarak görmeyip, daima bir takım iddialar olarak kabul etmek her zaman için çok daha akılcı bir yoldur. Kendi kaynaklarımız, yani Saki kontağı ve diğer varlıklarla olan tüm görüşmelerimiz de aynı şekilde birer iddiadan ibarettir.

Başka boyutlarla kurulan kontaklar, bizim bulunduğumuz boyutla, diğer boyutlar arasındaki bir telefon bağlantısı gibidir. Başka bir maddesel haberleşme imkanı olmadığı için diğer boyut varlıkları bizimle, muhakkak surette Astral âlem'i kullanarak iletişim kurabilirler. Bu durum sadece bize ait olan dış boyut kontağı için değil, dünyadaki bütün benzer çalışmalar için geçerlidir.

Tüm bu konular anlatıldıktan sonra akla hemen şu sorular gelmektedir; Astral yolculuk nasıl yapılır veya majikal çalışmalar vasıtası ile, Astral katlarla nasıl iletişim kurulur? Aşağıdaki bölüm bu tür soruları cevaplamayı hedeflemektedir.

ASTRAL YOLCULUK

Astral yolculuk yapabilmek ya da Astral âlem'le majikal çalışmalar yoluyla iletişim kurabilmek için gereken uygulamaların anlatılması çok çok basit ancak anlatılanların uygulanabilmesi son derece zordur. Aslında zorluk diye birşey de yoktur. Uygulamalar kolaylıkla başarılı bir şekilde sonuçlandırılabilir. Zor olan, bu gibi şeylerin genellikle uzun ve disiplinli çalışmalar sonucunda elde edilebilmesidir.

Çalışmalar boyunca fazla bir değişiklik olmadan aynı mantraları aynı adette söylemek, aynı zikir kelimelerini tekrarlamak ve hep aynı sembol ve imajları imajine ederek uzun zaman çalışmalar yapmak zorunda kalan kimseler kısa zaman içinde, hatta beş veya on çalışma sonrasında sıkıntı duymaya başlarlar.

Kişiler kendileri farketmeseler bile belli bir zihinsel bıkkınlık içine girerler. Bu durumlarda yapılan çalışmalar gitgide, okuma yazma alışkanlığımıza benzemeye başlarlar. Okumayı yeni öğrenirken harflere bakar, harfleri okuruz. Harfleri tek tek yazar ve okuruz. Biraz alışınca kelimeleri hecelere bölerek okumaya başlarız. Daha sonraysa kelimeleri bütününe bakarak, bir bakışta okuruz. Bu yüzden de alışık olmadığımız bir harf karakteri ile yazılmış olan metinler bize rahatsızlık verir çünkü bu tür metinleri bir bakışta okumamız zor olur. Kitap okuma alışkanlığı olan kimseler harflere veya hecelere bakmayıp kelimelere ve hatta bazıları cümlerin tamamına bakarak okurlar.

Alıştığımız uslübun dışında mesela çokça devrik cümle kurularak yazılmış yazılar, uydurma ya da yabancı terimler kullanan metinler bizi rahatsız eder. Alıştığımız türdeki yazılar ise çoğu zaman karşımıza çıkan, bildiğimiz kelimelere benzeyen fakat bir harf fazlasıyla ya da eksiği ile yazılan değişik kelimeleri anlamaz, bildiğimiz kelime varsayarak okuruz. Cümlenin sonuna geldiğimizde ise cümlenin gelişiminden onun farklı bir kelime

olduğunu düşünürsek geri dönüp o kelimeyi dikkatle ve heceleyerek okuruz ve başka bir şey olduğunu anlarız. Bir yazıyı anlamak için veya o yazıdaki imla hataları gibi şeyleri işaretleyip, düzeltmek için okumamız farklı hızlarda olan eylemlerdir.

Aynı şekilde Astral Yolculuk ya da majikal kat gezilerinde de çalışmalar uzadıkça zihin bıkmaya başlar. Çalışmaların üzerinden, tıpkı kelimenin veya cümlenin tamamına bakarak okuyan kimsenin gözü gibi, hızla geçmeye başlanır. Aslında daha önceki bir çok tekrarlamasında nasıl olsa çalışmanın gidişini ezberlemiş olduğu için zihin artık gerçek bir imajinasyonla uğraşmaz. Sadece imajinasyon yaptığı hissini vererek kişiyi aldatır yani kişi kendisini aldatır.

Her çalışmada gereken zikir, mantra imajinasyon gibi şeyler gereken gerçek konsantre sağlanmadan otomatik olarak yapılmaya başlanır. Ağız bir mantra söylerken veya bir zikir yapılırken, zihin belli bir sembol veya manzarayı imajine ederken arka planda farkında olmadan değişik şeyler düşünmeye, bizim için daha eğlenceli olan hayaller kurmaya ya da daha beteri içten içe uyuklamaya başlarız.

Buna bir örnek vermek gerekirse Kblan Tragna çalışmalarında kullanılan bir zikir kelimesini ele alabiliriz. Kullanılması gereken zikir kelimesi ***"İxlansos"*** (İkslansos olarak okunur). Bu zikir belli bir adette yapılırken de bedenin Solar pleksüs ismi verilen noktasına ya da Yoga'da Şakra Manipura ismi verilen Şakraya ve o şakradan gırtlak başlangıcına kadar olan bölgeye konsantre olunur. Bu çalışma sürdükçe yani bir iki gün içinde yukarda anlatılan zihinsel yorgunluk durumuna girildi ve çalışmayı yapan hemen herkes zikir kelimesini İkslansos diye şeklinde değil de ***"Eksilen Sos"*** diye söylemeye başladı. Çünkü bu çalışma enerji toplamaya yarayan, rutin ve hiç bir değişiklik olmayan bir kaç hafta sürecek olan bir çalışmaydı. Kişiler zikir sırasında artık gerekli konsantreyi sürdürmek yerine zikri otomatiğe

bağlamışlardı. Bu şekilde yapılan bir çalışmanın faydasız bir maskaralık olduğunu kabul etmek gerekir.

Özet olarak zihinsel bıkkınlık başlayınca çalışmalardan sonuç alınamaz. Tabii ki çalışmalar da bu durumun etkisi ile uzadıkça uzamaya başlar. Sonunda kişi bu işin ya imkansız olduğuna, ya kendisinin asla başaramayacağına veya herşeyin sadece laftan ibaret bir uydurmaca olduğuna inanmaya başlar. Sonunda da herşeyi bırakıp gider. İşte Astral yolculuk yapabilmenin ya da Astral kontaklar kurabilmenin en zor yanı budur. İşin zor yanı sadece çalışmaların bıktırıcı ve uzun olmasıdır. Gizli yöntemler, uzun öğretiler, sihirli sözler gibi şeyler hiç bir zaman mevcut olmamıştır.

Astral planlarla yapılabilecek olan kontakları önce Kblan Tragna ekolü dışındaki, hep anlatılıp iddia edilen klasik Astral yolculuk denemeleri açısından inceleyelim. Burada, bu konuda anlatılacak olan şeylerin hiç birisi bizim fikrimiz veya aldığımız bir bilgi değildir. Burada Astral yolculuk konusu basit, anlaşılır ve kısa bir şekilde işlenmeye çalışılmıştır. Bu konuyu derinlemesine bilmek ve incelemek isteyen kimseler nasıl olsa dilimizde de yayınlanmış olan bir çok kitap bulabilir ve konuyu değişik görüş açıları ile inceleyebilirler. Burada sadece örnek teşkil etmesi açısından en basit çalışma şeklinin anlatılması yeterli olacaktır.

Astral yolculuğa her ne isim verilmiş olursa olsun, dünyanın değişik zamanlarında ve değişik yerlerinde Astral yolculuktan daima bahsedilir. Mesela Orta Asya şamanları, Kızılderili büyücüleri, Eskimolar, Avusturalya Yerlileri, Afrika'daki değişik zenci kabilelerinin büyücüleri veya rahipleri, Hindistan, Çin ve Japonya'daki mistikler daima kendilerine göre değişik Astral çıkış deneme ve çalışmalarından bahsederler. Avrupa ve Orta Doğu'da da, Müslümanlıkta, Hıristiyanlık ve Yahudilik'te de, adına Astral çıkış denmese de daima değişik Astral çıkış

denemelerinden bahsedilir. Özellikle din büyüğü sayılan ermişlere, evliyalara istinaden birçok Astral çıkış olayı anlatılır. Örnek olarak Akşemseddin tarafından yazılan "Yedi kapı, Kırk makam" isimli minik kitap ya da risale Akşemseddin'in kendi Astral çıkışlarını ve bu çıkışlarda gördüklerini anlatır. Bu kitapçıkta Akşemseddin kutsal gök katlarında nasıl gezdirildiğini, gök katlarını ve bu katların meleklerini ve bir çok benzeri konudan bahseder. Evliyalığın kırk makamını ya da bizim, günümüzdeki terminolojimize göre seviyelerini açıklar. Türkiye'de son yirmi yıl içinde az çok tanınan Tibet Budizminin bütün uygalamaları da tamamen Astral çıkışlara yöneliktir. İncil'in son bölümündeki Kehanetler yani, dünyanın sonunu, kıyameti, Deccal ya da Büyük Ejder 666'yı anlatan kısımlar da bir Astral çıkış sırasında görülen vizyonlardan ibarettir.

Yukarda sayılan eski kavim ve ekollerde Astral çıkış çalışmalarının nasıl yapıldığı tam olarak bilinmemektedir. Bu tür bilgiler gizli tutulan, nesilden nesile, kulaktan kulağa aktarılan şeyler oldukları için bu eski uygulamalar hakkında sağlıklı birşey söylenmesi mümkün değildir. Bununla beraber Kızılderili, Eskimo, Zenci büyücüleri, Orta Asya şamanları ve Avustralya yerlileri gibi toplumlarda gerçekleştirilen Astral çıkışların, aşağıda nakledeceğimiz şekilde imajinasyonlar yapılarak, bilinçli çalışmalar sonucunda elde edilmediğini kesin olarak söylemek mümkündür.

Bu yetenek ya kişinin kendisinde doğuştan olurdu ki, genellikle bunu yapabilen kimseler zaten kabilenin şamanı tarafından seçilerek, ilerde kendileri şaman olurdu ya da o din her ne ise bu dinin büyüğü sayılırlardı. Eski Şaman, çırağına, bizde "El vermek" şeklinde tabir edilen yöntemle, mesela onu mesh ederek, kafasını veya bedenini manyetize ederek ya da sadece sözle "Bunu sana verdim" diyerek gücü naklederdi.

Günümüzdeki batı majisi veya spiritüalizmi ile eski kavimlerin

Astral çıkışlardan anladıkları ve bekledikleri şeyler de değişikti. Günümüzde bir çok şeyin halka indirilmesi veya çok daha doğru bir deyimle yozlaşması, bilir bilmez kişilerin, hiçbir gerçek deney yaşamadan sanki bilirmiş gibi konu hakkında nutuklar çekip kitaplar yazmaları yüzünden bu konu hakkında bir çok hurafe türemiştir.

Mesela Astral çıkış yapan kimselerin gezmeye gider gibi fiziksel planda dolaşmaları, çeşitli yerlere girmeleri, insanların yatak odalarını gözlemeleri, devlet dairelerindeki gizli belgeleri okumaları, dünyanın herhangi bir yerindeki herhangi bir kütüphaneye girip, oradaki kitapları bilmedikleri antik dillerde bile yazılmış olsalar okuyabilmeleri ve anlayabilmeleri ve bunlara benzeyen bir yığın saçmalık Astral yolculukla özleştirilmiştir.

Öncelikle Evren'de imkansız diye birşeyin olmadığı tarafımızca kabul edilmektedir. Yukarıda belirtilen şeyleri de gerçekleştirebilecek kimselerin milyonda bir ihtimalle olabileceği varsayılabilir, fakat Astral çıkış ve Astral yolculuk fiziksel plana değil, Astral plana yönelik harekettir. Adı üstünde fiziksel planda yolculuk değil, ***"Astral Yolculuk"***. Bütün eski ve yeni ciddi geleneklerde Astral çıkışlar, Astral âlem'le kontak kurmak, değişik enerji veya varlıklarla görüşmek, bilgi almak ya da bazı durumlarda kehanet amacı ile yapılır. Kişi çıkışını yapar. Fizik bedeninin bulunduğu mekanı görür. Yakın çevrede dolaşabilir ve uzaklaştığı zaman doğrudan Astral plana geçer. Ya da bedenden çıkar çıkmaz hemen Astral plana geçmiş olur. Fizik planda kendi bedenini ve bulunduğu yeri görür.

Eski geleneklerin, mesela Orta Asya şamanlarının Astral çıkış uygulamalarına ait bir örnekten bahsedilebilir. Göksel güçlerle çalışan ve pozitif etkilerle iletişim kuran şamana ***"Akşaman"***, daha sert, negatif güçlerle çalışan şamana da ***"Karaşaman"*** denilirdi. Ak veya Kara olsun, şamanlar dönem dönem bilinmedik âlemlere geçmek, ruhlarla görüşmek, üstün

güçlerden bilgi, akıl, tavsiye almak ve benzeri şeyler için bazı ayinler yaparlardı. Bu ayinler genellikle şamanın çadırında ya da bir mağarada yapılırdı. Ayinlerde gizemli bitkiler yakılarak bulunulan yer dumanla doldurulur, devamlı ve ritmik olarak davul çalınır ve bazı mantralar söylenir, dualar edilirdi. Sonunda şaman davul sesi ile transa geçer, Astral çıkışını yapar, transtan çıkınca da istenilen bilgiyi almış olur veya istenen işi yapmış olurdu.

Önemli çalışmalardaysa mesela Akşaman ***"Göktanrı"*** katına çıkmak, Karaşaman ***"Erlikhan"*** katına inmek için kurban verirdi. Akşaman bir beyaz aygır, Karaşaman siyah aygır kurban ederdi. Çok önemi durumlarda kurban edilen aygırların sayısı dokuza kadar çıkabilirdi. Ayin sırasında da şaman kurban edilen aygırın ruhuna binerek istediği seviyeye giderdi. Yani Akşaman Göktanrı katına yükselir, Kara Şaman yeraltı hakimi olan Erlikhan katına inerdi. Bu gibi ayinleri de ancak büyük şamanlar gerçekleştirebilirdi. Düşük seviyeli bir şamanın böyle bir ayine teşebbüs etmesi ise ancak kendi ölümü ile sonuçlanırdı.

Şaman ayinlerinde At'tan başka hayvanlar da kurban edilirdi. Fakat kurban şekli ve türü kavimden kavime değişirdi. Mesela kurban ayı, kurt, geyik, sığır hatta insan da olabilirdi. Kızılderililerin değişik mantraların yanı sıra geniş ölçüde tütün ve tütün dumanı kullandıkları ve bazı kızılderili kabilelerinin de bazı mantarları kurutup, yaktıkları bilinmektedir. Birçok Asya ve Orta Doğu uygalamasında da kan kurbanı yerine seks kullanıldığı da olurdu. Bununla beraber, kan yerine seks kullanılması genellikle kültürel olarak daha gelişmiş daha uygar kavimlerde görülürdü.

Günümüzde gerçekleştirilen Astral çıkış çalışmalarında kişi şayet herhangi bir ekolün özel bir uygulamasını talim etmiyorsa yapabileceği şeyler hem basit hem kolay hem de azdır.

Çalışmalar kişinin tercihine göre bir koltuğa oturup, zeminde

bağdaş kurarak veya kısmen sert ve düz bir zemine sırtüstü uzanılarak yapılır. Uzanılarak yapılan çalışmalarda yastık kullanılmaması tavsiye edilir.

Herşeyden önce tam bir gevşekliğe ulaşılması gereklidir. Bu işlem için tavsiye edilen çeşitli yöntemler vardır, fakat en yaygın yöntem kişinin bir tür otohipnoz durumuna girmesidir. Kişi, önce kendi kendisine telkinler vererek bütün vücudunun gevşemesini sağlar. Bunun için de bütün organlar teker teker ele alınır. Mesela *"Sağ bacağım son derece gevşek. Hissiz ve haraketsiz. Sol bacağım gevşek, hissiz ve haraketsiz, bütün gerilimlerden uzak"* gibi telkinler tekrarlanır. Her organın üzerinde bu şekilde yapılan tekrarlarla bir iki dakika durulur. Karın bölgesi, göğüs, gırtlak, kafa ayrı ayrı ele alınır ve en sonunda beden bir bütün olarak düşünülür. Fiziksel organların gevşetilmesinin yanısıra zihinsel gevşeklik de sağlanmalıdır. Zihin bütün günlük düşüncelere kapatılmalı, sadece yapılan işe konsantre olunmalıdır. Son olarak da düşünceler tamamen durdurulur.

Gevşeme ve konsantre sağlandıktan sonraki adım, kişinin kendisinin bir, iki metre üzerinde, havada dalgalanan durumda, kendi Astral bedenini imajine etmesidir. Bu noktada, yukarda anlatılan imajinasyon geliştirme tekniği ve kişinin bunu başarmış olması önem kazanır. Kişi içinde olduğu mekanı kapalı gözlerle görür. Sonra, o mekanı, değişik noktalara yerleştirilmiş olan kameralardan görür gibi değişik açıladan görmeye çalışır. Tabii ki, yerde yatan kendi bedeni ile havada duran Astral bedenini de görür. Astral beden ince ve duman rengi bir kordon veya daha doğrusu ince bir ışın demeti ile göbek bölgesinden, fiziksel bedenin göbek bölgesine bağlıdır. Bu imajinasyon güçlenince kişi Astral bedenine konsantre olur ve kendisini onun içinde olarak düşünmeye başlar. Çevreyi, Astral bedeninin gözleri ile görmeye çalışır. Bu konsantre de yeteri kadar güçlenince bir an gelir ki, kişinin bilinci tam olarak Astral bedene geçer.

Bu noktaya kadar olan şeylerde, değişik anlatımlarda farklı noktalar olabilir. Mesela bir yönteme göre kişi kendi Astral bedenini imajine etmez de vücudunun içinden çıktığını, havada dalgalanarak yükseldiğini görebilir. Fiziksel bedenden ayrılış anı da değişik şekilllerde anlatılır. Kimisi bir anda Astral bedenin içinde olunduğunu söylerken bazıları da fiziksel bedenden ağır ağır ayrılındığını ve zorlukla uzaklaşıldığını ileriye sürer. Bazıları da fiziksel bedenden ayrılış anını uzun bir borunun içinden vakumla emilme hissi duyularak olduğunu anlatırlar.

Astral beden ile fizik beden arasında daima bir göbek bağı olduğu söylenir. Buna gümüş kordon ismi verilir. Bu kordon göbekten veya kafadan çıkabilir ve Astral beden ve bilinç nereye giderse gitsin, ne kadar uzaklaşırsa uzaklaşsın asla kopmaz. Sonsuza kadar uzayabilir. Bu kordonun ancak kişinin fiziksel ölümü ile koptuğu söylenir.

Kişinin Astral çıkışı sırasında bedeninin başka bir varlık tarafından işgal edilmesi ya da kordonun koparak ölüme sebep olması gibi düşünceler tamamen ilkel korkulardan kaynaklanan imkansız şeylerdir. Tabii ki gümüş kordonun kopması ve kişinin ölmesi mümkündür, fakat bu olması gerekiyorsa olur yani kişi mesela bir kalp krizi geçirirse olabilir, fakat bunun da Astral çıkışla ilgisi yoktur. Sokakta yürürken de olabilir. Astral yolculuk ekstra bir ölüm tehlikesi getirmez. İnsan bu gibi şeylerden korktuğu sürece sadece kendi Astral çıkışını engellemiş olur. Astral çıkışlarda korkulacak tek şey korkmak yani, korkunun kendisidir. Bunun dışında kişiyi bekleyen bir tehlike yoktur. Hemen belirtmek gerekir ki, Astral çıkış veya yolculukta korkulacak bir durum olmamasına karşılık geriye dönüşte bazı tehlikeler vardır.

Fiziksel bedene korku ya da herhangi bir etken nedeni ile gerekenden hızlı dönülürse ciddi bir çarpma ve fiziksel şok yaşanabilir. Böyle bir durumun oluşturabileceği şok aşağıdaki

bölümde daha detaylı olarak anlatılacaktır.

Astral çıkış için yapılması gereken şeyler aşağı yukarı bu kadardır. Majikal uygulamalarla ilgili olan herşey gibi Astral çıkışlar için yapılan çalışmalar da çok çabuk sonuç verebilecekleri gibi bıktırıcı derecede de uzayabilirler. Bazı kimseler iki, üç denemede başarılı olabilirken bazıları yıllarca uğraşabilirler. Astral çıkışlar sadece bilinçli istekler ve çalışmalarla da sağlanmaz. Aksine bu konuda en çok rastlanan örnekler kişilerin çıkış yaptıklarının farkında olmadan yaptıkları kendiliğinden çıkışlardır. Hatta bu örneklerdeki kişilerin hemen hemen hepsi Astral yolculuk diye bir şeyi hiç duymamış kimselerdir. Cerrahi operasyonlar sırasında, narkoz etkisinde iken Astral çıkış yapan bir çok kimse vardır. Bunlar kendileri baygın durumda yatarlarken doktorların yaptıkları herşeyi ve her konuşmayı uyanınca anlatırlar. Kendilerini, ameliyathanenin tavanından seyrettiklerini söylerler. Bazıları da bir süre sonra uçup değişik âlemlere geçtiklerini anlatırlar.

Ameliyat dışında da geçici olarak ölüm durumuna giren, şayet uygun bir deyimse, ölümü yaşayanlar mesela bir trafik kazasında, denizde boğularak, evde mesela gazdan zehirlenerek veya kalp krizi geçirerek ölümle karşılaşan kimselerin bazıları Astral çıkış yaptıklarını fakat fazla ilerleyemeden geriye çekilip kendilerine geldiklerini anlatırlar. Bu durumdayken değişik varlıklarla karşılaşıp konuşanlar, değişik âlemlere gidip alışılmadık manzaralar görenler de vardır. Bu gibi geçici ölüm yaşayanların hemen hemen hepsi de karşılaştıkları âlemin son derece rahat ve huzurlu bir yer olduğundan ve geriye dönmeyi istemediklerinden bahsederler.

Bu şekillerde olan Astral çıkışların haricinde Tiner, tutkal gibi şeyler koklayarak veya değişik narkotik maddeler kullanarak yaşanan Astral çıkışlar da vardır, fakat bunlar hem az sayıda hem de hoş olmayan deneylerdir. Kişisel deneylerimiz bize

majikal çalışmaların hiç bir türünde alkol veya narkotik maddelerle iyi sonuç alınamayacağını göstermiştir. İnsan alkol veya narkotik maddelerin ya da uyarıcıların yaptığı etkiyi zaten yeterli konsantreyi sağladıktan sonra kendi kendisine yaratmaktadır. Astral çıkış yapan kimselerin gördükleri şeylerle LSD kullanan kimselerin anlattıkları bilinç durumu arasında fazla bir farklılık yoktur. LSD'nin beyin kimyasını değiştirmesi gibi, majikal çalışmalarda kullanılan mantra ve zikirler de zaten kişinin beyin kimyasını değiştirmektedir ve bu en temiz, en tehlikesiz şekilde olmaktadır.

Şimdi Astral çıkışlarla ilgili gerçek bir kişisel deneyimi naklederek, yukarda bahsettiğimiz ani dönüşler yüzünden yaşanan şoklara bir örnek verelim.

> *"1978 yılında İstanbul, Rumelihisarı'nda oturuyordum. Üç yıldan beri de Astral yolculuklarla ilgili olan her türlü kitabı ve makaleyi okuyor, konuyu hem çok merak ediyor, hem de böyle bir şeyi başarmayı istiyordum. İstemesine istiyordum fakat disiplinli bir çalışma yapabilecek zamanım ve sabrım yoktu. Dolayısıyla zaman zaman konunun üzerine çok fazla yüklenip, bir hafta, ongün kadar sıkı çalışmalar içinde oluyor zaman zaman da konuyu uzun süreli olarak unutuyordum. İlk denemelerim sırasında Astral çıkış denilebilecek bazı şeyler yaşamıştım. Bunlar uykuya dalmak üzere iken kapalı gözlerle birden bire çevreyi görmekle bu durmuda iken bedenden çıkmaya çalışıp, başaramamakla sınırlıydı. Genellikle bu durumlardan tek kazancım bazı güçlü vınlamalar duymak ve kötü başağrıları ile uyanmaktan ibaretti. Sanırım o zamanlar bazı bilinçaltı ve hatta bilinçüstü korkularım vardı.*
>
> *Günlük hayattaki uğraşlar, çalışmalar evlilikler, boşanmalar ev değişiklikleri gibi şeyler de konuya uzun süreli olarak eğilmemi imkansız hale getiriyordu. Sonunda 1978 yılında*

gene o yoğun çalışma krizlerimden birine girdim. Hatırladığım kadarıyla bu sefer çok daha yoğun ve uzun bir çalışma dönemine girebilmiştim. Yaptığım Astral çıkışlarla ilgili çalışmalar genellikle yukarda anlatılan şekilde sırtüstü yatarak yapılan imajinasyon çalışmalarıydı. Günlük rutin çalışmaların haricinde de normal gece uykusuna yatarken, yatağa girince uyuyana kadar konsantre olma alışkınlığı edinmiştim.

Bir gece, sabaha karşı, yaklaşık olarak saat 04:00 civarında yattım. İçinde olduğum mekan sadece bir yatak, bir sehpa ve bir dolabı alabilen küçük bir yatak odasıydı. Bu odanın çıkışı ikinci bir küçük odaya açılıyordu ve iki oda duvarla değil buzlu camdan kapılarla ayrılıyordu. Her iki odada da sag yanda pencereler vardı. Yatağa girince bir battaniye ile örtünüp ışığı söndürdüm fakat tam karanlık değildi. Sanırım saat daha ileriydi ve hava kısmen aydınlanmaya başlamıştı. Alıştığım üzere imajinasyon çalışmaları yaparak bir süre oyalandım ve sonunda uykumun geldiğini farkederek "Amaaan, birşey olmayacak işte boşver" diye düşünüp, sol yanıma dönerek kıvrıldım. Sanırım havanın serin olması nedeni ile ana rahmindeki cenin pozunda, örtünün altında tortop oldum ve az sonra da uyuya kaldım. Bir süre sonra ve belki de hemen o anda, şiddetli bir çekim hissi ile uyandım.

Gözlerimi zorlukla açtım ya da daha doğrusu fiziksel gözlerimi açtığımı zannettim. Yatağın sol tarafında, yüzüm camlı kapılara dönük olarak, ayakta kalem gibi dimdik durduğumu farkettim. Ayaklarımın zemine bastığını hissetmiyordum. Aslında zeminden elli santim kadar yüksekte olduğumu farkettim. Karşımdaki kapıları sanki ışıklar yanıyormuş gibi çok net olarak görebiliyordum. Tabii hemen bir Astral çıkış yapmış olduğumu düşündüm. O anda fazlasıyla karışık hisler duydum. Sonunda başardım

sevincini duydum. Ayrıca bir boşluk duygusu vardı. Arkaya veya sağa sola bakmaya veya kıpırdamaya korkuyordum. Bu durumlarda yapılacak olan ani haraketlerin, kıpırdama veya çırpınmanın bedene dönüşle sonuçlanacağını biliyordum. Bu yüzden de kısa bir an orada öylece kurşun asker gibi durdum. Fakat bir yandan da bedene çok yakın olduğumu, uzaklaşmazsam gene bedene çekileceğimi düşünerek bir tür panik yaşıyordum. Ayrıca ilerlemek, bedenden uzaklaşmak için fiziksel bir gayret sarfetmenin, adım atmanın veya benzeri şeylerin işe yaramayacağını da bildiğimden zihinsel konsantrasyonu sağlamak, şaşkınlığımı atmak ve birşeyler yapabilmek için bir süre aptal aptal durdum. O durumda bile içimden küfür etmekle gülmek arasında bir durumdaydım. "O kadar uğraştık bir şey olmadı, sonunda uyurken ve tortop durumdayken çıktık. Hazırlıksız bir durumda yakalandık" gibi düşüncelerim vardı. Bütün bu anlattıklarım da sanırım bir ya da yarım saniye kadar sürdü fakat daha uzun bir zaman geçmiş de olabilir. Fiziksel olarak hissettiğim şey ise, güçlü bir geriye çekilme duygusu idi. Bu duyguyu hiç eksiksiz şu şekilde anlatabilirim:

Eskiden Lunaparklarda, şimdilerde pek görülmeyen bir gösteri vardı. Bu gösteriye genellikle "Rotor" ismi verilirdi. Aletin kendisi yaklaşık olarak beş, altı metre çapında ve gene altı yedi metre yüksekliğinde tahtadan bir silindirdi. Yandaki bir kapıdan içine girilirdi ve gösteri başlayınca bu kapı kapatılırdı. Silindirin merkezinde metal bir sütun olurdu ve oyun başlayınca silindir büyük bir hızla dönmeye başlardı. Merkezkaç gücü ile herkes duvarlara yapışınca taban yükselir ve insanları silindirin üst kısımlarına kadar çıkartırdı. Sonra taban aşağıya inerdi fakat dönüş gücü ile duvara yapışan insanlar zeminden yüksekte, havada kalırlardı. Biraz alıştıktan yani bu oyuna sekiz on defa katıldıktan sonra silindirin içinde duvara yapışık ve

zeminden iki, üç metre yüksekte herşeyi yapmak mümkün olurdu. İnsan duvarda yürüyebilir veya havada başaşağıya dönebilirdi. Gösteri bitince silindirin kontrollü şekilde yavaşlaması ile insanlar kayıp, aşağıya inerlerdi.

Silindirin hızlı dönüşü sırasında duvardan uzaklaşabilmek imkansız gibi birşeydi. İnsanın ortaya doğru kolunu uzatabilmesi bile büyük bir basınçla mücadele etmesini gerektiriyordu. İşte yatağın kenarında öylece dururken aynı basıncın beni geriye doğru çektiğini hissediyordum. O anda, şayet bedenden uzaklaşarak Astral çıkışta başarılı olamazsam bir daha asla başaramayacağımı düşündüm ve buna inandım. Bu arada, hatırladığım kadarıyla başımda tuhaf bir ağrı ve kulaklarımda da garip bir vınlama vardı. Bu vınlama, denizde yüzerken, dipteyken veya kafa tamamen su içindeyken yakınlardan bir sürat motoru geçince duyulan vınlamaya benzer bir şeydi. İrade gücüyle hiç kımıldamadan önümdeki camlı kapılara yaklaşmaya çalıştım ve biraz yaklaşmayı başardım. Bu andan itibaren üzerimdeki basınç daha farklı bir hal aldı. Kendimi boylu boyunca cikletten yapılmış bir duvara sırtımdan yapışmışım da ilerledikçe cikleti sündürüyormuşum gibi hissettim. Sonra ne olduğunu anlamadan bir anda kendimi diğer odada buluverdim.

Basınç çok hafiflemiş adeta yok olmuştu. Baş ağrısı ve vınlama da geçmişti. Bunun yerini derin bir sessizlik almıştı. Şaşkınlıkla sağa sola baktım. Oda karanlık olmasına rağmen çevreyi garip bir alacakaranlık halinde görüyordum. Cisimlerin çevrelerinde garip birer hale yani Aura vardı. Eşyalar karanlıkta kara lekeler halindeydi, fakat hatları çok keskindi. Her cismin çevresindeki hale garip koyu mor bir renkteydi. Tıpkı diskoteklerde arada sırada kullanılan infraruj lambalarıyla aydınlatılan cisimler gibiydiler ama parlak değildiler. "Tamam işte bedenden

çıktık. Eee şimdi neyapacağız" diye düşündüm ve sonra aniden saçma sapan bir korkuya kapıldım. Bu korku ya da ürküntü nedeni ile gene sanırım kendimi aldatmaya, kandırmaya başladım. "İlk sefer için bu kadar yeter. Geri döneyim sonra planlı ve hazırlıklı olarak gene yaparım" diye düşündüm. Bunu düşündüğüm anda da üzerimdeki, beden yönünde olan basıncın arttığını hissetmeye başladım. O zamanlar ve hatta sonraki yıllarda bile çok mantıklı ve yerinde düşündüğüme inanmıştım. Ancak şimdilerde, aradan bu kadar zaman geçtikten sonra düpedüz korkmuş olduğumu anlıyor ve kabul ediyorum. Çünkü fiziksel bedenden yeteri kadarıyla uzaklaşırsam Astral âlem'e geçeceğimi ve bilinmeyenle karşılaşacağımı biliyordum. Bu düşüncenin o zamanlar için bana ürkütücü geldiğini de yıllar sonra anladım.

Basınca rağmen son bir cabayla çıkış yapmama fiziksel bir ispat saplamak istedim. Sağımdaki pencereden sokağa bakmayı ve fiziksel bedene dönünce tekrar bakıp, sokaktaki manzara ile bu durumda gördüğüm manzarayı karşılaştırmaya karar verdim. Tabii fiziksel olarak cam da perdeler de kapalıydılar. Gene de kafam camdan çıktı. Sağ yana baktım ve yatak odasının penceresi hizasına parkedilmiş olan yeşil bir araba gördüm. "Tamam. bedene dönünce bu arabanın gerçekten burada olup, olmadığına bakarım" dedim. Geri çekildim ve camlı kapılara tekrar yaklaştım ve geçtim. O anda karanlık yatak odasında, bedenimi yatakta gördüm. Sanırım gene zeminden bir miktar yüksekte idim. Yatakta sol yanıma dönmüş olarak, battaniye başıma kadar çekilmiş olarak tortop yatıyordum. O anda da ilk defa Gümüş Kordon denilen şeyi gördüm.

O zaman kadar Gümüş Kordon hakkında okuduklarımdan ve gördüğüm temsili resimlerden benim kafamda kalan imaj bu kordonun, tıpkı şimdiki balıkadam teçhizatı

kullanılmaya başlanmadan önce eski dalgıçların kullandıkları hava hortumunun, suyun içinde dalgalanarak gitmesi gibi, dalgalanarak giden gümüş renkli bir kordon olmasıydı. Tamam Gümüş Kordon hava hortumu kadar kalın olmayabilirdi ama benim kafamdaki dalgalanarak giden ve üstü gümüş tozuyla kaplanmış gibi olan bir şeydi. Halbuki burada şimdi gördüğüm şey kafamdaki imaja da, okuduklarıma da gördüğüm temsili çizimlere de hiç uymuyordu. Şaşılacak kadar değişikti. Zaten bu deneyin bir çok aşamasında olanların ve gördüklerimin, okuduklarıma hiç uymadığını görerek şaşkınlık şokları yaşamıştım.

Göbeğimden çıkan bir ışın lazer ışını gibi dümdüz ve keskin şeklilde ilerliyordu. Hiç bir kıvrılma dalgalanma yoktu. Işın, tabii aslında ışın değil fakat tarif edebilecek başka bir deyim de bulamadığım şey, parmak kalınlığındaydı. Dümdüz battaniyenin altındaki bedene gidiyor ve sanki ona saplanıyordu. Öylesine bir kesinliği vardı. Battaniyenin altında kaybolduğu için fizik bedene temas ettiği noktayı göremiyordum. Işının içiyse, sanki loş bir odaya perdenin aralığından giren güneş ışınlarının sigara dumanlarını aydınlatması gibi, mavimsi, sigara dumanı benzeri bir şeyle doluydu. Bu gördüklerimi gördüğüm andan itibaren bilincim ona kordon demeyi daima reddetti. O bir kordon değil, bir ışındı. Işın dümdüzdü ama içindeki sigara dumanı benzeri şey dalgalıydı ve hafif hafif dalgalanmaya devam ediyordu.

Bunları farkettiğim anda duyduğum şaşkınlıktan da bir anda kendimi kontrol edemedim sanırım. Tıpkı bir yayın gerilip bırakıldığı zaman ya da bir ayı kapanının kapandığı sırada duyulan ses gibi adeta "Trakkk" diye bir ses duyarak kendimi fiziksel bedenin içinde buldum. Tabii söz konusu olan sesin tamamen imajinatif birşey olduğunu biliyordum ama düpedüz duymuştum işte. Fizik bedende

bulunduğumu farkettiğim anda da fizik bedenimin yatakta on santim kadar havaya fırlamış olduğunu hissettim ve geri düşüp bu sefer gerçek bir sesle yatağa çarptım. Yani öyle bir ani şok yaşamıştım ki, fiziksel beden havaya sıçramış ve tekrar geriye düşmüştü. İşin garibi bilincim tamamen yerindeydi ve herşeyi tarafsız bir gözle izliyordum. Gene de olanı fiziksel bedenim tekrar yatağa düşünce anlayabildim. Ayrıca sanırım ağzımdan da "hıahh" diye bir feryat çıktı. O anda bir çırpınma haraketi ile battaniyeyi savurdum. Sabah olmak üzereydi ve oda kısmen aydınlıktı. bir anda hışşş diye çok ince bir sesle bütün bedenimden ter fışkırdığını hissettim. Öyle bir kalp çarpıntısı başlamıştı ki, kalbimin haraket edip çarptığını göğüs kafesimin üzerinden gözlerimle görebiliyordum. Göğüs kafesim bir iki santim fırlayıp, çıkıp, iniyordu. Nefes almam zorlaşmıştı. Daha doğrusu nefes almamı imkansızlaştıracak kadar hızlı nefes alıp vermeye çalışıyordum. Kıvranmalarım arasında tekrar rahat nefes almaya başladım fakat çarpıntı bir dakika kadar daha sürdü. O arada kalbimin buna dayanamayacağına ve öleceğime inanmaya başlamıştım. Sonra çarpıntı da yavaşladı ve geçti. Yığılıp kaldıktan sonra yatağı ve yastığı terimle, kova ile su dökülmüş gibi ıslattığımı gördüm. Üzerimde tarifsiz bir yorgunluk vardı. Bu yüzden de dışarı bakıp, o yeşil arabanın gerçekten olup olmadığına bakmayı akıl edemedim. Aklıma gelse de yerimden kalkmazdım herhalde. O gün kalbimin gerçekten sağlam olduğuna inandım aksi takdirde herhalde o çarpıntıdan sağ çıkamazdım.

Ertesi gece de bir çıkış denemesi yaşadım. Gene isek dışı ve uyurken olmuştu. Bu sefer kendimi evin daha uzak bir yerinde buldum fakat gene elimde olmadan bedene döndüm. Bu sefer şok olabilecek bir durum olmadı zaten nasıl döndüğümü de anlayamadım. Belki de bu ikinci çıkış tamamen rüyaydı. Bu deneylerin kötü bir sonucu oldu.

Yaklaşık olarak yedi yıl kadar asla bilinçli Astral çıkış yapmayı denemedim. Konuya karşı soğukluk duydum ve ancak yıllar sonra tekrar bilinçli denemelere cesaret edebildim......"

Astral çıkışlar her zaman böyle sıkıntılı olmaz tabii. Burada anlatılan sıkıntılı durumlar bedene dönmeye çalışırken acele etmekten, belki de korkuya kapılıp, paniğe kapılmaktan kaynaklanmaktadır. Bir çok kimsenin ilk denemelerinde bu tür durumlar olmaz. Mesela aşağıda gene yaşanmış bir örnek vardır.

"Sabah alışık olduğumdan fazla uyudum. Beynim uyandı ama vücudum hareketsizdi. Hatta bu hareketsizlik istendiği takdirde bile vücudun hareket etmesinin zor hatta imkansız olduğu bir türdü. Bu durumun astral seyahat denemesi için uygun olduğu aklıma geldi. Denemeye karar verdim. Kendime ayrıl komutu verdim. O sırada bütün vücudumda orta şiddette bir titreşim hissettim. Kulaklarımda dalga şeklinde gelen uğultu hatta basınç kaynaklı acı ortaya çıkıyordu. Basınç içeriden dışarıya doğru gibiydi. Görüntü olarak, mor veya diğer karanlık renklerde bir zemin ve üzerinde düzensiz bir şekilde siyah şeritler gözlemledim. Bu renkler sabit değil, değişkendi veya astral bedenimin ilerlediği katmanlarda değişkendi. Fiziksel bedenime yakın sınırlarda olduğunu tahmin ediyorum, ama içinde mi dışında mı emin değilim. Sonuç olarak vücudumun üst kısmını az bir miktar özgür bıraktım. Bacaklarım geçen seferki gibi sabit kaldı sanki. Biraz mücadele ettim. Üst tarafın yüzer gibi boşlukta hereket ettiğini deneyimledim ama tam bir ayrılma gerçekleşmedi. O sırada kendiliğinden uyanıklık durumuna geçtim ve denemeyi bıraktım. Deneme sırasında bir kere ölüm aklıma geldi. Çok önemli olmadığını düşünüp denemeye devam ettim."

Yukardaki kısa örnek, konu hakkında, olayın yaşandığı sırada fazla bir bilgi ve tecrübesi olmayan genç bir hanım (N.Ö.) tarafından yazılmıştır. Halbuki bir önceki sert deneme konu hakkında her türlü bilgi ve tecrübeye sahip olan bir kimse tarafından yaşanan bir olaydır. Bundan çıkarılacak ders de şudur; Bazı kimseler, hangi konu olursa olsun mesela bu bir müzik aletini çalmak bile olabilir, bilgi toplarlar araştırırlar fakat bir türlü uygulamaya geçemezler. Tehlikeden veya hatadan korunmak için iyice hazırlanmak gerektiğini savunurlar. Bunlar tamamen cesaretsizliği örtme bahaneleridir ve zaten bilgi tecrübe gibi şeyler de kişiyi, şayet korkup paniğe kapılacaksa bundan koruyamaz. Buna karşılık az deney ve bilgiye sahip olan birisi bile sarsıntısız deneyler yaşayabilir ve aslında normali de budur.

Astral çıkışlar ve Astral yolculuk hakkında söylenebilecek ve öğretilebilecek olan herşey özet olarak buradaki kadardır. Bundan fazlası sadece bir çok değişik tekniği vermek, incelemek yaşanmış örneklere bakmak olur. Bu da sadece Astal Yolculuk hakkında yazılan bir kitabın doldurulması için gereklidir. Buradaki amacımız için gereken bilgiler yukarda fazlasıyla verilmiştir.

TRAGNA EKOLÜNE GÖRE ASTRAL ÇIKIŞLAR

Bu bölüme kadar anlatılan Astral yolculuk çalışmaları, yukarda da belirtildiği gibi Kblan Tragna ekolü dışında olan değişik kaynaklardan derlenmiş bilgilerdir. Kblan Tragna ekolünün kendi öz uygulamalarına gelince; herşeyden önce belirtmek gerekir ki, Tragna ekolünün Astral çıkışları sadece Kat gezileri ile ilgilidir. Alınan bilgilerde Astral Çıkış, Astral Yolculuk kavramları bile yoktur. Böyle bir şeyden hiç bahsedilmemiş, öğretici bir bilgi verilmemiş ve daha da ötesi böyle bir bilginin verilmesi istenmemiştir. Astral Yolculuk ve Astral çıkışlarla ilgili durumları bu isimlerle tarif etmemiz, tasnif etmemiz sadece konu

hakkındaki eski bilgilerimizden kaynaklanmaktadır. Saki'nin bu tür kavramları öğretmek Astral çıkış ya da imajinasyon yeteneğini öğretip anlatmak gibi bir kaygısı asla olmamıştır. Neden? Çünkü Saki, bu bilgileri geçirmek için karşısında bu noktaları zaten geçmiş olan öğrenciler aradı ve öğretisini bunun üzerine kurdu. Böylece, zaten bilinip, yapılan şeyleri anlatmak için uğraşmadı. Bir de şu var ki, bunlar zaten bilinip, yapılabilen şeyler olmasaydılar Saki kontağı diye birşey de zaten olamazdı. Saki karşılaşması da sadece uygulanan Astral çıkışlar sayesinde karşılaşılabilen bir durumdur. Bu durumda da Kblan Tragna ekolünün temel bilgileri arasında Astral yolculuk öğretmek diye bir şey zaten olamazdı.

Kblan Tragna ekolünün Astral çıkışları daha ziyade Orta Asya ya da Kızılderili şamanlarının Astral çıkışları gibidir. Gerek amaç gerek içerik olarak benzer uygulamalardır. Farklılık Kblan Tragna ekolünde kehanet amaçlı Astral çıkış yapılmamasındadır. Ayrıca Kblan Tragna Astral çıkışlarında Şaman uygulamaları gibi derin trans durumları da olmaz.

Kblan Tragna Astral çıkışlarının iki amacı vardır; Kat gezileri veya Katlarla iletişim halinde olmak ve bilgi almak. Bunların dışında kalan, olayları ve/veya insanları etkilemek için yapılan yani amaçlı büyü operasyonları için yapılan Astral çıkışlar da vardır. Kblan Tragna Uygulamaları da yukarda anlatılan Astral çıkışlara göre çok daha basittir, fakat itiraf etmek gerekir ki, yukarda anlatılan yöntemlerle geliştirilebilecek olan Astral çıkışlardan çok daha uzun bir dönem içinde gerçek bir Astral çıkış yapmak mümkün olabilir. Bu yüzden de yukardaki, gerek imajinasyon çalışmalarını, gerekse Astral çıkış çalışmalarını Kblan Tragna ekolüne dahil etmeyi uygun gördük.

Saki'nin ilk öğrencileri bu gibi şeylere zaten yatkın olan, imajinasyon geliştirmek gibi bir kaygıları olmayan ayrıca da Kat gezilerine bilinçli imajinasyon alıştırmaları ile başlamayıp,

Katlara doğrudan, vizyon şeklinde giren kimselerdi. Buna karşılık, Kblan Tragna öğretisine sonradan katılabilecek olan öğrenciler yani yeni yolcular bu vasıflara sahip olmayabilirler. Bu da yüzde doksan oranında olan bir ihtimaldir. Bu şekilde yetenek sahibi olmayan ve Kblan Tragna öğretisine girmek isteyen kimselerin ilk eğitimi için de yukarda anlatılan yöntemlerin bilinmesi gerekmektedir.

Kblan Tragna öğretisindeki, pratik Kat gezileri için yapılan Astral çıkışların oldukça basit olduklarını söylemiştik. Çalışmayı yapan yolcular, çalışmaya katılan kişi sayısına bağlı olarak değişen, farklı geometrik şekiller oluşturacak şekilde otururlar. Ortada tabanı yüksekliğine eşit uzunlukta ve tabanı aynadan olan bir cam piramit vardır. Bulunulan odanın karşılıklı iki duvarında da birbirlerini ve ortadaki piramiti görecek şekilde asılmış olan iki büyük ayna vardır. Burada söz edilen büyüklük kavramı yani aynalar, piramit vs. için gereken ölçüler zaman ve zemine göre değişen şeylerdir. Mesela ortadaki piramitin yükseklik ve taban uzunluğu bir metre de olabilir, yirmi santim de olabilir.

Piramit ve aynaların önemleri gerek Kblan kitabında gerekse bu bölümlerin değişik yerlerinde anlatılmaktadır, fakat aslında bunların önemleri çalışmalara yeni başlamış olan kimseler içindir. Kblan Tragna çalışmalarında esasında bu gibi yardımcı faktörlere ve kılık kıyafet gibi şeylere pek gerek yoktur. Var olması en gerekli olan şeyler çalışanların boyunlarına taktıkları gümüş talismanlardır ki, belli bir seviyeye ulaşmış olan yolcular için bunlar da gerekli değildir. Ayrıca, Kat çalışmaları ya da burada anlatılan Astral çıkışlar için gurup olarak bir arada bulunmak da her zaman için gerekli değildir. Kişiler biraz alıştıktan sonra bunları tek olarak da uygulayabilirler. Zaten ileri seviyede olan bir yolcu veya bir Kat ustası istediği takdirde günlük hayatı ile Katları içiçe tutabilir. Mesela pazarda alışveriş yaparken ya da otobüste giderken katları da görebilir ***fakat bunu uzun süreli yapmak insanı sinirli hale getirebilir***.

İsteğe bağlı olarak kişi devamlı olarak bilincini ikiye bölerek iki dünyada birden bulunabilir.

Çalışmaya katılanlar gereken şekilde otururlar ve çalışmayı yürüten yolcunun, -*bu görevi gerçekleştiren kişiye operatör demeyi daha uygun buluyoruz*- operatörün komut ve telkinleri ile uygun görülen mantra ve zikir gibi şeyleri uygulayarak gevşerler. Tabii aynı anda herkes birden gerekli imajinasyonları da yapmaya başlar. Burada gene bir incelik söz konusudur.

İnsanların hepsi aynı şeyi, aynı şekilde düşünmezler. Söz temsili, operatör *"Önümüzde mavi, parlak bir göl görüyoruz"* dediği zaman tabii ki, çalışmadaki kimseler mavi bir göl görürler fakat genel manzara, kıyı şekli, ufuk, su kenarındaki kamışlar ve daha bir çok şey herkesde değişik olabilir. Görünüm kimisinde çok detaylı kimisinde çok basit olabilir. Şayet on kişiyi bir araya toplar da onlara *"Yeşil rengi düşünün"* dersek ve sonunda hepsine düşündükleri rengi bir renk kataloğundan göstermelerini istersek, herkesin değişik bir yeşil tonunu düşünmüş olduğunu görürüz. Özet olarak, fizik planda ve fiziksel gözlerle görülmekte olan bir manzara üzerinde düşünülmüyor da Astral planlar gibi soyut kavramlar üzerinde çalışılıyorsa, tabii ki herkes aynı şeyi düşünecektir ve bunların bezeştikleri ana kavramlar sadece gül, dağ, göl, yanardağ, yılan, vs, şeklinde olacaktır. Herkes bir gül, ağaç düşünür ama hepsinin gördüğü farklıdır. Bu önemli bir ayrıntı veya engel değildir. Bu şekilde güdümlü bir imajinasyon yapılmayıp da herşey direk vizyonlarla bile görülse karşılaşılan enerjilerin kişilerin bilinç ve bilinçaltılarına göre değişik form kazanmaları kaçınılmaz olabilir. Bu durum kişilerin değişik şeylere duydukları saygı ya da korkuya göre de değişebilir. Mesela bir yolcu ciddi ve korkunç bir canavar imajı görürken diğeri çizgi filmlerden çıkmış gibi komik veya sevimli bir canavar imajı da görebilir.

Bu durumda sağlıklı bir çalışma nasıl sağlanabilir? Bunun cevabı

çok basittir. Astral planın her aşamasında ve her katta o bölgelerle uyumlu olan değişmez semboller vardır. Bunlar mesela Tisan alfabesi ile yazılmış yazılar veya harfler, karışık çizimler, değişik özel semboller ya da haç, daire çokgen gibi geometrik çizimler olabilirler.

Burada anlatılanlara benzer değişmez semboller Tragna ekolüne benzeyen çalışmalar yapan hemen her gelenekte vardır. Hatta görsel sembollere pek rağbet etmeyen ya da bunları fazla açıklamayan İslami Tasavvuf ekollerinde de, her ne kadar bir Astral bölge ve Kat kavramı tanınmasa bile, değişik seviyelerle rabıta kurabilmek için o seviyelerle uyumlu olan Tanrı isimleri yani zikir kelimeleri vardır. Bu sembol ve/veya zikirler her geleneğin yapısına göre değişir. Kblan Tragna ekolünün de aynı şekilde Katlarla uyumlu olan kendi sembolleri, zikirleri ve mantraları vardır. Çalışmaya katılanlar bunları bilirler, imajine ederler ve sesli olarak tekrarlarlar. Bu şekilde de herkes aynı bölge ile kendi titreşimlerini akort eder ve aynı bölge ile rabıta kurarlar ve aynı tür enerji ile çalıştıklarını bilirler. Bu standart sembollerin dışında, bir operatörün kontrolünde yapılan çalışmalarda ayrıca verilen imajlar da; gül, dağ, mağara, belli bir varlık formu gibi şeyler de detay değişse bile aynıdır. Bu da değişik zihinlerin müşterek olarak bir enerjiye kenetlenmesine yeterli olur.

Buraya kadar anlattıklarımız yani insanların aynı şeyleri farklı düşünmeleri genel bir olgudur. Bütün yeni başlayan yolcular bu tür bir durumla karşılaşırlar. Fakat yapılan bir çok pratik maji çalışmasında da farklı durumlarla karşılaşılmıştır. Mesela çalışmaya katılanların sadece birisinin bilip, tanıdığı bir kimse üzerinde maksatlı yani iyi ya da kötü bir etki uyandırmak için yapılan çalışmalarda çoğu zaman çalışmaya katılanların büyük bir kısmı söz konusu kimseyi hiç tanımasalar ve resmini bile görmemiş olsalar bile o kişiyi tanırlarmış gibi gerçek şekiliyle görebilmiştir. Hatta çıplak olarak imajine edilen kurbanın

bedeninin elbiseli iken görünmeyen kısımlarında olan bazı izler bile çalışmadaki kişiler tarafından görülebilmiştir. Bu durumda da şu iki ihtimalden birisi geçerlidir:

1. Çalışmadaki kimseler kurbanın Astral kalıbı ve ruh yapısıyla gerçekten rabıta kurmuşlar ve gerçekten görmüşlerdir.

2. Çalışmadaki kişiler arasında tam bir telepatik iletişim kurulmuş ve kurbanı tanıyan kişinin zihniyle birleşmişlerdir.

Bu ihtimallerin hangisi kabul edilirse edilsin sonuçta bir bütünlük kurulduğu kesindir.

Şimdi baştan beri anlatmaya çalıştığımız çalışmanın akışına dönersek; Yolcular, operatörün yönlendirmesi ile belli şeyleri sırayla imajine etmeye başlarlar. Gereken zikir ve mantralar yapılır ve gene imajinatif olarak bazı alanlarda gezilir. Kısaca, ne yapılması isteniyorsa, planlanmışsa o yapılır. Bunlar yapılırken kişiler hem çalışmanın yapıldığı mekandadırlar hem de belli bir Astral planda, bir kattadırlar. Başka bir ifade ile, imajinasyon sadece zihindedir. Görülen şeyler kapalı gözlerle görülür. Kişi bunları düşünce planında görür. Yani çalışmanın buraya kadar olan kısmı zihnin, bilincin Astral planlara nakledildiği bir Astral çıkış sayılamaz. Buna benzer çalışmalar ileri seviyelerde ve gereken bazı durumlarda gözler açık olarak da yapılabilir. O zaman kişi içinde olduğu mekanla Astral planları içiçe geçmiş olarak görebilir. Odanın içinde fiziksel gözlerle görülemeyen bazı şeylerin olduğu görülür, bilinir ve hissedilir.

Çalışmalar bu şekilde sürüp gider. Sonunda bir gün, çalışanlardan birisi kendisini operatörün yönlendirdiği manzaralardan çok daha farklı bir mekanda buluverir ya da diğerlerinin farkedemediği bazı ayrıntıları görmeye başlar. Ana

semboller aynı kalmakla beraber herşey değişik olabilir. Bu durum genellikle kişi yalnız çalışırken veya bütün gurup ona uyarak çalışma yapılırken gerçekleşir. Bu durumda yolcunun belli bir vizyon almaya ve katların kedisine göre olan açılarıyla ilişki kurmaya başladığı anlaşılır. Onun anlattıkları not edilir, incelenir, operatör tarafından bunların bir zihinsel aldanma mı yoksa gerçek bir açılım mı olduğu incelenip, irdelenir ve daha sonraki çalışmalarda onun kılavuzluğu ile ilerlenir. Bu yeni deneyler de katlarda yeni ufuklar açar, yeni bilgiler getirir. Bununla beraber, buraya kadar olanlarda da bir Astral çıkış söz konusudur demek doğru olmaz. Daha doğrusu bunlar zihinsel olarak gerçekleşen Astral çıkışlardır.

Burada anlatılan zihinsel Astral çıkışlar, Tasavvufta, Murakabe ismi verilen durumlara çok benzer. Bunlara benzeyen çalşmalar sürerken kişi veya kişiler birden bire kendilerini sanki fiziksel bir ortamdaymış gibi, ilişkide oldukları âlemin içinde bulabilirler. İşte bu durumda gerçek bir Astral çıkış yapılmış olur.

Şimdi dikkat edilirse buradaki Astral çıkışın, bilincin Astral bedene nakledilmesinin anlatıldığı, önceki sayfalarda anlatılan Astral çıkış çalışmalarından farksız olduğu görülür. Diğer yöntemlede kişi uzanır ve kendi üzerinde veya yanında bir Astral beden imajine eder sonra bilincini ona nakletmeye çalışır. Orada amaç direk bir Astral çıkıştır. Buradaysa Astral beden zaten yapılmakta olan imajine edilen ve uygulanan çalışmalarla maddesel sayılacak kadar kesin bir şekilde, dolaylı olarak oluşmuştur. Bilincin tam olarak oraya nakil olmasıysa zamana ve kişinin orada bulunmaya duyduğu isteğe bağlı bir şeydir. Aslında Kblan Tragna çalışmalarının amacı için de böyle geçişler şart veya gerekli de değildir. Olabilirse olur, o kadar. Bunun olması hoş birşeydir fakat amaca hizmet açısından fazla bir farklılık yaratmaz.

Gerçek Astral geçiş ya da yolculuklar sadece çok ileri aşamalara

ulaşan yolcuların bazı özel amaçlarla bir şekilde, isteseler de istemeseler de yapacakları birşeydir.

Özet olarak Kat gezileri ve katlarla ilgili çalışmalar böyle yapılır.

BİLİNÇALTININ TEMİZLENMESİ

Katlarda gezmenin kişilere sağlayabileceği pratik faydalar nelerdir ve bu işler neden yapılır? Katların kişilerin bilinçaltıları ile ilişkili olduğunu daha önce belirtmiştik. Ayrıca her kat başka tür bir enerjiyi temsil eder. İnsan her katın bilgisini ve enerjisini alabildiğince almalıdır. Bir yolcunun, majikal güç ve spiritüel tekamül olarak ilerlemesi ve bilgilenmesi için herşeyden önce kendi bilinçaltını tanıması ve yenmesi gereklidir.

Kat gezilerinin ilk başları ve özellikle de sıfır katı ve birinci kat denilen bölgeler fazlasıyla korkutucu manzaralar ve itici imajlarla doludur, çünkü insanların kendi bilinçaltılarında karşılaşacakları ilk şeyler kendi bastırılmış korkularıdır. Bu korkular bebeklikte korkutuldukları öcülerden, çocukluk korkularına, dinlenilen masallardaki cadı ve devlerden, daha ileri yaşlarda seyredilen filmlerdeki vampirlere kadar bilinçli zihin tarafından artık unutulmuş olan herşey, her canavar olabilir.

Daha sonra olgun dönemlerdeki kişilerin, endişeleri, bilinçaltlarındaki ciddi korkuları tarafından yaratılmış olan semboller gelir. Mesela karşılaşılan bataklık bir bölge, iğrenç yaratıklar, sürüngenler gibi şeylerin kişinin hayata karşı duyduğu güvensizlikler tarafından oluşturulmuş olabilir. Tabii bu böyle olmayabilir de fakat öyle mi, yoksa böyle mi olduğu gibi şeyleri kimse sıhhatli bir şekilde iddia edemez. Karşılaşılan şeylerin kişilerin bilinçaltı korkuları olduklarını en doğrulayan durum şudur:

Bir yolcu Sıfır katında bir çok güçlü ve korkutucu imajla karşılaşır. Çoğu zaman çalışmadaki diğer yolculardan veya operatörden yardım almak zorunda kalır. İlerler ve katı geçer. Daha ileri seviyelere ulaşınca bir gün belli bir çalışma yapmak için gene sıfır katına döner ve ilk gördüğü korkunç imajlarla karşılaşmaz. Onları ancak isterse imajine ederek, imajinasyon yoluyla çağırarak bilinçli şekilde canlandırabilir fakat bu durum da onun için korkutucu olmaz. Karşılaştığı hiç bir yeni şey onun için itici ve korkutucu değildir. Bir çok şey komik bile gelebilir. Hatta ilk gördüğünde korkunç iğrenç gelen mesela bir yaratık, çizgi film gibi bir sevimlilik kazanmış bile olabilir. Bunun nedeni, yolcunun ilk çalışmaları boyunca devamlı olarak kendi bilinçaltı korkularıyla karşılaşmış olması ve bilinçaltının o alanlarını mümkün mertebe temizlemiş olmasıdır.

Gene sıfır katı geçilirken o katın bilgileri de kişi tarafından alınabileceği oranda alınmıştır. Benzeri zorluklar şimdi yolcunun yeni girmekte olduğu daha yüksek seviyeli kat için geçerlidir. Her katın ilk girişi ve ilk geçilişi daima zordur. Bu zorluklar ilk katlarda yolcunun bilinçaltı korkuları, kendi cinselliği, kompleksleri gibi kaba zorluklardır. Daha yüksek katlara geçildikçe yolcu maddesel hırsları, hükmetme güdüleri ile karşılaşır fakat bunlar da kolay atlatılabilecek olan kaba zorluklardır. Yüksek seviyeli katlardaysa yolcu şayet önceki katları yeterince sindirmemişse bu sefer anlama zorlukları başlar. Yolcu alması gereken bilgiyi kendi bünyesine adapte edemez. Aldığı şeyi anlamayıp başka anlamlar çıkartır ve o noktada farkında olmadığı bir duraklamaya girebilir ki, asıl zor geçilebilen sinsi engeller bunlardır.

Yukardaki satırlarda da temas edildiği gibi, yolcunun kendi bilinçaltını temizlerken korkularından sonra karşılaşacağı ikinci büyük güç bilinçaltında bastırılmış olan kendi cinsel arzu ve kompleksleridir. Yolcu hangi cinsiyetten olursa olsun bu değişmez bir şeydir. Bir kural olarak önceleri mutlaka korkularla

karşılaşılır. Korku kendini koruma içgüdüsünün tezahürüdür ve en güçlü içgüdüdür. Ondan sonraki güçlü içgüdüyse üreme içgüdüsü yani cinselliktir. Bilgi almak, katların bilgisini kendinde sindirebilmek ancak bu iki güçlü içgüdü aşıldıktan ve bilinçaltındaki bu düğümler çözüldükten sonra mümkün olabilir.

Sonuç olarak kişi katlardan sırayla geçerek kendi bilinçaltını temizler. Kendisindeki olumsuzlukları ortaya çıkartır. Bunları ya temizler veya kabullenerek onlarla barışır ve artık o olumsuzluklar kişi üzerinde zorlayıcı etki yapmazlar. Bu engelleyici etkilerin yerine de ilgili katın bilgi ve enerjisi yerleşir.

Katlarda yeteri kadar yükselindiği zaman kişi artık kendi bilinçaltını yoketmiş olur. Bilinç ve bilinçaltı arasında öyle bir köprü kurulmuş olur ki, artık ikisi de tek bir şey haline gelirler. Bu durum bir ***"Kat Ustası"*** olabilmenin şartıdır. Bu duruma ulaşan yolcu artık neyi, neden istediğini, her eğiliminin sebebini, düşüncelerinin nedenini bilir. Kendisini tam olarak tanır. Zayıf yanlarını da bilir ve düzeltmek istediklerini düzeltip, düzeltip yok edilmesini faydalı görmediklerini bırakıp, kabullenir. Yani mesela bir yolcu aşırı yemek yeme, yemeye düşkünlük hislerinin kaynağını, bu eğilimlerin nereden kaynaklandığını, nasıl bir komplekse sahip olduğunu bilir fakat bu kompleksi, damak zevki hoşuna gittiği ve kendisini fiziksel âleme bağlayan köprülerden birisi olduğu için yok etmek istemeyip, zihinsel rahatsızlık veren yanlarını törpüleyerek olduğu gibi bırakmayı tercih edebilir.

İnsanları maddesel âleme bağlayan bazı şeyler gereklidir. Bir yolcu kendisindeki her insani duygu ve isteği yok ederse bir an gelir ki, o artık bir insan olmaktan çıkar. Bir tür robot olur. Sonunda da bu madde âleminde kalmak için bir sebep bulamaz olur. Onun, kendisine bu âlemde olduğunu hatırlatacak bazı uyarılara ihtiyacı vardır. Bu uyarılar onun bilerek ve isteyerek yok etmediği zevkleri veya duyguları olabilir. Mesela yemek zevki, cinsellik ya da öfke, sevgi veya sorumluluk. Bunlara

benzeyen her duygu istenildiği takdirde yok edilebilir. Her bilinçaltı kompleks silinebilir fakat yolcu isteyerek mesela öfke veya cinsellik gibi bazı duygularını ve/veya rekabet, kıskançlık gibi komplekslerini canlı tutmalıdır. Bunlar ya da başka bir ifade ile bu zayıflıklar, onu madde âlemine bağlayan iplerdir.

Bilinçaltını yok eden yolcu bir noktada insanüstü hale gelmiş olur fakat bunun pratikte bir faydası olup olmadığı ya da istenecek birşey olup olmadığı da ayrı bir tartışma konusu olabilir.

Bu durum bir amaç değil, yolculuk sırasında geçilen bir durak gibidir. Kişiler kendi anlayışlarına göre bunu istenebilecek olumlu birşey olarak da görebilirler fakat bilinçaltı gibi, kişinin bazı şeyleri unutup saklayabileceği bir çöp tenekesi olmayacağından zorlayıcı da olabilir. Kişinin çöp tenekesine atmak isteyeceği derecede rahatsız olacağı şeyler de olmamalıdır. Bu da ancak yukarda söylenildiği gibi insani duyguların büyük bölümünün isteyerek yok edilmesi ve hiç bir kompleksten korkmamakla, yaralanmaz olmakla mümkün olabilir.

Bazı durumlarda ve bazı yolcular başka insanların bilinçaltıları ile iletişim kurabilecek ya da onları şayet deyim yerindeyse okuyabilecek hale de gelebilirler. Karşıdaki ya da uzaktaki bir kimsenin bilinçaltı arzuları, itilimleri ve karışıklıkları sezilebilir. Fakat bunun da pratik bir faydası olduğu iddia edilemez.

Bilinçaltı iletişimi filmlerde ya da çizgi romanlarda görülen düşünce okumak gibi abartılı bir durum değildir. Aslında kendileri farkında olmasalar da zihinsel hastalıklarla uğraşan, psikiyatri ile ilgili her branştaki doktorların şayet işlerini ilgi ile ve severek yapıyorlarsa bu, bilinçaltı iletişimini az çok gerçekleştiriyor olmaları mümkündür. Burada anlatıldığı şekilde bilinçaltının okunması, dediğimiz gibi filmlerdeki abartılı düşünce

okumalarla, telapetik iletişimlerle ilgili veya benzer bir şey değildir. Bilinçaltı sadece sembollerle konuşur. Bu yüzden de ya algılanan şey basit veya karışık bazı semboller olmaktan öte giden bir durum değildir. Bu durumun tek pratik yanı iletişimde bulunulan bir şey varsa iletişimin karşılıklı olmasının da mümkün olması ve kişinin karşısındaki, iletişimde olduğu bilinçaltını etkileyip, değiştirmesinin ve kendi isteklerine uygun hale getirmesinin de en azından teorik olarak mümkün olmasıdır. Ancak bunun da çok güçlü bir örneği pek görülmüş değildir.

Bilinçaltı iletişimler ve bilinçaltı okumaları konusunda bir iki şeyi daha açıklığa kavuşturmak gereklidir. Bilinçaltı okuması kitap okur gibi ya da ses bandı dinler gibi yapılabilen birşey değildir. Sezgilere dayalı bir iletişim şeklidir. Bir kedi ile birlikte yaşayan her kimse kedinin istek ve duyguları hakkında bir fikre sahip olur. Kedi parfüm kokusunu sevmez. Odada parfüm sıkıldığı zaman tüyleri ürperir, hoşnutsuz bir ifade takınır. Ona tatlı bir sesle hitap edince hoşlandığını veya sert birşeyler söyleyince de hoşlanmadığını, mutlu ya da aç olduğunu veya utandığını (*Kedilerde utanç duygusu vardır.*) duruşu ve tavrı ile belli eder. Kedi hiç bir zaman insan dili ile "Ben parfüm kokusu sevmem" demez. Bunu biz onun belli tepki ve hareketlerinden anlarız. Bilinçaltı iletişim de tıpkı bilinci ve dili olmayan bir hayvanın duygularını anlatması ya da bizim anlamamız gibidir. Açık seçik, net kelime ve cümleler veya görüntüler yoktur. Karşımızdaki kimseden gelen şeyleri ancak kendi yorumumuzla anlarız ya da anlamayıp başka şeye yakıştırırız. Bu gibi deneylerin sağlıklı ve kısmen güvenilir olarak yapılabilmesi yılların tecrübesine bağlı bir şeydir.

Astral katlarla ilgili çalışmaların bilinçaltını anlamak, güçlendirmek, temizlemek, bilinç ve bilinçaltını barıştırmak, Astral katların anlatılamaz bilgeliğini almak gibi amaçlarının yanısıra bazı pratik sebepleri de vardır ve bunlar da pratik büyü çalışmalarıdır.

Büyü ismi verilen, insanları ve olayları etkileyip isteğe göre değiştirmeye yönelik herşey katların uygun bölgelerinde ya da en azından o uygun bölgelerle iletişimde olarak yapılır. Bu işlemler için de gelişmiş bir imajinasyon şarttır. Astral âlemde dolaşabilmek katlarla gerçekten iletişim kurabilmek için Vizyon dediğimiz görüş çok önemlidir. Buna karşılık amaçlı büyü çalışmalarında yani bir insan veya olayı etkileyebilmek için yapılan çalışmalarda Vizyon çok önemli değildir. İmajinasyon çok daha önemlidir. Bu gibi işler için Vizyon sadece bir Astral âlem varlığından veya başka bir boyuttan iletişim kuran bir zekadan belli çalışmalar hakkında bilgi ve tabiri caizse reçete alırken önemlidir. Bilinen çalışmaların yürütülmesinde ise kişinin Vizyon sahibi olmasının önemi fazla değildir. Önemli olan imajinasyonun gücü ve konsantre olabilme derecesidir.

İnsanları ve/veya olayları etkileyip, değiştirmeye yönelik pratik büyü çalışmaları ne genel majinin ve ne de Kblan Tragna ekolü çalışmalarının esas amacıdır. İnsanlar veya olayları etkilemeye yönelik çalışmalar amaçtan ziyade araçtırlar. Majikal çalışmaların yan ürünleridir. Araçtırlar çünkü insan şayet birşeyler yapıyorsa ve ruhsal açıdan güçlenme iddiasındaysa bunun canlı kanıtlarını görmek ister. Yapılan amaçlı büyü çalışmaları insana kendisinin bir takım güçleri kullanabildiğini gösterir. Bir güç varsa kullanılmalıdır. Bu sanatı icra edenlerin kendilerini ortaya koyabilmelerinin en kolay yolu olaylara ve kişilere hakim olabilmektir. *Dünyada türü ne olursa olsun kim bir bilgi veya güce sahip olmuştur da o bilgi veya gücü kullanmamıştır?*

Amaçlı büyü çalışmaları olmazsa yapılan diğer çalışmalar motivasyondan uzak kalan ve kişilere zamanla sıkıntı veren amaçsız uygulamalar olarak kalırlar. Ayrıca Majikal çalışmalara başlayan herkesin bir güç elde etmek ve dünyasal arzularının tatmini için bu tür çalışmalara başladığını unutmamak gerekir. Hiç kimse bir spiritüel tekamül düşüncesi ile majiye başlamaz ya

da bunu çok az kimse yapar. Majikal güçler kullanarak insanlar ve olaylar üzerinde kontrol kazanmak bu sanatın vitrinidir. Bu durum bir çok bilim ve sanatta aynen böyledir. Örneğin İslami Tasavvufu ele almak gerekirse; Eski tarikat şeyhlerinin bazı kerametlere sahip oldukları konusunda bir çok efsane anlatılır. Keramet kelimesi de mucizelere benzeyen şeyleri yapabilme gücünü ifade eder. Mesela İslami açıdan Musa'nın denizi yarması, Asasını yılan haline getirerek Firavun'un sihirbazlarını yenmesi, İsa'nın ölüleri diriltmesi, Muhammed'in Mirac'ı birer mucizedir. İsamiyet mucizeleri peygamberlere has özellik ve üstünlükler olarak kabul eder. Buna karşılık daha peygamberlerden sonraki dönemlerde yaşayan din büyüklerinin, ermiş olarak kabul edilen kimselerin ya da tarikat şeyhlerinin de yaptıkları ve bu sayede de kendi büyüklüklerini ispatlayabildikleri bazı şeyler vardır. Bunlara da keramet ismi verilir. İşte bir tarikat şeyhinin kerameti de o tarikatın vitrinidir. Şeyh dönem dönem bazı fevkaladelikler yapar çevredeki basit kimseler bunları hayranlıkla izler. Yapılan şeyler hem o şeyhe ve tarikata saygınlık kazandırır hem de bir çok hevesli gencin o tarikata katılmasına sebep olur. Bu şekilde başlayan bir insan gördüğü kerametlere hayran kalmıştır. Kendisi de bunları yapabilmek ve ortaya çıkıp, halk arasındaki deyimle *"Hava atmak"* istemektedir. Bu uğurda yıllarca çalışır fakat bir türlü belli bir güce kavuşamaz. Bu gibi kimselerin bazıları kısa zamanda bıkıp, bırakır giderler. Bazılarıysa yaptıkları çalışmaların, dünyasal tezahürlerinden vaz geçip ardındaki güce yönelirler. Bunların gözünde artık keramet denilen şey hem çok basit hem değersiz, hem de bir tür saçmalıktır. İşte bu duruma ulaştıktan sonra kendileri de artık eski istekleri kalmadığı halde keramet sahibi olmuş olurlar.

Uzak Doğu savaş sanatlarından Karate, Kung Fu, Tae Kwon do gibi dövüş sanatlarında da taşa tuğlaya vurarak yapılan gösteriler vardır. Bu sanatlarla ilgilenen herkes de çalışmlarına güçlü olmak ve insanları dövebilmek için başlar. Halbuki bu

sanatlarla insanları dövebilecek hale gelmelerinin yıllar süren çalışmalara bağlı olduğunu bilmezler. Sadece insan dövmek isteyenler birkaç ay çalışıp bırakırlar. Geride kalanlar genellikle sanatın felsefesini özümseyebilenler ve spor olarak yapanlardır. Bu kimseler de zamanla birilerini dövebilecek hale gelirler ama kimseyi dövmeyi istemezler.

Bunlara benzer bir çok şey vardır. Majikal çalışmaların olayları ve insanları etkileyebilme yanı sanatın vitrinidir fakat yukardaki örneklerdeki kadar da zor ve gereksiz şeyler değillerdir.

Majikal çalışmaların esas amacı kişinin kendisi için çalımasıdır. Kişinin gerçek egoizmi öğrenmesidir. Şimdi dışardan birisi, bu sözlerden derhal şu anlamı çıkartır: *"Yani insanları etkilemeye yönelik çalışmaları sadece kendi isteğin ve menfaatin için yapmalı, başka birisinin faydası için kulanmamalı"*. Bu doğru değildir ve egoizm kelimesi ilk anda yanıltıcı bir etki yapmaktadır. Yolcunun elde ettiği majikal gücü kendi dünyasal istekleri ile başka birisinin istekleri için kulanması arasında hiç bir fark yoktur. Şöyle ki, Bir (A) kişi yolcuya gelip, (B) isimli kişinin kendisine aşık olması ve cinsel yakınlığı için çalışma yapmasını isterse ve Yolcu da bu çalışmayı yaparsa o, hem A için hem de B için çalışmış yani majikal enerjiyi onlar için sarfetmiş olur. Ortada A diye bir kimse hiç olmaz da yolcu B'nin aşk ve cinsel yakınlığını kendisi için istemişse bu sefer de aslında gene kendisi için değil B için çalışmıştır. Yolcu B'yi cinsel olarak istemeyip de onun felaketi, kötü durumlara düşmesi için çalışmışsa gene gücü B için harcamış demektir. Yani çalışmanın amacı ve kimin için yapıldığı farketmez. Yolcunun geliştirmesi gereken egoizm majikal enerjiyi çok mecbur olmadıkça başkasına birşeyler yapmak yerine kendisi için biriktirmektir. Yani dünyasal amaçlı çalışmalar yapmamaktır. Cinsel istekler, aşk, nefret, para bunlar için birşeyler yapmak gücü dışa harcamaktır. Egoizm değildir. Ayrıca elde edilen enerji ile birşeyler yaparak insanlara ispat getirmek de gerekli değildir. Bu

durumda da Yolcu enerjiyi kendisi için değil saçma sapan gösteriler için harcamış olur. Amaç sadece ve sadece kişinin kendisini geliştirmesi, enerjiyi kendinde toplaması, bilgisini arttırması ve kendisini daha üst boyutlara veya boyut paralellerine uygun hale getirmesidir. Kblan Tragna ekolünün majikal enerjilere ve Kat geçişlerine bakış açısı budur. Bununla beraber her zaman pratik teoriye uymamaktadır ve majikal enerji dünyasal amaçlar için geniş ölçüde kullanılmaktadır. Madde planında yaşadığımız ve yaşamak zorunda olduğumuz için bu kaçınılmaz birşeydir çünkü hepimizin tatmin edilmesi gereken kompleksleri ve doyurulması gereken miğdeleri vardır. Majikal tekamül bunların bastırılmasını değil doyurulmasını gerektirir.

Bilinçaltından açığa çıkan ya da çıkartılan ve yolcu tarafından anlaşılır hale gelen gizli kalmış tutkular, engeller, hırslar ve ihtiraslar yolcu tarafından yatıştırılmalı, yok edilmeli ve gerekirse veya istenirse tatmin edilmelidir. Bu tür şeyler açığa çıktıktan sonra bazıları kolaylıkla halledilir, bazılarına gülünüp geçilir fakat bazılarıysa çok zorlayıcı olabilir. Onların yok edilebilmeleri ya da yolcunun onların engelleyici etkilerinden kurtulabilmesi için bir dereceye kadar tatmin edilmeleri, doyurulmaları gerekebilir. Burada yolcuya düşen görev kendisinin göreceği ya da daha doğru bir ifade ile açığa çıktığı için farkedip yüzleşmek zorunda kalacağı olumsuz ve zayıf yanlarından utanmamak, onlardan nefret etmemek ya da vicdan azabı duymamaktır. Tam tersine onların normal şeyler olduğunu, her insanda bulunduğunu ve kendisinin de bunları farkederek hem diğer insanlardan ayrıcalık hem de kolaylık kazandığını kabul etmektir.

Bir yolcu, kendi olumsuzluklarından dolayı olumsuz duygulara kapılırsa kendisi için yeni yeni aşağılık kompleksleri üretir. Tabii artık bilinçaltının kapağı açılmış olduğu için de bunları da farkeder ve bu şekilde bir kısır döngüye girer. Aslında çok az bir ihtimal olsa bile Yolcunun depresyona girmesi ihtimali bile

belirir. Tabii bunlar da yolcunun gelişimini önlemez fakat son derece yavaşlatıp, geciktirir.

Yolcu bilinçli hale gelmiş olan baskılardan kaynaklanan duygularını yatıştırır. Tatmin eder veya yok eder ama bu yok ediş bir düşmanı yok edercesine kaba ve sert değil, artık varlığına gerek olmayan ve sadece yük olan bir aracı veya bir dostu terkeder gibi kibarca ve kabullenerek olmalıdır. Bu konuyu biraz daha açmak gerekir. Bilinçaltına işlemiş olan bir bilgi, bir kompleks veya eğilim asla tam olarak silinip, yok edilemez. Bilinçaltımızı bir disket formatlar gibi silip, bomboş hale getiremeyiz. Bilinçaltımızda sadece bebekliğimizden beri olanlarla değil, eski enkarnasyonlardan kalan şeylerle bile karşılaşmamız mümkündür.

Bilinçaltının temizlenmesi, onda saklı olan şeylerin açığa çıkması ve anlayışla karşılanıp kabullenilmesi, çok derin ve zorlayıcı şeyler için de kişinin kendisini afetmesi ve baskıların kişi üzerindeki gücünü kaybetmesi ile gerçekleşir. Onlar artık bilinçaltı baskılar olarak değil fakat işlenmiş bilgiler olarak mevcutturlar. Aslında pek uygun bir misal olmasa da kişinin bilinçaltı karşılaşmasını ruhların ölümden sonra yaptıkları söylenen hayat murakebesi, kendini tartmak ya da sorgu melekleri ile karşılaşmasıyla eş olan fakat ölmeden önce gerçekleşen bir durum olarak kabul edebiliriz. Belli aşamalardan sonra bilinç ve bilinçaltı arasındaki köprüler artık köprü olmaktan çıkarlar ve uçurumun iki yakası birleşmiş olur. Bir anlamda kişinin bilinci, bilinçaltını da kapsayarak genişlemiş olur ya da tam tersine bunu, bilinçaltının genişleyip bilince hakim olması olarak da kabul edebiliriz.

Herşeye rağmen Yolcu, yukarda da söylenildiği gibi kendi bilinçaltındaki bazı şeyleri tam olarak temizlemeyi istemeyebilir de. Her duygusunu yok eden bir kimse kendi iç huzuruna bile sahip olamaz çünkü huzur duymak da bir duygudur. Kısaca kişi,

kendisini fiziksel aktivite içinde tutacak bazı şeylere muhtaçtır.

Sonuç olarak bilinçaltını birleştiren yolcu majikal bilgiyi ve enerjiyi daha rahat anlar, daha güçlü karşılar. O artık dış boyut enerjileri için, kendi bilinçaltını çevirmen olarak kullanmak ihtiyacında değildir. Artık kendisi yabancı dili öğrenmiş, ana dili haline getirmiştir.

Buraya kadar olan bölümlerde Kat gezilerinin ve Astral çıkışların amaç ve işlevlerini kısaca gördük ya da görmeye çalıştık. Aslında konu ile ilgili olarak söylenebilecek fazla birşey de yok. Bunlardan sonra bilinmesi gereken; bu kat gezilerini hazırlayan ya da hedefli büyü çalışmalarında kullanılan enerjileri toplayıp yönlendiren mantra, zikir, talisman, Kblan Tragna ekolü sembolleri gibi şeyler ve bunların nasıl çalıştıklarını incelemektir. Bunların hepsi de ilerdeki bölümlerde ayrı ayrı ele alınmaları gereken ana konulardır.

Şimdi katların girişi ve insanın katlarda karşılaşabileceği şeyleri genel bir karışım halinde görerek katların bilebildiğimiz yapıları hakkında fikir edinmeye çalışalım. Buna başlamadan önce de bir şeyin tekrar hatırlanması gereklidir. Burada anlatılan herşey ilk iki yolcunun vizyonlarından ibarettir. Astral bölgelerin kesin ve mutlak görünümleri değildir. Zaten dünyada bugüne kadar kim Astral bölgelerin kesin ve mutlak yapılarını anlayabilmiştir ki? Belirtildiği gibi katlarda kişilere göre değişmeyen şeyler özel sembollerdir fakat bunlar bile kişiden kişiye değişmese bile bir ekolden diğerine değişirler. Bu bölümde de zaten söz konusu özel sembollerden ya hiç bahsedilmiyor veya çok az temas ediliyor.

Astral planlardan bahsetmeye başladığımızdan bu yana yer yer *"Kat geçişi, Katları geçmek, Üst Katlara geçiş"* gibi deyimler kullanıldı. Bu ifadeler belli bir Kata uğramayı ve Geçiş de oradan alınması gereken şeyin alınmasına veya bir şeyi yapmaya

yetecek kadar kalınmasını anlatır. Kat geçişi veya bir Katı geçmek asla o katın bütününü dolaşıp, haritasını çıkartmak değildir.

Katları anlatırken onların Sıfır'dan, Ondört'e kadar olduğunu söylüyoruz fakat bu ifadelerde kesinlik yoktur. Çalışmalarımız sırasında Katları bu şekilde gördük. Yani Sıfır Katından başladık ve Ondördüncü kata kadar ilerledik. Bu aşamada çalışmanın ana yapısında bazı değişiklikler oldu ve Kat çalışmaları öncelikli olmaktan çıktı. Şayet aynı tempoda devam edilseydi belki başka katlar da görülecekti. Aslında Katların Sıfır ile dokuz ya da On arasında olmaları gerekmektedir. Saki ile en başta yapılan konuşmalarda da bu anlatılmıştı. Çalışmaların Sekizinci kattan sonraki aşamaları zaten fazlasıyla karışık ve o sıralardaki şartlar gereği düzensizdi. Sekizinci kattan, Dokuz'a geçildi, Dokuzdan sonra değişik bir ritüelistik çalışma ile daha bir üst aşamaya girildi. Bu noktadan sonra Katlarda karışık olarak çalışıldı. Dönem dönem alt bölümlere inildi. Özet olarak yapılan çalışmalarda görülen şeyler bizlere yeni bir kat olarak verilmiş veya biz öyle algılamış olabiliriz. Yani Onuncu kattan sonrası aynı katın bölümleri olabilir. Kblan Kitabında başlangıçta Ondört adet Kattan bahsedildiği için burada da, Ondört kat olarak yazıyoruz. Aslında Katların gerçekte kaç adet olduğu Onuncu kattan sonra pek önem taşımamaktadır. Ayrıca, Katları Sıfır ile Ondört arasında olarak kabul etsek bile gene de yanlış söylemiş olmaktayız çünkü Katların bir de Giriş bölümü bulunmaktadır.

Giriş de Astral âlemin bir parçasıdır. Astral âlem de Katlardan yani değişik seviyelerden meydana geldiğine göre, Giriş de ayrı bir bölümdür. Bunların tam olarak anlaşılmasının hem önemi hem de pratik bir faydası yoktur. En iyisi herşeyi, üzerlerinde fazla yoruma girmeden alındığı gibi bırakmak ve yansıtmaktır. Katları incelemeye Giriş'le başlamak gereklidir.

GİRİŞ

Astral katlara giriş çalışma gurubunun ya da o zamanki çalışma gurubu olan iki kişinin, Saki ile karşılaşmasıyla başlamıştır.

Saki karşılaşmasından önce uzun süre İslami Havâss, İbrani Kabalası ve Eski Mısır tanrı formlarına ve de özellikle Eski Mısır tanrı formlarından biri olan ***Sekmet***'e yönelik özel çalışmalar uygulanmış, Sekmet çalışmalarında Astral âlemin bazı bölgelerinde oldukça başarılı sonuçlar alınmıştı. Kblan Tragna çalışmalarının başlamasında Sekmet önemli bir faktördür.

Sekmet çalışmaları oldukça kapsamlı ve ilginç olmakla birlikte bu yazıda bulunması konuyu saptıracaktır. Amacımız majikal çalışmalara genel bakış değil de Katlara giriş sırasında karşılaşılan şeyleri anlatmak olduğuna göre Sekmet'i o gaye ile yazılmış bir bölüm ya da ayrı bir yazıda incelemek gerekir.

Gene Sekmet'e yönelik yapılan bir çalışmada, Astral Bölgedeki imajinatif alanda, o anda yapılan rastgele bir çalışmayı bitirirken Saki ile karşılaşıldı. Büyük bir ayna görüldü. Saki yolcuları buradan geçirip, dışarı çıkarttı. Dışardan bakılınca içinden çıkılan mekanın bir piramit şeklinde olduğu görüldü. İlerde başka bir piramit vardı. Bu biraz büyükçe ve siyah renkli bir piramitti. (*Burada sıksık geçen Piramit kelimesi bu konuyu ilk defa okuyan kimselere hemen Eski Mısır piramitlerini çağırıştırabilir. Halbuki görülen piramit şekillerinin Eski Mısır Piramitleri ile geometrik şekilden başka ilgileri yoktu. Herşeyden önce öyle üstüste yığılan taşlardan yapılmış piramitler değillerdi.*

Yaklaşık olarak ve tabii bizim ölçülerimize göre yirmi metreden fazla olmayan yükseklikteydiler. Bazıları da çok daha ufaktı. Yan kenarlar basamak şeklinde değil, düz metal levhalardan yapılmış gibiydiler. Çeşitli renklerde olabildikleri gibi, nikelajl yapılmış gibi parlayanları da vardı.)

Görülen Siyah piramite girildi. Bu piramitin içinde bazı odalar vardı. Duvarları kütüphane şeklinde olan bir çalışma odasına girildi. Odanın ortasında, üzerinde yaklaşık olarak yirmi santim yüksekliğinde kristalden yapılmış bir piramit olan büyük ve siyah mermerden yapılmış bir çalışma masası vardı. İlk birkaç görülüşünde bu piramit içinden sarı pırıltılar gelmesi nedeniyle altından zannedildi. Piramit masanın üzerinde oturmuyor, on santim kadar yüksekte, saat aksi yönde yavaş yavaş dönüyordu. Saki, bundan sonra yapılacak olan çalışmalarda ilk giriş için bu odaya konsantre olunması gerektiğini belirtti.

Çalışmaların sonraki bölümlerinde katların dolaşılması için devamlı olarak dışarı çıkılmıştır. Ancak Saki talisman ve o zamanlar için gereken ve yolcular tarafından istenen basit majikal bilgileri daima bu odada vermiştir. Burası bir tür izolasyon bölgesi gibidir. Burada karşılıklı iletişim ve Saki'nin istediği bir çizimi gösterebilmesi, bizi anlayabilmesi ve kendi meramını anlatabilmesi çok daha güçlüydü. Anlaşılacağı gibi o sıralarda, anlatılan bu mekanın dışındaki bir yerde Saki ile anlaşmak pek kolay olmuyordu. Saki ile birlikte birçok yer geziliyor, basit ve zaruri şeyler konuşuluyor fakat ciddi ve detaylı şeyler ancak bu mekanda konuşulabiliyordu. Bu durum ikinci kata ulaşana kadar bu şekilde devam etti.

İlk çalışmalarda iletişim sorunlarının yanısıra başka zorluklar ve ani şoklarla da karşılaşıldı. Mesela bir

defasında Saki ile yapılan fiziksel bir kontak oldukça korkutucu bir fiziksel şoka sebep olmuştu. Fiziksel kontak denilince, tabii ki, Saki ve yolcular Astral plandaydılar. Saki'nin Astral formu, yolcunun Astral formuna dokunmuştu. Ancak şok fizik plandaki bedende kötü şekilde hissedildi, ani bir sıçramaya sebep oldu, yolcular elele tutuşup, topraklama sağlayana kadar yüksek voltajlı bir elektirik çarpması gibi etki gösterdi. Ancak Saki bunun şart olduğunu, yakın temas gerektiğini söyledi. Buna katlanmanın gerekli olduğunu söyledi. Sonraki çeşitli fiziksel bütünleşmelerde böyle bir olay yaşanmadı. Saki'nin anlattığına göre yolcuların fizik bedenleri bu gibi temaslara alışık değildi ve ilk şoktan sonra bedenler alışıyordu. Sonraki temaslarda enerji aynı, hatta çok daha güçlü olduğu halde duyulmuyordu.

Başlangıç için belirtilmesi gereken son şey Saki'nin tercih ettiği görünümün tarifidir. Aslında bu görünümün Saki'nin tercihimi yoksa bizim bilinçaltı yakıştırmamız mı olduğu da o zamanlar için şüpheli bir konuydu. Çok daha sonraları hiç bir zaman Saki'nin gerçek görünümünü ki, tabii böyle bir görünüm varsa, göremediğimizi anladık. Gene de onu ilk karşılaştığımız formda düşünmeyi tercih ediyoruz. Ondan, yıllarca sonra alınan en son imaj elektirik şeraresi mavisinde bir enerji topuydu. Daha sonraları hiç bir form alınmaz ve sadece zihinde varlığı hissedilir hale geldi. Her ne ise. Saki o zamanlar, uzun, kapşonlu ve siyah bir cüppe giyiyordu. Bu cüppe bizim çalışma kılıklarımızın aynısı idi. Saki ince, uzun yüzlü, sivri kulaklıydı. Göğsüne, solar plexüse kadar inen sivri bir sakalı vardı. Kabak kafalıydı. Gordon isimli çizgi romandaki imparator Ming'e oldukça benziyordu.

Sonraki yıllar içindeki çalışmalar sırasında Saki'de de bazı değişimler meydana geldi. Mesela yıllar sonra cüppesinin

rengi beyaz oldu. Sakalları beyazken siyahlaştı. Bu gibi görünüm değişikliklerinin olası sebepleri ilerki bölümlerde ayrıca ele alınacaktır.

İlk zamanlarda, yani ilk bir, birbuçuk yıl içinde Saki daha mekanik bir kişiliğe sahipti. Espiri anlayışı sıfırdı. Adeta bir bilgisayar gibiydi. İstenen bilgiyi metodik ve kuru bir şekilde veriyordu. Geçen zaman içinde yavaş yavaş kişiliklerimiz karışmış olabilir. Bizlerde daha derin sezgiler, her olaya daha mantıklı yaklaşımlar ve isbetli yorumlar yapabilmek gibi şeyler gelişirken Saki'de de espiri anlayışı oluştu. Mesela ilk günlerde *"Yok devenin başı"* gibi bir cümle sarfetsek, o ciddiyetle devenin başını anlatmaya ya da anlattığı şeyle deve başının ilgisi olmadığını söylemeye çalışıyordu. Tabii Saki'deki değişimler geçen zamanla birlikte iletişimin artması ve sağlamlaşması nedeniyle de olabilir.

Gerek Saki ve gerekse katlarda karşılaşılan diğer varlıkların görünümleri gördüğümüz çeşitli filmler ve çizgi romanlardaki tiplere benziyordu. Hepsi olmasa bile çoğu zaman bu böyleydi. Bunun sebebi, katlardaki zeki enerjileri bilinçaltımızın bizim anlayabileceğimiz şekilde, onlara en fazla uyan formla tercüme etmesi olabilir.

YOL

Siyah piramitten çıkıldığı zaman bir çöl manzarasıyla karşılaşılır. Hava son derece durgundur. Hiç bir ses ya da rüzgar esintisi, herhangi bir haraket yoktur. Sanki zamanın donduğu bir ortam gibidir. Biraz ilerlenilince manzara değişir. Çevre yeşerir, bitki ve çiçekler arasında yürünür fakat atmosferdeki yoğun basınç ve durgunluk, ölü atmosfer sürmektedir. Burası aradaki bölgedir. Bir tür alacakaranlık bölge deyebiliriz.

Siyah piramit ve bu bölge dünya astralında, dünyaya en yakın boyuttadır. Biraz daha ilerlenince sağ tarafta oldukça yüksek bir duvar görülür. Bunun neyi sembolize ettiği anlaşılamamıştır. İlk geçişlerde büyük taşlardan yapılmış bir duvar olarak görüldü fakat yıllar sonra aynı bölgeye girilince duvar çok daha ayrıntılı olarak farkedildi. Taşların aralıkları, eskilikleri, üzerindeki bir çok çizim ve harf farkedildi. İlk geçişlerde bilinç daha kapalıydı ve ancak farkedilmesi şart olan şeyler farkediliyordu.

Duvarın üzerinde o zamanlar için hiç bilinmeyen bir yazı türü ile yazılmış olan harfler, değişik şekiller vardı. Yolculuk ilerleyip, Beşinci kat bitirildikten sonra Saki yolcuları gene bu duvarın önüne getirip, çalışmalarda kullanılan değişik Astral dili, Zikir kelimelerini ve Tisan alfabesi ismini verdiği majikal alfabeyi bu noktada öğretti ve ancak o zaman duvardaki yazıların bu alfabe ile yazılmış şeyler oldukları anlaşıldı ve yazılanlar okundu. Bununla beraber anlamları bugün bile bilinmeyen veya daha doğrusu öğrenilmeye gerek görülmeyen başka semboller ve daha yabancı harf karakterleri de vardı.

Bu duvar ve bölge hakkında Saki'den alınan bilgiler öz olarak aşağıdaki gibidir.

> *"Burası başlangıç yeri, alfabenin ve girişin öğrenim noktasıdır. Bu yoldan alınan majikal ekol, alfabe, bilgi, piramitlerle ilgili uygulamalar Millattan 5000 yıl öncesinden gelen bilgiler ve geleneklerdir. Atlantis uygarlığında bilinirlerdi. Aynanın kullanılışı ve piramit uygulamaları o çağlara aittir. Majikal ekolün kaynağı bu günkü Tibet bölgesine odaklanır. Piramitler de öyledir. Piramitler Eski Mısır'da görülmelerine rağmen Mısır'dan çok daha eskiye dayanırlar. Buradaki bölge*

de Tibet'in astraldaki yansımasıdır."

Saki daha ilk görüldüğü gün duvar bölgesi hakkında bunları söylemişti fakat bu sözler zamanla bizim tarafımızdan unutuldu, dikkatimizden kaçtı. Aradan aylar geçtikten ve Beşinci kat bitirildikten sonra Saki gene buraya dönerek alfabeyi burada öğretti. Çalışmaların bir çok değişik konusuyla ilgili buna benzer şeyler olmuştur. Saki'nin ilk günlerde söylediği bazı şeyler unutuluyor ve aradan yıllar geçtikten sonra o konu ortaya çıkınca Saki; *"Böyle dememiş miydim?"* diye hatırlatıyordu. Tabii bunları ancak çalışma notlarına bakarak hatırlamamız mümkün oluyordu. Aslında pek bir önemi olmayan bu konunun bu derece üzerinde durulmasının sebebi bir noktada çalışmalara, en azından kendimize karşı başka bir ispat getirmek içindir.

Benzerlerini defalarca gördüğümüz bazı aldatıcı ruh celseleri vardır. Bu çalışmalarda temas kurulan varlık birçok şey söyler. Bir konu hakkında şöyle yapılacak diye programlar çıkartır. Konuşulan varlık sadece medyumun ya da celseye katılanların toplu bilinçaltlarından çıkan birşey, bir uydurma olabilir. Kendisini önemli bir bilgi kaynağı olarak göstermeye çalışan basit bir varlık olabilir. Kısaca herşey olabilir. Bu anlatılan şeylerin hiç birisi bir süre sonra hatırlanmaz ve aynı şey hakkında ilerdeki haftalar içinde farklı şeyler söylenir. Verilen bilgiler, aynı konuya dönüldükçe değişik değişik olur. Bu açıdan, Saki'nin anlattıklarının tutarlı olup olmadığının ve yıllar sonra bile aynı konuya dönülebilmesinin bizim açımızdan önemi vardı. Bu kendimizi ve görüşülen enerjiyi test etmek için gereken ve olumlu sonuçlar alınınca bize rahatlık veren bir durumdu.

Duvardan sonra büyük ve ışıltılı bir sütunla karşılaşılır.

Sütun parlamaz fakat kendiliğinden ışıklıdır. Üzerinde gene bazı işaretler vardır.

Sütun geçildikten sonra çok büyük ve bir merdivenle çıkılan bir tapınakla karşılaşılır. Her şey beyaz mermerdendir. Burası için Saki; ***"Tanrı ile Şeytan'ın birleştiği yer"*** deyimini kullanmıştır. Bu isim ya da sembolik anlatım Tanrı ve Şeytan'ın bir araya toplanmasını değil, Tanrı ve Şeytan kavramlarının kaybolmasını, bir farklılık ifade etmediklerini anlatır.

TANRI VE ŞEYTAN'IN BİR OLMASI

Burada Tanrı ve Şeytan kavramlarının bir olması fikrinin biraz üzerinde durulması gerekir. İnsan anlayışı kendi dinsel ve kültürel gelişiminden etkilenir. Şeytan Kur-an'a göre kovulan bir melektir. Tanrı'ya karşı gelmiştir. Bunun nedeni de insanın yaradılışına ve kendisinden üstün bir varlık olmasına tahammül edememesidir. Tanrı onu kovunca insanı saptırmak, Tanrı'nın yolundan ayırmak için kıyamete kadar zaman ve izin ister. Bu izin Tanrı tarafından verilir ve İblis kendisinin tarafında olan başka meleklerle birlikte dünyaya ya da bizim anlayışımıza göre madde planına iner. Ondan sonra da bütün gücü ile insanları kandırmaya çalışır, günaha teşvik eder, Tanrının yolundan uzaklaştırır.

İslami geleneklere ve masallara göre de hernedense Şeytan fazlasıyla düşük seviyeli hatta bir çok insanın onunla zeka yarışına girerek yenmesine bakılırsa geri zekalı, zavallı bir mahluktur. Buna karşılık Hıristiyan inancına göre Şeytan çok korkulan ve çok güçlü bir varlıktır. Hiç bir zaman açık açık zikredilmiş olmamasına rağmen Hıristiyanlığın bu konudaki literatürü incelenirse;

Hıristiyan geleneğinin Şeytan'ı Tanrı'nın düşmanı ve eşit güçte olan bir rakibi olarak gördüğü anlaşılır. Hıristiyan anlayışına göre Şeytan insandan çok Tanrı ile savaş halindedir. Hatta kendisi de negatif kutbun tanrısıdır. İncil'in her versiyonunda İsa'nın Şeytan tarafından sınavdan geçirildiği, yani bir noktada İsa'ya müdahale edebildiği, ondan güçlü olabildiği anlatılır.

Majikal anlayışımıza göre bu fikirlerin ve anlatımların hiç biri tam olarak doğru olamazlar. Kutsal kitaplardaki konuyla ilgili bölümleri kabul ediyoruz. Bunu söylerken herhangi bir dine hoş görünmek gibi bir kaygımız da yok. Kutsal Kitaplar da doğrudur fakat onlardaki herşey sembolik anlatımlar içinde olduğu gibi, hangi tarihlerdeyse o tarihlerde yaşayan insanların anlayış, bilgi ve kültürüne göre bu tarafa geçirilmiş diğer bir deyişle yazılmış şeylerdir. Mesela Kur-an'da açık açık Ay'a yapılan yolculuk, Satürn roketlerinin işleyiş sistemleri, yerçekiminden kurtuluş yazıyor olsaydı o dönemdeki insanlar bundan ne anlardı? Bu gibi anlatımlar fazladan bir sürü hurafenin doğmasından başka işe yaramazdı. Şayet bir okuyucu kitlesine hitap etmek istenirse, o okuyucu kitlesinin belli bir yöne çekilmesi gerekirse yazılan şeyler söz konusu kitlenin anlayacağı ve onaylayacağı şekilde olmalıdır. Herşey açık açık anlatısaydı belki ifade edilmek istenen şey dönemin peygamberi ve düşünürleri tarafından anlaşılırdı fakat Kutsal Kitapların asıl hedef kitlesi olan insan yığını herşeyi yanlış anlardı. Gene de bazı şeyler Kutsal kitaplarda şifrelenerek anlatılmıştır. Şeytan da Tanrı'dan oluşmuştur ve gerekli negatif bir güçtür. Bir noktadan sonra Şeytan'ın negatifliği de kalmaz. Yani bir noktadan sonra Negatif, Pozitif farklılığı da olmaz. İkisi bir olur.

Aslında Astral âlemin girişinde karşılaşılan bu tapınak görüntüsü ve ifade ettiği fikir bütün çalışmanın özüdür.

Bütün katları ve sonunda insanın kendisini ve gerek kendi içinde gerekse Astral bilgelikte ulaşması gereken noktayı sembolik olarak ifade eder.

TANRI FORMLARI

Yola devam edilir ve daha ileride, tapınağın içinde uzun bir merdiven görülür. Merdivenin iki yanında değişik ve acayip varlıkların heykelleri vardır. Merdivenin tepesinde, oturmak için değil de sembolik bir şey olduğu belli olan çok büyük bir taht görülür. İki yanında iki sütun ve arkasındaki duvarda büyük bir altın disk vardır. Diskin üzerinde de renkli bir sembol vardır. Bu disk için Gücün temsilcisi denilmiştir. Üzerinde kimsenin oturamayacağı tahtın tapınağından çıkılınca da her yanın beyaz mermerden olduğu farkedilir. Yolun üzerinde iki yanda dörder tane heykel görülür. Bu heykeller çok çok büyüktür. Kadim tanrı formlarıdır. Bunlar, sekiz tane değişik tanrı formudur. *"Koruyucular"*, toplu ismiyle anlatılmışlardır. Burada da çok tanrılı bir sistemden bahsedilir gibi olmaktadır fakat gerçek bu değildir. Burada karşılaşılan formlar Tanrı'nın değişik güç ve vasıflarının değişik heykellerde tecessüm etmiş halleridir.

Sekiz formun heykelleri de geçildikten sonra uzun merdivenden çıkılır. Merdivenin de iki yanında sütunlar vardır. Yukarda iki kanatlı büyük bir kapıyla karşılaşılır. Kapı sağ yanda kalmaktadır ve iki sütun arasında zincirle bağlı büyük bir gong vardır. Zenciye benzeyen iriyarı bir adam elindeki tokmakla gonga vurur ve ses tınısı kapıyı açar.

KAPI

Kapının arkasında aşağıya ve yukarıya doğru uzanan onüç kat vardır. Katlar arasındaki uzaklığın, bize göre, 150 basamak olduğu söylenmiştir. Ancak bu sadece bizim, çalışma içindeki durumumuzla ilgili izafî bir ölçüdür. Aslında katlar zaten içiçe, aynı yer ve zamanda bulunmaktadır. Gerçekte merdiven de yoktur. Merdiven bizim bilincimiz için gereklidir.

İlk görüldüğünde kapının ardında sisli bir boşluk vardı. Sisin içinde hemen hemen her renkten oluşan renk girdapları dansediyordu. Işıltılı, gümüş gibi bir sis. Bizler o boşluğa dalmakta tereddüt edince, bir süre sonra merdiven belirdi. Yani buradaki merdiven, olmayan bir merdivendi aslında. İşin doğrusu Kapı diye birşey de yoktu. Bunlar imajinasyon ürünü şeylerdir, fakat bu imajinasyon bize ait bir imajinasyon değildir. Sanıyoruz ki bu sembolik kapı, merdiven gibi görüntüler bizim rahat algılayabilmemiz için bilinçlerimizde kasıtlı olarak uyandırılan imajlardı. Bizim kapının ardındaki boşluğa dalmakta tereddüt etmemiz üzerine gerek görülerek bir merdiven imajı oluşturuldu. Şunu da hatırlatmakta fayda var ki, ilk gelişimizde burada merdiven yoktu. Kapıdan girmekte tereddüt edildi ve o noktadan geriye dönüldü. İkinci gelişte de bir süre sonra merdiven oluştu. Kapının öbür yanı için Saki *"Burada herşey var. Herşeyi göreceksiniz ama inanmayın. Hepsi boştur. Yarısı da yalandır"* demişti.

O zamanki zannımıza göre her katın özel bir vasfı ve rengi vardı. Fakat sonraları edindiğimiz bilgi ve tecrübelere göre Katlarda bazı hakim renkler olmakla birlikte öyle özel bir renk ya da tek noktaya odaklanmış özellikler yoktur. Her katta, her renk vardır. Her deney yaşanabilir. Katların

özellikleri bu gibi insani ölçülerin daha dışında olan şeylerdir.

Burada anlatılan giriş beşinci kat seviyesindedir. Yolcular bu noktada bir tercihle karşılaşırlar. En alta inip, oradan kademe kademe yükselmek, yukarı çıkıp, aşağıya doğru öğrenmek ya da direk giriş. Bu durum kişinin kendi tercihine bağlıdır fakat bir defa tercih yapılıp, girildi mi, bir daha değiştirilemez. Mesela birinci kattan, birdenbire dördüncü kata çıkılamaz fakat daha önce geçilmiş olan, altta kalan katlara istenildiği gibi gidilebilir. Mesela dördüncü kattan ikinci, birinci ya da sıfır katına doğrudan geçilebilir fakat beşinci kat atlanıp, altıncı kata geçilemez. Altıncı kata ilk defa ulaşabilmek için önce beşi, bir defa geçmiş olmak gerekir.

Bu noktada hemen hemen herkesin ve hemen hemen bütün majikal ekollerin düştüğü bir hataya işaret etmek gereklidir. Kişiler hangi ekol söz konusu olursa olsun ***katları*** ya da Kabalistik geleneğe göre ***Sefiraları*** bir okulun sınıfları gibi görme eğilimindeler. Mesela, beşinci sınıfın öğrencileri, birinci sınıf öğrencilerinden daha bilgili ve büyüktür. Gerçi yolculuk bütün olarak bir eğitim dönemidir fakat katlar bir okulun sınıfları değildir. Ayrıca katlar, askerlikteki rütbe, memuriyetteki kıdem sırası gibi bir şey de değildir. İnsanın bu işteki değer, rütbe ve kıdemi bulunduğu ya da ulaştığı katın kaçıncı kat oluşuyla ölçülmez. Buyüzden Kblan Tragna ekolünde belli dereceler, rütbeler, aptalca hiyeraşik düzenler yoktur. Masonluk dahil bütün batılı ezoterik ekoller kendi içlerinde belli bir hiyeraşik düzen kurmuşlar ve her derece için belli isimler, semboller oluşturmuşlardır. Bir üst, ast ve astın üste saygı ve itaati kavramı oluşturmuşlardır. *Bizim düşüncemize göre bu, insanın kendi küçüklüğünü göstermektedir.*

Girişte tercih yaparak başlama noktasını kararlaştırmak mümkün olduğuna göre, iki farklı insanın birisi yukardan aşağıyı, diğeri aşağıdan yukarıyı tercih edebilir. Bu durumda, aşağıdan başlayan yolcu beşinci kata kadar ulaştığı zaman, yukardan başlayan da onbire kadar ulaşmış olursa durum ne olur? Yukardan başlayan, geldiği katın ismi onbir diye daha yüksek seviyede mi olacaktır? Tabii ki, hayır. Aşağıdan giren sıfır dahil altı kat geçmiştir. Yukardan başlayan ise sadece üç kat geçmiştir. Burada yolcunun derecesini belirleyen Astral âlemde ne kadar kaldığı ve ne kadar katı tanıdığı ve kendi bilinçaltı ile ne kadar uyum sağladığıdır. Bulunduğu katın sayısı ya da yüksekliği değildir. Aynı şekilde üst katlarda bulunabilmek bir rütbe, kabiliyet, üstünlük belirtisi değidir.

MERDİVEN

Burası aslında *"Olmayan Merdiven"* dir. Karşılaşılan bütün kapı, geçit, merdiven gibi sembollerin insan astral bedeninin çeşitli boyut değişimlerini ifade ettiği söylenmiştir. Katlar arasında yükselmek kişinin beyninin kullanılmayan kısımlarının kullanılmaya başlamasını sembolize eder.

"Her çıkılan basamak beynin başka bir noktasının açılmasıdır."

Saki.

Katlarda yükselirken devamlı olarak baş ağrısı çekmek olasıdır ve bunları aspirin ya da herhangi bir yatıştırıcı ilaç da kesemez. Burun kanamaları ve benzeri rahatsızlıklar bu yüzdendir. Çalışmaların ilk zamanlarında yolcular yoğun baş ağrılarından şikayet ederler. İlaçla uyuşturulamayan bu ağrılar bildik baş ağrılarından biraz farklıdırlar. Çok aşırı rahatsız edici değillerdir fakat gene de onlarla yaşamak

rahatsız edicidir. İlk katlardaki yolcularda ya da en azından bazı kimselerde gece uyurken veya günlük hayatta burun kanamaları olabilir. Bunlar ilk anda korkulacak şeyler gibi görünmekle birlikte aslında tehlikeli değildir.

Kapıdan girilince sarı ve mor sis kümeleri içinde aşağıya inilir. Merdiven çok uzun, bizim ölçülerimize göre 750 basamak inmenin karşılığıdır. *(Bunlar yaşanırken, üşenmeden ve tabii aptalca bir tutumla hassas bir şekilde saydık).* Daha doğrusu bu, bilinç ve bilinçaltının alışma süresidir. Bununla beraber kişiden kişiye uzunluk daha fazla ya da az olabilir. İniş sırasında içinde bulunulan fizik ortamda ısınma olur. Fiziksel çalışma odasında sert hava akımları, ani baş ağrıları, aşırı çatırtı çuturtu olabilir. Bunların hissedilmesi aynı odada bulunan ve çalışmaya iştirak etmeyen kimseler için de geçerlidir.

Merdiven taştır. İki yanda büyük ve muntazam taşlardan örülmüş sonsuz yüksek duvarlar vardır. Duvarlardaki karşılıklı olarak yanan meşaleler yolu aydınlatır. Merdiven sola doğru kıvrılarak iner. Sanki çok çok geniş bir kule merdiveni gibi. Birinci kat hizasına gelince her iki yanda da kapalı kapıların olduğu görülür. Bunlardan çeşitli iniltiler ve ızdırap çeken insan sesleri gelmektedir. Bu kapıların ardında buralara yanlışlıkla gelenlerin, fizik planda obsede ya da posese edilen kimselerin astral kalıpları ya da ruhları vardır. Fazla merak ve ihtirasın kurbanı olan kişilerin ruhları da buradadır. Maji sanatlarıyla ilgilenen, uygulayan, basit büyücülük yöntemleri kulanmaya çalışan herhangi bir kimsenin bu bölgeye yanlışlıkla girmesi mümkündür.

Kişiler majikal çalışmalarda bilinçsizce bu bölgeye kayabilirler. Kişiler katlarla ilgili çalışmalar yapmasalar da, büyücülük benzeri şeylerle uğraşanların astral enerjileri kendileri farkında olmasalar da sıfır katına kayabilir.

Spiritüel medyumlar da aynı şekilde buraya gelebilirler. Bunların dışında obsesyon ve özellikle de kaba ve mütecaviz obsesyonların obsedörleri genellikle bu katın varlıklarıdır. Eğer bu gibi varlıklar yeterince uzaklaştırılmamışlarsa kurbanlarını onun ölümünden sonra da bırakmazlar. Getirip bu bölgenin bir yerlerinde hapsederler. Ruh buradan ya hiç kurtulamaz ya da çok çok uzun zaman gömülüp, ızdırap çeker.

Astral beden olarak buraya hapsedilenlerse majikal etkinlik olarak sıfırlanırlar. Gelişimleri durur, fizik beden devamlı olarak ağır ve kötü titreşimler altında kalır. Bu insanlar aldıkları etkileri kendileri taşıdıkları gibi çevrelerine de yansıtırlar. Obsede durumda olan ya da Astral beden olarak hapsedilmiş olan kişiler özellikle katıldıkları ruh celseleri ve benzeri şeylerde çevreleri için tehlikeli olurlar. Bunlar yaklaştıkları kimselere kötü titreşimler yansıtmak kadar yeni yeni obsesyonlara da yol açabilirler. Bu gibi kimselerin katıldıkları ruh celseleri çok ağır ve kirli ortamlardır. Bu gibi kurbanların ölüm sonrası durakları ise burasıdır. Spiritüel terminolojiye göre bu gibi varlıklar ağır teşevvüştedirler.

"Yapılan bazı majikal çalışma ya da Astral yolculuk denemeleriyle bu bölgeye rasgele ya da yanlışlıkla da girilebilir fakat bu gibi girişlerde bir şey öğrenilemez."

Saki

Merdiven bittikten sonra sağa dönülür, ya da bu çalışmanın yapıldığı odadaki bilinç durumumuza göre, bize göre sağa dönülür. Yani yol sağa kıvrılır ve hala aşağıya doğru meyillidir. Her yan aynı şekilde taşla örülmüştür. Duvarlarda gene meşaleler takılıdır. Tünelden çıkılınca karanlık gece ortamıyla karşılaşılır. Zemin çimen üzerinde yüründüğü hissini vermektedir. Burası ana zemindir.

"Var oluşun başlangıcı. Ana zemin. Bütün Evren bunun üzerinde kuruludur."

Saki.

SIFIR KATI

Çalışmaların yeni başladığı, Kblan kitabının ilk alındığı ve notların bir bütün haline getirilişi sıralarında Sıfır katını, Kabalistik çalışmalardaki *Malkuth* bölgesi ile bir kabul etmiştik. O zamana kadar, bu şekilde kat veya seviye sistemi olan, Kabala'dan başka sistem tanımamıştık. Daha doğrusu Kabala kadar mükemmel tasnif edilmiş bir sistem görmemiştik. Dolayısı ile karşılaşılan şeyleri kendi bildiklerimize uydurmaya çalışarak bilincimizde daha rahat bir anlayış uyandırmaya çalışmamız normaldi. Daha sonraları burayı *Kliphoth* ya da *Malkuth Kliphoth*'u ile eşlemeye çalıştık fakat sonraları bunun bir aptallık olduğunu farkettik. Çünkü söz konusu olan ekol tamamen farklı bir şeydi. Ayrıca artık bu sistemi, herhangi bir diğer sistemle karşılaştırma gereği de duymuyoruz. Sıfır katı, sıfır katıdır.

Sıfır Katı madde âlemine en yakın olan Astral bölge tabanıdır. Katlarda da madde boyutları gibi, seviye arttıkça yoğunluk azalmaktadır. Bu yüzden Sıfır'a ulaşan yolcular büyük bir yoğunlukla karşılaşırlar. Bu yoğunluk hemen hemen her şeyde duyulur. Aslında burada hissedilen yoğunluk birkaç değişik şekilde izah edilebilir. Belirtildiği gibi Sıfır Katı maddeye en yakın olan Astral plandır ve tabii ki onun kendi maddesel yoğunluğu diğer katlardan fazladır ancak bu durumun açıklanması gereken başka yönleri de bulunmaktadır.

Yukardaki bölümlerde Astral âlem'in insan bilinçaltı ile çok yakın ilişki ve iletişimde olduğundan bahsetmiştik. Sıfır katı insan bilinçaltındaki en maddesel, en ilkel ve bastırılmış kayıtlarla, içgüdülerle, korkularla ilişkili ya da tabir caizse etkileşimli bir mekandır. Buraya ilk defa gelen yolcu bu ağırlıkları da algılar. Henüz bilmemekle birlikte kendi bilinçaltındaki en ilkel yanlarla karşılaşmıştır. Bu durumda da belirsiz iç sıkıntıları ve yoğun basınçlar hissedebilir.

Çalışmanın ya da yolculuğun bu noktasında yolcuyu bekleyen bir tehlike vardır. Çalışmalara heves eden, Majikal çalışmadan sadece *"Ahmet, Ayşe'ye aşık olsun"* fikrini anlayan veya sadece dağişik bir fantazi yaşamak için bu çalışmalara başlayan kimseler ve hatta tam bilinçli ve istekli olarak ciddi bir şekilde başlayan kimseler dahi bu noktada karşılaşabilecekleri iç sıkıntıları, nedensiz endişeler ve belki de kabuslara dayanamayabilirler. Buarada bilinçaltı da kendi sırlarını açığa vurmak istemez ya da daha bilimsel bir ifade ile kişi bilinçaltının açığa çıkmasını, bununla yüzleşmeyi gene bilinçaltı seviyesinde istemez.

Tabii bu sıkıntılı durumlar sadece çalışmalarla sınırlı değildir. Kişi günlük hayatında da neden endişelendiği hakkında en ufak bir fikri olmadan endişe duyabilir, iç sıkıntıları yüzünden bunalabilir. Çevresindeki insanlar ve olaylar ona karşı tutumlara da girebilirler. Bunun nedeni de bazı Astral güçlerin kişiye karşı çalışması, Cin, Peri gibi varlıkların ona zarar vermesi de değildir. Kişi farkında olmadan kendi sıkıntı ve endişeli ruhsal yapısını çevreye yansıtır ve üzerine devamlı olarak negatif etkiler çeker. Bu durumda iken çalışmalara karşı neden korku ve negatif itilimler duyduğunu bile anlamadan çalışmalardan koparak uzaklaşır.

Yolun bu aşamasındaki tek tehlike budur. Böylelikle kişinin

yolculuğu başladığı noktada bitmiş olur. Yukardaki satırlarda kabus kelimesinin geçtiği de herhalde dikkatlerden kaçmamıştır. Konumuzun ilk bölümlerinde katların rüyada görülmediğinden bahsetmiştik. Katlarla gerçekten iletişim kurulmuşsa onlar rüyada görülmez fakat bu aşamada kişiler katlarla ilgisi olmayan kabuslar görebilirler. Bu kaçınılmazdır, çünkü bilinçaltı korkular açığa çıkmaya başlamıştır.

Saydığımız bu olumsuzlukların sertlik oranının kişiden kişiye değişmesi ve bazılarında çok önemsiz oranda gerçekleşmesiyle birlikte asla çok uzun dönem sürmemesi ferahlatıcı bir durumdur. Sıfır katının ilk bir, iki bölümü geçildikten sonra kişi bunlardan bir anda kurtulur. Burada Sıfır katıyla genel anlamda ilgisi olmasa bile uygulamalı majikal çalışmalar hakkında bir kaç açıklama yapmakta fayda vardır. İleri seviyelerdeki bir yolcu, bir insan üzerinde olumsuz bir çalışma yaparken kurbanın kendi Astral bedenini ya da varlığını çağırıp, aşağıda anlatılacak olan bölümlerden birisine hapsedebilir, gömebilir veya varlıklardan birisi ile birleştirebilir. İşte o zaman bu gibi şeylerden habersiz ve hayatında hiç duymamış olan kurban, istenen diğer olumsuzlukların yanısıra yukarda anlatılan bütün negatif etkiyi çekmeye ve diğer olumsuzlukları yaşamaya başlar. Tabii onun durumu geçip giden yolcuların durumu gibi geçici değil kalıcı olur.

Sıfır katına giren yolcu biraz hassas ise büyük bir atmosfer basıncı, havada bir gerilim hisseder. Yolcu şayet daha üst katlarda tecrübe edinmiş ya da bilinci çok açık bir kimse değilse Sıfır katının bir çok bölümünün karanlık olduğunu görür. Bununla beraber gerek Sıfır katının ve gerekse diğer bütün katların her yanı ışıl ışıl ve rengarenktir. İlk girişinde karanlık olarak gören yolcu daha sonraki girişlerinde Sıfır katının renkler dünyası ile tanışabilir. Bunun da nedeni

bilincin artık alışmaya başlamasıdır. Yabancı bir dili yeni öğrendiğimiz sırada o dilde konuşulanları duyar fakat bir kelime bile anlamayız. Zamanla konuşmadaki tektük kelimeleri anlar fakat ne denmek istendiğini anlamayız. O dili öğrenip, hakim oldukça ve yeterince dinleyince konuşulanları anlamlı cümleler olarak anlamaya başlarız. Katlara alışmak da böyledir.

Sıfır'da diğer bütün katlardan fazla bölüm vardır. Ayrıca Sıfırın bölümleri birbirlerinden çok farklı karakterdedir. Sıfır katında yapılan çalışmalarda da diğer madde boyutlarındaki varlıkların Astral enerjileri çekilebilir fakat Sıfır katında, ölmüş insanların ruh enerjileri ile çok fazla karşılaşılır. Bu açıdan en zengin kat Sıfır katıdır. Bununla beraber Sıfır katındaki ruh enerjileri hayatlarında çeşitli huzursuzluklarla boğuşmuş, geri kalmış, Büyü etkisinde kalmış veya başka bir varlık tarafından obsede edilmiş olan kimselerin ruh enerjileridir. Bu katta gelişmiş bir varlığın ruh enerjisi ile karşılaşmanın ihtimali yoktur.

Doğrusunu söylemek gerekirse gelişmiş bir varlığın ölümünden sonra, ruh enerjisini sadece Sıfır'da değil, katların herhangibir yerinde görebilmek pek olası değildir. Gelişmiş bir enerji katlarda fazla oyalanmaz, ilerdeki bölümlerde inceleyeceğimiz gibi ya Özenerji'ye döner ya da başka bir anlamlı faaliyette bulunur. Kısacası katlarda görülmesi olası olan ruh enerjileri ilkel durumdadır. Aslında Sıfır katını ruhlarla görüşülebilecek ya da tanıdık kişilerin ruhlarının bulunabileceği bir yer olarak düşünmemek gerekir. Bu enerjilerle iletişim kurabilmek imkansız gibidir. Majikal amaçlarla Astral âlemde bulunan kimseler Ruh celseleri, ruhlarla konuşmak gibi şeylerle pek ilgilenmezler. Bu tür faaliyetler için enerji harcamak sadece aptallıktır.

İlk yolcular özellikle bu gibi şeylerden uzak durarak zaman

kazanmak isteyen kimselerdi. Dolayısı ile üzerinde durulmayan konular Yolcular için, kendileri bilmeseler bile, çok gerekli değilse sansüre uğrar. Görüp, öğrenilmesi istenmeyen şey görülmez ve öğrenilmez. Bu yüzden Katlarda Ruh varlıkları yoktur demek fazla iddialı bir söz olabilir. Belki de vardır. Yani bu varlıkların bulundukları ortam belki yolcular tarafından dolaşılan ortamdır fakat bizim ilgi alanımızda değillerdir.

Sıfır katında insan düşüncesi ile yaratılmış olan bir çok form görmek de mümkündür. Mesela mitolojik tanrılar, melekler, şeytanlar vs. Bunlara pek takılmamak gerekir çünkü bu gibi takıntılar yolcuyu geciktirmekten başka bir fayda sağlamaz.

Bu katın bazı bölümlerinin, yolcu için tehlikeli olmasına rağmen geçilmesi gerekmektedir. Buradaki tehlikeler öyle akla geldiği gibi şeytanların, cinlerin hücumu veya korku filmlerinde görülen türden şeyler değildir fakat bir açıdan daha da tehlikelidir. Bu bölge yolcunun bilinçaltını kötü etkileyebilir, onu geciktirebilir veya çalışmalardan tamamen soğutup, bu işten vaz geçmesine sebep olabilir. Tabii burada kastedilen soğuyup uzaklaşma konusu yukarda çok az bahsedilen durumla aynı ve aynı şeyin tekrarı gibi geliyor fakat değildir. Yukarda, bilinçaltının, ilk karşılaşmadaki tepkileri söz konusuydu. Burada ise Sıfır katının tamamında olabilen dış etkiler ve onların yüzünden uyanan bilinçaltı tepkiler kastedilmektedir. Herhangi bir insan saldırgan bir varlıkla eninde sonunda başa çıkabilir fakat gizli bilinçaltı tuzaklarına yakalanırsa, içindeki düşmanla başa çıkamaz.

Sıfır katı yeni başlayan bir yolcu için yapılacak edilecek şeylerden çok görülecek manzaralarla dolu bir yerdir.

Bir açıdan bakılınca Sıfır katı ucu bucağı olmayan kocaman bir çöp tenekesidir. Şimdi Sıfır katı hakkında genel bir fikre sahip olduğumuza göre orada karşılaşılan görünüm, varlık ya da manzaralara göz atabiliriz.

Sıfır katının bütünü burada bahsedilenlerden ibaret değildir. Aslında burada yazılanlar ya da yolculuğun o bölümünde görülebilenler yolcuların ilk ve acil geçişleridir. İlk geçişten sonraki yıllar içinde sıfır katına defalarca girilmiştir. Çok değişik çalışmalar yapılmıştır. Amacımız Sıfır katındaki bütün çalışmaların ve alınanların dökümünü yapmak olmadığı için fazla detaya girmemekteyiz.

Sıfır katında kişilerin bilinçlerine göre karşılaşabilecekleri sonsuz sayıda bölüm vardır. İnceleyebildiklerimiz ya da sadece geçmemiz gerektiği için geçip inceleyemediklerimiz, bizim geçmemiz şart olan kısımlardır.

Sıfır katı da, diğer katlar gibi kendi içinde katlara ya da bölümlere ayrılır. Katlardaki her bölüm yine kendi içinde alt bölümlere ayrılır. Bu yüzden Sıfır ya da herhangi bir katta kaybolmak yani insanın bilincinin oralarda bir yerlere takılıp kalması çok kolaydır. Herhangi bir katı ömür boyu gezmek de olasıdır.

Benzeri çalışmalar yapan kimseler ya da spiritüel medyumlar bu katla ilişkiye girebilirler fakat bu, ille de burada anlatılan şeylerle karşılacaklar ve burada anlatılan şeyleri alacaklar anlamına gelmez. Ayrıca aynı bölüme giren kimseler de aynı görüntüleri algılayamazlar. Bu durum kişilerin istek, ihtiyaç ve sempatizasyonlarıyla ilgili bir tercüme, yorum, bilinçaltının, bilince aldığı enerji ve etkiyi tercüme etmesi sorunudur.

Sıfır katında fazlasıyla ağır bir atmosfer hissedilir. Yolcular

üzerlerindeki basınç ve gerilimi hissederler. Bu, derin maden ocaklarının en dip tünellerinde duyulan hisse benzer. Sıfır katında iyi ya da yolculara iyi görünebilecek şeylere rastlamak imkanı çok azdır. Çünkü burası Astral boyutun, bedenli olarak yaşadığımız fizik boyuta en yakın olan ve en ağır titreşimli bölgesidir. Dünyadaki her düşünce, her ihtiras, ızdırap ve kirlilik önce buraya gelir, yansır. En kara ruh varlıkları ve Astral enerjiler buradadır. Sıfırın varlıkları saldırgan, bekçileri ilkeldir. Daha ince vasıflı varlıklar ve ruhlar diğer katlara sızarlar ve burası bir tür çöplük olarak kalır. Bununla beraber yapılan tarif biraz spiritüel seviyede kalmaktadır. Sıfırda hemen hemen her amaca hizmet edebilecek, her tür majikal çalışmanın yapılabileceği çok elverişli alanlar vardır fakat ne olursa olsun atmosfer ağırdır.

SIFIR KATI BEKÇİLERİ

Bulunulan nokta sıfır katının normal girişlerinden biridir ve burada bekçilerle karşılaşılır. Sıfırın bekçileri kara cüppeli ve kapşonlu insan imajlarıdır. Suratları, kapşonların altında gizlidir. Ellerinde kocaman bir haç taşırlar. Bu haç Hıristiyan haçı değil, eşit kollu bir güneş haçıdır (+).

Taşıdıkları sembol birisinde ya da birkaçında olabilir fakat bekçiler daima birden fazladır. Bekçiler yol gösterek geçmesi gerekenleri daha ileri seviyelere sevkederler, yanlışlıkla girenleri engellerler. Daha ileri geçirmeyecek oldukları ve buraya bilerek, bir çalışma yapmak için girmiş olan kimseleri uygun çalışma ortamlarına yönlendirirler. Tabii ki, bu, kişiler bir şeyler arayarak ve talep ederek girmişlerse olabilir.

Bilinçsiz giren kişiler bekçileri görebilir ya da görneyebilir fakat bekçiler daima vardır. Onları arayıp bulmak

gerekmez. Kişi sınıra eriştiği zaman bekçiler kendiliklerinden gelirler. Değişik kişiler bekçileri değişik formlarda görebilir. Sadece güneş haçı sembolü değişmez. Bu bölgede bekçilerin bir ya da birkaçı yolculara rehberlik edebilir. Bunun olabilmesi için, kendilerinden rehberlik talep edilmiş olması gerekir.

Buradaki Bekçiler olgusu sadece Kblan Tragna ekolüne ait bir olgu değildir. Batılı geleneklerin hemen hemen hepsi, Kabala tabanında olsun veya olmasın benzeri çalışmalarda, bazı Astral bölgelere girilince karşılaşılan bekçilerden bahsederler.

Bunlar değişik değişik formlarda, hayvan ya da insan şeklinde olabilirler. Bazıları oraya giren majisyene sadece geçiş izni verirken bazıları da belli seviyelere kadar yol gösterirler. Batılı geleneklerde girilen bölgenin bekçilerinin geçiş izni vermesi için söylenmesi gereken bazı paralolar olduğundan bahsedilir. Bunlar çoğu zaman girilen bölge ile uyumlu olan ya da uyumlu oldukları iddia edilen Tanrı isimleridir. Bizim fikrimize göreyese bu tür şifreler, geçiş parolaları saçmalıktan ve insanın kendisini önemli şeyler bilen, önemli kişi olarak görmek veya çalışmaya katılan acemilere öyle göstermek arzusundan başka bir şey değildir.

SIFIR KATI - BİRİNCİ BÖLÜM
(İtilmişlerin Yeri)

Bekçiler geçildikten sonra karşılaşılan ilk kapıdan birinci bölüme girilir. Yıllar sonra anlayabildiğimiz kadarı ile katlarda sıralanmış olan, burası birinci, burası ikinci bölüm şeklinde ayrılmış olan bölümler bulunmamaktadır. Mevcut bir çok bölüm belli bir sıra içinde yer almamaktadır. Önce bu bölümün geçilmesi gerekir, arkadan şu bölüm gelir ve

bu geçilmeden ona girilmez gibi bir durum söz konusu değildir. Bu durum bütün katlar için geçerlidir. Gene de burada birinci bölüm, ikinci bölüm gibi sıralamaya sadık kalarak anlatıyoruz çünkü bizim geçiş sıramız bu şekilde olmuştu ve Kblan kitabındaki sıralama budur. Başka bir yolcu değişik bir sıralama ile geçebilir, gördüğü ya da görmek zorunda olduğu bölümler daha az veya daha çok olabilir.

Birinci bölüme girildiği zaman burasının da karanlık ve ağır basınç altında olan bir yer olduğu görülür. Evrenin farkedilmeye başlanmasından önce belirli bir zamanın geçmesi gerekebilir. Bu bekleme süresinde çevre koyu karanlıktır. Bilinç girilen bölüme alışıp, algılamaya başlayınca çevre yavaş yavaş şekillenir.

Dört şeritli asfalt yola benzeyen, dört bölümlü, upuzun bir yolla karşılaşılır. Burada da bu bölümün kendi bekçileri ya da varlıklarıyla karşılaşılır. Bunlar oldukça ilkel yapıda olan varlıklardır. Önce kocaman yeşil bir kertenkele görülür. Ondan sonra insan, domuz ve çeşitli hayvanların karışımından oluşan bir varlık gelir. Bunlar ilkel olmalarına karşılık bilinçsiz ya da yetkisiz gelen kimseleri geri çevirebilecek kadar güçlüdürler. Daha ilerisi hapishane, zindan gibi bir yerdir. Üstüste yığılmış insan formları, büyük fareler ve kocaman sürüngenler vardır. Buradaki insan formları merdiven bölümünde anlatılanlar gibi hapistirler. Hiç bir zaman kurtulamazlar.

"Aslında böyle bir yer yoktur. Hayal ve isteklerinizin esiri olmayın"

Saki.

Biraz ilerlenince çıkış kapısıyla karşılaşılır.

SIFIR KATI - İKİNCİ BÖLÜM
(YAKİ'nin Koridoru)

Kapı, iki kanatlı, kanatlarının üzerinde kulplar olan, büyük ve kırmızı bir kapıdır. Bu bölümün majikal enstrumanları uzun ve düz bir asa ile Tisan S harfinin yarısı şeklinde olan talismandır. Talisman üste alınır ve sopa ile zemine, aynı talisman çizilir. Bu talismanın fizik planda yapılması gerekmez. Sadece Astral planda taşınan ve çizilen bir şeydir. Bir tür korunma ve geçiş sembolüdür. Burada bölümün başlangıcını tayin eder. Talismanla, kapının kulbuna dokunulur ve kapı açılır.

İçerde ilk karşılaşılan şey ışıklı sis bulutlarıdır. "Buraya gelin, buraya gelin" diye çağıran boğuk sesler duyulur. Bu bölümün ilk geçilişinde hiç bir şeye bakmamak, hiç bir sesi dinlememek ve bir şeye dokunmamak gerekir. Yolcunun tanıdığı, sevdiği, özlediği ya da istediği bazı kimselerin formları ile karşılaşmaları da olasıdır. Bu kimseleri zor durumlarda ve imdat isterken de görebilir. Karşı cinsten, güzel ve cinsel çekiciliği olan tipler de görülebilir. İlk yolcuların, ilk geçişleri sırasında yolculardan biri böyle bir tuzağa kısmen yakalandı ve ancak Saki'nin uyarıları ile istenmeyen bir duruma girilmedi.

Biraz daha ilerlenince aşırı soğuk hissedilir. Yağmur yağmaktadır. Daha doğrusu burası yağmur atmosferine sahip bir ortamdır. Hayvansal iniltiler duyulur. Görüş mesafesi kısıtlıdır. Sağda solda dalgalar kabarır. Şimşekler çakar. Bu bölümün bekçileriyle biraz daha ilerde karşılaşılır. Bu karşılaşma daha önce ya da sonra da gerçekleşebilir. Bekçilerden biri Meduza görünümünde bir kadındır. Diğer bekçi ise Yaki'dir.

YAKİ

Kblan Tragna ekolü çalışmalar ve öğretilerde Yaki'nin hiç bir rolü ve önemi yoktur. Çöldeki kum tanesi kadar bile yeri bulunmamaktadır. Onunla hiç karşılaşılmayabilirdi bile. Yani imajinatif bir manzaradaki ormanın ağaçlarından birinin bir yaprağı gibidir. Burada üzerinde fazlaca durulmasının ve onu anlatan bölüme özel bir başlık verilmesinin sebebi İlk yolcuların onunla uzun ve özel çalışmalar yapmalarından dolayıdır. Bu neden böyle oldu? Özel bir tercih veya Yaki özel olarak çok güçlü olduğu için değildi. O zamanlar böylesi daha kolay geldi o kadar. Zamanla Yaki ile çalışmalar devam ettikçe Yaki formu gelişti. Kendisine göre bir bilinç kazandı.

Kat varlıkları ile iletişim kurmak ya da karşılıklı konuşmak veya onları bir işte kullanabilmek konuları katların genel incelenmesi bittikten sonra, aşağıda *"Kat varlıkları ile iletişim"* başlıklı bölümde detaylı olarak incelenecektir. Buradaysa sadece Yaki'nin görünümünü ve onunla yapılan ya da yapılabilecek olan işleri inceleyeceğiz. Yaki ilk görüldüğü zamanlarda saldırgan bir varlıktı. Elinde uzun bir mızrak taşıyordu. İki uzun dişi ve iğrenç bir görünümü vardı. Yaki Yolcunun ilk geçişinde saldırır fakat daha yüksek katlara çıktıktan sonra buraya dönülünce sadece aptal bir varlık olduğu görülür. Görünümü de o kadar iğrenç ve korkunç gelmez. Hiç bir zarar veremez fakat ilk geçişlerde gerçekten de tehlikeli olabilir. Eğer Yaki ya da Meduza başlı kadına bakılırsa yani onlarla göz göze gelinirse bakışlarıyla Yolcuyu bir tür ipnotik hale sokabilirlerler. Obsesyonel durumlara sebep olabilirler ve Yolcunun bilincine yapışarak uzun süre onun enerjisini emmek isterler.

Esas olarak enerjiyle beslenen varlıklardır. En azından uzun bir süre için yolcunun zihninde görüntüleri kalır. Hatta yolcunun Astral bedenini orada tutabilirler. Bunu yapamadıkları takdirde ki, onlara direkt olarak bakılmazsa yapamazlar, Yaki saldırır. Çalışmadan sonra Yaki'nin ismi kişi tarafından sözlü yada zihinsel olarak zikir gibi tekrarlanmamalıdır, imajinatif formu düşünülmemelidir. Aksi takdirde Yaki fizik plana, bilinç ve enerji olarak davet edilmiş olur. Buradaki saldırısının amacı da yolcunun ani bir korkuyla fizik ortama fırlamasını ve Astral bedeni ile ilişkisini kesmesini sağlamak istemesidir.

Eğer yolcu birdenbire fizik ortama fırlarsa Yaki'yi de birlikte sürüklemiş olur. Onun saldırısına aldırmamak, yok saymak ve arka dönülerek yürümeye devam etmek gereklidir. Asla fizik beden olarak uyanmamak ya da gözler kapalı olarak imajinatif çalışma yapılıyorsa gözler açılmamadır. Çıkış mutlaka normal şekilde, gelindiği gibi, merdivenler ve kapılar kullanılarak yapılmalıdır. Ancak ileri planlara ulaştıktan sonra buralara anında gelmek ve anında çıkmak tehlikesizce mümkün olabilir. Hatta bölümlerin fizik planda otururken, açık gözlerle görülmesi bile mümkündür.

Bu bölgede birçok çalışma yapmak, istenen kimselere etki yapıp, buraya onların astral kalıplarını gömmek ya da enerjilerini emmesi için Yaki'ye vermek veya daha iyisi herhangi bir kimsenin Yaki tarafından obsede edilmesini sağlamak mümkündür. Bu bölgede büyü etkisi altında olan, bilinen herhangi bir kimsenin astral kalıbına da rastlanabilir. Bunun olabilmesi için, yani büyü etkisindeki kimselerin astral kalıplarının burada bulunabilmesi için büyü çalışmasını yapmış olan büyücünün buraları bilinçli olarak bilip, tanıması da gerekmez.

Geçen yıllar içinde Yaki ile bir çok çalışma yapıldığından bizim için O, katların ilginç varlıklarından biridir. Sayısız insanın Astral formu onunla birleştirildi ve zamanla Yaki transformasyona uğradı. Şekli farklılaştı. Bilinç kazandı. Ancak bu, Sıfırın o bölgesinde, anlatıldığı gibi bir Yaki'nin artık bulunmadığı anlamına gelmemektedir. İlk defa girecek olan yolcular için daima, saldırgan bir Yaki ya da benzeri bir varlık olacaktır. Yaki hakında söylenebilecek en önemli şey onunla çalışırken dikkatli olmak gerektiğidir.

Ona, formları verilen insanlar fizik planda bir daha iflah olmamaktadırlar. Sonradan kurtarmak istenecek bir kimse Yaki'ye verilmemelidir. Yaki aldığını geri vermez. Ya da çok zor verir. Bu durumda bile kişide bulaşıklık kalır.

Geçen zaman içinde Yaki'nin iğrenç görünümünün yavaş yavaş değiştiği görüldü. Vücudu bir haltercinin adele yapısını kazandı fakat uzun, estetik bir beden oldu. Kolları dirseklerinden aşağıya doğru yılan derisi gibi yeşil pullarla kaplı arslan pençeleri gibi oldu. Bacakları da diz kapaklarından aşağıya doğru aynı deri ile kaplıydı. Kafası da zamanla bir erkek arslan kafasına benzemeye başladı. Mızrağı hala duruyordu fakat haraketleri çok zarifleşmişti. İlk başta ya onunla fazla çalıştığımız için bilincimizin çok alıştığına ve onu güzel gördüğümüze ya da ona verdiğimiz insan formlarının enerjilerini eme eme kendisine mal ettiğine ve bu yüzden geliştiğine veya bunların ikisinin birden olduğuna inandık fakat Saki enerji alışverişini daha farklı açıkladı. Bizim zannettiğimiz şeylerin de gerçek olduğunu fakat Yaki'nin bir alt boyut varlığının Astral formu olduğunu ve tıpkı bizim Saki ile çalışarak belli aşamalar kaydetmemiz gibi Yaki'nin de bizimle çalışarak aşamalar kaydettiğini ve kendi boyutundaki fiziksel varlığının da o ortama göre daha bilinçli hale geldiğini söyledi.

Yaki hakkında zamanla öğrendiğimiz ikinci şey onun tek bir varlık olmamasıydı. Bizim devamlı çalışma yaptığımız Yaki, aynı varlık fakat başka Yaki'ler de vardır. Bu açıdan bakınca Yakli bir özel isim değil, bir cins isim olmaktadır. Başka başka Yakileri kullanmak ve her zaman ilkel bir Yaki bulmak mümkündür.

Bu bilginin edinildiği yıldan sonraki yıllarda Yaki ile daha seyrek çalışıldı. Bazen bir iki yıl hiç ilgilenilmedi. Ancak 2000 yılında Yaki formunun başka açıları görüldü. Biz bu zamana kadar Yaki'yi nasıl görmüş olursak olalım onun gerçek formu biraz daha farklıdır. Yaki bir, İkinci boyut varlığıdır. Daha doğrusu bir ikinci boyut varlığının Astral plana yansımasıdır. Belki gerçek formu çok daha başkadır fakat zihinlerimizdeki form ihtiyacı, bildiğimiz süslü püslü formlara sokma eğiliminden kurtulduktan sonra artık Yaki'nin yumuşak jöle gibi bir maddeden oluşan esnek ve Yeşilimsi bir Küre olduğunu görmekteyiz .

Yaki yapı olarak belli bir manyetik enerjiye sahiptir. Kendisine yaklaşanların veya içine aldıklarının enerjisini emme özelliği vardır. İstendiği zaman, istenen formu almaktadır. Biz onu ilk gördüğümüz formlarda görmeyi tercih ediyoruz. Yakinin değişik formlar alması şöyle mümkün olmaktadır, mesela bir kimsenin Astral formunun bir altara veya bir direğe, bir taşa bağlandığını düşünürsek Yaki o taşın, o direğin veya o altarın şeklini alıyor ve kurban ona bağlanabiliyor. Tabii Yaki devamlı olarak kurbanın fiziksel bilinci ile iletişimde olarak onu emiyor.

Yaki'nin fizik planda sebep olduğu durumları test edebilmek için deneysel amaçlı olarak da ona bazı kurbanlar verilmiştir.

Yaki geçildikten sonra büyük ve mavi bir göle akan bir

şelale ile karşılaşılır. Burası aslında bir mağaranın içidir. Bir kayığa binilir ve kürek çakerek karşıya geçilir. Yakından bakınca suyun parlak, şeffaf ve zümrüt renginde olduğu görülür. Uzaktan su sesleri gelir. Rüzgar artar ve kayık, duvarlarında çeşitli resimler ve tanrı formları çizili olan dar bir kanal ya da tunelin içine girer.

Tunel aşağıya doğru meyillidir ve kayık akıntıyla gitmektedir. Bir süre sonra kanal düzleşir ve su maviye döner. Suyun içinde iri, yırtıcı görünümlü, pirhanaya benzeyen balıklar vardır. Sonra kanaldan çıkılır. Nehir biter. Kayıktan inilir. Çevre yeşilliktir. Sanki bir piknik yerine benzeyen bir ortama gelinmiştir. Hurma ağaçları vardır ve yolcu isterse bunların meyvelerinden yiyebilir. Daha doğrusu yemesi gerekir. Lezzetleri güzeldir.

"Müslümanlığa göre, sizin kendi kitabınızda bundan bahsedilir. Bu ağaç ayni şeye eşittir."

Saki.

Çalışmalar sırasında zaman zaman Saki'nin bir türlü anlam veremediğimiz bazı sözleri ya da açıklamaları olmuştur. Yukardaki sözler de bu anlam veremediğimiz açıklamalardan biridir. Dinsel bazı şeylerden bahsedildiği için üzerinde fazla durulmamıştır.

Çalışmaların ilk günleride Yolculardan birisi maji'den daha uzak, fazla deneyimi olmayan ve dinsel inançları olan hatta bu konuda baskıları olan biriydi. Fakat bu yolcu arada iletişimi sağlayan, medyum durumunda olan yolcuydu. Saki ile dönem dönem dinsel şeylerden bahsedildi fakat görüldü ki, medyum dinsel tabuları yüzünden bu konulardan çekiniyor. Bilinçaltı bu konuda söylenen bir şeyi Saki'ye iletmek istemediği gibi Saki'den gelen şeyleri de saçma sapan bir şekilde bu tarafa geçiriyor yani Saki'nin

konuşmasını engelliyor. Dolayısı ile Dinsel şeylerden hiç bahsedilmez oldu. Saki'nin yukardaki açıklaması da bu şekilde olan şeylerden biri olarak kabul edildi ve üzerinde durulmadı.

Burası istenirse dinlenmeye uygun bir yerdir. Şayet daha ileri katlardan gelinmişse, astral kalıp burada bırakılıp, fizik plana çıkış yapmak mümkündür. Biraz ilerlenince kapıyla karşılaşılır. Çıkmadan önce aynı koruyucu talismanın ayna görüntüsü zemine çizilir.

SIFIR KATI - ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
(Mavi Çiçeğin Koridoru)

Bu kapıdan girilince karla kaplı ve göz alabildeğine geniş, düz bir araziyle karşılaşılır. Çok uzaklarda ufuk sıra dağlarla kaplıdır. Üstte mavi renkli sis ve bulutlar görülür. Ortam oldukça soğuktur. Biraz ilerlenince uzakta, şatoya benzer bir bina olduğu farkedilir. Şatoya doğru ilerlenir ve yolda, karların içinde büyük yapraklı mavi bir çiçek görülür. Çiçeğe dokunmamak gerekir.

"Bu soğukta dayanabilen tek cennet çiçeği."
Saki

Şatoya yaklaşınca karların içinde duran bazı varlıklar görülür. Bunlar insan imajları değil, biçimsiz şekillerdir. Kapının üzerinde daire içinde olan bir hexagram vardır. Şatoya girilir.

Bu bölgeye sadece bir defa, ilk gelişte girildi. Şatoya girildi ve çalışmanın ileri saatleri olduğu için hemen çıkıldı. Ne bir şey yapıldı ve ne de bir bilgi alındı. Buranın sembolik anlamı ve Saki'nin bu bölgede gerek çiçek, gerek şato

hakkında söylediği sözlerin açık ve sembolik anlamları hala bilinmez. Buraya fazla önem vermemiş olabiliriz ya da fizik plandaki isteklerimizi doyuracak olan diğer çalışmalardan zaman bulup felsefi çalışmalar yapamamış olabiliriz. Her durumda bu bölge ile bir daha ilgilenilmedi.

Girdikten hemen sonra çıkıp, geri dönülür. *(Buraların anlamını kavrayabilmek için Saki bazı ayet ve sureler okunmasını, incelenmesini istedi fakat bunlar da tam olarak anlaşılamadı)*. Buradan merdivene geçip, çıkılır ya da bir sonraki bölüme geçilir.

"Buraya kadar Cehennem ve Cennet olayının ana temeli, kötülük, saflık ve aklık görülmüştür."

Saki.

SIFIR KATI - DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
(Obsedörlerin Koridoru)

Bu bölge, ilk bölümlere göre bir üst seviyedir. Merdivenlerden girilir. Her yan tamamen mavi ve zemin kumludur. Duvara çizilmiş olan bir başaşağı merkür sembolü bu bölgeyi sembolize eder. Bölümün majikal enstrumanı ucunda merkür sembolü olan uzun bir asadır. Koro halinde söylenen ilahilere benzeyen sesler duyulmaktadır.

"Ruh çağırma seanslarının çoğu tebliğleri buradan gelmektedir. Buradan hiç bir şey alınmamalıdır. Herşey yalan, sahte ve aldatıcıdır."

Saki.

Bölüm Yolculara çok büyük bir mağara olarak görünür. Bir sürü bulanık, sis gibi, içiçe girmiş, deforme surat görülür.

Hemen hemen hepsinde sıkıntı çekermiş gibi bir ifade vardır. Gülen ya da mutlu bir yüz yoktur.

"Buradaki bütün imajları insanlar yaratır. Buna sebep insanların toplumsal yapısıdır."

Saki.

Burada saldırgan ve obsedör olan gerçek varlıklar da vardır. Sıkıntılı ruhlardır ve geçiş sırasında yolcuları rahatsız ederler. Burası en altın bir üstüdür ve Astral âleme açılan her imajın ilk geldiği yerdir. Önce en alta gelirler, elenerek yukarıya çıkarlar. Burası saldırgan olanların yeridir. En iyisi bu bölümü hızla terketmektir çünkü buradan elde edilebilecek ve oyalanmayı gerektiren bir şey yoktur. İlerde görülen bir sarı ışıkla beşinci bölüme girilir.

SIFIR KATI - BEŞİNCİ BÖLÜM
(Soğuk Cennet)

Bu bölüm bir öncekinden daha sıcak olmakla birlikte gene de fazlasıyla soğuktur. Sarı ışıkla aydınlanmıştır. Budist rahiplerin kıyafetlerine benzeyen sarı renkli kıyafet giymiş iki bekçi vardır. Zaten kendileri de Budist rahipleri gibidir.

"Burası dünyadaki insanların yarattığı cennettir. Saçmalık! Soğuk cennet. Yalancı cennet de denilebilir. Sadece insanların etkilenmesi içindir."

Saki.

Donuk mermerden sütünların arasındaki bir merdivenden yükselinir. İnsan sesleri duyulur. Sağda mavi bir göl görülür. Yukarda bir kapı vardır. Büyük ve iki kanatlıdır. Üzerinde yatay bir örümcek motifi vardır. Sekiz ayaklıdır ve kapının ortasındadır. Kapı açılınca o da ikiye ayrılır.

SIFIR KATI - ALTINCI BÖLÜM
(Boşluk Bölgesi)

Bu bölüm upuzun, belirsiz, boşluğa açılır gibi bir yerdir. Bütün havası ve çekim gücü alınmış, ay yüzeyi gibi vakumlu bir ortamdır. Bu bölümde yürünemez. Düşünce olarak, uçarak gitmek gerekir. Aşağıda volkanik lavlardan meydana gelmiş gibi duran kanal, kıvrıntı ve birikintiler görülmektedir. Bütün bölüme tam bir sessizlik hakimdir. Burası bir bölümden ziyade, bir üst bölüm için geçittir. İlerlerken boşlukta başıboş dolaşan bazı kalıntılar görülür.

Ağır ağır, dönerek uçan bu cisimler yazılı kağıtlar, muskalar ya da değişik büyücülük objeleridir. Büyük gök taşlarına benzeyen ve üzerinde durulması mümkün olan cisimler de vardır. Buradaki döküntüler fizik âlemdeki insanlar tarafından yapılan fakat yanlış uygulanan ya da hedefine ulaşmamış olan veya işe yaramayan büyü türü şeylerdir. Ya da bu tür şeylerin bizim bilincimize yansılamarıdır. Yanlış ve bilgisizce yapılan şeyler buraya takılırlar. Buraya kadar gelmeden önce de bir yerlere takılmaları mümkündür.

"Mevcut bütün majikal tradisyonlar toplumun yapısına göre değiştirilmiştir. Dolayısıyla ana tema kaybolmuştur. İnsanlar arasında bir çok şey yanlış iletilir. Bu yüzden yapılan şeylerin çoğu yerine ulaşamaz ve burada takılırlar."
Saki.

İlerlenince, üzerinde gene aynı örümcek motifi olan başka bir kapıyla daha karşılaşılır. Bu kapıdan normal ısıdaki bir ortama geçilir.

Bu bölümden geçerken görülen büyü objeleri genellikle

muska, vefk, bağlanmış kaşıklar, iğnelenmiş bebekler, düğümlenmiş ipler ya da yazılı kağıtlar gibi şeylerdir. Bir büyü operasyonunun mutlaka bu gibi objelerle yapılması gerekmez. Sadece zikir ya da imajinasyon yoluyla yapılan büyüler de olduğu gibi, dünyanın büyük bir kısmı ritüel maji veya seks maji uygular. Ancak bu sayılan şeylerin görülür bir fizik formu olmadığı için, bu gibi etkilerin bilincimize yansıması ancak bilinçaltımızdaki değersiz büyülerle birleşen imajlar yoluyla olur. Dolayısıyla burada görülen cisimler, temsil ettikleri enerjinin görünür formu değil, bilinçaltımızdaki yansımalarıdır.

SIFIR KATI - YEDİNCİ BÖLÜM

(Sahte Tanrıların Tapınağı ya da Yaratılmış Tanrıların Koridoru)

Burası yeşil rengin hakim olduğu, ağaçlıklı bir ortamdır. Eski Yunan ya da Roma mimarisine benzer fakat aslında hiçbir mimariye ait olmayan, sadece andıran bir tapınak görülür. Tapınağın sütunlarının üzerlerinde hiyeroglif benzeri resim, yazı ve işaretler vardır. Tapınağın içinde, tam ortada, Zeus heykeline benzeyen sakallı ve gözleri yakut gibi kırmızı pırıltılar saçan bir heykel vardır. Bu heykel konuşabilmektedir. Sesi çok gürdür.

"Burası insanların yarattığı tanrı evidir. İnsanlar kendileri yaratırlar ve kendi yarattıklarına inanmak isterler.
Bu heykel bir zamanlar yaratılanların en büyüğüdür. (Çevrede başka heykeller de vardır.) Bunlar hala insanlar üzerinde etkilidir ve bu etki daha yıllarca sürecektir. İnsanlar hala onlara çeşitli şeyler adarlar, kurbanlar verirler."

Saki.

Tapınaktan çıkılınca sola dönülür. Tabii, geçiş sırasında tapınağa girilmemişse tapınağın önünden sağa dönülür ve bir kapıyla daha karşılaşılır.

SIFIR KATI - SEKİZİNCİ BÖLÜM
(Sekmet'in Tapınağı)

Bu bölümde zemin kumludur. Bir sürü piramit ve önlerinde duran Eski Mısır tanrı formları görülür. Bunlar Mısırı (Dünya'yı) kendilerinin yarattığını söylerler ve dünya ötesi bazı kozmik sistemlerden bahsederler. Burasının hep mevcut olduğunu ve mevcut olacağını söylerler.

"Aslında bunlar da insanlar tarafından yaratılmış tanrılardır."

Saki.

Biraz daha ilerleyince karanlık içinde ve büyük sütunlar arasında başka bir mabet görülür. Bu mabet ve sütünlar siyahtır. İki yanda ateşler yanmaktadır. Ortada Sekmet durur. Diğer tanrı formlarının aksine Sekmet heykel formunda değil, canlıdır. Etli kanlı bir bedenle görülür. Elbisesi siyah, yaklaşımları dostçadır. Kendisinin, ona yönelik olarak yapılan çalışmalarda yol gösterici olduğunu, rehberlik yaptığını, kişiyi bu yolculuk yönünde ve diğer majikal konularda yönlerdirdiğini fakat işlevinin sınırlı olduğunu söyler. Burası sıfır katının sonudur. Sıfır Sekmet'le kapanır. Başka bir ifade ile sıfırı saymazsak, Sekmet yolun başıdır.

Bu bölgede Sekmet imajı ile karşılaşmamız tamamen, Tragna çalışmaları öncesi Sekmet formuna yönelik çalışmalar yapmamızdan dolayıdır. Yani Sekmet'in imajı

doğuran bizim bilinçaltlarımızdır.

"Buraya kadar dünya astralı, bilinenler ve insanlarca yaratılanlar incelendi. Astral âlemin en kaba tabakaları geçildi."

Saki.

SIFIR KATI NOTLARI

Bu kitapta sadece konunun esası, ana hatları verilmesi nedeniyle Sıfır katı geçişi belki biraz basite indirgenerek anlatılmıştır. Aslında gerek Sıfırın, gerekse Birinci ve daha ilerdeki bazı katların geçilişi bizler için tam bir Astral Camel Trophy sayılmaktadır. Çalışmalar son derece yorucu olduğu gibi, fizik plandaki odadaki soğuk dayanılmazdı.

Çalışma haricindeki, aspirin vs, ilaçların durduramadığı baş ağrıları ve pek ender görülen burun kanamaları da işin cilası oluyordu. Kat geçişleri sırasında, yani eğitim döneminde ulaştığı katın enerjisi ve bilinci yolcuyu kaplamakta ve fiziksel hayatına yansımaktadır.

Mesela Beşinci katın geçilişinde, kat sürdüğü sürece kişinin aşırı sinirli olması ve günlük hayatına bunu yansıtması gibi. Bu yüzden özellikle acemilik döneminde geçilen Sıfır katında bundan fazla oyalanılamazdı. Sonradan yapılan dönüş çalışmalarında Sıfır (Tabii diğer bütün katlar da) burada anlatılamıyacak kadar geniş ve sayısız bölümleri olduğu görülmüştür. Daima yeni bir bilgi ve çalışma alanı bulmak olasıdır.

ARA BÖLÜM
(Triakmlnon'un Koridoru)

Çalışmalarda Sıfır katının bitişinden sonra Triakmlnon'un alındığı ara bölüme girildi.
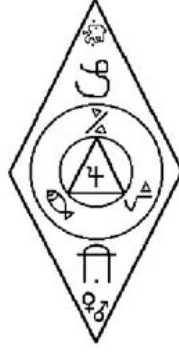
Triakmlnon Gümüş üzerine yapılan bir talismandır. Bu talisman muhakkak gümüş üzerine oyulur. Kblan Tragna ekolünün Resmi madalyonudur. Bütün yolcular bu eşkenardörtgen şeklindeki madalyona sahip olmalıdır. Her talisman, ona sahip olacak olan yolcunun ismine göre özel olarak yapılır. Bir açıdan askerlerin boyunlarına taktıkları künyeye benzer.

Çalışmaya başlayan her kimse için hemen bir Triakmlnon hazırlanmaz. Yolcunun bir Triakmlnon veya Pentigmlnon'a sahip olabilmesi için sıfır katını bitirmiş olması gerekir. Yukarıdaki çizimde Trikmlnon görülmektedir. Pentigmlnon ise, aynı şekilde eşkenar dörtgen üzerine oyulan ve aynı amaca sahip olan başka bir madalyondur. Pentigmlnon'un, Triakmlnon'dan farkı onun ortasında üçgen değil bir pentagram yani beş uçlu bir yıldız bulunmasıdır. Triakmlnon'un hemen Sıfır katının bitirilişinden sonra hazırlanıp, taşınmasına karşılık Pentigmlnon ancak yedinci katın bitirilişinden sonra taşınabilir. Bu iki talismanın da

işlevleri aynıdır. Birinin veya diğerinin kullanılması arasında çok küçük farklar vardır. Talismanlar evrenin yapısı, majikal ve spiritüel tekamül ile Kblan Tragna ekolünün ana felsefesinin bütün sembollerini taşırlar.

Çalışmalarla ilgili bir gerçek vardır ki, çalışmalarda korkulması veya korunulması gereken bir güç yoktur, fakat gene de Triakmlnon ve Pentigmlnon bir anlamda koruyucu güce sahiptirler. Bu talismanların işlevleri korumadan çok Astral varlıklarla kontak kurmayı kolaylaştırmak, Yolcunun enerji akışını düzenlemek, kat geçişlerini kolaylaştırmak ve yolcunun yapıp ettiği herşeyin psişik kayıtlarını üzerlerinde tutmaktır.

İlk alınışında üçgen şekilli talismanın isminin TRİAkmlnon ve yıldız şekilli talismanın isminin PENTigmlnon olması nedeniyle talismaların isimlerinin Triangle ve Pentagram kelimelerinden çekilmiş, uydurma şeyler oldukları düşünüldü. Hatta kısaltma olsun diye bu talismanlara Akmlnon ve İkmlnon demeyi bile düşündük. Neticede isimler uydurmaysa bu şekilde de olabilirlerdi.

Triakmlnon ve Pentigmlnon kelimelerinin telaffuzu ve okunuşları da bizim yakıştırdığımız isimlere göre oldukça zordur. İsimlerin uydurma şeyler olmasının da bizim açımızdan pek önemi yoktu, çünkü İlerde bahsedeceğimiz gibi Tisan alfabesindeki bir çok harf ve Tisan dilindeki bir çok kelime bize göre uyarlanmış olan kelimelerdir ve bir noktada uydurma şeyler olmaktadır.

Saki'nin boyutunda herhangi bir dil veya yazılı kayıt kullanılmıyor. Kullanılsa bile bizim anlayıp, algılayabilip, telaffuz edebileceğimiz yapıda değil. Özet olarak bize bizimle yani İnsan dili ve gereken Astral titreşimlerle uyumlu olan bir alfabe ve dil verildi.

Dolayısıyla bu madalyonların isimlerini de rastgele olarak kabul edip, kolaylaştırmak istedik. Saki buna şiddetle karşı çıktı ve İsimlerin Triangle ve Pentagram'dan çekilmediklerini, sadece tesadüfi benzerlik olduğunu ve oldukları gibi kalmaları gerektiğini belirtti.

Triakmlnon ve bu aşamadan çok sonra alınacak olan Pentigmlnon, yani ikisinden herhangi biri Kblan Tragna ekolü çalışmalarda talisman ve benzeri şeyler arasında varlığı şart olan tek şeydir. Talismanlar herhangi bir yolcu tarafından ilk defa boyuna takıldıkları zaman uzun süre taşınırlar. Günlük hayatta ve uyurken çıkartılmazlar. Bu, beyin, bilinç ve bilinçaltının onlara alışması veya senkronize olması içindir. Talismanlar kişinin beyni ile diret iletişim halindedirler. Yolculuğun ileri aşamalarında bu talismanların devamlı taşınması şart olmaktan çıkar. Sadece çalışma sırasında kullanılabilirler. İlk takıldıkları günlerde baş ağrıları ve burun kanamalarına sebep olabilirler.

Talismanların oyulduğu eşkenardörtgen şeklinin uçlarının oldukça sivri olduğu dikkati çekmiştir. Bunu gören her kimse, tıpkı ilk yolcular gibi, uyurken veya günlük hayatta talismanların vücuda batacağını, insanı ciddi şekilde yaralayabileceğini düşünür. Şaşırtıcıdır ki, bugüne kadar bu talismanları bir çok insan devamlı olarak taşıdı fakat talismanlar hiç kimseye asla batmadılar. Ne Uykuda ve ne de günlük hayatta böyle birşey oldu. Saki, bunu da, talismanla bedenin ve beynin karşılıklı olarak birbirlerine alışmaları şeklinde izah etti.

Aşağıda anlatılan Ara bölüm'e bütün çalışmalarda sadece bir defa girildi. Burası arada bir girmeyi gerektiren bir yer değil. Bu konuda çalışma yapmaya niyetlenen yeni

yolcuların da girmesi gerekli değil. Fakat gene de şayet yeni bir yolcuya, Triakmlnon veya pentigmlnon verirken bir tören ya da ritüelistik bir uygulama yapılacaksa buradaki ara bölgeye geçmek ve gereken şeyleri burada yapmak çok daha güçlü bir enerji sağlayabilir fakat bu uygulamalar olması şart şeyler de değildirler.

Burası aslında birinci kat ve Sıfır katı arasındaki bir geçiş koridorudur. Birinci katın bölgelerinden değildir.

Bölümün kapısı oldukça büyüktür ve her iki kanadında da üçgen şeklinde, ortasında Jüpiter'in Astrolojik veya Astronomik sembolüne benzeyen bir sembol olan birer şekil çizilidir.

Kapı gıcırdayarak açılır ve içeri girince büyük bir hızla kapanır. İlk anda içerde hiç bir şey görülmez. Sonra, mavimsi bir ışıkla içersi aydınlanır. İçerde kalın ve büyük, deri kaplı bir kitap vardır. Kitap, ortaçağda görülen, kitaplar için yapılan bir yükseltinin üzerinde açık olarak, göğüs yüksekliğinde durmaktadır.

Baş sayfasında, bir + ve X içiçe girmiş durumdadır. X'in kolları, +'dan kısadır. Bunun altında da ışıldayan harflerle şunlar yazılıdır.

"Tanrı sizleri yarattı. Bazı insanlar bunları öğrenmek için dünyaya geldi. Bunları öğrenesiniz ki, gerekli yerlere yollayasınız".

Yazının tercümesi tam olarak böyle olmayabilir fakat öz olarak çıkartabilinen sonuç buna benzer bir şey. Bu bölümde, Saki tarafından, elindeki asanın ucuyla yere çizilerek, Triakmlnon anlatılmış ve çalışmaların, ana talismanının bundan sonra o olacağı söylenmiştir. Gene ilk

defa burada çalışmalarda kullanılacak olan bohurun terkibi yani tütsünün karşımı tarif edilmiştir. Bu noktaya kadar olan çalışmalarda günlük yakılmaktaydı.

Hemen şunu belirtmek gerekir ki, o zamanlar daha Tisan alfabesi alınmadığı için Triakmlnon'un çevre harfleri Arapça Nun, Elif ve Şın'dı. Bohur, geçmiş bölümlerde de anlatıldığı gibi Buhurotu, Amber ve Kişniş karışımıdır. Kişniş sadece karanlık yanla ilgili çalışmalarda kullanılır. Bunların her biri eşit oranda karıştırılır.

Burada yapılacak olan yapıldıktan sonra yani gerekli bilgiler alındıktan sonra asanın ucundan çıkan bir ışığın vurmasıyla (Ya da asanın ucunun dokunmasıyla) kapı açılır ve merdivenlere çıkılır.

BİRİNCİ KAT

Katlar içinde Sıfır katından berbat bir yer varsa o da birinci kattır. Sıfır katının berbatlığı da aslında sadece ilk karşılaşılan yer olmasından dolayı intibak zorluğu çekilmesindendir. Halbuki Birinci kat tam bir karmaşa ve devamlı değişen bir mekandır.

Başka çalışma gurupları birinci kata veya onun karşılığı olan yere ne yakıştırırlar bilemeyiz fakat bizim tecrübelerimizde Birinci Kat tek kelime ile kötüydü. Bu kat hakkında yazılabilecek fazla bir şey yok çünkü çalışmalar sırasında not tutulamadı. Sonsuz koridorlar, kıvrılarak giden tüneller, büyük mağaralar, saldırgan görünüşlü garip varlıklar, yolcunun kaybolması için gayret gösteren bazı varlıklar. Kısaca akla gelebilecek her rezalet durumla karşılaşmak mümkündür fakat bunların önceden kestirilmesi zordur.

Özellikle ilk girişlerde bu katta fazla oyalanmamak gerekir fakat bu katın mutlaka geçilmesi, hem de başarılı olarak geçilmesi gereklidir. Atlanması mümkün değildir.

Cennet, Cehennem fikirleri açısından bakarsak Sıfır katı ve Birinci Kat tam birer Cehennemdir.

Birinci kat çalışmaları tamamen karanlık yanda geçer. Bu çalışmaların özelliği, çalışma yapanların hepsinin altarın karşısında oturmalarının ve herkesin de kata girmesinin gerekli olmasıdır. Bu yüzden çalışmalarda not tutulamamıştır. Altar düzeni ve yönü aynı olmakla birlikte bohurda, Bohur otu ve amberden başka kişniş de kulanılmalıdır.

AYNANIN KARANLIK YANI

Bu bölüme girmeden önce fizik planda çalışmanın hazırlıklarının yapılması gerekir. Altarın üzerine çalışanları ve altarı görebilecek şekilde bir ayna asılır. Ayna doğuya asılmış, batıyı görür durumdadır.

Tütsü çok kuvvetli yakılmalıdır. Altara, aynanın önüne bir piramit koyulur (Cam piramit). Kara cüppeler giyilir.

"Bu, Tanrı ve Şeytan'ın etkilerini kişinin üzerine ayni anda çeker”

Saki

Saki'nin bu sözleriyle çalışmanın tamamınımı, yoksa sadece cüppelerimi kastettiği belli değildir.

Eğer gümüşe oyulmuş olan Triakmlnon yoksa, alına, kurşuna yapılmış koruyucu talismanlar yerleştirilir. Bu talismanlar, kurşun levhalar çizilirler.

Buraya yapılan ilk geçişte yolcunun bir gurup çalışması içinde olması çok daha iyidir. Tek başına yapılacak olan bir deneme en azından kişinin burada takılmasına ve kendi hayalinin eseri olan ilerlemeleri görmesine fakat aslında hiç bir şey elde edememesine sebep olur.

Bunun dışında kişi, aynanın diğer yanında kaybolabilir ve majikal faaliyetlere veda eder. Ayrıca Astral bedenin kaybolması, imha olması da mümkündür. Bu sebeplerden dolayı ilk geçiş çalışması en az iki kişi olmalıdır. İki kişi olunca manyetizasyon, aura ve benzeri şeyler çok daha güçlü olur. Ayrıca bir rehberin (Bedenli ya da bedensiz) varlığı da şarttır. Mesela ilk yolcuların girişindeki rehber Saki'dir. Bununla beraber, Sonraki yolcuların geçişlerinde

de rehberliği kim yaparsa yapsın Saki, hissedilsin veya hissedilmesin daima mevcuttur.

Son olarak şunu belirtmek gerekir ki, iki ya da daha çok kişilik çalışmalarda birisi ani bir şoka girerse diğeri ya da diğerleri ona dokunarak topraklama yaparlar ve şoku önlerler (Bunun örnekleri ilk çalışmalarda yaşanmıştır).

Bu bölüme, merdivenlerden ilk girişte, rusça şarkıları andıran, ilahi benzeri şeylerin oldukça gür seslerle söylendiği duyulur. Müzik ve koro.

Burası parlak ve uzun bir koridordur. Yüksek seviyedeki statik elektirklenme orada ve fizik plandaki odada açıkça hissedilmektedir. Kuru ve sıcak bir atmosfer vardır. Zemin taştır. Çok büyük bir yere gelinir. Yukarda tavan ya da gök benzeri bir şey görünmemektedir. Çevre tozlu ve loştur. Isı biraz düşmüştür. Duvarda çok büyük, bütün duvarı kaplayan bir ayna vardır.

Aynaya doğru ilerlenir ve bir hamlede içinden, diğer tarfa bir anlamda negatif evrene geçilir. Bu geçişle, ikinci katta anlatılacak olan ayna yolculuğuyla karıştırılmamalıdır. Burada sadece bir enerji şoku hissedilir o kadar. Aynanın diğer tarafı fazla büyük olmayan alçak tavanlı bir mağaradır.

Bu geçişle birlikte Saki yolcuları katlarda ilk defa yalnız bırakmaktadır. Daha önceki Triakmlnon'un verilişi çalışması Saki'nin bizzat girdiği son kat çalışması olmuş ve katlar tam olarak bitirilene kadar bir daha Saki yolcularla birlikte kata girmemiş, sadece karşılaşılabilecek şeyler hakkında bilgi vermiş ve uyarılarda bulunmuştur. Zaman zaman ve özellikle de zor durumlarda Saki'nin sadece sesi, uzaktan, telapatik olarak algılanmıştır. Tabii kat geçişleri arasında ve

çalışmaların başlangıç ve sonunda Saki ile devamlı görüşülmüştür.

Her yanda, çeşitli açılarda kıvrılan, yılan gibi tüneller görülür. Tünellerin zemin ve duvarları gayri muntazamdır. Toprakta rasgele oyulmuş solucan yolları gibi. Zaten burası da oldukça büyük ve karışık bir karınca yuvasına benzeyen bir bölümdür.

Burada karşılaşılacak olan şeyleri belirleyen kişinin kendi iç benliğidir. Bu yüzden birinci katı tarif edebilmek Sıfır katı gibi kolay değildir. Aynı kimsenin her girişinde değişik bir şeyle karşılaşması olasıdır. Tabii, direk olarak, belli bir amaçla, belli bir yere gidiliyorsa böyle olmaz. Eğer birden fazla kişi varsa gidilecek yönleri herkes sırayla seçmelidir. Yani her turda başka birisi lider olur.

Burada ışık yoktur. Çoğu zaman koruyucu talismanın yaydığı ışıkla ilerlenir. Çevre siyah yada kırmızı siyahtır. Buna karşılık olarak dönem dönem insanı körleştirecek kadar parlak ve güçlü ışıklar altından da geçilir. Bu durumda da bir şey görülmediği için, gene ışık yok sayılır. Üstelik bu durumda koruyucu talismanın ışığı da yoktur ya da genel parlaklık içinde belli olmaz.

Bir çok etken yolcuyu aniden fizik plana fırlamaya zorlar. Bir çok varlıkla karşılaşılır. Bunların söyliyecekleri şeylere aldırmamak, inanmamak gerekir. Aslında buradan da bazı majikal formüller ve talismanlar almak mümkündür fakat almayıp, sadece gezmek daha iyidir. Yolculuk sırasında kişiler birbirlerinden ayrılmamalıdırlar. Herhangi bir kaybolma durumunda yolcunun uygulayabileceği en iyi çare kendi ismini zikir şeklinde tektarlamaktır.

Bu bölgedeki çalışmalarda Saki'nin bazı sözleri yanlış

yorumlandığı için yolcularda bir miktar endişe e aşırı ihtiyat vardı. Saki ilerdeki bazı katlarda da söylediği gibi karşılaşılan kat varlıklarına inanılmamasını, dikkatli olunmasını, alınacak bilgilere güvenilmemesini, bunların yarı yarıya yalan olacağını belirtmişti. İlk yolcular bu tembihlerle ilk defa karşılaştıkları için gereğinden fazla ihtiyatlı hale girdiler ve Birinci kattan hiç bir şey alınamadı. Tabii kişinin iletişimde olması gereken kat enerjisi, katın farkedilmeden alınan bilgisi gerektiği gibi alındı. Bunu almak veya almamak bilinçle karar verilen birşey değil fakat Kat varlıklarıyla yapılabilecek fikir alışverişi alınabilecek olan majikal bilgiler asla alınamadı. Daha sonralarıysa bu ilk geçişin yarattığı soğukluk ve itilim yüzünden Birinci Kata girilmedi.

Bir çok kapı vardır. kapılardan girilir fakat bazılarında insanı hapsetmek isteyen tuzakçı varlıklar olabilir. Şüpheli durumlarda hemen çıkmak gerekir. Eeğer kaybolunursa yolcu kendi ismini tekrarlarken ayni anda üzerine imajinatif bir piramit inşaa etmelidir.

Bu piramit gene resmi çalışma piramitinin oranlarında ve şeffaftır. Piramit kendiliğinden yolcuyu çıkış aynasının önüne götürür. Bir tür haraket aracı gibidir. Korunma aracı olarak da en güçlü imaj, Ortaçağın geleneksel Majikal dairesi yerine Kblan Tragna ekolünde kullanılan koruyucu bir piramittir. Gerektiği takdirde bütün karanlık taraf yolculukları bu gibi bir şeffaf piramit içinde yapılabilir.

Bu bölümdeki, alt bölümler genellikle mağaradır. İşkence yapan guruplar, insanı kovalayan kılıçlı iskeletler, canavarlar ve Satanik gücün en ilkel yansımaları ile karşılaşılır. Hepsi de saldırgan ve ilkeldir.

Korkuya kapılmamak lazımdır. karşılaşılan her şeyi

yolcuların bilinç ve bilinçaltı yapıları meydana getirir. Bataklık arazilerden geçilir ve buralardaki bazı noktalar insanı dibe çekebilir. Ayni zamanda içine düşülünce insanı sıfır katı zindanlarına atan girdaplar vardır. Bunlar bir kulübe yada şato görünümünde de olabilirler. Kapıdan bakınca girdap ya da boşluk görülür. Fakat fazla bakmamak gerekir. Kapı ya da geçitlerde ters pentagram ya da başaşağı insan imajları vardır. Genel imaj ters Satürn sembolüdür. Kişiye göre değişen başka semboller de olabilir.

İKİNCİ KAT

İkinci kat da biraz akıl karıştırıcıdır. Sıfır ve Birinci Katların yolculara tam birer cehennem gibi görünmelerine karşılık İkinci Kat yarı yarıya akıl karıştırıcıdır. Burada bilgi almaya ilk adımlar atılır. Daha açık konuşmak gerekirse Sıfır ve Bir'de bilgi akışı vardır fakat İkinci Katta bilgi alış verişi bilinçli hale girer.

Yolcu bu katta ilk zihinsel boyut geçiş denemeleri yaşar. Aynalarla çalışmaya başlar. Eğer isterse kendisine bilgi verebilecek olan bazı varlıklarla karşılaşabilir fakat bu katta alınabilecek olan bilgilerin doğruluk derecesi yarı yarıyadır.

Bu katta konuşulan varlıklar genellikle yolcuyu pohpohlarlar. Günümüzde bir çok spiritüel çalışma ve/veya Ufo celsesi yapılmaktadır. Aslında burada farklı isimlerle tanıtmaya çalıştığımız çalışmaların ikisi de Spiritüel çalışmalar olarak tanımlanırlar. Burada Ufo celseleri şeklinde ayrı bir tanımlama yapmamızın sedebi çalışmanın niteliği hakkında fikir verebilmek içindir. Bu çalışmaların bazıları da detaylı şekilde yayınlanmıştır. Bizim spiritüel

çalışmalar olarak nitelendirdiğimiz çalışmalarda:

1 - Kişiler bir arada oturup ruh çağırırlar. Bunun için de değişik yöntemler kullanılır. En amatör, aile içinde veya okul yatakhanelerinde kullanılan yöntem fincanla ruh çağırma şeklidir. Alfabenin bütün harfleri küçük küçük kağıtlara yazılırlar ve masanın üzerine daire şeklinde yerleştirilirler. Ortaya da bir kahve fincanı ters çevrilmiş olarak koyulur. Herkes parmağını bu fincana deydirir ve bir varlığın gelip, fincanı oynatıp, birşeyler yazmasını ya da sorulara cevap vermesini beklerler. Bundan daha ilkeli de herkes elini masaya koyar. operatör A'dan başlayarak alfabenin harflerini saymaya başlar hangi harfte masa kımıldar veya bir tarafı kalkıp, yere vurursa o harf kaydedilir. Bu şekilde de saatte bir cümle yazarak cevaplar alınır. Daha ileri seviyeli çalışmalarda medyum eline bir kâlem alıp, kâlemi bir kağıda dayayıp ruhların onun elini kullanarak birşeyler yazmasını bekler. Bu şeklide kullanılan yöntemler gittikçe karmaşıklaşarak varlığın medyumun ağzından konuşmasından, Ektoplazma medyum luğu denilen şekle kadar giderler. Ektoplazma medyumluğunda da medyumun ağzından bırnandan çıkan beyaz ve yoğun bir madde havada sigara dumanı gibi yayılır ve gelen varlık bu maddeyi kullanatak şekillenir.

Burada, ilkel yöntemlerle yapulan ruh çağırmalar hakkında sadece aile içinde veya arkadaşlar arasında yapılan ryh çağırma seanslarının sadece kişilerin ryh sağlıklarını bozmaktan başka bir işe yaramayacaklarını söyleyebiliriz. İleri seviyeli çalışmalar ise bu iş için oluşturulmuş ve konu hakkında az çok bilgili kişilerin bulunduğu dernek veya klüplerde, daha kontrollü olarak yapılır. Bu çalışmalarda ev celseleri gibi falcılık sayılabilecek soruların soruldu, amca, baba gibi akraba ruhlarıyla konuşulmaya çalışıldığı pek görülmez. Daha akademik çalışmalar yapılır. Gelen varlıklar

genellikle de kendilerini bir varlık değil, bir Plan olarak tanıtırlar. Plan kelimesi ile de amaçlı ve üstün niteliklere sahip olan bir varlıklar gurubu kastedilmektedir. Bu olanlar çeşitli tebliğler verirler. Bu ruhsal tebliğlerden oluşmış ciltler dolusu kitap vardır.

2 - Ufo celselerine gelince. Aynen yukarda anlattığımız spiritüel planlar gibi kontaklardır. Sadece burada konuşulan varlık kendisinin bir uzaylı olduğunu, insanları kurtaracak şeyleri anlattığını söyeyip, uzay tebliğleri verir. Tabii bir de aklıbaşında Ufocular vardır. Bu kişiler dünyadaki ufo olaylarını araştırıp, fiziksel deller toplamaya çalışırlar. Uzay celseleri ile ilgisi olmayan bu kesim tabii ki burada söz konusu olan çalışmalardan uzaktırlar.

Bütün bu spitüel çalışmaların tek bir ortak noktası vardır. Konuşan plan ister bir spiritüel plan olsun, ister bir uzaylı varlık olsun, isterse dünyayı kurtarmak için yörüngede dolaşan uzay gemisi olsun hiç farksız olarak zamanla celseye gurubunu yüceltmeye başlar. "Sizler seçilmiş varlıklarsınız" veya "Sen seçilmiş bir varlıksın" sihirli sözdür. Bu tür celselere ciddi seviyede katılan, bu konunun önderliğini yapan kimseleri incelediğimiz zaman bu kişilerin genel olarak hayattan fazla birşey alamamış, silik kalmış kişilikler olduklarını görürüz. Parasal seviyede ya zayıf ya da orta kesimdedirler. Hayatta fazla başarılı değildirler. Cinsel baskılarını doyurmaktan uzaktırlar. Genellikle evde kalmış kızlar, erken yaşta dul kalmış veya kocasından beklediği ilgiyi göremeyen orta yaş ve üzerindeki cinsel bunalımdaki kadınlar bu celselerin müdavimleri, yöneticileri ve medyumlarıdırlar. Sen seçilmiş kişisin, sen üstünsün cümleleri de bu insanları yılanla karşılaşan tavşan gibi hipnotize eder. Bir defa sen seçilmişsin veya sen peygambersin sözünü duyduktan sonra bu kimseleri hiç birşey yollarından döndüremez. Tebligat olarak aldıkları

saçma sapan şeyler üzerinde acaba doğrumudur diye düşünmezler bile. Aksini söyleyen herkes onlar için Şeytan'ın dünyadaki temsilcisidir. Hatta aksini söylemese de kendilerininkine benzer şeyler bile söyleseler kendilerinin dışındaki spiritüel gırıplar ve o gurupların yöneticileri de Şeytan'ın temsilcileridirler. Yurdumuzda, anlattığımız türde bir çok gurup ve medyum vardır. Bu kimseler zaman zaman da, bir spiritüel birlik oluşturmak için biraraya gelip paneller, konferanslar veya benzeri toplamtılar düzenlerler fakat bu toplantıların hepsi de "Benim varlığım seninkini döver" kavgası ile geçer. Aslında bu toplantılardan bir sonuç çıkmasını beklemek de saçma olur çünkü herbiri başka bir aşağılık kompleksinin etkisinde olan bu insanların hiç birisi başka birisinin varlığını kabul etmek istemez. Ortaya koydukları kompleks, tahammülsüzlük, egoizm ve megalomani vaaz ettikleri hümanizm, alçak gönüllülük ve bilgi ile taban tabana zıttır. Tabii bir de kraldan fazla kralcı olan müridleri vardır. Onlar da kendi peygamberlerinden başka medyum olduğunu duymak bile istemezler hepsi de "Varlıktan başka varlık yoktur. Bemim medyumum da onun elçisidir" derler.

Tabii ki burada insanları kandırarak birşeyler elde etmek isteyen düzmece medyumlardan bahsetmeye gerek bile görmüyoruz. Sadece, nereden ne aldıkları belirsiz de olsa gerçek medyumlardan ve kendisini medyum, kafasındaki fikirleri de tebligat zanneden ruh hastalarından bahsediyoruz. Bu insanlar, büyüklük duygusu ile sapıtıp saçmalamaya başlamadan önce tabii ki bazı değerli şeyler de söylerler fakat insan yapısı bozulmaya o derece uygundur ki, sözlerindeki değerli şeyleri ayıklamaya çalışmak Nasirettin Hoca'nın bir fıkrasını hatırlatır.

Hoca'ya sormuşlar "Keçi boyunuzu severmisin". Hoca ters ters bakmış ve "Bir gram bal için bir kilo tahta

çiğneyemem" demiş.

Yukarda naklettiğimiz durumların sebebine gelince. Sebep sadece insan yapısı ve insanın pohpohlanmaya karşı zayıf oluşudur. Pohpohlamarın bir de çeşitli eziklikler içinde olan kimselere yapıldığı düşünülürse ne kadar çabuk yoldan çıkılacağı anlaşılır. Dolayısıyla spiritüel celselerde ilk bakışta değerli şeylermiş gibi görünen yüzlerce saçma fikir uçuşur, değersiz tebligatlar alınıp, onlara dünyanın en muhteşem gizli bilgileri muamelesi yapılır. Şayet medyum gerçekten bir enerji ile kontaktaysa söz konusu enerji ına akla gelen herşeyi yutturmaya başlar mesela kendisinin ve tabii onun hoşlandığı kimselerin mesela Venüs gezegeninden görevli olarak enkarne edildiklerini söyler. Benzeri bir sürü saçmalık anlatır, zamanla onların hayatlarını yönlendirmeye başlar. Gelen tebliğler ve anlatıla şeyler hep medyumun hoşlanacağı doğrulta olan ve verilen tavsiyeler de hep onun istediği şeylerdir ve bunun sonucu derin bir obsesyondur. Ancak tabii bunun gönüllü bir obsesyon olduğu da unutulmamalıdır.

Kısaca belirtmek gerekirse, bu tür kontaklarla karşılaşınca onları atlamak, dikkate almamak, inanmamak zordur. Bir çok hassas kimse ki, burada sadece spiritüel medyumları kastetmediğimiz için hassas kimse diyoruz. Bir çok hassas kimse Astral âleme açılabilirler. Bazı kontaklar kurmaya muaffak olabilirler fakat değerli bir kontağa ulaşabilmeleri için mutlaka en düşük seviyelerdeki bazı enerjileri geçmeleri gerekir. Yani herşeyde olduğu gibi burada da en alttaki, en yoğun tortudur. Medyum belli bir açılım gösterdiği zaman karşılaşacağı bu tür enerjiler ona derhel duymak istediği tebliğleri vermeye başlarlar. Titiz bir şekilde onun zayıf noktalarını araştırırlar. Mesela medyum ve çevresindeki gurupdinsel eğilimlerdeyse ermiş kişilerden, evliyalardan, din büyüklerinden tebliğler almaya

başlarlar ama aldıkları tebligatlar dinsel konuları da onların görüş ve anlayışına göre traş etmiş olur. Çalışmaya katılanlar Ufo heyecanı içindeyseler muhakkak kendilerini pohpohlayan bir uzaylı ile kontak kurarlar. Özellikle Türkiye'de ufo meraklılarının dinsel bir tebligatla veya dinsel, tasavvufi veya felsefi şeyler arayanların da uzaylı ile karşılaştıkları görülmüş şey değildir.

Medyum Astral âlemde yükselirken tabii ki önce bizim sıfır katı ve Birinci Kat olarak nitelendirdiğimiz bölgelerden geçer. Konu hakkında bilgisi olmayan kimseler buradaki tarifleri okuyunca medyumun ilk iki katta veya oralarla senkronize olan bölgelerde korkacağını, oraların çok zor olacağını zannederler fakat gerçek bu değildir. Çoğu medyum bu bölgelerden geçtiğini farketmez bile çünkü buralardaki enerjiler saldırgandır. Medyum ise Tragna ekolünün yolcusu gibi kat geçmek, bilgi almak kaygı ve bilincinde değildir. Dolayısıyla bu enerjilerle hiç muhatap olmayabilir. Fakat İkinci kata veya veya onun vibtasyın seviyesine ulaşınca iş değişir. Medyum burada bilgi veren, üstelik kendi istediği şekilde ve gene kendi istediği bilgileri veren, kendisine seçilmiş ve "Önemli" kişi olduğunu söyleyen enerjilerle karşılşamıştır. Burayı geçmek ise ancak medyumun ve/veya operatörün direncine, gerçekçiliğine komplekslerinin azlığına ve biraz da daha üst enerjilerden yardım görmesine bağlıdır. Dolayısıyla spiritüel medyumların inanılmayacak kadar büyük bir çoğunluğu İkinci kat seviyesinde kalır. Asla ilerleyemez. İlerlemek istemez. Herne kadar biz spiritüel medyumların büyük bir çoğunluğu diyerek, ilerlemeye muaffak olanların da bulunduğunu kabul ediyorsak da Saki, Spiritüel medyumların hiç birisi buradan ileriye gidemez, şeklinde kesin konuşmuştur.

Bir noktadan bakınca da Spiritüel medyumların daha ileriye

geçmeleri, geçmeyi istemeleri de mantıklı değildir çünkü aradıkları herşey, gerek gerçek bilgi gerekse saçma sapan pohpohlanmak buradadır. Buradan ötesi zaten majikal uygulamalar ve o tür tebligat isteyenlerin işine yaramayacak olan bilgilere aittir.

Tabii İkinci Kat seviyesinde takılıp kalmak sadece Spiritüel medyumlara has bir durum da değildir. Tasavvufla ilgilenen kimseler de burada kendi kafalarına göre büyük şeyhlerin manevi varlıkları ile karılaşabilirler, Meleklerle ve hatta Tanrı ile konuşabilirler, kendilerini evliya saymaya başlayabilirler. Bir çok falcı, Cinci, Büyücü de bu katta takılıp kalmıştır. Majikal Yolcu da biraz zayıf davranırsa kolaylıkla burada takılıp, ömrünün sonuna kadar hayali bilgiler ve isterse uzay teligatları alıp durur.

Anlaşılacağı gibi Katlara girmek, katlardan bilgi alabilmek için insanın illaki, Kblan kitabında ve bu kitapta anlatılan türde çalışmalar yapması gerekmez. Biraz hassas olan bir kimse doğrudan Sıfır, Bir ve İkinci katlardan birisine takılabilir. Herhangibir boyut varlığının Astral enerjisi ile iletişim kurabilir. Bu konu katların incelendiği bu bölüm bittikten sonra, "Katlarla iletişim" başlıklı bölünde etraflıca incelenecektir.

İkinci Kat aynı zamanda, yolcunun kendi bilinç ve bilinçaltının karanlık yanları ile ilk bilinçli karşılaşmasının ve bu karanlık yanları zaptedip, onlara sahip çıkmasının yeridir. İkinci Katın ilk sınavı yüceltilmeye dayanabilmek, Sahte tebliğlere kanmamaksa, İkinci ve daha dehşetli imtihanı kişinin kendi karanlık yanları ile yüzleşmesi ve ınların varlığını benimseyebilmesidir.

Bunlar geçilemediği takdirde kişi gerçek yolculuğunun sonuna gelmiş olur. Bundan sonra istediği kadar yolculuğa

devam ettiğini ya da yükseldiğini zannetsin. Bunlar hayal olmaktan öte gidemez. Zaten bu durumdaki kişiler ilerlemek de istemezler. Birinci sınavda başarısız olanlar yolun sonuna geldiklerine kendilerinin peygamber, evliya ya da en azından büyük bir spiritüel lider olduklarına inanırlar. İkinci imtihanda başarısız olanlarsa yukardaki zanlara ilave olarak bir de ruh hastası olabilirler. Bununla beraber bunlar kişinin kendi elinde olan şeylerdir. Bunları geçebilmek için biraz mantık, kararlı davranış ve aptal olmamak yeterlidir.

AYNALAR KORİDORU

İkinci Kat'a girilirken aynanın kullanılışına dair bazı bilgiler alınır ve ayna geçişi öğrenilir. Tabii bu fizik planda olan bir geçiş değil, Astral planda yapılan bir çalışmadır. Burada ayna yolculuğu ile sembolize edilen durum Astral âlem'in değişik paralelerine atlamaktır. Herşeyin Astral âlem'de yapılıp, bitirlmesine rağmen çalışmanın yapıldığı mekanda yolcular gözleri açık olarak otururlar ve geçiş sırasında fiziklsel mekanla Astral âlem'i içiçe geçmiş ılarak görürler. Çalışma sırasında fizik planda, karşısında oturulan çalışma aynasında dalgalanmalar olması ve gözle görülür bazı görüntülerin oluşması kuvvetle olasıdır. Daha doğrusu ilk geçişte bu gibi şeyler gerçekten görülmüştür.

İkinci Kat çalışmaları için aynı şekilde giriş bölümünden geçilip, kapıdan girilir, sisler içindeki merdivenlerden inilir. İniş sırasında gene önceki inişlerde olduğu gibi çeşitli sesler, inlemeler duyulur. Bu bölüm tehlikeli bölümlerden biridir. İkinci katta herhangi bir kapı yoktur. Sadece bir ayna vardır.

Burası uzun, ucu bucağı görünmeyen bir koridordur. İki tarafı tamamen aynalarla kaplı. Ayna tek parça değil,

parçalar halinde. Karşılıklı aynalar birbirlerinin içine yansırlar ve her iki yanda da sonsuza giden ayna koridorları oluştururlar. Bu koridorda uzun süre yürünür. Yürüyüşün bu derece uzun olmasının sebebi yolcuların bu bölüme alışmaları ve aynaların tesirini iyice hissetmeleri gereğidir. Sonraki girişlerde bu koridorun geçilişi bu derece uzun sürmez. Koridorun sonuna gelince sağdaki aynadan içeriye girilir. Bu giriş kesinlikle aynanın karanlık yanına giriş değildir. Sadece bir yolculuktur.

Giriş sırasında duyulan his, çıplak vücutla, çok ince bir buz tabakasını delip, girilirmiş gibi, kulakla değil, vüvutla hissedilen çıtırtılar ve keskin bir soğuktur. Bu hisler, fizik bedende açıkça duyulur.

Girişten sonra yolcu kendisini, içiçe yansıyan aynaların meydana getirdiği bir koridorda bulur. Arkaya bakılınca da koridorun sonsuza uzadığı görülür. Bu parçalı koridorun, girişten hemen sonraki ilk yansıması içinde durulur ve alışmak için bir süre beklenir. Aynanın içi bir merdiveni andırır görünümdedir. Bu tek boyutlu, bir yere, mesela kağıda çizilmiş bir merdiven gibi durur. Düz bir koridor ve üzerinde basamak gibi görünen çizgiler.

Bekleme iki, üç dakika kadar sürer. Bu sırada soğuk iyice artar. Bu bekleme süresi de gene ilk geçiş için söz konusudur. Soğuma, aynanın kendi soğukluğundandır.

Bilincin içinde bulunduğu aynada ve bu arada fizik plandaki çalışma odasındaki fiziksel aynada şiddetli dalgalanmalar olur. Fizik planda da dayanılmaz derecede soğuma hissedilir. Bu dalgalanmalar enerji çekildiğini gösterir. Ayna, üzerine belli bir gücü çekmektedir.

Burası hem öne, hem arkaya giden sonsuz bir koridor

olarak görünür. Her yan donuk bir ışıkla, flöresant lambası ışığı gibi bir ışıkla aydınlanmıştır. Duvara, asanın ucuyla bir Tisan kapital A harfi çizilir (Balığa benzeyen harf).

"İşaret bırakmak önemlidir. Şayet bu karıştırılırsa dönüş yolu bulunamaz. Aynada kaybolmak ölüm gibi bir sonuca götürmez. Ya girilen yerden, ya da başka bir yerden çıkılır. Veya hiç çıkamayıp, sonsuzlukta kaybolunur."

Saki

İlerlerken sanki bir ayna kırılıyormuş gibi çıtırtılar ve tınlamalar duylur. Bunlar aynanın kendi moleküler titreşimleridir. Buradaki bekleyişten sonra yürünür, hızlanılır ve hız arttıkça aynalar git gide küçülür.

Çizgiler tek bir devamlı çizgi gibi görünmeye başlar. Yolcular fizik bedenlerinde de bu hızı hissederler. Fiziksel zaman ölçüsüyle bir iki dakika sonra hız azalır.

Gene sonraki geçişlerde bu süre de oldukça azalır, hatta sıfıra iner. Hız azalır. Aynalar gene büyür ve sonra bir noktada durulur. Bu gibi yavaş ayna yolculukları sırasında bazı değişik varlıklarla karşılaşmak da mümkündür. Aynadan çıkılır. Burası yeni bir boyuttur. Ayna geçilirken kişi kendisinde ikiye ayrılmış, iki ayrı parça imiş gibi hisler de duyabilir.

ÜS PİRAMİTİ

Burası aslında bir bölüm değildir. Ne birinci, ne ikinci bölüme aittir. Katlar arasında, bundan sonra da sürekli bulunan bir yerdir. Üs, Haraket merkezi, kale, dinlenme merkezi ve Astral kalıpların bırakıldığı bir müstahkem mevkii ya da ikmal merkezidir. Benzeri çalışmalar yapan ya da bu notları şu veya bu şekilde okumayı başaran herkesin

böyle bir piramitle karşılaşması beklenemez. Bununla beraber herhangi bir kimsenin çalışmalarına devam etmek için bu gibi bir piramiti imajinatif olarak inşaa etmesi fazla zor değildir.

Gene bu katın karanlık tarafında anlatılacak olan kara piramiti yaratmak, ya da mesela 3. Katın sistemlerinden istifade etmek zor değildir. Ayrıca kişi, piramitin içinde de kendi arzu ve ihtiyaçlarına göre değişik mekanlar yaratabilir. Eğer buraya kadar gerçekten ulaşan olabilirse, buradan ileriye gidememesi için de hiç bir sebep yoktur. Sadece yöntemler ve karşılaşılan varlıklar, manzaralar, uygulamalar vs, şeyler değişik olabilir. Bunun olması da normaldir.

Burada anlatılan üs piramiti, bundan sonraki bütün çalışmaların odak noktasıdır. Buradan aynı şekilde ayna yoluyla dönülebilir fakat üç, dört çalışma sonra dönmeye ve sonraki geçişlerde bütün o ayna ve merdiven yollarını geçmeye gerek kalmaz.

Beden olarak kullanılan Astral kalıplar piramitte bırakılarak ayrılınır. Yani bilinç buradan direk olarak fizik plana aktarılır. Fizik plandan da direk buraya geçilir. Katlar arasında yolculuk yapılırken artık yürümek ve merdiven çıkmak gibi şeylere gerek kalmaz. Piramit yükselip, kayıp, kat değiştirir. Ayni şekilde, piramit beşinci kat seviyesine ulaşınca kapıya yaklaşabilir ve kapıdan çıkıp, bazı çalışmaları almak mümkün olabilir.

Katlar içinde, çeşitli çalışmalar için piramit terkedilirken asla kapısı açık bırakılmamalıdır.

Bu bölüme ilk gelişte, aynadan çıkıldığı zaman karşılaşılan manzara kişiye göre değişir. İlk karşılaşmada, görüntülere

bilinçli bir şekilde hazırlanmamış olanlara mat beyazlık görüntüsü gelebilir. Fakat bir süre sonra alışılır ve çevreden bazı görüntüler gelmeye başlar. Burada iki kişinin aldığı, iki farklı görüntünün tarifi vardır.Burası kişilerin bilinç seviyesine göre en fazla değişiklik gösteren bölgedir.

İlk görünüm bir tepenin, daha doğrusu yüksek bir dağın yamacından çıkmış olmaktır. Ufukta çepeçevre sıra dağlar görünmektedir. Aşağısı düz ve çok çok geniş bir vadidir. Gök yüzü simsiyahtır. Elmas gibi parlak fakat atmosfer olmadığı için donuk duran yıldızlar vardır. Dağlar ve vadi, heryan sarımtırak veya krem rengi, donuk renkli, ay yüzeyi gibi bir görünüme sahiptir. Burada hem atmosfer yok, hem de her yanda hayatiyetin olduğu hissediliyor. Asla ürkütücü değil. İnsan tuhaf bir coşku duyuyor.
Burada anlatılan manzara gören yolcunun çocukluğunda seyrettiği, Bilim Kurgu kalsiklerinden sayılan "Forbidden Planet" isimli filmdeki gezegeni andırmaktaydı. Manzara tam olarak o filmdeki gibi değildi tabii ama ilk görüldüğü anda, filmdeki gezegini hatırlatan bir şeyler vardı.

Diğer izlenim biraz daha farklıdır. Aynı tepeler, aynı vadi fakat gök mavi. Pırıl pırıl bir güneş var. Güneş ısı veriyor. Her yan yemyeşil ve çiçekli. Çevrede devamlı ve yüksek sesli bir çınlama var.

"Bunların ikisi de yanlış. Gerçek görüntü bunlar değil fakat önemi yok"

Saki

Tabii bizler gerçek görüntünün nasıl olduğunu sekiz yıl sonra hala bilmiyoruz (1996).

Vadiye inilip, ilerlenir. İlerde altın gibi parlayan bir piramit görülür. Çok canlı parlamaktadırlar. Piramit, Mısır

piramitleri gibi basamaklı değil, parlak ve dümdüzdür. Nasıl bir maddeden yapıldığı meçhül. Sanki üzerinde bir enerji alanı varmış gibi titreşimler yapıyor. Sanki bir bilim kurgu filmi için yapılmış, korkunç bir teknolojinin ürünü gibi. Yüzeyin tam ortasında bir kapı var. Kapı, kendi yuvası içinde yukarıya kayarak açılır. Bu öyle çok geniş bir kapı değildir. Normal büyüklükte bir oda kapısı ebadındadır.

"Bu bölüm gerçek gücün başlangıç yeriidir. Piramit insani kavramlar arasında bulunmayan çok çok eski bir çağa aittir."

Saki

İçeri girince çevre kendiliğinden aydınlanır. Girişin yapıldığı, gelinen yönde bulunan, üzerinde kapı olan duvara devamlı olarak Doğu duvarı, Doğu kapısı dedik. Böylece kendi aramızda konuşurken ve bu notları yazıya dökerken yön tayin etmemiz kolaylaştı. İlerdeki çalışmalarda da sözü edilecek olan yönler hep buna göre hesaplanmıştır. Piramit dönse de, yer değiştirse de bizim için doğu duvarı, doğu duvarıdır. Buradaki yönler sadece isimdir. Astral âlemdeki yönleri göstermezler. Doğu, batı duvarı yerine A duvarı, B duvarı da diyebilirdik.

Piramitin tam merkezinde fakat merkezin biraz dışında da olabilir, siyah mermerden yapılmış bir masa var. Masanın güney tarafında bir, kuzey tarafında iki koltuk görülür. Ayrıca bir sürü de kitap var.

Kuzey duvarında boydan boya, iki metre kadar yüksekliği olan bir ayna var. Piramitin duvarı yükseldikçe içe eğimli fakat aynanın yalnız üst ucu duvara temas ediyor. Yani ayna dik. Daha sonraki katlarda bu aynanın yerinde çeşitli kapı ve aynalar belirecektir. Daha sonraki çalışmalarda ayna haricinde, piramitte başka bir önemli değişiklik

olduğu görülmedi.

Piramit, kabaca, adımlayarak yapılan ölçümlere göre, 20 metre taban uzunluğunda ve 20 metre yüksekliğindedir. Fizik plandaki, çalışma odasındaki ortada bulundurulan cam çalışma piramitinin büyültülmüş modelidir.

Piramit kendiliğinden topladığı Astral enerjiyi, yolcuların devamlı olarak içerde tuttukları Astral bedenlerine yükler. Burada, yani ikinci katın, ikinci bölümünde çalışırken Masanın bulunduğu orta bölüm yaklaşık yedi metre kadar aşağıya iner.

Bu piramitin gücünün odaklanması içindir. Çıkarken masa bölgesi tekrar yükselir. İlk çalışmada ilerki bölümlere geçmemek lazımdır. Üs piramitinde kalıp, bölümün vibrasyonlarına alışılır. Bundan sonraki çalışmalarda ayna geçişleri açık gözlerle yapılabilir ve yapılmalıdır.

IŞIK YİYENLER

Piramitin tabanı aşağıya çöküp, çalışma masası alt merkeze inince yerde, masanın önünde küçük bir kapak açılır ve aşağıya doğru inen merdivenler görülür. Yolcular aşağıya inerken Saki Piramitteki çalışma masasında kalmıştır. Zaten bu aşamadan sonra Saki artık Katlara hiç girmeyip, yolcuları yalnız olarak göndermiştir. Bundan sonra Saki ile yapılan bütün konuşmalar bu prtamın görüntüsü içinde yapılmıştır.

Aşağıda, orta yerde büyük bir lahit olan dikdörtgen şeklinde bir oda olduğu görülmüştür. Oda çok geniş değildir ve lahitle duvarlar arasında fazla mesafe yoktur. Duvarlar Eski Mısır mezarları gibi bir sürü resim, tanrı formu ve yazıyla kaplıdır fakat yazılar Mısır hiyeroglifi değil,

Tisan yazısıdır.Lahitin içinde, istenildiği zaman kalkıp, konuşan, Eski Mısır kıyafetli bir kadın yatmaktadır.
Burada görülen vizyonların ne anlama geldikleri, ne anlatılmak istendiği üzerinde durlmayıp, bu bölgeden çabucak geçilmiştir. Tabii burada yapılabilecek birşey olup olmadığı hiçbir zaman anlaşılamaycaktır çünkü burası ilk yolculara ait vizyonlardır. Başka bir kimsenin aynı şeylerle karşılaşma imkanı olmadığı gibi, İlk yolcuların da geriye dönüp eski çalışmalarda hızlı geçilen yerleri incelemeleri de birşey ifade etmez.

İlk girişe göre sağda kalan duvarda bir kapı açılır. Kapıdan geçilince bir mağaralar sistemine girilmiş olunur. Tünellerde ilerlenir. Burada çeşitli tuzak odalarla karşılaşmak mümkündür.

Bu odalara girilince kapıları kapanrak insanı hapseder. Daha doğrusu o zamanlar böyle bir izlenime kapılınmıştı. Aslında buralardaki bölümlerden değişik bilgilerin alınması da olasıdır. Zaten Yolcular Bu Katta yapılan sonraki çalışmalarda karşılaştıkları bölümlere girmeye, Saki'nin uyarısı ile başlamışlardır. Saki, işe yarasın veya yaramasın bu bölümlerin görülmesi gerektiğini söylemiştir.

Biraz daha ilerlenince bu koridorun varlıklarıyla karşılaşılır. Bunlar ince vücutlu, cüppeli, kafalarının beyin bölümü çok geniş olan tiplerdir. Sadece telapatik iletişim kurarlar. Düşünce akımları oldukça yüksektir Anlaşabilmek için hem bir süre bekleyip alışmak, hem de onların kendi hızlarını iyice düşürmeleri gerekir. Bu da onları biraz yorar. Sözcüleri olan varlık kendilerini, Işık yiyenler ya da Işıktan bedenliler olarak tanıtır. Tamamen ışıktan yapılmış varlıklardır. Onlara akla gelen her şeyi sormak mümkündür. Fal sayılabilecek şeylere ve dini konulara cevap vermezler. Bunların dışında her konuya açıktırlar.

Verdikleri cevapların yarısı doğru, yarısı yalandır. Bunu kendileri de söylerler. Her şeye güvenmemek gerekir. Kişiye bir sürü uzaylı varlık ve ufo tebliği verebilirler, kendisinin seçilmiş, özel bir varlık olduğunu söylerler. Fazlasıyla pohpohlayıp, şişirirler. Bu bölgede fazla takılmamak gerekir.

Tabii bu, bu bölümde ve bu enerjilerle fazla takılmamak gerektiği bilgisi çok sonraları edinilen bir bilgidir. Bu bölüm bütün kat çalışmaları içinde, Beşinci Kat'tan sonra en uzun geçilen bölümdür. Yolcular ilk defa karşılıklı konuşabilen, sorular sorulabilen ve cevaplar alabildikleri bir varlıkla karşılaşmışlardı. Giriş sırasında Saki'nin söylediği "Burada duyacaklarınızın yarısı yalandır. Herşeye inanmayın" sözleri de, olayın heyecanı yüzünden unutulup gitmişti. Sonuç olarak burada çok çok uzun zaman kalındı. Bu varlıklarla sonradan ciddi şekilde temize çekilmesine bile gerek görülmeyen sayfalar dolusu konuşmalar yapıldı. Bu süre içinde Yolcular Saki'nin varlığını b,le unutup, direk buraya inerek çeşitl, konuşmalar yaptılar. Çünkü varlıklar Saki'nin görevinin bittiğini, çalışmaların amacının, yolcuların buraya getirilmesi olduğunu söylediler. Konuşulan konular oldukça çeşitliydi ve daldan dala atlanıyordu.

Akılda kaldığı kadarı ile özetlersek varlıkların ana konuları aşağıda sıralandığı gibiydi: Tabii bunların hangisinden önce, hangisinden daha sonra bahsedildiği hakkında bir fikrimiz yok:

a) Dinsel anlamda anladığımız şekilde değilse bile Dünya'nın sonu yaklaşmıştır. Bu bir dönemin sonu olacaktır. Astral âlemdeki Negatif ve Pozitif enerji alanları birbirlerine yaklaşmaktadırlar. Bunların birleşmesi ile oluşan psişik patlama herşeyi bitirecektir. Benzeri olaylar çok çok eski dönemlerde de gerçekleşmiştir. Atlantis ve Mu

uygarlıkları bu kendi aralarındaki bir savaş sonucunda psişik anlamda Pozitif ve Negatif enerji alanlarını birleştirecek çalışmalar yapmışlar ve iki kıtanın da batıp yok olmasına sebep olmuşlardır.

b) Çalışmalarda kullanılan piramit sembolü de gerçek piramitlerin manyetik güvü ile ilgili bilgiler de Atlantis döneminden kalmıştır.

c) Dünyadaki piramitler ilk defa Tibet bölgesinde yapılmışlar, sonra Mısır'a taşınmışlardır.

d) Hitler Almanyasında da benzeri çalışmalar yapılmıştı. Hitler karanlık yanın bir enerjisi tarafından obsede edilmişti.

e) Yolcular özel olarak enkarne edilmiş olan seçilmiş varlıklardı.

Işık yiyenler yolcular dinleyip not aldıkça desteksiz olarak atmaya devam ettiler. Çalışmalar büyük bir yoğunluk içinde geçiyor, yolculara aşırı yorgunluk veriyor ve hemen hemen gün aşırı çalışma yapıldığı için çalışmalardaki ses kayıtlarının yapıldığı kasetlerin dinlenilmesi, kağıda dökülmesi için zaman bile bulunamıyordu. Öyle ki Yolcular bir veya iki önceki çalışmada neler konuşulduğunu bile hatırlama imkanı bulamıyorlardı. Sonunda bir gün kasetler deşifre edildi, baştan dinlenildi ve bir çok tutarsızlık farkedildi. Hele yolcuların seçilmiş varlıklar özel olarak enkarne edilmiş uzaylılar oldukları konusu dinlenildikten sonra herşey daha palavra göründü ve hiddetle Saki arandı. Saçma sapan uzay tebliğleri yüzünden Saki ile kavga etmeye çalışıldı. ir anlamda da bu yapıldı.Saki de, burada duyduklarınızın yarısı yalandır ihtarını hatırlatıp, yolcuları bunu unuttukları için payladı. Sonuç olarak

Yolculuğun bu aşaması önemli bir zaman kaybı olmaktan ileriye gidemedi. Bununla beraber şunu da belirtmek gerekir ki, Işık Yiyenler'in geleceğe yönelik olarak söyledikleri doğal afetlerin, savaşların ve benzeri şeylerin büyük bir bölümünün de geçen yıllar içinde gerçekleştiğini gördük. Gene de onların sözlerindeki doğru kısımların ayıklanmasının mümkün olmadığı için çalışmalar boşa sarfedilmiş zamandır.

Işık Yiyen'lerle dha değişik çalışmalar yapılması da mümkündür. Onlar Birer ışık topu haline girip, yolcunun vücudunu tam olarak kaplayıp, onu havalandırıp, daha derin boyutlara götürebilirler. Fakat buralarda da fazla önemli bir şeyle karşılaşılmaz. Bu bölüm de bir bilgi bölümüdür fakat yolculuğun bu seviyesinde buradan faydalanabilmek pek mümkün değil gibi görünmektedir. Çünkü verilen bilgiler yolcuyu saptırabilir. Yolculuk sırasında burayı atlamak mümkün olmadığı için girmek gerekir. Daha yüksek seviyelere çıktıktan buraya dönüp, konuşmak daha uygun olabilir.

KARA PİRAMİT

Bu bölümün majikal silahı yada enstrumanı, üzerine yolcunun isminin katlanmış hali yazılı olan kurşun isim talismanlarıdır. Bu talismanlar boyuna asılır ve koşarak, piramitin kuzey duvarındaki aynaya dalınır. Ayna bir anda geçilir ve geçiş yapıldığı anda yolcunun ya da yolcuların üzerinde cam bir piramit, kendiliğinden belirir. Karanlık yanda kalındığı sürece bu imajinatif cam piramit yolcunun üzerinde kalır. Geçişten önce, daha aynanın diğer tarafında iken bu koridorun ilkel varlıkları, aynanın içinde ve iki yanda görülürler. Bizim tecrübemizde görülen varlıklar Rönesans Avrupasında, büyük binaların üzerine yapılan Goblin heykellerine benzeyen şeylerdi. Değişik kimselerin

yapabilecekleri benzer tecrübelerde bu şekillerin değişebilmeleri mümkündür. Buradaki formlar, karanlık yanda bulunulduğu sürece, sadık birer köpek gibi yolcuların peşinden gelirler. Bütün uğraşları yolcuları saptırmak, birbirinden ayırmak gibi şeylere yöneliktir. Onlara uymamak gerekir.

Geçişten sonra, önce karanlık bir ortamla karşılaşılır. Çorak bir arazi parçası. Yer yer bataklık gibi. Gök gri. Biraz ilerleyince çok çok büyük bir kara piramitle karşılaşılır. Bu piramit baş aşağı olarak yarıya kadar toprağa gömülmüştür. Tabanı yukardadır. Yanında görülen kapıdan girilir. Karşılaşılan merdivenden yukarıya yani piramidin tabanına çıkılır.

Burası çok geniş bir mekandır. Aslında piramitin tabanında olmakla birlikte sonsuz bir arazide imiş gibi gezmek mümkündür. Önce tabanın tam ortasına gelinir. Tabanın ortası deyimini kullanmak da biraz acayip olmaktadır. Burada iken, tabanın merkezine gelmek mümkün fakat dolaşırken merkezi ve kenarları olan, taştan bir karenin üzerinde değil de büyük bir arazide dolaşılıyormuş gibi olmaktadır.

Tabanın merkezine kurşun isim talismanları, üstüste bırakılır. Bu talismanlar bundan sonra daima orada kalacaklardır. İlerlenir ve piramit üzerindeki ya da altındaki yolculukta değişik tecrübeler yaşanır. Çevrede kertenkeleye benzeyen sürüngenler dolaşmaktadır. Yolcuları kendi istedikleri yönlere saptırmaya çalışan değişik varlıklarla da karşılaşılır. Aynanın ilk geçilişinde görülen Goblinler de yolcularla birlikte gelmektedir. Nihayet sağ yanda bir kapı görülür.

İçerisi geniş bir salondur. Ortada, gözlerinden alevler çıkan

bir kurukafa görülür. Burnunun yerinde yakuta benzer bir taş bulunmaktadır. Kafasının üzerinde içinde pentagram bulunan bir daire çizilidir.

Kuru kafanın önünde, zemine de ayrıca, oldukça büyük bir daire çizilmiştir. Bu bölüm*ün bekçisi insan görünümünde, mavi gözlü bir varlıktır. "Burası ruhunu şeytana satmak isteyenlerin geldiği yerdir. Yapmak istermiydiniz"* der. Aslında burada çok daha farklı şeyler olması gerekmektedir ancak yolcuların, çalışmaların yapıldığı zamanlardaki bilinçleri yeterli değildi. Buradaki Şeytana ruh satma olayının da tamamen bilinçaltından kaynaklandığına eminiz.

Biraz ilerde başka bir kapı görülür. İçersi tamamen erotik bir ortamdır. Bir çok çıplak kadın, erkek, havuzlar vs, vardır. Bu salonun dibinde başka bir kapı görülür ve buradan girince yolcular, üzerlerindeki piramitle birlikte uzay boşuğuna yada uzay boşluğuna benzeyen garip bir mekana fırlarlar.

Koruyucu piramitin ucu doğrultusunda oldukça hızlı bir uçuş yapılır. Burası gerçekten de garip bir uzaydır. Bir çok varlıkla doludur. Deforme olmuş, sanki gazdan yapılmış gibi duran bir çok büyük surata sürünerek geçilir. Bunların direk olarak piramitin ucu önünde olanları dağıtılan bir gaz bulutu gibi parçalanıp, dağılırlar.İlerde görülen parlak bir yıldıza doğru düşülür. Burada her yan kırmızı siyahtır. Kayaların üzerine ters pentagramlar kazılmıştır. Renkler son derece canlı ve parlaktır. Yani kırmızı ve siyah olarak parlaktır. Bir tapınakla karşılaşılır. Çok yüksek bir kapıdan girilir. Burada, Işıktan bedenlilerin anti yansımalarıyla karşılaşılır. Koyu ve karanlık görünümdedirler. Burada da söylenenlerin de yarısı doğru, yarısı yalandır. Anti Işık Yiyen de yolcuyu bu âlemde gezdirebilir.

Bu bölümdeki çeşitli yerlerden birisi de kan denizi tapınağıdır. İki tane kara sütun görülür. Sütunlar garip bir şekilde zeminden hem yukarıya, hem aşağıya doğru uzamaktadırlar. Üzerlerinde birer tane ters pentagram vardır. Gök yüzü kırmızı, bulutlar karadır. Devamlı olarak şimşekler çakmaktadır. Gökte, şimşeklerden oluşan dev bir surat görülür. Bununla konuşmak nümkündür. Bu görüntü Lusifer'in bu plandaki ilkel bir yansımasıdır. Sütunların arasından bir kan denizi görülmektedir. Şimşekten surat, "Bu su anti gücün yansımasıdır. Bu kan bize adanan varlıkların kanıdır. Buraya akıtılır ve enerji gideceği yere buradan kanalize edilir" der. Bundan sonra daha dolaşmak ya da Kara piramitin tabanındaki yolculuğa dönmek mümkündür.

Geri dönülünce piramitin tabanındaki bir girişten aşağıya inilir. Aşağısı, ucu bucağı görünmeyecek kadar büyük fakat kapalı bir mekandır. Zemin, kocaman kare şeklindeki taşlardandır. Burada sağa veya sola gitmek mümkündür. Üzerleri birleşik olan iki sütunun arasından geçilir ve sağda bir kapı görülür. Kapının arkası çok büyük bir göl manzarasıdır. Bunun çevresi dolaşılıp, ayni kapıdan çıkılır. Gölün çevresinde çeşitli sahnelerle karşılaşılmıştır.

Bunlardan biri de Satanik ritüellerin esasını anlatan bir kitapla ilgilidir. Bununla beraber bu kitap, bu katta okunamaz. İsmi bile görülmemiştir. Kitap 8. ve daha ilerisindeki katlara aittir. Burada görülen onun bir yansımasıdır. Kitabın elde edilebilmesi için kişinin kendinden vaz geçmesi ve tam olarak karanlığa biat etmesi gereklidir. Kitabın üzerinde bir üçgenle bir ters pentagram içiçe girmiş olarak görülmektedir.

"Anti enerjinin, Satanik enerjiye dönüşmesinin sembolü."

Girilen kapıdan çıkılınca diğer yöne yani, piramitin tabanından iniş yönüne göre sola gidilir. Burada bir infaz yeri vardır. Cellat, kafa kesme kütüğü vs. Burası kişinin benliğinin değişme yeridir. Kişi kendi negatif yönlerini ortaya çıkartır. Sembolik olarak ölür ve yeniden dirilir. Bundan başka, bir üst kata hemen geçmeyi teklif eden bazı varlıklarla karşılaşılır. Bunlar doğu söylerler ve geçişi yaptırabilirler fakat bu şekilde geçmemek daha doğrudur.

Çıkışta, kara piramidin tabanının merkezine bırakılan isim talismanlarının önüne oturulur. Kısa bir süre konsantre olunur ve Tepe noktasından başlayan ve dört yandan aşağıya inen dev bir piramitin, kara piramiti tam olarak örtmesi, hapsetmesi imajine edilir. Talismanlar ve piramitler öylece bırakılıp, çıkılır. Buraya tekrar gelmek gerekirse önce üstteki piramit kaldırılır, sonra kara piramite girilir. Herhangi bir çalışma bundan sonra yapılır. Çıkışta, üstteki piramitin tekrar kurulması gereklidir.

Bu bölge ile İkinci kat çalışmaları bitirilmiştir. Bu katta her şey oldukça sembolik ve ağdalı idi. Birkaç defa belirtildiği gibi, bu bölümde yolcuların bilinçaltları önemli rol oynamaktadır. Belki de İkinci kattan alınması gereken asıl şeyler alınamadı. Ancak ne olursa olsun, katın öğretisi bilinçaltına kaydedilmiştir.